រឿង

កុលាបស្ទឹងខៀវ

ប្រលោមលោកមនោសញ្ចេតនា

និពន្ធ គូរគំនូរ និង រចនាក្របដោយ

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៍

ហៅ មិត្រ មេត្រី

P.O.Box 600279
Saint Paul, MN 55119
USA
chanbokeo@yahoo.com
651-442-8941
www.angkorwat.com

ខែឧសភា២០០៣

រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

CHANBOKEO.COM

ស្នាដៃខ្លះៗរបស់អ្នកស្រីកែវចន្ទ័បូរណ៍

១- រឿង សំនៀងស្នេហ៍កវី
២- រឿង និស្ស័យស្នេហ៍
៣- រឿង ផ្កាយវង្វេងមេឃ
៤- រឿង ស្នាមញញឹម
៥- រឿង កុលាបស្មឹងខៀវ
៦- រឿង ក្លិនផ្កាមាលតី
៧- រឿង លិខិតមរតកសម្ងាត់
៨- រឿង បំណុលជីវិត
៩- រឿង ចរណៃដួងទ័យា
១០- រឿង អំបែងអណ្តែត
១១- រឿង ស្នេកចាកផុតទៅ
១២- រឿង តន្ត្រីបេះដូង
១៣- រឿង សារាណីយមាតា
១៤- រឿង ទារុណដួងចិត្ត
១៥- រឿង បើសិននៅមានថ្ងៃស្នេក
១៦- រឿង លំអងផ្កាស្នេហ៍
១៧- រឿង ត្រៃមិត្ររតននារី
១៨- រឿង ខ្មើយវាសនា
១៩- រឿង បើសិនអាចបង្វិលផែនដី
២០- រឿង សីវបុរេកាល
២១- រឿង មេឃដ៏សក្តិសិទ្ធិ
២២- រឿង មួយពាន់ទំព័រ
២៣- រឿង អាមេរិកដែនដីមាស
២៤- រឿង អាធ្រាតថ្ងៃរះ
២៥- រឿង បក្សីស្នួនសុបិន
២៦- រឿង ម្លប់អសោក
២៧- រឿង ពិដេដ្ឋភានុមា
២៨- រឿង ផ្ការីកក្រៅស្នួន
២៩- រឿង មន្តស្នេហ៍ស្រីខ្មៅ
៣០- រឿង អនង្គលាភា
៣១- រឿង ពណ្ណរាយពេជ្រ
៣២- រឿង សារិកា
៣៣- រឿង ផ្ការាជបឹងរាំង
៣៤- រឿង នភាមណី
៣៥- រឿង ស្រីនាថភ្នួងមាលា
៣៦- រឿង វាយោដួងចិត្ត

CHANBOKEO.COM

សូមឧទ្ទិសចំពោះ

- លោក មេង សួង សុវណ្ណធី ជាស្វាមី
- កុមារី **សុវណ្ណធី ធម្មិកា បារមីបុណ្យ** ជាបុត្រីទោល
- លោកឪពុក ប៊ុនថង និងអ្នកម្ដាយ កែវយឿង
- លោកឪពុកក្មេក មេងសួង និងអ្នកម្ដាយក្មេក កូវសាវ៉ាន់
- លោកគ្រូប៊ុនឈុននាម លោកគ្រូប៊ុនណាំ អ្នកគ្រូអ៊ុកវ៉ាន់ថា លោកគ្រូរស់សាន់
- លោកគ្រូអ្នកគ្រូរបស់នាងខ្ញុំទាំងអស់ ។
- អ្នកគ្រូទូចសារៀង អ្នកគ្រូកែវសុផុន លោកគ្រូលីតាយហុង
- លោកគ្រូរីនរស់ អ្នកគ្រូមៀចសុខារី អ្នកគ្រូស៊ីមចាន់យ៉ា
- អ្នកស្រីប៉ក់ដារិនី អ្នកស្រីមាយបេងយង់ លោកលេកស៊ីវហុង អ្នកស្រីអ៊ាបគិមណាង
- លោកខូតារាឫទ្ធិ នាយកគ្រប់គ្រង សមូហកម្មអក្សរសិល្ប៍នូហាច ភ្នំពេញ
- លោក អ៊ឹមសុនាថ លោកជិនសៅរិន លោកជាសយនា កាសែតកោះសន្តិភាព
- លោកយ៉ាន់បុរិន្ទ សាស្ត្រាចារ្យវិចិត្រសិល្បៈផ្នែកកំណាព្យនិងចំរៀងប្រពៃណី ។
- ចំពោះប្រិយមិត្តដែលជា អ្នកនិពន្ធ គន្ថការី និងកវីទាំងឡាយ ។

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៍

រដ្ឋមិនីសូតា សហរដ្ឋអាមេរិក

វាចាអ្នកនិពន្ធ

ស្ទឹងសង្កែបានកត់ត្រានូវអនុស្សាវរីយ៍រាប់មិនអស់ រវាងគូស្នេហ៍ជាច្រើននៅ បាត់ដំបងតាំងពីអតិតកាលរហូតបច្ចុប្បន្ន ។ ពេលនេះ ស្ទឹងសង្កែបានកត់ត្រានូវរឿង ដួងចិត្តសម្ងាត់របស់គូស្នេហ៍ថ្មីមួយទៀតហើយ តាមរយៈសាច់រឿងមនោសញ្ចេតនា ដែលអ្នកនិពន្ធបានប្រតិស្ឋនាមឱ្យថា កុលាបស្ទឹងខៀវ ។ នេះជាប្រលោមលោក ដែលពោរពេញទៅដោយរសជាតិស្នេហាផ្អែមល្ហែម ក្រោមឥទ្ធិពលរលកជីវិតដ៏ គ្រាំគ្រេង ដែលនាំឱ្យដួងចិត្តរបស់គូស្នេហ៍ត្រូវអណ្តែតឬលិចតាមនិស្ស័យកម្ម ។

ចំពោះកំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធដោយអចេតនាទាំងឡាយនៅក្នុងសាច់រឿង សូម ប្រិយមិត្តមេត្តាជួយកែសំរួលអោយបាន ត្រឹមត្រូវតាមវេយ្យាករណ៍ខ្មែរប្រពៃផង ។ សូមប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់ប្រិយមិត្តអ្នក អានទាំងអស់អោយបានជួបតែវឌ្ឍនសុខ សុវត្ថិភាព និងសុភមង្គលរាល់ទិវារាត្រី ។

នាងខ្ញុំអ្នកនិពន្ធ សូមទទួលនូវមតិយោបល់ពីប្រិយមិត្តអ្នកអាន តាមរយៈ អស័យដ្ឋានដូច ខាងក្រោមនេះ :

Pannalai Khmer Vissal
P.O.Box 600279
Saint Paul, MN 55119
USA
Khmervissal@yahoo.com www.angkorwat.com

CHANBOKEO.COM

អ្នកនិពន្ធ
អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៍

កំណាព្យ

សុទដ្ឋិ

គំនិតគិតល្អគិតថ្មុំថ្មើង　　　　លើកទឹកចិត្តឡើងជាមង្គល
ចំពោះខ្លួនឯងញាតិសោតសល់　　　　ទដ្ឋិនិមលផ្តល់រមណីយ៍ ។
គិតសុទដ្ឋិនាំចំរើន　　　　បុណ្យកុសល់កើនហៀវធរណី
នាំញាតិសប្បាយក្នុងអញ្ចលី　　　　ទដ្ឋិរមណីយ៍ត្រជាក់ចិត្ត ។
ចិត្តគិតទូលាយស្អាយគុណធមិ　　　　លាងភាពកករចាកវិបរិត
បេះដូងត្រជាក់ភពអម្រឹត　　　　វាចាកាយចិត្តសុខក្សេមក្សាន្ត ។
ទដ្ឋិប្រពៃចាកប្រទុស្ត　　　　នាំអារម្មណ៏មនុស្សទាំងរូបប្រាណ
អោយយល់មង្គលល្អថ្មើងថ្កាន　　　　បញ្ហាប៉ុន្មានស្រាយយ៉ាងស្រួល ។

CHANBOKEO .COM

ស្រលាញ់

យើងស្រលាញ់គ្នាជាគ្រួសារ　　　មាតាបិតាព្រមទាំងបុត្រ
ស្រលាញ់ដោយចិត្តស្មោះបរិសុទ្ធ　　　លុះលង់ថ្ងៃផុតសូន្យជីវី ។
ស្រលាញ់គ្នាណាស់ផ្លាស់មិនបាន　　　ទាំងដួងចិត្តប្រាណអង្គអញ្ជលី
សច្ចាថៃថ្នូនសួនពលី　　　រក្សា រមណីក្នុងគ្រួយើង ។
ស្រលាញ់ជិតដិតស្និទ្ធដួងថៃ　　　មង្គលប្រពៃក្រៃថ្កុំថ្កើង
គ្រួសារក្រីក្រត្រដររឡើង　　　ទោះទ្រព្យស្តួចស្តើងចិត្តយើងមាន ។
យើងស្រលាញ់គ្នាលង់តទៅ　　　ជាគ្រួសារនូវសីលនិងទាន
ស្រលាញ់ពុកម៉ែញាតិគ្រប់ប្រាណ　　　គ្រួសារយើងថ្កានក្សាន្តរៀងទៅ ។

CHANBOKEO . COM

ជោរ

ខ្មែរយើងខ្លះជោរទ្រុបរទេស គោរពទាំងធ្វេសងប់ហួសក្បួន
តួយ៉ាងវត្ថុល្អនឹមនួន ស្ងួនផ្តល់កត្តិយសដល់ជាតិផ្សេង ។
នំផ្អែមហើយឆ្ងាញ់នំ**បារាំង** បង្អែមប្លែកខ្លាំងល្បីមិនលែង
ហៅចំណី**សៀម**ភ្លេចជាតិឯង ម្ហូរឆ្ងាញ់ក្រៃលែងហៅម្ហូរ**យួន** ។
ខោវែងវែងស្អាតសង្ហាតហៅ ខោ**បារាំង**នៅល្អសមស្ងួន
អាវហោប៉ៅច្រើនពាក់លើខ្លួន បែរខ្លួនចិត្តខ្មៅហៅអាវ**ចិន** ។
ចង្វាក់ចំរៀងច្រៀងពិរោះ បែរនាំគ្នាអស់ហៅយ៉ាងប៊ុន
ឡាំ**លាវ**កៀវក្បែងដៀងមិនញ៉ិន ប្រុសស្រីឡើងរាំពេញភូមិស្រុក ។
នេះហើយវិបត្តិជំងឺជោរ អ្វី១ល្អ១មិនចេះទុក
ស្រវាំអោយគេល្បីកាត់មុខ អោយខ្មែររងទុក្ខឈ្មោះឱនថយ ។

CHANBOKEO.COM

ឥទ្ធិពលនៃភាពអត្តខាត់

សភាពតោកយ៉ាកក្រអត្តខាត់ ឱ្យចិត្តភ្លេចបាត់អស់សីលធមិ
ក្រពះខ្លោចផ្សាកាយាញ័រ មនុស្សល្អក្លាយចោរស្វ័យប្រវត្តិ ។
បំបិទឱកាសសិទ្ធិសេរី ប្រជាក្រេវក្រែស្ទុះមិនភ្លាត់
ច្បាស់ជាក្រោកឡើងបដិវត្តន៍ ផ្តួលរបបរដ្ឋមិនផុតការ ។
គម្លាតអ្នកក្រនឹងអ្នកមាន ហ្វូងមួយស្រេកឃ្លានក្រពះផ្សា
ហ្វូងមួយសំបូណ៌ចុកហូរហៀរ មាសប្រាក់ចាក់ធារហៀរពាសថ្នល់ ។
កត្តាគម្លាតឆ្ងាយអនេក អ្នកក្រសង្វេគព្រួយរចល់
អ្នកមានព្រងើយមិននឹកខ្វល់ ថ្ងៃមួយនឹងជល់ភាពវឹកវរ ។
ពិភពលោកធ្លាប់មានពិសោធន៍ ពេលប្រជាក្រោធក្រោកឡើងឈរ
សង្គ្រាមអ្នកមាននិងអ្នកក្រ ចរនាំប្រទេសធ្លាក់អន្តរាយ...!!

CHANBOKEO .COM

ស្រវឹង

ស្រវឹងថ្នាំញៀនអាភៀនឬស្រា ស្រវឹងកញ្ឆាគង់អាចស្រាកស្រាន្ត
ស្រវឹងអំណាចកាចឥតលំអាន គ្មានថ្ងៃវិលបានស្រាកស្រាន្តថមថយ ។
អាភៀនកញ្ឆាស្រាទឹកត្នោតជូរ ពីរថ្ងៃយ៉ាងយូរអស់ឫទ្ធិពីកាយ
ស្រវឹងយ៉ាងណាគង់បែររសាយ ពីរថ្ងៃឆ្លងហើយស្វាងស្មារតីវិញ ។
ស្រវឹងអំណាចត្រេកយសបុណ្យសក្តិ សម្បត្តិមាសប្រាក់លោភៈពោរពេញ
មិនងាយស្រាកស្រាន្តពីខ្លួននោះមិញ រាល់ពេលវង្វេងស្រវឹងឥតត្រើយ ។
ស្រវឹងដុល្លារស្រវាអំណាច គំនិតកោងកាចឃ្លាតគុណធមិហើយ
ស្រវឹងនេះឈឺគ្មានថ្ងៃជាឡើយ គ្រូពេទ្យរាប់រយព្យាបាលមិនជា ។

CHANBOKEO . COM

ដង្កូវ

ដង្កូវស៊ីចោះអស់ដំណាំ ងាប់មួយញាស់ប្រាំចាំបំផ្លាញ
ដង្កូវតូចធំទំក្រាបក្រាញ ស៊ីធាត់ឡើងខ្លាញ់ឆ្ងាញ់ចំណី ។
ដង្កូវសង្គមរាប់ពុំអស់ ប្រញាយច្បិចចោះអស់វិស័យ
ដង្កូវខ្វាំជាតិឃ្លាតសិរី ដង្កូវអប្រិយឆីជាតិឯង ។
ដង្កូវឆីស្លឹកជុះដាក់មែក ស្រវាក្រេបត្រែកដេកវង្វេង
ដង្កូវភ្លេចខ្លួនស្ងួនចំបែង ថ្ងៃមួយកម្ទេចឯងអស់មែកជ្រក ។
ដង្កូវអើយចាំកម្មនឹងស្នង ចង្រៃអ្នកសាងក្នុងសំបុក
ដង្កូវចាប់ផលសំណល់ទុក្ខ រលាយក្ដីសុខព្រោះកម្លៅរបស់អ្នក ។

CHANBOKEO.COM

បញ្ញើក្អែក

អស់សព្វរុក្ខាចាក់ឫសដល់ដី ខុសតែមែកព្រៃឈ្មោះបញ្ញើក្អែក
ឥតឫសចាក់ដីរស់កល់ចុងមែក ស្រវាត្រងត្រែកមែកព្រឹក្សផ្សេងៗ។
ដូចកូនពេញវ័យមិនងើបព្យាយាម បង្ករហាមអោយម៉ែចំបែង
ពំនាក់គុណឪជួយចាត់ជួយចែង វង្វេងខ្លួនឯងដូចបញ្ញើក្អែក។
ដូចជនកម្លៅអោបដៃអោបជើង ស្វែងសក្តិថ្មីថ្កើងឡើងខ្ពស់ចម្លែក
មិនខុសប៉ុន្មានពីបញ្ញើក្អែក បុណ្យសក្តិក្រៃពេកប្លែកខ្វះកោសល្យ។
ជាតិបញ្ញើក្អែកប្លែកអស់រុក្ខព្រឹក្ស ដើមគេវរវឹកចេញផ្កាផ្លែផល
ឯបញ្ញើក្អែកដុះខ្ពស់ពីគល់ គ្មានផ្លែសោតសល់នឹងបេះភោក្តា។
ច្នេះគួរពិនិត្យបញ្ញើក្អែកព្រៃ អណ្តែតផុតដីគ្មានរសផលា
ចាញ់ម្ចាស់ផ្ទាល់ដីដើមសុទ្ធបន្លា តែផ្តល់ផលាត្រជាក់ជាប់ចិត្ត។

CHANBOKEO.COM

ខ្មែរទំនើបនិងខ្មែរដំណើប

ខ្មែរអ្នកទំនើបចូលខ្លួនសិក្សា កសាងកាយាថ្លៃថ្លាប្រពៃ

ខ្មែរអ្នកដំណើបពើបផ្លូវកាត់ព្រៃ ចាំបាច់រៀនអី ទិញបរិញ្ញាវិញ។

ខ្មែរអ្នកទំនើបស្តាប់មុនស្រដី វិភាគវែងខ្លីអត្ថន័យរសពេញ

ខ្មែរអ្នកដំណើបស្រើបចង់បញ្ចេញ អំណាចអង្គអញស្តីចេញមុនគិត។

ខ្មែរអ្នកទំនើបរៀនពីអ្នកផង ជុំវិញខ្លួនហោងបណ្តុះគំនិត

ខ្មែរអ្នកដំណើបចេះគ្មានសល់ពិត ចំបាច់ "កីអ៊ុត" ស្តាប់ពីគេឯង?

ខ្មែរអ្នកទំនើបរៀនសព្វសាស្ត្រា សីលធម៌សាវតារសិក្សាគ្មានក្រែង

ខ្មែរអ្នកដំណើបពើបភាពវង្វេង សាវតារជាតិឯងផ្តាប់ក្នុងសំរាម។

ខ្មែរអ្នកទំនើបជើងដើរជាប់ដី លំទោនសិរសីជូនញាតិគ្រប់ប្រាណ

ខ្មែរអ្នកដំណើបដូចខ្លែងលង់ស្ថាន អណ្តែតអង្គប្រាណលែងស្គាល់អស់ញាតិទាំងឡាយ...

CHANBOKEO.COM

ស្គរ

ទូងៗលាន់ឮកក្រើកដី　　ប្រជាប្រុសស្រីរត់មើលលាន់
ទូងៗក្នុងក្ដាំងខ្លាំងហាក់គ្រាន់　　ការពិតស្គរភន្ដ័ប្រហោងក្នុង ។
មិនខុសពីមនុស្សអួតក្អេងក្អាង　　ពើងទ្រូងច្រងាងបំប៉ោងអង្គ
ទិញសញ្ញាបត្រ័ស្រោបខ្លួនខ្ចង់　　ខាងក្នុងប្រហោងអវិជ្ជា ។
ឡើងបុណ្យឡើងសក្ដិតាមជើងខោ　　ទិញផ្លូវជាន់ដើរលាបបរិញ្ញា
ខ្ពឹមក្នុងសែនយ៉ាប់អាប់ប្រាជ្ញា　　វិជ្ជាសាស្ត្រាងងិតស្អប់ ។
ស្ដាយអ្នកមានឈ្មោះយសថ្កុំថ្កើង　　ដូចស្គរធំប៉ោងលាន់សន្ធប់
កក្រើកខ្ចារខ្ចរអស់ពិភព　　ក្នុងវិញបែរផុកភាពល្ងង់ខ្លៅ ។
ឱមិត្តអើយមិត្ត! ខ្មែរអើយខ្មែរ!　　ថ្ងៃណាយើងកែផុតកំឡៅ
ឈប់ទិញបរិញ្ញាស្រោបខ្លួនទៅ　　រៀនសូត្រត្រឹមត្រូវ....
ឱ្យសមនូវកត្ដិយសនិងបុណ្យសក្ដិរបស់យើង ។

ទឹកភ្នែកសត្វគោ

អនិច្ចាពេលរស់គេចងខ្លុះ ចោះរន្ធច្រមុះអន្ទាក់ខ្សែ
ដេញខ្ញុំអូសផាលភ្ជួរពេញស្រែ រំពាត់ដេញអែតតបណ្តាក់ ។
រួចហើយដាក់នឹមផ្ទឹមជាគូ អូសរទេះយូរដឹករលាក់
កាត់វាលកាត់ភ្នំអូរជ្រៅរាក់ ដឹកស្រូវឱសគ្រាក់សព្វអស់ឈើ ។
ខែភ្លៀងភ្ជួរស្រែបំរើញាតិ ខែប្រាំងអូសទៀតជូនដំណើរ
នាំមុខរទេះដឹកសារពើ គោខ្ញុំបំរើមិនត្អូញឡើយ ។
ស្តាយពេលខ្ញុំចាស់គ្រាត្រូវស្លាប់ គេបែរព្រលាត់មិនកន្តើយ
ព្រលះសាច់ខ្ញុំយកចែកចាយ ញាតិផៅទាំងឡាយសប្បាយឆី ។
អនិច្ចាលោកនេះមិនយុត្តិធម៌ គោខ្ញុំកើតមក៏រងអវិចី
ពេលរស់គេវាយប្រើរញ៉ី ស្លាប់គេហែកឆីមិនខ្ចីស្តាយ ។
តើឯណាទៅផ្លូវសីលធម៌ សូមប្រាប់ខ្ញុំមក៏លោកចៅហ្វាយ
គោខ្ញុំខុសអីទើបមានកាយ គេវាយដំហើយព្រលាត់ទៀត?

CHANBOKEO.COM

ជំងឺពុករលួយ

បើត្រឹមឈើពុកនោះមិនអី　　　នៅអាចកែឆ្នៃលៃជួយបាន
ពុកផុយគ្មានក្លិនគួររំខាន　　　អាចដុតភ្នក់បានខែរងា។
តែបើរលួយព្រួយណាស់អើយ　　　ក្លិនអាសោចន៍ហើយយ៉ាកវេទនា
ទីជិតទីឆ្ងាយយល់ក្លិនវា　　　អ្នកផងរអាថយជើងប្រាំ។
ជាតិជាជំងឺពុករលួយ　　　ជាតិខ្មែរវែងព្រួយឈឺរងកម្ម
រោគារ៉ាំរ៉ៃរីកលឿនផ្តាំ　　　គ្រូពេទ្យសកម្មលើកដៃរា។
ស្រុកទេសទន់ខ្សោយដង្ហោយយំ　　　ហៅអ្នកដឹកនាំពលប្រជា
សូមចាកផុតពុករលួយពៀរ　　　អោយជាតិប្រជារស់ក្សេមក្សាន្ត។

CHANBOKEO.COM

កង្កែបបាតអណ្តូង

ខែប្រាំងទឹករីងហួតនៅបាត　　កង្កែបដេកស្ងាបក្នុងអណ្តូង
ឃើញរង្វង់មេឃជ្រៅហើយខូង　　ប៉ុនមាត់អណ្តូងមិនខុសសោះ ។
កង្កែបនឹកឡើងអស់សំណើច　　ហេតុអ្វីមនុស្សស្ងើចថាមេឃខ្ពស់
យើងមើលមិនឃើញធំអ្វីសោះ　　បើសិនយើងវាស់លោតចាប់ដល់ ។
ថ្ងៃដន្យភ្លៀងធំលង់អណ្តូង　　កង្កែបហក់ឡើងយ៉ាងតក្កហល
ខ្លួនប៉ើងធ្លាក់ដីពោះឆ្អិតឆ្អល់　　ឃើញមេឃទឹកឆ្ងល់ម្តេចដូរមាឌ?
កង្កែបភ្ញាក់ខ្លួនគិតច្រឡំ　　ការពិតមេឃធំមិនចង្អៀត
ជើងមេឃសែនឆ្ងាយភ្នំខ្ពស់ទៀត　　វេហាស៍ផងឃ្លាតហៅមិនឮ ។
លុះនឹកបែរក្រោយមើលអណ្តូង　　កង្កែបគេចផ្លូងខ្លាចធ្លាក់ឈឺ
អណ្តូងជ្រៅតូចតតពន្លឺ　　ធ្លាក់ចូលដេកឈឺលង់កម្លៅ...!!

CHANBOKEO.COM

ជីវិត

ជីវិតជាឱកាស ឆក់រហ័សកុំយឺតយូរ
ជីវិតគឺតស៊ូ ក្លាហានប្តូរប្រឹងពុះពារ ។
ជីវិតជាសោភ័ណ ជាសុបិនស្រីស្រីង្គា
ជីវិតជាទ្រព្យា ចូររក្សាថ្នមយ៉ាងល្អ ។
ជីវិតជាបរមសុខ ត្រងថៃទុកក្នុងសីលធមិ
ជាសោភ័ណយ៉ាងបវរ ដូចកិន្នរស្រស់ផូរផង់ ។
ជីវិតមានលាក់អាថិ ស្វែងរកទ្វារស្រាយចំណង
ជីវិតជាសំណាង ចូរខំសាងភាពត្រឹមត្រូវ ។
ជីវិតជានាដកម្ម មានទុក្ខធំក្តីសោកសៅ
សប្បាយលាយឡំនៅ ត្រងយកទៅកុំប្រកែក ។
ជីវិតជាកតព្វកិច្ច កុំកែគេចគិតអល់ឯក
ជាចំរៀងដ៏ប្លែក គួរត្រងត្រេករែកត្រអាល ។
ជីវិតជាស្នេហា លើកហត្ថាទទួលក្រាល
បីយកសួគ៌វិសាល បណ្តុះថ្នាលក្នុងដួងចិត្ត ។
ជីវិតគឺវង្វេង ដើរផ្សងព្រេងស្វែងសុក្រិត
ត្រងយកភាពអម្រិត ប្រស់ជីវិតអោយភ្លឺថ្លា ។
ជីវិតមានតម្លៃ កុំគិតខ្លីខកអាត្មា
ធូនថៃខ្មែរសង្ខារ រស់យូរយារត្រកាលអើយ ។

CHANBOKEO.COM

សំណើចកូនស្វា

អ្នកផងហៅខ្ញុំថាជាស្វា ដៃជើងកាយាមិនខុសមនុស្ស
ថៃ្ងដន្យខ្ញុំឆ្លាតវៃធ្លាយធ្លុះ ជាតិមនុស្សចុះចាញ់ខ្នាញ់មិនស្មើ ។
ខ្ញុំអង្គុយតុកាន់ប៉ាកកា ស៊ីញ៉េបោះត្រាប្ញកប្រហើរ
មានមនុស្សលុតក្រាបទូលបញ្ជើ តម្កើងជំទើលើកជើងស្វា ។
នេះព្រោះស្វាខ្ញុំមានប្រាជ្ញពេជ្រ ឱបាយល្បួងល្បិចកាន់កិច្ចការ
ជាន់កមនុស្សយ៉ាប់អាប់ប្រាជ្ញា ក្រាបទូលកូនស្វាអាទិទេព ។
ស្វាខ្ញុំចេះបរកាន់ចង្កូត នាំមនុស្សរលូតទីសព្វបែប
ជីវិតគ្រប់ពណិគួរចង់សេព ឋានសួគ៌ឋានប្រេតគ្មានចន្លោះ ។
មើលចុះ! មនុស្សល្ងង់លង់ល្បិចស្វា ខ្ញុំសើចអស្ចារ្យស្ទើរស្លាប់រស់
ហេតុអ្វីមនុស្សខ្លៅចាញ់ស្វាក្រោស ទូលខ្ញុំលើកបោះហោះដល់មេឃ?

CHANBOKEO.COM

គិតយ៉ាងណា?

ម្នាក់ថាគួរប្រៀននាំមនុស្សចេះ		គិតគូរត្រិះរិះរកឱបាយ

ចាប់ត្រីចំអែតចិញ្ចឹមកាយ		ប្រសើរជាងអោយត្រីស្រាប់ៗ។

ម្នាក់ថាអ្នកក្រកំពុងឃ្លាន		ពុំមានបឹងស្ទឹងនឹងចុះចាប់

ឱបាយល្អៗប្រែស្រអាប់		គ្មានទីរុតចាប់រស់យ៉ាងណា?

ម្នាក់ថាយើងគួរប្រដៅកូន		អោយស្ទួនវិជ្ជាសព្វសាស្ត្រា

ម្នាក់ថាអោយក្មេងរៀនយ៉ាងណា		បើក្រពះផ្សារអំពល់ប្រាណ។

ម្នាក់ថាគួរសង់ទីជំរក		ឱ្យអ្នកក្រជ្រកសុខក្សេមក្សាន្ត

ម្នាក់ថារើចេញ..ខូចបរិដ្ឋាន		អ្នកក្រត្រូវច្រានចេញឆ្ងាយទៅ។

ពេលនេះជាតិខ្មែរគិតយ៉ាងណា		ប្រជាខេមរាលង់ទុក្ខជ្រៅ

អ្នកក្រល្វិតល្វង់ខ្វះអស់ផ្លូវ		សូមជួយនាំទៅទីមានពន្លឺផង...

CHANBOKEO.COM

សំណោកឈ្លូស

កាលដើមមេឈ្លូសរស់សេរី　　　　សុខសាន្តឥតភ័យខ្វល់អំពល់
ស្រាប់តែថ្ងៃមួយសង្គ្រាមដល់　　　គ្រាប់ផ្ទុះរចល់ធ្លាក់ពាសដី ។
ឈ្លូសភ័យស្រែកហៅកូនពន្លក　　ប្រាយប្រាត់ព្រៃប្រោកជ្រកទីថ្មី
ចៃដន្យគេកប់មីនអរិចី　　　　　រាយប៉ាយពាសព្រៃខកផ្លូវរត់ ។
កូនមួយក៏ស្លាប់មួយពិការ　　　　មីនកាចអស្ចារ្យគួរតក់ស្លុត
សម្លេះជីវិតឥតរន្ធត់　　　　　　មេឈ្លូសកំសត់ព្រាត់កូនចៅ ។
លុះអស់សង្គ្រាមគម្រាមជាតិ　　　ខេមរាបែរឆ្លៀតលុងព្រៃជ្រៅ
កាប់ឈើរំលើងដុតសន្ធៅ　　　　　រុក្ខព្រឹក្សលំនៅជំរកសត្វ ។
ថ្ងៃនេះឈ្លូសអើយជ្រកឯណា　　　បើព្រៃខេមរាបែរខ្វាយខ្វាត់
ព្រៃធំក្លាយវាលសោកវិបត្តិ　　　ឱឈ្លូសកំសត់ព្រាត់មង្គលហើយ...

ដោយ អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៍

CHANBOKEO.COM

វគ្គទីមួយ
ខ្លាញ់

ឆ្នាំ១៩៧៤...

លើដងផ្លូវពីដូនទាវ មកក្រុងបាត់ដំបង តាមដងស្ទឹងសង្កែ មាណវីមួយរូប អាយុប្រមាណ២១ឆ្នាំ ជិះកង់ឌុបអំពៅមួយបាច់ធំ ព្រមជាមួយមានយួរក្រូចមួយចង់ផង ។ លុះមកដល់ជិតមាត់កំពង់ វត្តស្លាកែត ស្រាប់តែខ្សែដែលចងអំពៅក៏ដាច់ភឹងឡើង ធ្វើឲ្យធ្លាក់ដើមអំពៅរាយពេញថ្នល់ ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែមានរថយន្តមួយ បររឹងមកពីខាងក្រោយខ្នងមាណវីកិនដើមអំពៅនោះ បែកខ្ទេចខ្ទីរ អស់ជាច្រើនដើម ។ លុះដល់និតាយើងងាកបែរមើលតាមរថយន្ត មួយនោះ នាងក៏ចំណាំបានថាជារថយន្តម៉ាកស៊ីមកាពណ៌សថែមទាំង ចំណាំលេខឡានបានទៀតផង ប៉ុន្តែម្ចាស់រថយន្តមិនបានជាន់បង្អង់ ល្បឿន ឬក៏ចុះពីឡានមកជួយមើលទទួលខុសត្រូវអ្វីសោះ ដែលគេ បានបរកិនអំពៅរបស់នាងបែកខ្ទេចខ្ទីរអស់ជាច្រើនដើម ។

- ពុទ្ធោអើយ! មានលុយ មានឡាន តែគ្មានទឹកចិត្តអ្វីបន្តិច! នេះ ឬឥរិយាបថរបស់អ្នកមាន ? (ឆវីរអ៊ូតិចៗក្នុងមាត់)

នារីក៏ចុះពីកង់ទៅប្រមូលអំពៅទាំងអស់មកវិញ ថ្វីបើដើមខ្លះ ត្រូវឡានបរកិនឡើងខ្ទេចខ្ទុំហើយក៏ដោយ ព្រោះនឹកឃើញថានឹង ចោលរ៉ាយប៉ាយអោយនៅផ្លូវថ្នល់នោះ ហាក់ដូចជាមិនសមរម្យ ។ បន្ទាប់ពីសុំព្រាលពីអ្នកស្រុកដែលរស់នៅម្តុំៗនោះបានហើយ ឆវីក៏ ចងដើមអំពៅឆ្នោះបគ្គាសាជាថ្មីដាក់ពីក្រោយកង់ដោយមានអ្នកស្រុក ពីរនាក់មកជួយចងផង រួចហើយក៏ឡើងធាក់កង់តម្រង់ទៅផ្សារ ក្រោម ។ ថៃដន្យ នាងមិនបានជិះកង់ទៅផ្សារក្រោមទេ ប៉ុន្តែបែរ ជាបត់កង់ឡើងទៅស្ពានថ្មថ្មី តម្រង់ទៅកើតឆ្លងស្ទឹងសង្កែទៅវិញ រួចក៏បត់ចុះតាមផ្លូវ អែបបណ្តោយស្ទឹងសំដៅទៅរកសួនកុមារ ។ លុះមកដល់ម្តុំវត្តពោធិវាល

ស្រាប់តែនាងប្រទះនឹងរថយន្តដដែល
នោះទុកចតចោលនៅមាត់ផ្លូវមុខគេហដ្ឋានដ៏ស្កុកស្កម្ភមួយ ។ ធិតា
ក៏មានគំនិតព្រើលមួយកើតឡើងក្នុងចិត្តភ្លាម ។ នាងចុះពីលើកង់
ស្រាយយកដើមអំពៅដែលបែកសុសទាំងប៉ុន្មាន ដើរសំដៅទៅ ឡានមួយនោះ
រួចក៏យកដើមអំពៅសំពងខ្លាំងៗពីលើដំបូលឡាន លាន់ផុងផាំងៗ ។

- អេហ៍! នែ៎នាង! ធ្វើអីឡានខ្ញុំហ្នឹង ?

សម្លេងបុរសម្នាក់ស្រែកមកពីក្រោយខ្នង តែមាណវីយើងមិន ងាកទេ គិតតែពីសំពោងថែមទៀតយ៉ាងញាប់ដៃ រួចក៏បោះពង្រាយ ដើមអំពៅទាំងនោះទៅលើដំបូលឡាន ទើបបែរដើរសំដៅទៅចាប់ កង់ឡើងជិះធ្វើព្រងើយ មិនខ្វីទាំងយកភ្នែកសម្លឹងបុរសនោះផង ។

- នែ៎...ទៅណាមិនបានទេ! វាយឡានយើងប្រលាក់អស់ នាងត្រូវ សំអាតឡានសងយើងវិញភ្លាម ។

បុរសនោះស្ទុះទៅទាញកង់នារីពីក្រោយអោយឈប់តែនាងនៅ តែប្រឹងធាក់ទៅមុខមិនព្រមឈប់ ។ កាលបើប្រទាញប្រទង់ទៅមក ឆវីក៏អស់លំនឹងនឹងទប់កង់មិនជាប់ រួចក៏ដួលទាំងជំហរ ។ មាណព នោះឃើញដូច្នោះស្ទុះហក់ទៅជួយទប់មិនឲ្យដួលតែទប់មិនជាប់ ក៏ ដួលទាំងពីរនាក់ទៅដីព្រួសតែម្តង ។ ពេលនោះ ធិតាដួលផ្តេកខ្លួន សង្កត់លើកែងដៃខ្លួនឯង ហើយក៏ផ្កាប់មុខនាងទៅលើទ្រូងនរៈ ។ កល្យាណីភ្ញាក់ព្រើត ស្ទុះក្រោកយ៉ាងរហ័ស ថែមទាំងគំហកថាៈ

- ព្រហើនមែន!

មាណវីស្តីអោយបុរសនោះទាំងឃ្នាន់ខ្នាញ់ ។ គ្រាន់តែកែវភ្នែក អ្នកទាំងពីររត់ទង្គិចគ្នាភ្លាម ស្រាប់តែគេទាំងពីរភ្ញាក់ក្រញាង ធ្វើមុខ ភាំងដាក់គ្នា ទំនងភ្ញាក់ផ្អើលនៅក្នុងចិត្ត ។ បន្តិចមក គេបែរជានឹក ខ្មាស់ក្រសែភ្នែកគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងណាមិនដឹង ក៏នាំគ្នាបែរ គេមុខចេញពីគ្នាតែរៀងខ្លួនៗភ្លាមដែរ ។ មួយស្របក់ក្រោយមក មាណពក៏ងើបឈរឡើងវិញ ហើយសួរឆវីទំនងដឹងខ្លួនខុស :

- នាងមានរបួសត្រង់ណាទេ ?

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែមាណវីយកដៃលាក់ក្រោយខ្នង ដើរត្រុយទៅលើកកង់ មកជិះ ដោយមិនតបអ្វីមួយម៉ាត់មកបុរសយើងវិញទេ ទំនងដូច ជាខឹងអន់ចិត្តនឹងបុរីដល់ស្ទូរហើយ ។ ឃើញកិរិយាដូច្នោះ មាណព បែរជាខឹងក្រេវ ស្រែកពីក្រោយមកថា :

- ឃើញរូបសម្បត្តិដូចគួរសមដែរ តែចរិតឈ្លើយមើលមិនបាន..!

កាលបើឮដូច្នោះ ធិតាឈប់កង់ហើយងាកក្រោយភ្លែត :

- នែ៎... ចង់ថាអោយនរណាគេដែរ ?

- គឺនរណាក៏ដោយអោយតែមានខ្លួន..! (នរៈបែរមុខចេញហើយ ស្រដីធ្វើព្រងើយ)

ស្រាប់តែធិតាស្រដីសើចចំអកវិញថា :

- មែនហ្មែស ? នេះបើចង់សំដៅលើអ្នកដែលមានមុខមាត់ស្អាត បាត រូបរាងសង្ហា បើកឡានថ្មី ហើយបរកិនអំពៅរបស់ខ្ញុំ រួច ហើយរត់គេចខ្លួនបាត់ មិនព្រមចេញមុខមកទទួលខុសត្រូវនោះ... អញ្ចឹង ពេលប្រទះឃើញគេ សូមកុំភ្លេចសួរគេផងណ៎ា តើថ្ងៃណា ទៅទើបគេឈប់ឈ្លើយ ហើយយកប្រាក់មកសងថ្លៃអំពៅខ្ញុំវិញ ?

ស្រាប់តែបុរសបើកភ្នែកធំៗ ឆ្លើយតបវិញ ភ្លាមថា :

- អូហ៍ ដូចគ្នាដែរ... បើសិននាងបានជួបអ្នកដែលយកដើមអំពៅ សាញៗ មកវាយឡានខ្ញុំប្រឡាក់នោះ សូមកុំភ្លេចប្រាប់ផងថាអោយ គេមកលាងសំអាតឡានខ្ញុំជាប្រញាប់ ។

ស្រាប់តែឆវីនោះទាញកែងដៃចេញពីក្រោយខ្នង មកបង្ហាញ របួសដែលមានឈាមហូររឹមៗលើកែងដៃ ហើយស្រដីថា :

- បើដូច្នោះ សូមអញ្ជើញសួរអ្នកមានខ្លួនម្នាក់នោះផងដែរថា កាល បើខ្លួនគេបានធ្វើអោយកូនក្រមុំអ្នកស្រុកម្នាក់ មានរបួសរហូតដាច់ ឈាម តើកាលណាទៅ ទើបគេលូនចូលទៅសំពះឪពុកម្ដាយនាង ដើម្បីសុំការអភ័យទោសពីលោកដែរ ?

ត្រូវមួយខ្នាយ បុរសសង្ហាបើកភ្នែកធំៗ បាត់មាត់ដូចគេចុកតែ ម្ដង ។ ភ្លាមនោះ គេក៏បែរមើលជុំវិញខ្លួន ស្រាប់តែប្រទះអ្នកជិត ខាងមានចាស់មានក្មេងពីរបីនាក់ នៅឈរមើលអ្នកទាំងពីរជិតៗ នោះ ព្រោះឮអ្នកទាំងពីរប្រកែកគ្នា ។ គេក៏នឹកខ្មាស់ក្នុងចិត្ត មិន ហ៊ានមាត់ ។ កាលបើមិនឮបុរសនោះតបអ្វីទេ ធិតាក៏រអ៊ូឡើងថា :

- ពុទ្ធោអើយ ! ថ្ងៃនេះខ្លាព្រៃខាំដាច់កែងដៃយើង ស៊យមែន !

CHANBOKEO.COM

ថាហើយ នាងក៏ជិះកង់ចេញទៅធ្វើមិនដឹង ទុកអោយបុរស នោះឈរមើលពីក្រោយធ្វើភាំង រកអ្វីឆ្លើយតបនឹងមាណវីវិញមិន បានសោះ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែនាយនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្ត នឹកចង់ ដឹងណាស់ថា នាងជានរណា នៅផ្ទះម្ដុំណា ។ គេក៏ស្ទុះចូលទៅ ក្នុងផ្ទះវិញ :

- ពូប្រេង! អោយខ្ញុំសុំខ្ចីកង់ម៉ាក្លែត ?
- អ្នកប្រុសបុរី យកកង់ទៅណាដែរបាទ ? ម៉េចក៏មិនបើកឡាន ?
- ខ្ញុំជិះដើរលេងតើហ៍ បន្តិចទៀតខ្ញុំមកវិញហើយ!

ថាហើយកម្លោះយើងក៏ហាក់ឡើងកង់ត្រុយ ជិះយ៉ាងលឿនដេញ តាមក្រោយមាណវីម្នាក់នោះ ។ បន្តិចមក គេក៏មកទាន់នាងភ្លាម ។ លុះចាប់អារម្មណ៍ហាក់ដូចជាមានមនុស្សតាមពីក្រោយ ធិតាក៏ងាក ក្លែត ស្រាប់តែប្រទះនឹងកម្លោះបុរី ក៏គិតក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- តាមមកសងសឹកឬអ្វីហ្នឹង ? មុខចម្លែកមិនដែលឃើញនៅម្ដុំនេះ ពីមុនមកសោះ... តើបុរសនេះជានរណាដែរ ?

លុះឃើញនាងបែរសម្លក់ញយៗ បុរីក៏បង្កើរពាក្យតែម្នាក់ឯង ជាចម្រៀងមួយ ច្រៀងផងហួចផង ឌឺដងអោយធិតាថា:

- សម្លក់សម្លឹងខឹងរឿងអ្វី ភ្នែកសដូចត្រី គេស្ងោររំងាស់បីខែ...!

ខ្ពាញ់ណាស់ កាលបើឮពាក្យឌឺដងនោះ ។ នាងក៏ច្រៀងចោល វិញធ្វើព្រងើយវិញដែរ :

- ស្រកៀរត្រចៀកម្លេះទេ ឮសម្លេងសត្វតុកកែ យំឡ្វេៗ ភ្លេច ងូតទឹកអស់បីខែ ឆ្អេះដូចសេះបង្កង់...!

អីយ៉ា! ថ្វីមាត់ណាស់តើហ៍! បុរីនឹកក្នុងចិត្ត ។ គេក៏ចេះតែជិះ ត្រឹកៗទៅមកតាមពីក្រោយនាង ធ្វើហីៗ ហាក់ដូចជាកំពុងបញ្ជើច បញ្ជើឫកពាអោយធិតាកាន់តែខ្ពាញ់ឡើងៗ ស្រាប់តែបុរសចាប់ភ្លឹក ថាមាណវីនោះបានជិះកង់បត់ចុះបត់ឡើង ពីវត្តពោធិវាល ចុះទៅ ដល់វត្តកណ្ដាល រួចទៅដល់ចុងស្ពានថ្មចាស់មុខសាលាខេត្ត ហើយ ក៏ទៅសួនយុវន័ រួចក៏ជិះបែរត្រលប់មកវត្តកណ្ដាលវិញ រួចក៏វត្ត ពោធិក្នុងហើយក៏ដល់វត្តពោធិវាលវិញ ។ ទ្រាំមិនបាន មាណពក៏ ស្រែកឡើងថា :

- នែ៎! ឡប់សតិហើយហ្ន៎ស ដែលជិះពទ្ធ័វង់ វិលទៅវិលមក មិនដឹងជាចង់ទៅណាសោះ... ?

CHANBOKEO.COM

និតាធ្វើព្រងើយមិនឆ្លើយទេ តែដល់ឮបុរសរអ៊ូជាលើកទីពីរ ទើបធ្វើជានិយាយរកជង្គង់របស់នាងថា :

- ឱ! ជង្គង់អើយ! យើងអាណិតឯងដល់ហើយ ដែលថ្ងៃនេះ ឯងត្រូវធ្វើការហួសកម្លាំង! ទ្រាំបន្តិចទៅណា៎! អស់កម្លាំងធាក់ ពេលណា ដួលកង់ត្រឹមហ្នឹងចុះ! ហើយឯងកុំទាន់អាលដើបអី ចាំព្រឹកស្អែក យើងមកមើលឯងវិញ ឮហើយនៅ ?

មាណពឮដូច្នោះក៏ភ្ញើកង៉ក់ៗ ភ្លាម ត្បិតរកនឹកពាក្យលែបខាយ ចាក់ផាវិញមិនរួច ។ អាល័យតែគិតស្ដុងមិនបានមើល ស្រាប់តែបុរី ជិះធ្លាក់ក្រឡុកតាមផ្លូវមួយយ៉ាងធំ គង្ហុកដៃកង់ ច្រលោតរូបនាយ ដួលទៅដីគ្មោល សឹងបាក់កស្លាប់នឹងកន្លែង ។ គេក៏មីម្នាស្ទុះក្រោក ឡើងភ្លាម បបោសដីពីខោអាវ ហើយក៏ទាញកង់ឡើងយកមកធាក់ បំរុងថានឹងជិះតាមមាណវីអោយដល់ផ្ទះ ស្រាប់តែបាត់រូបនាងឈឹង ពីផ្លូវថ្នល់បាត់ទៅ មិនដឹងថា នាងជិះគេចទៅពួនម្ដុំណាទេ ។ នៅខាងលិចផ្លូវតាមដងស្ទឹង ជាឧទ្យានក្រុង បរិបូណ៌ទៅដោយគុម្ពផ្កាធំ តូចចម្រុះគ្រប់យ៉ាង ។ នៅម្ខាងដងផ្លូវ ជាដីឡូត៍ដែលមានវត្តនិង ភូមិគ្រឹះធំៗ ពោរពេញទៅដោយដើមឈើធំតូចនឹងសួនផ្កាយ៉ាងល្អ ប្រណិត ។ បុរីបែរមើលជុំវិញខ្លួន រកនឹកថា តើមាណវីនោះសមជា អ្នករស់នៅក្នុងភូមិគ្រឹះមួយណាម្ដុំនោះ ។ បន្ទាប់មក គេក៏សួរខ្លួនឯងខ្សិបៗថា :

- តើនារីជាកូនចៅអ្នករស់នៅម្ដុំនេះ ឬក៏ជាអ្នកបម្រើ ? មើលទៅការស្លៀកពាក់របស់នាងសាមញ្ញណាស់ រួចជិះកង់ហើយឱបអំពៅ ទៀត... មិនសមជាកូនចៅអ្នកម្ដុំនេះទេ តែសម្ដីវិញឡូយគួរសម ស៊កសៀតអោយយើងវិញទាល់តែហារមាត់គាំងតែម្ដង មិនសមជាអ្នកបម្រើគេអ្វីបន្តិចឡើយ ។ ដើ1 ក្លាហានណាស់! ថ្ងៃក្រោយ នាងគង់តែដឹងដៃយើងទេ...

នឹកឡើងកាន់តែឆ្ងល់ឡើង នរៈកាន់តែខ្ចាញ់នឹងនារីយើងឡើង កាន់តែចង់ឈ្នះនាងឡើង :

- នេះគេគ្រាន់តែជាស្រីក្មេងធម្មតាៗម្នាក់ ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវ ចាញ់សំដី ចាញ់ប្រាជ្ញ ចាញ់ចិត្តគេកើត.. ? ឆ្អើយធ្វើទុកសិនចុះ! ថ្ងៃក្រោយនឹងស៊ីសងគ្នាទៀត ។

កំពុងតែគិត ស្រាប់តែ... ទីន! ទីន!

នរៈបែរមើលឃើញ បុរសចំណាស់មួយរូបក្នុងវ័យប្រមាណ៤២ ឆ្នាំ ពាក់វ៉ែនតាស បរឡានវ៉ុលវ៉ាហ្គិន មកឈប់ក្បែរនាយ :

CHIANBOKEO.COM

- ក្មួយបុរីមែនទេ ?
- ជំរាបសួរ បាទ! លោកពូពេទ្យ វិចិត្រ ?
- អឺ! ពូហ្នឹងហើយ ពួកម៉ាករបស់លោកបុរាណ ប៉ាក្មួយឯង នោះអី ។ យើងនៅជិតគ្នានេះតើហ៍ ។
- អូហ៍ សូមទោសដោយខ្ញុំមើលលោកពូសឹងតែមិនស្គាល់ !
- តែពូស្គាល់បុរីច្បាស់ ព្រោះឯងមានរូបរាងដូចលោកប៉ាណាស់ ។ ហើយនេះរៀនចប់ចេញមកធ្វើការស្រុកយើងវិញហើយហ្ន៎ស ?
- បាទ! ទើបមកដល់ផ្ទះពីម្សិលមិញ ។
- អឺ! បើអញ្ចឹងពូទៅសិនហើយ ហើយសុំផ្តាំសួរសុខទុក្ខប៉ាម៉ាក់ ឯងផងណ៎ា!
- បាទៗ !

មានប្រសាសន៍ចប់ លោកក៏បត់ឡានចូលទៅក្នុងរបងផ្ទះដែល នៅក្បែរនោះបាត់ទៅ ។ បុរីក៏ឡើងធាក់កង់ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញទាំង មិនអស់ចិត្ត ដែលគេមិនទាន់បានដេញទាន់ជាន់កែង ស៊ើបរកផ្ទះ
របស់នារីនោះថានារីថ្មីមាត់ពូកែនោះជាកូនចៅអ្នកណា ។

ការពិត បុរីជាកូនប្រុសទោលរបស់លោកបុរាណដែលជាវាគ្មិន
នៅឃោសនាការខេត្របាត់ដំបង ហើយដែលជាមិត្តជិតដិតរបស់ លោកដុកទ័រវិចិត្រ ។ បុរីបានទៅបែកទៅរៀននៅភ្នំពេញ តាំងពី ម្តាយគេស្លាប់ទៅ ហើយលោកបុរាណឪពុករបស់គេ បានរៀបការថ្មី ទៀតជាមួយអ្នកស្រីផៃយ៉ា ។ គេមិនចូលចិត្តម្តាយចុងថ្មីរបស់គេទេ ថ្វីបើអ្នកស្រីជាមនុស្សដ៏ល្អម្នាក់ក៏ដោយ ។ បុរសយើងបានទៅរស់ នៅជាមួយម្តាយមីងឯភ្នំពេញ ក្រោយមកក៏ទៅបន្តការសិក្សានៅ ប្រទេសជប៉ុន ។ ពេលនេះ គេចូលវ័យ២៥ឆ្នាំហើយ ទើបតែរៀន ចប់ ត្រលប់មកផ្ទះថ្មីៗនេះ ។ ថៃដន្យ គ្មាននរណាដឹងទេថាហេតុអ្វី បុរីត្រលប់មកផ្ទះវិញ កាលបើគេគេចខ្លួនពីផ្ទះទៅ៨ឆ្នាំមកហើយ ។
- បុរីទើបមកពីណាហ្នឹងកូន ? មើលហ្ន៎... ប្រលាក់ស្រមេកស្រមក ហើយដាច់ដៃដាច់ជើងផង!

នោះគឺជាសំដីរបស់អ្នកស្រីផៃយ៉ាទៅរកបុរី ពេលឃើញនរៈជិះ កង់មកដល់ ។
- បាទ! គឺជិះកង់ដើរលេងតាមដងស្ទឹង ធ្លាក់កន្លុកតាមផ្លូវ...

ស្រាប់តែអ្នកស្រីសើចខឹកៗឡើង :

CHIANBOKEO.COM

- នេះ ប្រហែលជាកូនជិះកង់លួចមើលក្រមុំៗតាមផ្លូវបណ្តោយដង ស្ទឹងយើងនេះទេដឹង បានជាមើលមិនឃើញកន្លុកនោះ ?

អ្នកស្រីនិយាយចំចំណុចខ្សោយប៉ក់តែម្តង ។ បុរីស្ងាត់មាត់ឈឹង មិនហ៊ានតបទេ រួចក៏ឈ្ងោកមុខគេចខ្លួនចូលបន្ទប់បាត់ទៅ ។ យប់បន្តិចទើបគេអើតមុខមកបរិភោគបាយជាមួយឪពុកម្តាយ រួចហើយក៏សំណេះសំណាលគ្នាជាមួយនឹងលោកទាំងពីរ ។ លោកបុរាណ ប្រសាសន៍សួរកូនប្រុសថា :

- បុរី! តើកូនបំរុងនឹងចូលធ្វើការកន្លែងណាដែរ ពេលនេះ ?

- បាទ មិនទាន់ដឹងទេ លោកប៉ា... ព្រោះឥឡូវនេះកូនហាក់ដូចជាកំពុងតែរសិមរសាំក្នុងចិត្តនៅឡើយ មិនដឹងថាចង់ធ្វើការ ឬក៏យកពេលសំរាកលំហែខ្លួនមួយពេលសិន...

អ្នកស្រីផៃយ៉ាលួចមើលទៅបុរីហើយញញឹមរួចពោលថា :

- កូនរសឹមរសាំក្នុងចិត្តបែបនេះមិនមែនដោយត្រូវស្នេហារំខាន បេះដូងទេហ៍ កូនប្រុស ?

បុរីឈ្ងោកមុខ មិនហ៊ានឆ្លើយទេ ត្បិតអ្នកស្រីនិយាយចំចំណុច ខ្សោយរបស់គេទៀតហើយ ។ គេគិតក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- ហេតុអ្វីបានអ្នកស្រីផៃយ៉ាមើលចិត្តយើងធ្លុះម្លេះ ? ចំណុចខ្សោយរបស់យើងអណ្តែតចេញពីក្នុងចិត្តមកក្រៅតាមរបៀបណា ដែលធ្វើអោយគាត់ទាយស្ថានការណ៍ត្រូវអោយរាល់តែដងយ៉ាងនេះ ?

ភរិយារបស់លោកមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ លោកបុរាណក៏វាចា សួរទៅកូនប្រុសថា :

- អឺហ៍ មែនហើយកូន! ឯងបានបែកពីប៉ាម៉ាក់ទៅរៀនយកសញ្ញា បត្រ័ចំនួន៨ឆ្នាំហើយ ។ ឯងមិនដែលមានសង្សារអីនឹងគេទេ ?

បុរីញញឹមឡើង :

- ចុះបើកូន...មានសង្សារវិញនោះ តើលោកប៉ាចូលដណ្តឹងនាងឲ្យ កូនដែរទេ បាទ ?

- តែប៉ាចង់ដឹងសិនថា កូនស្គាល់គេប៉ុនណាដែរ ពេលនេះ ?

- គឺ គេជានិស្សិតប្អូនរៀនជំនាន់ក្រោយពីរឆ្នាំ តែមុខវិជ្ជាផ្សេង ។ គេស្រស់ស្អាតណាស់លោកប៉ា ។

- ស្រស់ស្អាតហើយមានវិជ្ជា... ល្អណាស់! ប៉ុន្តែ... តើកូនទាំងពីរនឹងចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកហើយឬនៅ ?

- គឺ...គ្រាន់តែលួចសម្លឹងហើយនិយាយព្រលយពាក្យ តែមិនទាន់ដែលបើកចំហដួងចិត្តប្រាប់គ្នាពេញលេញនៅឡើយទេ ប៉ា ។
- អឺហ៍! បើមិនទាន់នឹងចិត្ត ម្ដេចប៉ាហ៊ានទៅដណ្ដឹងគេកើតទៅ ? តិចលោពេលចូលដណ្ដឹងស្រាប់តែគេប្រកែក នោះយើងមិនបាក់មុខស្លាប់ហើយទេ ?
- តែគេនៅទំនេរមិនទាន់មានជាប់មាត់កនឹងអ្នកណានៅឡើយទេ..
- ច្បាស់ហើយហ្ន៎សកូន ?
- គឺ...ខ្ញុំលួចស៊ើបនឹងពីមិត្តភក្តិ ។
- ចង់បានប្រពន្ធអញ្ចឹងតើហ៍ បានជាហក់មកផ្ទះរកឪពុកម្ដាយវិញ (លោកបុរាណលាន់មាត់) បើមិនដូច្នោះទេ ឯងច្បាស់ជាមិនលេច មុខមកអោយប៉ាឃើញទេ មែនទេ ?

ប៊ុរីឈ្ងោកមុខ លួចចោលកន្ទុយភ្នែកទៅអ្នកស្រីផៃយ៉ា ។ ការពិតនាយមិនចូលចិត្តម្ដាយចុងរបស់នាយទេ តាំងពីយូរមកហើយ ។ គេមិនព្រមហៅអ្នកស្រីថាម៉ាក់ឬក៏ស្រដីរកអ្នកស្រីមុនឡើយ ថ្វីបើអ្នកស្រីមានកិរិយាស្រទន់ហៅរកនាយទៅមកដូចកូនចៅក៏ដោយ ។ ការពិតអ្នកស្រីមានកូនស្រីម្នាក់ដែរ បន្ទាប់ពីរៀបការជាមួយលោក បុរាណមក ប៉ុន្តែថៃដន្យនាងមានជំងឺធ្ងន់ហើយបានធ្វើមរណកាល ទៅតាំងពីនាងមានអាយុមិនទាន់ប្រាំឆ្នាំផង ។ ម្ល៉ោះហើយប៊ុរីក៏ក្លាយ ជាបុត្រទោលតែមួយរបស់លោកបុរាណទៅ ។

បន្តិចមក លោកបុរាណក៏មានប្រសាសន៍ថា :
- ឆ្លើយចុះ ប៊ុរី! ប៉ានឹងចូលដណ្ដឹងនារីដែលកូនពេញចិត្តនោះឲ្យកូនភ្លាមនៅពេលណាកូនមានការធ្វើ ។ ពេលនេះ ប៉ាមិនទាន់ហ៊ាន ចូលស្ដីរូបនាងនៅឡើយទេ ព្រោះបើគ្រួសារខាងស្រីគេសាកសួរ ប៉ាមិនដឹងថានឹងមានអ្វីជាបង្អែកធ្ងន់ចិត្ត ដើម្បីជាលេសចូលដណ្ដឹង គេទេ កាលបើកូនប្រុសគ្មានការធ្វើដូច្នេះ ។ ជាពិសេស បើនារីនោះគេមានតម្រេះវិជ្ជា មានការសិក្សាខ្ពង់ខ្ពស់ដូចឯងដែរ គេមិនសម្លឹងមើលកត្តិយសបុណ្យសក្តិឬទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប៉ាទេ ។ ប៉ាថាគេនឹងសម្លឹងគុណសម្បត្តិរបស់កូនជាជាង ព្រោះថាបើអត់ពីប៉ាទៅ កូនក៏នៅមានលំនឹងក្នុងជីវិតយ៉ាងប្រពៃសំរាប់ជ្រោមជ្រែងទទួលខុសត្រូវ ក្រុមគ្រួសាររបស់កូនដោយមិនភ័យខ្លាចរលំដួល ។

CHANBOKEO.COM

ប៊ុរីធ្វើមុខស្អុយប៉ែ កាលបើឮឪពុកមានប្រសាសន៍ដូច្នោះ ។ ការពិត គេបំរុងមកបាត់ដំបងតែពីរបីថ្ងៃទេ ដើម្បីសុំអោយលោក បុរាណចូលដណ្តឹងនារីដែលគេពេញចិត្ត រួចគេនឹងវិលត្រលប់ទៅ ភ្នំពេញវិញហើយ ។ ចៃដន្យ លោកបុរាណមិនព្រមទទួលពាក្យទៅ វិញ ហើយបែរជាជំរុញអោយគេរកការធ្វើជាជំនួស ។ គេធុញថប់ ក្នុងចិត្តពេក ក៏ងើបគេចទៅពួនក្នុងបន្ទប់បាត់ ទុកឲ្យលោកបុរាណ និងភរិយាមើលមុខគ្នា គ្រវីក្បាលទាំងពីរនាក់ ។

ការពិត ប៊ុរីធ្លាប់ទទួចសុំអោយអ្នកស្រីបូរា ម្តាយមីងរបស់ខ្លួន នៅភ្នំពេញទៅចូលដណ្តឹងនារីមួយរូបនោះម្តងហើយ តែគាត់មិន ហ៊ានដើររំលងលោកបុរាណ ទើបដេញអោយប៊ុរីចូលមកនិយាយជា មួយលោកប៉ាដោយខ្លួនឯង ។ តែមើលទៅ ប៊ុរីមិនបានសំរេចដូច បំណងដែលគេបានគិតទុកនោះទេ ។ គេប្រហែលជាត្រូវត្រលប់ ទៅភ្នំពេញវិញដើម្បីរកការធ្វើហើយ បើមិនដូច្នោះទេ លោកបុរាណ មិនដណ្តឹងប្រពន្ធអោយរូបគេឡើយ ។ យប់នោះ ប៊ុរីអង្គុយគិតចាក់ ស្មុគ្រស្មាញតែម្នាក់ឯងទល់ភ្លឺ...

ព្រហាមស្អែកឡើង...

ប៊ុរីដើរឆ្លងថ្នល់ទៅសំកុកនៅក្រោមដើមដូងមាត់ស្ទឹង សម្លឹង មើលត្រើយម្ខាង ឃើញមនុស្សម្នាចរច្រវាត់ ។ នៅក្នុងស្ទឹងវិញ មនុស្សចែវទូកទៅមក ខ្លះរកត្រី ខ្លះដឹកឥវ៉ាន់ ខ្លះដឹកមនុស្ស ។ គិតទៅម្នាក់ៗរវល់អោយរចល់ ទំនេរតែបុរសយើងមួយដែលនៅ សំកុករាប់ចុងត្រែងដែលរេរាំទោរទន់ទៅតាមជំនោរខ្យល់ ។ ប៊ុរី ឈរផ្ទឹងស្ងៀមស្ងាត់នឹកទៅដល់មនុស្សម្នាក់ដែលគេធ្លាប់មានចំណាង អនុស្សាវរីយ៍ជាមួយគ្នាកាលពីអតិតកាលលើឆ្នេរស្ទឹងសង្កែនេះ...

ស្ទឹងខៀវនាវស្នេហ៏

- រលករលករលេញប្រដេញតាមខ្យល់ នាំចិត្តខ្វាយខ្វល់អណ្តែតទៅឆ្ងាយ
ដងស្ទឹងបត់បែនសែនដាច់អាល័យ អារម្មណ៏ស្រម័យស្រមោលអតិត ។
- ទឹកស្ទឹងហូរទៅនាំចិត្តស្នេហា បេះដូងរៀមរ៉ាផ្ញើកែវវរមិត្រ
បងវិលច្រើនដងរកម្ចាស់ជីវិត តែត្រូវខកចិត្តត្បិតបាត់ពៅសូន្យ...
- ផ្សារក្រោមវត្តពោធិស្ពានថ្មស្ពានដែក ផ្តាំចិត្តសង្វេគក្រៀមក្រំស្រពោន
ថាបងសែននឹករលឹកមាសស្ងួន ពេលនេះនឹមនួនសុខទុក្ខយ៉ាងណា?
- វាយោរសាត់ណាត់ស្បៃពពក ឱភារិយោគនឹកមុំធិតា
សុរិយ៏យាងរះឱភាសភ្លឺថ្លា តែដួងចិន្តាស្រអាប់ឥតន័យ...

CHANBOKEO.COM

រំពេចនោះ ស្រាប់តែគេដាក់ភ្នែកទៅចំនារីម្នាក់កំពុងធាក់កង់ចេញពីទិសវត្តពោធិក្នុងសំដៅទៅស្ពានថ្មថ្មី កាត់មុំកន្លែងដែលនាយ កំពុងអង្គុយលេង ។ អីយ៉ា! នោះគឺជាមាណវីដែលគេបានវង្វេង បាត់កាលពីម្សិលនោះតើហ៏ ។ ឃើញនាងភ្លាមមាណពក៏នឹកខ្ញក់តែ ក្នុងចិត្តតែម្តង ។ គេស្ទុះភ្លែតចាប់ដុំដីមួយដុំគប់នាងរឹង ដោយការនឹកឃ្នាន់ខ្នាញ់ចំពោះរូបនាង តាំងពីម្សិលមិនទាន់អស់កំហួលនៅ ឡើយ ។

ផ្លក់! ដុំដីក៏រត់ត្រូវនាងកណ្តាលខ្នងពេលនាងជិះហួសទៅបន្តិចត្បិតឆវីមិនបានចាប់ភ្លឹកពីវត្តមានរបស់បុរីនៅមាត់ស្ទឹងតាមដងផ្លូវ នោះទេ.. ។ លុះត្រូវមួយដុំដីភ្លាម ស្រាប់តែនាងចាប់ហ្វ្រាំងជីក់ ចុះពីកង់ងាកបែរក្រោយរឹងយ៉ាងរហ័ស ។

- យី! អីក៏ឈ្លើយម្ល៉េះ ?

នាងខទានឡើង កាលបើឃើញភក្ត្រ័បុរីភ្លាម ។ ធិតាចតកង់បញ្ឈរហើយស្រវាដុំដីគប់បុរសយើងវិញ ពីរបីគ្រាប់ជាប់គ្នារងឹក ។ ប៉ក់! ដុំដីមួយដុំហោះត្រូវថ្ងាសបុរសយើងផាច់ ឈឺសឹងបែក អំពិលអំពៃក ។ ឃើញដូច្នោះនាងក៏សើចកខឹកឡើង :

- ហ្នឹង បានសមមុខ!

ថាហើយ នាងក៏ឡើងជិះកង់ចេញទៅ ។ បុរីមិនអស់ចិត្ត ក៏ស្រវាដុំដីមួយក្តាប់បាចចប្រាយលើនាងតែម្តង ។ ចៃដន្យ ធិតាមិន គេចទេ បែរជាឈប់កង់ហើយឈរសម្លក់ រួចហើយស្រដីថា :

- ម៉េច ? ចង់ធ្វើសង្គ្រាមណាស់មែនទេ ?

ម្តងនេះ ទាំងដុំដីដុំគ្រួសអ្វីៗនៅតាមដងផ្លូវម្តុំនោះហោះព្រោង ព្រាតឡើង ។ គេតដៃគ្នាទៅមក ប្រលាក់ដីមុខឡើងស្រមកមើល មិនយល់រៀងខ្លួន ។ អ្នកស្រុកក៏នាំគ្នារត់ឈូឆរនាំគ្នាមកចោមឈរ មើល ។ ស្រាប់តែពូប្រេងដើរមកដល់ :

- ស្លាប់ហើយ អ្នកប្រុសបុរី! ហើយលែងល្បែងយកឈ្នះចាញ់អី ហ្នឹង បានជានាំគ្នាគប់ដុំដីគប់គ្នាដូចគប់ឈ្លូងចូលឆ្នាំយ៉ាងអញ្ចឹង ?

លុះឃើញគេមកឈរមើលច្រើនពេក បុរីក៏ឈប់ហើយបែរមុខទៅម្ខាងយកដៃបបោសដីពីសក់ក្បាលនិងពីរង្វង់មុខ :

- គឺមានមនុស្សចម្លែកជិះកង់កាត់ភូមិយើង... ខ្លាចជាចោរទើបនឹក ចង់ប្រដៅខ្លះៗ
កុំអោយថ្លើមធំ ចូលមកលិបលម៉ុំនេះទៀតណាំពូ !
(ប៉ុរីឆ្លើយទៅពូប្រេងវិញ)
- ត្រូវ ! អ្នកដែលលួចគប់គេពីក្រោយខ្នងនោះហើយជាចោរ ពិត
ជាត្រឹមត្រូវដូចគេនេះនិយាយអញ្ចឹង ! ពូមានស្គាល់ចោរហ្នឹងទេ ?
នារីនោះសួរទៅពូប្រេង តែមិនព្រមយកដៃបោសដីប្រលាក់ពី មុខនាងចេញទេ
បែរជាយកដៃច្រត់ចង្កេះចង្អុលមុខប៉ុរី ហើយ ស្រដីបន្តទៅទៀតថា :
- នែ៎ ពលរដ្ឋដ៏សែនល្អ ! សូមមេត្តាអញ្ជើញជួយចាប់ចោរហារយ
ដែលចូលចិត្តលួចយកដុំដីដុំថ្មគប់អ្នកស្រុក ដែលធ្វើដំណើរកាត់ម្តុំ នេះផង
កុំស្ងវរៀនអត់ចិត្តអត់ថ្លើមពេក ឮហើយនៅ ? គួរតែរៀន ធ្វើគំរូល្អដល់អ្នកស្រុកយើងខ្លះៗ
បានទេ ?
អ៊ូយ ! ត្រូវមួយផ្លែទៀតហើយ ! ប៉ុរីធ្វើភ្នែកស្លឹ ឆ្លើយមិនរួច ត្បិតត្រូវមួយខ្លាយថ្មីទៀត ។
ពេលនោះ មាណវីក៏ឡើងកង់ធាក់ចេញទៅ ។ អ្នកស្រុកនៅទីនោះឈរធ្វើមុខញឹមៗ
តែគ្មានរណាគេ សួរអ្វី និយាយអ្វីទេ ។ បន្តិចមក គេនាំគ្នាដើរថយចេញអស់ទៅ ។
- ពូប្រេងស្គាល់នារីម្នាក់ហ្នឹងដែរទេ ?
ប៉ុរីសួរពូប្រេងដែលជាអ្នកចាំផ្ទះអោយលោកប៉ុរាណ ។
- អ្នកប្រុសចាប់អារម្មណ៍អ្វីពិសេសលើរូបនាងហ្ន៎ស ?
ពូប្រេងមិនឆ្លើយបែរជាសួរបញ្ច្រាសទៅប៉ុរីវិញ ។
- អត់ទេ ! គ្រាន់តែឃើញមុខលើកដំបូង ស្រាប់តែស្អប់ហើយនឹក
ខ្ពាញ់ក្នុងចិត្តតែម្តង ។
- អូហ៎ូ ! ប្រយត្ន័ណា៎ ! កុំស្អប់គេដោយមិនដឹងរឿង តិចលោស្អប់ វាប៉ះជំពាប់លើទៅ
ពិបាកខ្លាស់ធម្មជាតិណា៎ អ្នកប្រុស !
- ចេះតែថាហើយពូ... មនុស្សចំលែកនឹងគ្នាយ៉ាងនេះ តើឲ្យជំពាប់ យ៉ាងម៉េចនឹងកើតទៅ ?
គ្មាននិស្ស័យជាមួយអ្វីបន្តិចទេ លោក !
- ដឹងអីថា... ថៃដន្យវាសនាមើលមិនឃើញទេ ។
- អោយស្បថទៅចុះពូ ! មុខហ្នឹងរាងហ្នឹង បើអោយជំពាប់បាន ពិតមែននោះ
ប៉ុរីខ្ញុំសុខចិត្តទៅបួសវិញហើយ ។

CHANBOKEO.COM

- អីយ៉ា! កុំលែងធ្ងន់ៗអញ្ចឹងពេកអី ហ្នឹ! តិចប្រយត្ន័ខ្មោចទាញមាត់ អ្វីៗក្លាយជាការពិត ពិបាកមិនរួចខ្លួនពីចូលផ្នូសទៅ..!
- គ្មានថ្ងៃទេ ពូអើយ!

ពូប្រេងញញឹមលែងតវ៉ានឹងបុរីទៀតហើយ ប៉ុន្តែលួចនឹកក្នុង ចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :
- ណ្ហើយ! អោយតែបានលួចគិតប្រទុស្តរាយនឹងគេដោយមិនដឹង ហេតុផលទៅ គង់ថ្ងៃណាបាបធ្លាក់មកលើខ្លួនវិញទេ ។ សង្ស័យ ណាស់ ក្រែងតែថ្ងៃក្រោយទៅបំរើគេសងដំងឺចិត្តវិញទេ ។

0000000000000000000

00000

0

CHANBOKEO.COM

វគ្គទីពីរ
ស្នូប់ជំពប់លើ

ល្ងាចនោះ ប៊ុរីក៏បររថយន្តទៅលេងមិត្តម្នាក់នៅដូនទាវឈ្មោះ សាមេត ។ ការពិត ប៊ុរីមិនសូវមានមិត្តនៅបាត់ដំបងទេ មានតែ សាមេតប៉ុណ្ណោះ ព្រោះគេធ្លាប់រៀនជាមួយគ្នាកាលនៅមធ្យមសិក្សា ហើយក៏បែកគ្នា ព្រោះប៊ុរីបានចេញទៅរស់នៅភ្នំពេញ ។ ពេលនេះ សាមេតរស់នៅឯដូនទាវ ធ្វើការនៅរោងចក្រដូនទាវ ក្បែរផ្ទះហ្នឹង តែម្តង ។

ការពិត ម្សិលមិញ ប៊ុរីបានទៅរកសាមេតម្តងហើយ តែគេមិន បានជួប ជួបតែអ្នកជិតខាងទើបខកការ ។ ថ្ងៃនេះ គេបរឡានកាត់ មុខវត្តស្លាកែតម្តងទៀត ស្រាប់តែនឹកឃើញដល់ម្សិលមិញ ដែល គេបរឡានកិនអំពៅនារីម្នាក់នោះ រួចហើយមិនបានចុះពីឡានមក មើលខុសត្រូវ ។ តាមពិត គេកំពុងប្រញាប់ត្រលប់ទៅផ្ទះ ព្រោះមានគេមកតាម ប្រាប់ថា អ្នកផ្ទះបានទទួលតេលេក្រាមមកពីភ្នំពេញ សំរាប់ប៊ុរី ។ កាលនោះ គេអាល័យភ័យអរឿងតេលេក្រាម នឹកថា ប្រហែលជាធិតាដ៏សោភាម្ចាស់ដួងចិត្តរបស់គេនោះ សរសេរមកគេ ទើបនាយខំរត់ទាំងប្រញិបប្រញាប់ទៅទទួលឥតបង្អង់ ហើយក៏ភ្លេច រឿងសមគួរនឹងមាណវីម្ចាស់អំពៅដើមទាំងនោះទៅ ។ ចៃដន្យអី តេលេក្រាមនោះមិនមែនមកពីសង្សាររបស់គេឯណា ។ ការពិតគឺជា តេលេក្រាមមកពីជប៉ុនទេតើដែល ផ្ញើដំណឹងពីរឿងការងាររបស់ប៊ុរី ដែលក្រសួងចង់ឲ្យប៊ុរីវិលទៅធ្វើការឯជប៉ុនវិញឆាប់ៗនេះ ។

ប៊ុរីជាកូនប្រុសទោលហើយត្រូវក្រុមគ្រួសារទំរើសតាំងពីតូច ។ ដោយហេតុនោះហើយទើបគេចូលចិត្តយកតែចិត្តខ្លួនជាធំ មិនសូវ នឹកគិតដល់ចិត្តនរណាទេ ។ អ្វីដែលគេចង់បាន គឺត្រូវតែយកអោយ បាន ។ ដល់មកជួបនារីមាត់ឆៅសំដីពូកែម្នាក់នោះ

CHANBOKEO.COM

គេប្រែជាចាញ់ ច្រាបដល់ទៅពីរលើក ជាពិសេសនៅចំពោះមុខសាធារណជនផងទៃ ទៀតផង ធ្វើអោយគេនឹកខ្ញាញ់ចង់ចាញ់ចង់ឈ្នះតែម្តង!

ពេលនេះ គេបរឡានហួសវត្តស្លាកែតទៅហើយ តែចិត្តនៅតែ នឹកខ្ញាញ់នារីនោះមិនទាន់បាត់ពីក្នុងចិត្តនៅឡើយទេ ។ គេស្រម័យ នឹកគិតរកឧបាយថា នឹងធ្វើយ៉ាងណាសងសឹកអោយបានឈ្នះម្តង ដើម្បីបំបាត់អាមាសដែលនាងធ្វើអោយរូបគេបាក់មុខ ។ កំពុងតែ មមើមមាយ ស្រាប់តែមានហ្វូងក្មេងរត់កាត់ទទឹងថ្នល់ ។ បុរីភ្ញាក់ ព្រើត ជាន់ចាប់ហ្វ្រាំងមិនទាន់ ក៏រេចង្កូតទៅបុកដើមអំពិលធំមួយ តាមដងផ្លូវ លាន់ក្តាំង ។ រថយន្តថ្មីស្រឡាង ត្រូវបែកច្រមុះអស់ រលីង ។ បុរីបែរក្រោយ មើលទៅមុខ ងាករកជំនួយ តែពេលនោះ រសៀលជ្រេបន្តិចទៅហើយ ។ គេមិនឃើញមានឡានម៉ូតូធ្វើដំណើរ ទៅមកទេ ក្រៅពីក្មេងៗម្តុំៗនោះមកឈរមើល ។

- ក្មួយប្រុស! ពុកម៉ែនៅទេ?

បុរីសួរក្មេងប្រុសម្នាក់អាយុប្រហែល១០ឆ្នាំ ។

- អត់នៅទេ បាទ! គាត់ទៅធ្វើការនៅបាត់ដំបង ព្រលប់បន្តិច ទៀតទើបមកដល់ ។

រំពេចនោះ តាចាស់ម្នាក់បានដើរមកមើល ។ បុរីក៏ស្ទុះទៅពឹង គាត់ភ្លាម ស្រាប់តែគាត់ឆ្លើយថា :

- អឺ! ចាំឲ្យកូនតាវាជូនចៅឯងទៅផ្ទះវិញ តែវាមិនទាន់មក ដល់ផ្ទះទេ ។ វាធ្វើការរោងចក្រក្រចៅនៅឆ្នួនទាវនេះឯង ប៉ុន្តែជួន កាលគេអោយវាធ្វើការថែមម៉ោងក៏មាន ។ ដូច្នេះឯងចាំបន្តិចទៅ ។ បុរីក៏នៅឈរវ៉េវ៉របន្តទៀត នឹងដើរចោលឡានទៅរកជំនួយក៏ មិនកើត ព្រោះវាព្រលប់ដែរទៅហើយ ម្ល៉េះហើយ ក៏សុខចិត្តនៅ ចាំបន្តិចទៀតទេ ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែគេក្រលេកឃើញមាណវី ពាក់ខោអាវពណ៌ខៀវរបៀបកម្មកររោងចក្រកំពុងជិះកង់តម្រង់មក ពីឆ្នួនទាវឆ្ពោះទៅទិសក្រុងបាត់ដំបង ។ គេអរភើតស្ទុះរត់ទៅស្កាត់ នឹងអាលសុំជិះត្រលប់ទៅបាត់ដំបងដែរ :

- អត់ទោស សូមពឹងបន្តិចបានទេ បាទ!

នារីនោះទុចកង់ឈឹក កាលបើមានមនុស្សរត់មកពាំងផ្លូវ ។ លុះ ក្រលេកចំមុខនារីកាលណា ស្រាប់តែបុរីចំហមាត់ឆ្ងង បើកភ្នែកធំៗ សំដែលអាការៈភ្ញាក់ផ្អើល ហើយឧទានថា :

- គឺនាងទៀតហើយ ?

មែនហើយ! នោះគឺមាណវីដែលនាយបានតាមរករឿងពីរដង រួចហើយ ។ កាលបើឃើញរថយន្តបុរីភ្លាម មាណវីសើចកខឹកៗ ឡើង ហើយស្រដីចំអកអោយនាយថា :

- យី! អស់លក្ខណ៍ហើយហ្ន៎ស ទើបមករកពឹង ?

បុរីខ្ញាញ់ណាស់ ចង់តែឆ្លើយយកចាញ់ឈ្នះទេ ។ គេដកឃ្លា ចេញពីផ្លូវ ទុកអោយនាងជិះចេញទៅ ត្បិតមិនចង់ជាប់សគុណ ។ តាមពិត ពេលនោះ គេក៏ចង់សាកចិត្តធិតាដែរថាតើនាងមានទឹកចិត្ត មកជួយរូបគេដែរទេ ។ ចៃដន្យ នាងបែរជាឡើងជិះកង់ចេញទៅ ធ្វើឫកព្រងើយមិនឃើញស្មគ្រ័ចិត្តជួយជូននាយទៅផ្ទះសោះ ។ ខក ចិត្តណាស់ បុរីក៏នឹកដល់រឿងយកចាញ់យកឈ្នះភ្លាម ។ គេក៏សុខ ចិត្តទុកឡានចោលទីនោះ ដោយមិនមាននឹកចង់ផ្តាំផ្ញើពីណាទេ រួច ហើយក៏រត់ត្រែទៅ ចាប់រានកង់ខាងក្រោយរបស់មាណវី
:

- នែ៎! អីក៏អត់ចិត្តម្ល៉េះហ្ន៎! ឃើញមនុស្សមានគ្រោះថ្នាក់ឡាន ហើយ សុខចិត្តទល់ត្របកភ្នែកមើល មិនព្រមជួយ!

ថាហើយមាណពក៏ហក់ឡើងជិះលើរានខាងក្រោយរបស់មាណវី ហើយក៏លូកដៃស្រវាអោបចង្កេះនាងខ្វាប់ ។ កល្យាណីភ្ញាក់ក្រញាង ដែលបុរសធ្វើដូច្នេះចំពោះនាង ។ ធិតាចាប់ហ្វ្រាំងង៉ក់ ចុះពីកង់ រួចលូកម្រាមដៃក្តិចដៃបុរីហើយស្រែកថា :

- យី! ព្រហើនណាស់តើ ?

- អីយ៉ូយ! ខ្យាដីរីនេះកាចម្ល៉េះ!

គេធ្វើមុខជូរ តែក៏លួចញញឹមផងដែរ កាលបើឃើញនារីសម្លក់ រូបគេវិញ ដោយកិរិយាឃ្នាន់ខ្ញាញ់ផង អៀនខ្មាសផងដែលត្រូវនរៈ អោបចង្កេះប៉ះខ្លួនប្រាណនាង ។ មាណវីក៏ផ្តួលកង់ចុះ រួចហក់គេច ទៅឈរនៅម្ខាង សំដែងឫកពាហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍មិនល្អ ចំពោះបុរីដែលសុខៗមកចាប់អោបចង្កេះនាងលេងទទេៗ ។ ការ ពិតនោះជាល្បិចរបស់បុរីទេ ។ បើគេមិនធ្វើដូច្នេះ ធ្វើម៉េចនឹងនារី ហក់ចុះពីកង់ ដើម្បីឲ្យគេបានឌុបនាងតាមសម្រួល នឹងអាលបាន ជិះត្រលប់ទៅផ្ទះវិញផងនោះអី ។ កាលបើនាងទំលាក់កង់ទៅដី ភ្លាម បុរីក៏ស្ទុះចាប់ដៃកង់ លើកតួឡើងហើយស្រដីថា :

- ម៉េចដែរ ? ឥលូវនេះ ចង់ឌុបខ្ញុំទៅផ្ទះ ឬក៏អោយខ្ញុំឌុបនាងទៅ ផ្ទះ ? រើសយកមួយទៅ ?

CHANBOKEO.COM

តែធិតាបែរជាឈរស្ងៀមធ្វើមុខក្រញូវ ។ មែនហើយ បើប្រើ តែសំដី
នាងប្រហែលជាមិនចាញ់ទេ តែដល់លេងប៉ះដៃប៉ះជើង
នាងត្រូវតែលើកទង់ជ័យស ។

- នែ៎ ព្រលប់ហើយណា៎! (បុរីនិយាយ) នៅច្រឹមច្រុមអញ្ជឹង តិច លោកាន់តែយប់ទៅ
នាំតែប៉ាម៉ាក់ចាំផ្លូវ ភិតភ័យទទេៗ ។

ដល់ឮបុរីពោលដូច្នោះ នាងហាក់ដូចជាដូរកិរិយាបន្តិចដែរ តែ
ក៏នៅអែអង់ដដែលមិនហ៊ានជិះពីក្រោយអោយបុរីឌុបទេ ។ ឃើញ ដូច្នោះ
បុរីក៏តឿនថែមបន្តិចទៀត :

- នែ៎នាង! ខ្ញុំនេះ មិនមែនសង្សារនាងទេ កុំអៀនកុំខ្មាស់អីណា៎!
គ្រាន់តែសុំដោយសារមួយពេលប៉ុណ្ណោះ ។ បើខ្ញុំមិនទាល់ច្រកទេ នោះ ខ្ញុំក៏មិនពឹងនាងដែរ
កុំបាច់បញ្ចេញកិរិយាអឹមអៀនដូច្នេះអី យ៉ាងណាក៏ខ្ញុំមិនលួចស្រលាញ់នាងដែរ
មុខមើលមិនបានយ៉ាងនេះ ខ្ញុំមិនយកធ្វើសង្សារឡើយ គឺសុខចិត្តលើកទុកអោយអ្នកផ្សេង ហើយ
កុំភ័យអីណា៎!

ខ្លាញ់ណាស់ កាលបើឮសំដីស៊កសៀតរបស់នាយយើង ។ ធិតា ងរប៉េវកញ្ឆក់ដៃកង់ពីបុរស
ហើយឡើងជិះរឹងធ្វើមិនដឹង ។ លុះ ឃើញដូច្នោះ បុរីក៏កាន់តែចង់ផ្ទាញ់ផ្ទាលថែមទៀតតែម្តង ។
គេក៏ ហក់ឡើងពីក្រោយនាង អោបចង្កេះធិតាសាជាថ្មី តែម្តងនេះ នាង បែរជាធ្វើមិនដឹង
ធ្វើឫកហាក់ដូចជាគ្មាននរណាជិះអោបចង្កេះនាង អ្វីសោះឡើយ
បែរជាលូកដៃក្តិចបុរសយើងសួរប៉ាត់ :

- អីយ៉ូយ! ខ្យាដីរីពីណាកាចម្ល៉េះលោក ? ខាំឈឺណាស់!

បុរីរអ៊ូរួចដកដៃចេញ ។ បន្តិចមកគេក៏ស្រវាអោបចង្កេះនាងជា លើកទីពីរ
តែលើកនេះគេឲ្យបនាងតឹងដៃជាងមុន ស្រាប់តែមាណវី យកម្រាមដៃក្តិចទៀត ។ តែម្តងនេះ
មាណពឈប់លែងដៃហើយ បណ្តោយអោយនាងក្តិចតាមស្រឡាញ់ សុខចិត្តទ្រាំឈឺនឹងក្តិច តែ
មិនអោយចាញ់ចិត្តទេ ។ បន្តិចមក គេក៏បន្លំផ្តេកកេសាលើខ្នងធិតា
ស្រូបយកក្លិនខ្លួននារីពេញបេះដូងរបស់គេ ។ ពេលនោះ ទ្រូងនរៈ ក៏រណ្តំញាប់ញ័រយ៉ាងចម្លែក...
រំភើបផង ញាប់ញ័រផង...រកបរិយាយ មិនត្រូវឡើយ...

CHANBOKEO.COM

ផ្កាស្នេហ៍...

- ទេពមន្តអ៊ីហ៊្មុំស្រូបឆក់យក　　បេះដូងពន្លកប្រុសរៀមរ៉ា
ឃើញភក្ត្រ័ធ្លាក់ខ្លួនលង់ស្នេហា　　រន្ធត់ចិន្តាញ័រអង្គប្រាណ ។
- ក្រអូបគន្ធាផ្កាកុលាប　　អារម្មណ៍រំភើបប្រៀបពុំបាន
យល់ក្លិនពិដោរផ្កាភ្ញុំផាន　　ដួងចិត្តក្សេមក្សាន្តប្រាណភិរម្យ ។
- ជួបគ្នាថ្មីៗហប្ញទ័យនឹក　　លួចស្នេហ៍ពន្លឹកលើមាសមុំ
ដៃបងទាំងគូលើកប្រណម្យ　　ផ្សងផ្កាក្រពុំទំចុងមែក ។
- ដងស្ទឹងសង្កែជាសាក្សី　　ព្រះពុទ្ធរមណីអង្គអនេគ
សូមជួយបងជួបផ្កាល្អឯក　　ជាគូគាប់ត្រេករួមភិសម័យ ។

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែមានក្មេងៗពីរបីនាក់បានឃើញ ក៏ស្រែក សួរលាន់ឡើងថា :
- យី! បងស្រីឱុបពីណាគេហ្នឹង ? កម្លោះមាឌធំយ៉ាងហ្នឹង ម៉េចក៏ មិនចេះដិះកង់ ?
ឲ្យស្រីៗឱុបអញ្ចឹងមិនចេះខ្មាសគេទេ ?

ស្រាប់តែមាណវីសើចខឹកៗ ហើយឆ្លើយវិញថា :
- គឺបងកំពុងដឹកមនុស្សពិការយកទៅពេទ្យ ។ គេនេះធំតែមាឌទេ
អូនអើយ ប៉ុន្តែចិត្តវិញតូចប៉ិនអាចម៍សុចឯណោះ ។ ប្អូនឃើញទេ សូម្បីជើងវែងៗប៉ុនហ្នឹងហើយ
នៅតែជិះកង់ខ្លាចធ្លាក់ដូចកូនក្មេង
ខំប្រវាតោងអោបចង្កេះបងអោយណែន មិនចេះខ្មាស់ក្មេងៗទេ ។
- ងាប់! យ៉ាប់អញ្ចឹងហើយ ម៉េចក៏បងមិនអោយនៅផ្ទះវិញទៅ ?
- ទុកនៅផ្ទះអោយទំនេរធ្វើអី ? ឱុបតាមទុកអោយនៅយាមកង់កុំ អោយចោរលួច
វាមានប្រយោជន៍ជាជាង ។

ថាហើយនាងក៏ជិះកង់ហួសទៅទុកអោយកូនក្មេងទាំងនោះអស់
សំណើចក្អាកក្អាយពីក្រោយលាន់រំពង ។
- អឺ! ខំសើចទៅ សើចទៅ... ទាន់សើចបាន ។

បុរីស្រដីទាំងខ្លាញ់ដែលឆវីស្រដីចាក់ផារូបនាយ ឲ្យក្មេងៗសើច ចំអក ។
គេក៏យកដៃរិតចង្កេះធិតារិតតែខ្លាំងឡើង ប៉ុន្តែនាងមិនឮ មាត់អ្វីមួយម៉ាត់សោះ ។ ពេលនោះ
គេមានអារម្មណ៍ថា ហាក់ដូចជា នឹកខ្លាញ់ក្នុងចិត្តចំពោះធិតាកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ម្ល៉ោះហើយក៏ផ្ទោប

CHANBOKEO.COM

ដៃរិតចង្កេះរបស់នាងយ៉ាងអស់ទំហឹង ធ្វើយ៉ាងណាអោយឈ្នះចិត្ត នាង ។ រំពេចនោះស្រាប់តែនាងស្រែកឡើងថា :

- អួយ!

រួចហើយក៏រេចង្កូតកង់ដួលប្រួសទៅដីធ្វើមុខឡើងស្វាយល្អក ។ បុរសយើងភ្ញាក់ព្រើតខំជួយទប់កង់វិញ តែទប់មិនរួច ក៏របូតដៃឲ្យ នារីដួលទាល់តែបាន ។ តែលើកនេះ មើលទៅ នាងមិនមានកិរិយា លែងសើចទេ... គឺនាងពិតជាមានលក្ខណៈហាក់ដូចជាកំពុងត្រូវ ខ្យល់ចាប់អញ្ជឹង ។ ប៊ុរីនឹកភ័យក្រោយតែម្ដង ក៏យកដៃអង្រួន :

- នាង! នាងយ៉ាងម៉េចហ្នឹង ?

តែនាងមិនឆ្លើយទេ គ្រាន់តែធ្មេចភ្នែក ខាំមាត់ធ្វើមុខហាក់ដូចជាកំពុងរំលត់នូវភាពឈឺចាប់ក្នុងខ្លួនជាខ្លាំង ។ កាលបើឃើញមុខ នាងកាន់តែស្វាយទៅៗ ប៊ុរីក៏លើកបីនាងឡើងទាំងចិត្តភិតភ័យ ញាប់ញ័រកាន់តែខ្លាំង :

- នាង... អាចក្រោកឈរបានទេ ?

ស្រាប់តែនិតាបែរជាត្រជាក់ដៃស្រឹតៗតែម្ដង ។ ប៊ុរីភ័យណាស់ក្នុងចិត្តនឹកស្ដាយដែលនាយលែងជ្រុលដៃ រិតខ្លួននាងតឹងពេករហូតចប់ដង្ហើមត្រូវស្ទះខ្យល់យ៉ាងនេះ ។ គេក៏លើកនាងបីឡើង ស្រាប់តែប្រទះនឹងខ្សែកបន្ដោងប្រាក់កាក់មួយ យួរណិងណោងចេញពី ក អាវរបស់នារី ។ គេភ្ញាក់ព្រើតចាប់យកមកមើល ឃើញចំណារលើ បន្តោងប្រាក់កាក់ដែលសរសេរថា វៃសង្កៃ ។ ពេលនោះស្រាប់តែ ប៊ុរីលាន់មាត់ឡើងថា :

- ស្រីម៉ៅ ?

បុរសសង្ហាក៏ប្រែទឹកមុខឡើងខៀវតែម្ដង ទំនងហាក់ដូចជា ភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ ។ បន្ទាប់មក មាណពលើកបីនាងដាក់លើ កែបកង់ ឯខ្លួនឯងវិញអង្គុយលើរានខាងក្រោយ រួចដាក់ក្បាលនាង អោយអោបទ្រោបលើស្មារបស់នាយ ។ គេយកដៃម្ខាងទប់ខ្លួននាង ដៃម្ខាងទៀតកាន់ចង្កូតកង់ ធាក់ចេញទៅយ៉ាងលឿន ។ តាមផ្លូវ គេនឹកស្ដាយក្រោយផង ព្រួយបារម្ភផង ដែលឃើញស្រីកល្យាណ ទន់ខ្លួនល្អក់បាត់មាត់ឈឹងលើស្មារបស់នរៈ មិនដឹងថានាងកំពុង ត្រូវខ្យល់ចាប់ឬមានជំងឺអ្វីទេ ។ ពេលនោះ មាណពប្រែជាមានចិត្តកន្ទុះរាហើយញាប់ញ័រយ៉ាងចម្លែក ពេលគេត្រកងខ្លួននារីក្នុងរង្វង់ ដៃរបស់គេ ។ ក្លិនខ្លួននារីដ៏ក្រអូបប្រហើរសាយក្លិនដណ្ដប់នាសានរៈ

CHANBOKEO.COM

បានធ្វើឲ្យបេះដូងគេរន្ធត់ច្របូកច្របល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងចម្លែករកថាមិន ត្រូវ ។ ខណៈនោះ
នរៈមិនដឹងថា គេត្រូវនាំយកធិតាយើងទៅណា ទេ ។ គិតចុះគិតឡើង
គេក៏សំរេចចិត្តធាក់កងអោបនាងយ៉ាង លឿន សំដៅផ្ទះរបស់ខ្លួនតែម្តង ។

ពូប្រេងរត់ត្រហេបត្រហបមកទទួល :

- ស្លាប់ហើយអ្នកប្រុស! មានរឿងអ្វីហ្នឹង ?

អ្នកស្រីផៃយ៉ានិងលោកបុរាណក៏សំដែងការភ្ញាក់ផ្អើលដូចគ្នា ។
លោកបុរាណឃើញហើយក៏ស្ទុះរឹងចុះទៅជួយ :

- ស្រីក្មេងម្នាក់នេះជានរណាដែរទៅ ? នាងមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីមែន
ទេកូន ?

បុរីមិនឆ្លើយសំនួររបស់ឪពុកនាយទេ បែរជាបន្ទន់កិរិយាទៅ
កាន់អ្នកស្រីផៃយ៉ា ហើយស្រដីថា :

- ខ្ញុំសុំផ្ញើនាងជាមួយអ្នកម៉ែងមួយភ្លែតបានទេ ។ ខ្ញុំចេញទៅហៅ ពេទ្យបន្តិចសិន ។
អរគុណបាទ!

ថាហើយ មាណពក៏បីកាយធីតាទៅដាក់នៅលើសាឡុងមួយក្នុង ផ្ទះ ហើយក៏រត់ចេញមកវិញ
ហៅពូប្រេង :

- ម៉ោះពូប្រេង! ជូនខ្ញុំទៅតាមពេទ្យជិតៗនេះបន្តិច ។

- បាទ ។

ថាហើយ ពូប្រេងក៏ហក់ឡើងឡានរបស់លោកបុរាណ បរនាំបុរី
ចេញទៅយ៉ាងប្រញិបប្រញាប់ ។

គ្រាន់តែពូប្រេងបរឡានចេញមកដល់មាត់របង ស្រាប់តែមាន
រថយន្តមួយបត់ចូលមកក្នុងរបងផ្ទះរបស់លោកបុរាណដែរ ប៉ុន្តែ
ដោយការភ័យបារម្ភចំពោះសុខទុក្ខមាណវី បុរីមិនបាននៅគួរសម ទេ ។
គេបែរជាជំរុញឲ្យពូប្រេងបរប្រួសទៅយ៉ាងប្រញិបប្រញាប់
ដើម្បីតាមរកពេទ្យអោយទាន់សភាពការណ៍ ។ លុះមកដល់ភូមិគ្រឹះ
ដ៏សង្ហាមួយមិនប៉ុន្មានរយម៉ែត្រខាងត្បូងផ្ទះរបស់លោកបុរាណ ពូ ប្រេងក៏ឈប់ឡាន ។
បុរីឃើញផ្ទះនោះហើយក៏លាន់មាត់សួរថា :

- នេះផ្ទះលោកដុកទ័រវិចិត្រនោះមែនទេ ពូប្រេង ?

CHANBOKEO.COM

- បាទ អ្នកប្រុស!

ប៊ុរីក៏ដើរតាមពីក្រោយពូប្រេងចូលទៅ ស្រាប់តែមានយុវជន ជំទង់មួយរូបអាយុប្រហែល១៤-១៥ឆ្នាំចេញមកទទួល :

- ជំរាបសួរបាទ? ពូមានការអ្វីដែរ?

- ខ្ញុំមកតាមលោកពេទ្យ អោយទៅជួយមើលអ្នកជំងឺនៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំបន្តិច! លោកនៅផ្ទះទេហ៍? (ពូប្រេងសួរ)

- អូហ៍សូមទោស! លោកប៉ាទើបចេញទៅក្រៅមុននេះប៉ុន្មាននាទីមិនដឹងថ្មើរម៉ានត្រលប់មកវិញទេ ។

ឮដូច្នោះ ពូប្រេងបែរមុខសម្លឹងប៊ុរី ដែលកំពុងធ្វើមុខទំនងខកចិត្តព្រោះមិនបានជួបគ្រូពេទ្យដូចបំណង ។ បន្តិចមកគេក៏លាក្មេង ប្រុសនោះចេញមកវិញ អោយពូព្រេងទម្លាក់គេនៅផ្ទះវិញ នឹកថា បំរុងទៅរក្សានារីមួយរូបនោះ ហើយអោយពូប្រេងចេញទៅតាម ពេទ្យនៅត្រើយម្ខាងតែម្នាក់គាត់ ។ ថៃដន្យពេលគេចុះចេញពីឡាន ដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះ ស្រាប់តែបាត់វត្តមានធនីមួយរូបនោះបាត់ទៅហើយ ឃើញតែលោកបុរាណនិងភរិយាអង្គុយចាំនាយដោយកិរិយា តក្កហល ។

- លោកប៉ា..! ចុះឯណានារីម្នាក់នោះ?

- គឺ សាច់ញាតិគេមកទទួលចេញអំបាញមិញនេះ ទៅហើយកូន!

- បាទ៎ លោកប៉ា? ម្ដេចក៏សាច់ញាតិនោះដឹងកើត ថាខ្ញុំនាំខ្លួននាង មកដល់ទីនេះ?

- គេមិនដឹងទេ...គឺជារឿងថៃដន្យតើហ៍! គេបានពឹងប៉ាឲ្យទៅជួយផ្សាយវិទ្យុប្រកាសរកកូនស្រីដែលបាត់ខ្លួនមិនឃើញត្រលប់ពីធ្វើការ មកផ្ទះដូចធម្មតា តែលុះចូលមកដល់ក្នុងផ្ទះ គេក៏ប្រទះនារីម្នាក់ នោះ ហើយក៏ស្គាល់ថាជាសាច់ញាតិរបស់គេ ទើបសុំខ្លួនដឹកនាង ត្រលប់ទៅវិញទៅ ។

- ចុះលោកប៉ា ម្ដេចនឹងជ្រាបទៅថាមនុស្សចម្លែកម្នាក់នោះជាសាច់ញាតិពិតប្រាកដរបស់អ្នកជំងឺ? តិចលោកប៉ាប្រគល់មនុស្សទៅឲ្យ អ្នកដែលមានបំណងមិនល្អ... នោះមិនគ្រោះទៅហើយទេហ៍ បាទ!

ឮប៊ុរីស្រដីដោយសម្ដែងកិរិយាព្រួយបារម្ភ អ្នកស្រីផៃយ៉ាក៏មានប្រសាសន៍បន្ថែមថា :

- គេនោះបានជួយដឹកនាងទៅមន្ទីរពេទ្យធំ នៅឯត្រើយម្ខាងហើយ

CHANBOKEO.COM

បើកូនចង់ទៅឃើញគេ ទីនោះមានឆ្ងាយឯណា ? អោយប្រេងគេ ជូនម៉ាក្លែតទៅណាំកូន ។

បុរីឮវាចារបស់ម្ដាយចុងភ្លាម ក៏ងើបឈរឡើងយ៉ាងរហ័សរួច លើកដៃសំពះអ្នកស្រី ហើយបបួលពូប្រេងចេញទៅរីងឥតបង្អង់ ។ អ្នកស្រីផៃយ៉ាភ្ញាក់ព្រើត បែរមើលលោកបុរាណ ក៏ឃើញលោក កំពុងភ្ញាក់ផ្អើលដូចគ្នា ដែលឃើញមាណពលើកដៃសំពះអ្នកស្រីជា លើកដំបូងក្នុងជីវិតរបស់គេតាំងពីលោកបុរាណរៀបការនឹងអ្នកស្រី ផៃយ៉ាជាង៨ឆ្នាំកន្លងមក ។

បុរីចុះពីរថយន្តរត់សំដៅទៅអាគាររក្សាអ្នកជំងឺ ស្រាប់តែប្រទះ នឹងលោកដុកទ័រមួយរូបកំពុងដើរចូលទៅដែរ :

- ជំរាបសួរលោកពូវិចិត្រ!
- អូហ៍ បុរី! ហើយក្មួយមានការអ្វីដែរទើបរត់ត្រហេបត្រហបមក ដល់ពេទ្យយើងទាំងយប់ព្រលប់ដូច្នេះ ?
- បាទ! គឺ...ខ្ញុំមកតាមរកអ្នកជំងឺ...ជាស្រីក្មេងមួយរូប...ដែលសាច់ ញាតិទើបតែដឹកចូលមន្ទីរពេទ្យមួយស្របក់មុននេះ ។
- ក្មួយស្គាល់គេដែរ ?
- បាទ! មិនស្គាល់ទេ... ប៉ុន្តែខ្ញុំជាអ្នកដែល...

បុរីធ្វើអេះអុញ មិនដឹងថាត្រូវពន្យល់យ៉ាងណាអោយសម... ថា នាយជាមនុស្សធ្វើអោយនាងខ្យល់គ ជាអ្នកសុំកង់ជិះ ឬជាអ្នកបាន ជួយសង្គ្រោះឌុបនាងទៅផ្ទះ ។ កាលបើឃើញនរៈស្រដឹតតាក់តុប ដូច្នេះ លោកគ្រូពេទ្យក៏មានប្រសាសន៍ថា :

- ពូកំពុងតែដើរទៅពិនិត្យរោគអ្នកជំងឺម្នាក់នោះដែរ ។ បុរីតាមពូ មក៍!
- បាទ!

មកដល់គ្រែអ្នកជំងឺមួយ... បុរីបានប្រទះឃើញមាណវីដែលគេ កំពុងដើររកនោះ នៅគេងស្ដូកស្ដឹងបន្ដោងសេរ៉ូម ។

- គេមានជំងឺអ្វីដែរលោកពូ ? (នរៈសួរទៅលោកគ្រូពេទ្យ)
- គឺ..ប្រពន្ធ័ខួរក្បាលរបស់នាងមិនបានទទួលអុកស៊ីសែនគ្រប់គ្រាន់ ដោយការខ្វះជាតិអាហារ ដោយធ្វើការហួសកម្លាំង ឬក៏ដោយសារ ខ្វះដំណេក

CHANBOKEO.COM

ជួនកាលមកពីស្ងួតស្លាក់ខ្យល់ដកដង្ហើមមិនគ្រប់គ្រាន់... ម្យ៉ាងទៀត
នាងមានកង្វះឈាមក្រហមទៀតផង ។

លោកដុកទ័រឆ្លើយវិញ ។ ប៊ុរីបែរសម្លឹងមុខស្លេកស្លាំងរបស់នារី ក្នុងចិត្តហាក់ដូចជានឹកព្រួយ
អាណិតដល់នាងផង សោកស្តាយផង ដែលគេបានលែងជ្រុលដៃទៅលើនារីហួសហេតុបន្តិច ។
បេះដូង គេក៏លោតកញ្ជ្រោលឡើងដោយក្តីបារម្ភចំពោះស្ថានភាពអាការរោគ របស់មាណវី ។
គេក៏បែរមកលោកដុកទ័រដែលកំពុងពិនិត្យរូបនាង ហើយស្រដីសួរបន្តថា :

- តើនាងនឹងទទួលគ្រោះថ្នាក់អ្វីធ្ងន់ធ្ងរទេ លោកពូ ?

លោកវិចិត្រឆ្លើយមកវិញថា :

- នេះសំណាងហើយដែលគេនៅក្មេងមាំទាំ! ពូសង្ឃឹមថានាងអាច
ជាសះស្បើយមកវិញធម្មតា ព្រោះនាងមកពេទ្យទាន់ពេល ។ បើ
សិនជានាងជាមនុស្សចាស់វិញនោះ ប្រហែលជាត្រូវពិការ...
- ពុទ្ធោ! (ប៊ុរីលាន់មាត់ទាំងភ្ញាក់ផ្អើល)
- ហើយចុះក្មួយស្គាល់នាងយ៉ាងម៉េចដែរ បានជាមកមើលនាងដល់ ទីនេះ ?
- គឺ...ខ្ញុំគ្រោះថ្នាក់រថយន្ត...
- ហើយក៏ជ្រួលជ្រួសកៀរនាងដួលហ្មែស ?
- បាទ! គឺស្រដៀងៗហ្នឹង...

លោកវិចិត្របែរមើលប៊ុរីមួយស្របក់ ទើបមានប្រសាសន៍ថា :

- នាងកំពុងត្រូវជាតិថ្នាំធ្វើឲ្យលង់លក់ចំនួនច្រើនម៉ោងទៀតទំរាំគេ ដឹងខ្លួនមកវិញ ។
ក្មួយទៅផ្ទះសំរាកសិនទៅ លុះព្រឹកស្អែក ចាំមក មើលគេវិញក៏បានដែរ ។
- បាទ! លោកពូ! ខ្ញុំនៅមើលនាងមួយស្របក់ទៀតចុះ!
- អញ្ចឹង ពូទៅពិនិត្យអ្នកជំងឺផ្សេងទៀតសិនហើយណា៎!
- បាទៗ! អញ្ជើញលោកពូ!

លោកដុកទ័រវិចិត្រក៏ដើរចេញទៅវិញ ។ ប៊ុរីដាក់ខ្លួនអង្គុយក្បែរ អ្នកជំងឺ
ហើយក្រឡេកមើលជុំវិញខ្លួន នឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្តតិចៗដែល
ធិតាដ៏សាមញ្ញមួយរូបនោះបានមកសំរាកនៅបន្ទប់ព្យាបាលពិសេស តែម្នាក់ឯង
មិនមានលាយឡំនឹងអ្នកជំងឺដទៃ ។ គេគិតក្នុងចិត្តថា:

CHANBOKEO COM

- តើជានាងជាស្រីម៉ៅឬជានរណាវិញ ? ហេតុអ្វីក៏បានទទួលការ ព្យាបាលយ៉ាងវិសេសដូច្នេះ ? ឬក៏ជំងឺរបស់នាង ជាជំងឺដែលគ្រូ ពេទ្យត្រូវព្យាបាលវិសេសជាងគេ ? ឬក៏នាង... ជាសាច់ញាតិរបស់ អភិជនណាម្នាក់ ? ហ្ស៎ស ? តិចលោនាងជាប្រពន្ធលួចលាក់របស់ គេ... ពុទ្ធោ!...ទេ មិនសមទេ បើតាមមើលទៅចរិតរបស់នាង ដែលស្លៀកពាក់រខេករខាកបែបកម្មករយ៉ាងនេះ មិនសមជាស្រី លួចលាក់របស់នរណាទេ ។ ប៉ុន្តែ... នាងធ្លាប់ជិះកង់ទៅណាមកណា រៀងរាល់ថ្ងៃតាមដងផ្លូវតែមួយគន្លង ឬក៏នាងជាកម្មកររោងចក្រ ក្រចៅនៅដួនទាវ រួចហើយមានផ្ទះនៅត្រើយខាងកើតដងស្ទឹង សង្កែ ខាងត្បូងទីក្រុង ? មើលទៅនាងមានប្រាជ្ញណាស់! សំដី ចាក់ថាវិញមិនណយទេ សមជាអ្នកដែលមានជំនឿលើខ្លួនឯងយ៉ាង មុតមាំ ហើយក៏បានរៀនសូត្រគួរសមផង ។

បុរីពិចារណាមិនអស់មិនហើយ ។ គេលួចគយគន់នារីយ៉ាងភ្លន់ភ្លឹក ។ ថ្វីបើធិតាមានទឹកមុខស្លេកស្លាំងបន្តិចមែន តែរង្វង់ភក្ត្រ័ របស់នាងនៅចោលសោភ័ណល្អត្រកាលតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ មក ដណ្តប់អារម្មណ៍របស់នរៈអោយគិតប្លែកៗពីរូបនាង :

- នាងជាមនុស្សសាមញ្ញធម្មតាៗសោះ ហេតុអ្វីយើងចាប់អារម្មណ៍ ពីរូបនាង ហើយចង់ចាញ់ចង់ឈ្នះអ្វីជាមួយនាងម៉្លេះ ? ហេតុអ្វីបាន ជាយើងចូលចិត្តនឹកខ្លាញ់នឹងរូបនាង នៅរៀងរាល់ដងដែលយើង បានជួបមុខគ្នា ?

នរៈឈោងចាប់ម្រាមដៃធិរីអង្អែលបន្ថើរៗ ហើយស្រដីក្នុងចិត្ត ស្ងាត់ៗទៅកាន់ធិតាថា :

- សូមទោសផងណា៎ ដែលខ្ញុំបានលែងជ្រុលដៃ ធ្វើអោយនាងក្លាយ ជាឈឺរបៀបនេះ ។ ឆាប់នឹងខ្លួនវិញមក៏...កុំឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនកំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើបាបដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយ...

បន្ទាប់មក គេក៏យកខ្នងដៃទៅស្ទាបថ្ងាសរបស់ធិរី ហើយក៏ សំរូតខ្នងដៃមកប៉ះថ្ពាល់នារីបន្ថើរៗ :

- នាងឈប់កាចដាក់ខ្ញុំទៀតទៅបានទេ ? ហើយយើងរាប់រកគ្នាជា បងជាប្អូនដូចកាលពីដើមវិញ តើនាងមានគិតយ៉ាងម៉េចដែរ ?

ថៃដន្យ ពេលនោះ នរៈយើងមានអារម្មណ៍ថា បេះដូងរបស់គេ កំពុងទទួលឥទ្ធិពលមួយយ៉ាងរំភើបចម្លែកមហិមា ។ គេសម្លឹងមុខ ធិតាមិនដាក់ភ្នែកទេ :

- ថ្វីបើរូបរបស់នាងមិនស្រស់ស្អាត មើលទៅធម្មតាៗ មិនមានតុប តែងខ្លួនហ៊ឺហាអ្វីទេ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ប្លែកៗចំពោះនាង

CHANBOKEO.COM

ទៅកើត ? ហើយចុះនាងវិញ...តើគិតយ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំវិញដែរ ?

គេនៅអង្គុយគិតពិចារណាយ៉ាងយូរ រួចសម្លឹងមុខធិតា ស្មើរ តែមិនហ៊ានព្រិចភ្នែកទាល់តែសោះ ។ មែនហើយ! មុខហ្នឹង រាង ហ្នឹង... បានឆក់បេះដូងរបស់គេយកទៅបាត់តាំងពីគេបានជួបនាង តាំងពីលើកដំបូងនោះមកម្ល៉េះ ។ តាមផ្លូវមកផ្ទះវិញ គេក៏នៅតែ ពិចារណាមិនអស់មិនហើយដដែល...

- នេះយើងទើបតែមកដល់បាត់ដំបងពីរបីថ្ងៃ ស្រាប់តែជួបនាងពីរ បីដង... ហើយក៏មានរឿងជំពាក់គ្នារាល់ថ្ងៃដែរ តើខ្សែជីវិតរបស់ យើងទាំងពីរនៅមានអ្វីជំពាក់គ្នាទៀតទេ ទៅថ្ងៃស្អែក និងថ្ងៃបន្ត បន្ទាប់ទៀត ?

រាត្រីនោះ បុរីប្រឹងធ្មេចនិន្ទ្រាទាំងរសាប់រសល់ ។ ពេលនេះ គេ ភ្លេចនឹកនារីដែលគេស្រលាញ់ឯភ្នំពេញទៅហើយ ត្បិតគេអាល័យ តែនឹកស្តាយក្រោយចំពោះលទ្ធផលនៃចរិតលេងសើចរបស់គេ ពីរ ថ្ងៃកន្លងមក រហូតធ្វើឲ្យនារីម្នាក់ត្រូវចូលរក្សាខ្លួននៅមន្ទីរពេទ្យ ។ គេមិនអស់ចិត្តទេ ត្បិតនេះជាលើកទីមួយរបស់គេដែរ ដែលគេបាន ធ្វើផ្តេសផ្តាសទៅលើនារីភេទ ។

ព្រហាមឡើង...

- កូនទៅណាហ្នឹងទាំងព្រហាម ? មិននៅស្រស់ស្រូបបបរជាមួយ ម៉ាក់ប៉ាទេហ៎ ?

អ្នកស្រីផៃយ៉ាសួរទៅបុរីដែលកំពុងរៀបចំខ្លួនចេញទៅក្រៅ ។ - បាទ! គឺខ្ញុំគិតថានាំពូប្រេងទៅអូសឡានយកមកធ្វើ ព្រោះទុក ចោលនៅដួនទាវមួយយប់ហើយ ។

ការពិត នាយយើងភូតភរទេ ។ គេកំពុងអោយពូប្រេងទៅ អូសឡានយកមកជួសជុលមែន ប៉ុន្តែរូបគេវិញ បំរុងទៅពេទ្យធំ មើលមាណវីមួយរូបនោះតើហ៎ ។ ចៃដន្យ អ្នកស្រីផៃយ៉ានិងលោក បុរាណដែលកំពុងបរិភោគអាហារពេលព្រឹក មិនបានសួរនាំអ្វីទៀត ដែរ គ្រាន់តែលួចចោលកន្ទុយភ្នែកដាក់គ្នាហើយញញឹមតែប៉ុណ្ណោះ ត្បិតលោកដឹងចរិតរឹងរូសរបស់បុរី ។ បើគាត់និយាយអ្វីទៅទើស ចិត្ត ខ្លាចគេហក់ទៅភ្នំពេញវិញ នាំតែខានឃើញមុខនាយដូចមុនៗ រាល់ដងទៀត ។

លុះជិះរ៉ឺម៉កមកដល់មុខពេទ្យធំ បុរីក៏ចុះនៅទីនោះ ហើយពូ ព្រេងក៏ជិះរ៉ឺម៉កហួសទៅដួនទាវតែម្តង ។ បុរីដើររឹង ចូលទៅរក មាណវីឯបន្ទប់ព្យាបាលភ្លាម

CHANBOKEO.COM

ក្នុងចិត្តអន្ទះសាចង់ដឹងថា តើមាណវី នោះមានស្មារតីវិញហើយឬនៅ ។ ពេលគេទៅដល់មាត់ទ្វារ ក៏វាក់ អើនឹងវត្តមានបុរសសង្ហាមួយរូប ដែលបានមកដល់ទីនោះមុននរៈ យើងទៅទៀត ។ គេកំពុងតែនិយាយសាសងគ្នាជាមួយមាណវី ដោយទឹកមុខញញឹមទៀតផងទំនងហាក់ដូចជាស្គាល់នាងស្និទ្ធ ស្នាល ។ មើលទៅនារីនោះក៏ហាក់ដូចជាមានទឹកមុខប្រសើរជាងពី ម្សិលមិញដែរ ។ ប៉ុរីឃើញដូច្នោះក៏យកដៃគោះសន្លឹកទ្វារដែល របើកហើយឧទានឡើងភ្លាមថា :

- សាមេត ? ហេតុម៉េចមកដល់ទីនេះដែរ ?

បុរសនោះងាកផាំង បែរមើល :

- អូហ៍ អើហ៍! ប៉ុរី! នេះឯងមកដល់បាត់ដំបងពីអង្កាល់ហ្នឹង ?

គេក៏ដើបមករាក់ទាក់ ។ ពេលនោះ ប៉ុរីក៏តបវិញថា :

- គឺមកដល់ពីរបីថ្ងៃហើយ ហើយបានទៅរកឯងដល់ទៅពីរដង ថៃដន្យសំណាងមិនល្អ...ទើបមិនបានជួបឯង ។

- ហើយចុះឯងមកពីណាទៅណា បានជាមកដល់មន្ទីរពេទ្យនេះ ?

- គឺមកកាត់តាមនោះ ចូលមើលស្ថានភាពអ្នកជំងឺម្នាក់ តែដោយឃើញគេកំពុងមានសង្សារនៅចាំហើយ... គ្នាក៏គិតត្រលប់ទៅ វិញដែរ ។

មាណពស្រដីផង លួចដៀងកន្ទុយភ្នែកទៅមាណវីផង ឃើញនាងកំពុងសម្លក់នាយវិញទាំងទឹកមុខឃ្នាន់ខ្នាញ់កាលបើឮសំដីឌឺដង របស់នាយ ។ ឯភាពញញឹមលើផ្ទៃមុខរបស់ធិតាអំបាញមិញនោះ ក៏រត់បាត់អស់រលីង ។ តែសាមេតមិនបានចាប់ភ្លឹកថា អ្នកទាំងពីរ ធ្លាប់មានរឿងហេតុជាមួយគ្នា ពីមុនមកទេ ។ គេបែរជាអូសដៃប៉ុរី ទៅណែនាំអោយធិតាបានស្គាល់ទៅវិញ :

- ម៉ៅ! នេះពួកម៉ាកបងឈ្មោះប៉ុរី ទើបតែមកពីភ្នំពេញ ។ គេជាអ្នកក្រុងបាត់ដំបងនេះដូចយើងដែរ ។ ប៉ុរី! នេះអូនម៉ៅ គេធ្វើការនៅរោងចក្រក្រចៅជាមួយខ្ញុំដែរ ។

- សួស្តីអ្នកនាង! (ប៉ុរីធ្វើពើជាគួរសម)

តែម្ចាស់ខ្លួនគេនៅស្ងៀម មិនជំរាបសួរ មិននិយាយអ្វីទេ គ្រាន់តែញញឹមទំនងស្ងួតៗជាការគួរសមវិញប៉ុណ្ណោះ ។ មើលទៅនាងប្រហែលជាមិនសប្បាយចិត្តនឹងប៉ុរីហើយ ។ បន្តិចមក សាមេតក៏ លាចេញទៅវិញ :

CHANBOKEO.COM

- ម៉ៅ! បងជិតដល់ម៉ោងចូលធ្វើការហើយ ។ ថៃខ្លួនផងណា៎! ពេលណាទំនេរ បងមកលេងនឹងប្អូនទៀត ។

ម៉ៅលើកដៃសំពះ :

- ចា៎ស! អរគុណបងមេត ដែលបានចូលមកមើលខ្ញុំ!

រំពេចនោះ ស្រាប់តែប៊ុរីស្រដីថា :

- យី! សាមេត! សង្សារឈឺមួយទាំងមូល មិនសុំគេឈប់មួយថ្ងៃ ពីរនៅកំដរទេហ៎? ចេះទុកអោយគ្នា នៅត្រមង់ត្រមោចម្នាក់ឯង ដូច្នេះកើត?

ស្រាប់តែសាមេតបើកភ្នែកធំៗ លាន់មាត់ឡើង :

- ហ្ន៎ស? នរណាគេសង្សារនរណា? ឯងឆ្កួតហើយទេ? ឯងចង់ ថា នាងម៉ៅហ្នឹងប្ញែស សង្សារខ្ញុំ?

- ហើយចុះ មិនមែនទេ? (ប៊ុរីតប)

ស្រីម៉ៅអត់ទ្រាំមិនបានក៏តបឡើងថា :

- បងសាមេតបណ្ដូលចិត្តម៉ៅអើយ! មិនបាច់ប្រកែកទេ បើគេដឹង រឿងយើងយ៉ាងនេះទៅហើយ ទទួលការពិតទៅណា៎បង!

លើកនេះ សាមេតរិតតែភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ទៅទៀត ។ គេយក ដៃទៅស្ទាបថ្ងាសធិតាយើងហើយស្រដីថា :

- នេះមិនមែនក្ដៅខ្លួនឡើងរវើរវាយឯណា ម៉េចបានជាម៉ៅនិយាយ អ្វីចំឡែកម្ល៉េះ? ឬក៏លោកគ្រូពេទ្យចាក់ថ្នាំខុស បានជាមានប្រតិកម្ម ប្លែកៗយ៉ាងនេះ ហ្ន៎សម៉ៅ?

ម៉ៅញញឹមឡើង ហើយចាប់ដៃសាមេត ស្រដីថែមថា :

- បើបងមេតទៅវិញ ម៉ៅច្បាស់ជានឹកបងបែកទ្រូងស្លាប់មិនខាន ទេ? មានគេអោយយោបល់ល្អយ៉ាងនេះទៅហើយ បងសុំឈប់ មួយថ្ងៃកំដរអូនម៉ៅក៏ល្អម្យ៉ាងដែរណា៎បង!

ម្ដងនេះ សាមេតដូចជាចាប់ភ្លឹកថា ច្បាស់ជាមានអ្វីខុសប្រក្រតី ហើយ ដែលអ្នកទាំងពីរខឹងឆ្លើយឆ្លងគ្នាទៅមកយ៉ាងចម្លែកបែប នេះ ។ គេក៏បែរមើលទៅប៊ុរី ហើយស្រដីទៅស្រីម៉ៅវិញទាំងលួច ញញឹមក្រឡួចមាត់ផង ថា :

- អូហ៍ បងក៏នឹកម៉ៅធំធេង ដូចតែគ្នាហ្នឹង តែបងត្រូវបំពេញមុខ នាទីការងារ! ដូច្នេះ បងគិតថានឹងសុំផ្ញើទុកអោយប៊ុរីនៅកំដរអូន វិញចុះ យ៉ាងម៉េចដែរ?

ស្រាប់តែបុរីនិងម៉ៅភ្ញាក់ក្រញាង កាលបើឮសាមេតនិយាយ ដូច្នោះ ។ បុរីញញឹមឡើង ទំនងហាក់ពេញចិត្តនឹងសំណូមពរនេះ :

- សង្សាររបស់សាមេតឯងសំដីភ្លៀវក្លាយ៉ាងនេះ ច្បាស់ជាជិតជា វិញហើយ មិនត្រូវការអោយនរណាកំនរទេមើលទៅ (បុរីពោល)

តែនាងម៉ៅមិនស្រដីតបនាយទេ បែរជាស្រដីទៅកាន់សាមេត វិញថា :

- ស្តាយណាស់ដែលម៉ៅចូលចិត្តឲ្យតែបងមេតម្នាក់ នៅកំនរម៉ៅ! ចំពោះអ្នកដទៃវិញ មិនបាច់ក៏បានដែរ ម៉ៅសុខចិត្តនៅម្នាក់ឯងចុះ ព្រោះខ្លាចទ្រាំមិនបាន!

- ខ្លាចអីទៅ ម៉ៅ ? (សាមេតសួរដោយលួចដៀងភ្នែកមើលបុរី)

- គឺខ្លាច... ស្អុយក្លៀក!

បុរីបើកភ្នែកម្ងូលក្លំ ។ សាមេតអត់មិនបានក៏សើចកខឹកឡើង :

- ម៉ៅចង់ថា បងយ៉ាប់ដល់ម្លឹងផងហ្ន៎ស ?

- អត់ទេ! ការពិតគឺ...ខ្លាចក្លិនក្លៀកក្របីឃ្លៀចនៅម្តុំៗនេះណា៎បង ចុះត្រាំភក់ហើយភ្លេចងុះសាប៊ូ..!

សាមេតអត់មិនបានក៏សើចកខឹកលើសដើម រួចលាចេញទៅ :

- ម៉ៅ! បងទៅហើយ! សំដីប៉ាច់យ៉ាងនេះ ច្បាស់ជាមេរោគរត់ ចោលអស់ថ្ងៃនេះមិនខានឡើយ ។ ចាំល្ងាច បើទំនេរ បងមកលេង ម៉ៅទៀត ។

សាមេតដើរចេញទៅ ថែមទាំងលួចមិចភ្នែកដាក់បុរីផង ទំនង ហាក់ដូចជាកំពុងប្រាប់នរៈថាគេយល់ស្ថានការណ៍រវាងអ្នកទាំងពីរ ។ លុះសាមេតដើរចេញផុតទៅ បុរីដាក់ខ្លួនជិតមាណវីហើយញញឹម ដាក់ធិតាយើងឡើង :

- បានគ្រាន់បើហើយហ្ន៎ស ទើបស្រដីប៉ប៉ោចអត់បាត់យ៉ាងនេះ ?

តែម៉ៅមិនឆ្លើយវិញទេ ។ នាងបែរជាធ្មេចបិទភ្នែកធ្វើមិនដឹង មិនឮ ។ ឃើញកិរិយារបស់នាងដូច្នោះ បុរីក៏កាត់យល់បានថា នាង កំពុងខឹងនឹងរូបគេនៅឡើយ ។ ថៃដន្យថ្ងៃនេះ គេបានតាំងចិត្តរួច ហើយថា គេនឹងមិនធ្វើអ្វីអោយល្អក់អារម្មណ៍នាងទេ ព្រោះចង់លាងកំហុសដែលគេបានធ្វើជ្រុលទៅលើនាងកាលពីម្សិលមិញ ។ ការ ពិត បុរីជាមនុស្សចូលចិត្តកំប្លែងលេងសើច ជាមួយមិត្តភក្តិណាស់ គឺជាទំលាប់ធម្មតារបស់គេតាំងពីដើមមកយូរហើយ ថ្វីបើមាណពជា មនុស្សរឹងរូសបន្តិចមែន ។ កាលបើឃើញនាងធ្មេចភ្នែក មិនព្រម និយាយរកខ្លួន បុរីក៏ស្រដីបន្តទៀតថា :

CHANBOKEO.COM

- ខ្ញុំសូមទោសណាំម៉ៅ ដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តជ្រុលជ្រួសលើនាងទាំង អំបាលម៉ាន
ពីរបីថ្ងៃកន្លងមកនេះ !

មាណវីនៅតែសំងំធ្មេចឈឹងធ្វើមិនឮដដែល ។ បុរីក៏ស្រដីបន្ត ទៀតថា :

- នេះ ថ្វីបើយើងធ្វើមិត្តនឹងគ្នាមិនបាន ក៏គួរតែកុំធ្វើសត្រូវនឹងគ្នា ធ្វើអ្វី នាំតែល្អក់ចិត្ត
ល្អក់អារម្មណ៍ទទេៗធ្វើអ្វី! ការពិត ខ្ញុំបារម្ភពី នាងណាស់ នាងដឹងទេ ?...

លុះមិនឮនារីយើងឆ្លើយថាម៉េច បុរីក៏នៅស្ងៀម មិនដឹងជាចង់ និយាយពីអ្វីទៀត ។
គេនៅសំកុកសម្លឹងមុខមាណវីយ៉ាងយូរ... រីឯ នាងម៉ៅវិញនៅតែធ្មេចភ្នែកសំងំស្ងៀមរហូតដែរ
មិនឃើញសួរអ្វី និយាយអ្វីជាមួយបុរីវិញទេ ។ ពេលនោះបុរីមានអារម្មណ៍ថាមាណវី
កំពុងបិទទ្វារដួងចិត្ត មិនព្រមទទួលមិត្តភាពពីរូបនាយឡើយ ។ ថៃដន្យ
បុរីជាមនុស្សដែលរឹងមានះបំផុត ហាមត្រង់ណា ដើរចូល ត្រង់ហ្នឹង ។
កាលបើម៉ៅមិនព្រមទទួលរាប់រករូបគេ មាណពនឹក ភ្នកចង់ជំនះស្ថានការណ៍ទៀតហើយ ។
គេយកដៃរបស់គេស្រវា ចាប់ដៃរបស់ធិតាយើងហើយច្រៀងថ្នមៗដាក់នាង ថា :

- ខឹងបងរឿងអ្វីសង្សារបងអើយ ម្ដេចអូនកន្ដើយមិនព្រមចេញស្ដី
ឲ្យបងបានធូរស្បើយក្នុងហឫទ័យ ឆ្លើយមកពិសីកុំនៅអឹមអៀន...

ស្រាប់តែធិតារលាស់ដៃចេញ ហើយបើកភ្នែកឡើង ឧទានកាត់ សំដីបុរីភ្លាមថា :

- នែ៎! ចង់ថា នរណាគេសង្សារអ្នក ?

ឃើញនាងបើកភ្នែកនិយាយរក បុរីអរភើត សប្បាយចិត្តភ្លាម រួចក៏ឆ្លើយរឹងឡើងថា :

- អូហ៍ ? ហើយ... នរណាគេទៅ លើកខ្លួនជាសង្សារបងហ្នឹង ? បងចង់ស្គាល់ដល់ហើយហ្ន៎...!
- និយាយតែផ្ដាស! យីអើ! អ្នកសម្ដែងល្ខោនមួយណា មុខក្រាស់ ដូចស្បែកក្របី
ច្រៀងយីកេឆ្នើលយក្សព្រៃ លាន់សូរដូចផ្គរខែ ប្រាំង
សូមមេត្តាវើឆាកទៅលេងនៅខាងក្រៅមន្ទីរពេទ្យបានទេ ? ពេលនេះ អ្នកជំងឺចង់សុំទី!
- ស្លាប់ហើយ! អ្នកជំងឺអីនិយាយប៉ប៉ាច់ដូចឈើពុត! គិតទៅតាម ហៅដុកទ័រអោយពិនិត្យសិន ។
- អញ្ចឹង កុំភ្លេចអោយគេពិនិត្យតួយីកេអំបាញ់មិញផង មើលទៅ
គេប្រហែលត្រូវការមន្ទីរព្យាបាលសតិរបស់គេហើយ ។

បុរីលួចញញឹម កាលបើដឹងថាធិតាចាញ់កលលេងរបស់នាយ

CHANBOKEO.COM

រហូតដល់នាងរបូតមាត់និយាយតបរូបគេវិញដោយមិនដឹងខ្លួន ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែមានកុមារីជំទង់ម្នាក់ អាយុប្រហែល១៣ឆ្នាំ ជិះកង់មកដល់ ដោយមានយួរចានស្រោក់ដាក់ម្ហូបមកផ្ញើម៉ៅផង ។

- បងម៉ៅ! ម៉ាក់អោយយកបបរនិងសាច់ចៀនមកផ្ញើ ។ ថ្ងៃនេះ គាត់ជាប់រវល់ការងារ ប្រហែលថ្ងៃត្រង់ គាត់នឹងអោយប៉ាឆៀងនាំ គាត់មកមើលបងទីនេះហើយ ។

នាងតូចក៏យកស្រោក់មកដាក់លើតុក្បែរគ្រែរបស់ម៉ៅ ហើយក៏បែរមើលទៅបុរីធ្វើភាំងព្រោះមិនដែលស្គាល់គ្នា ។ បុរីសួរនាងថា :

- នាងតូចជាប្អូនស្រីរបស់ម៉ៅមែនទេ ?

នាងតូចញញឹមរួចបែរមើលទៅនាងម៉ៅទំនងចង់ អោយឆ្លើយជំនួស ប៉ុន្តែម៉ៅធ្វើមិនដឹងហើយនិយាយទៅនាងតូចថា:

- ម៉ី! បងមានកម្លាំងវិញហើយ ប្រាប់ម៉ាក់ផងថាកុំបារម្ភអី! បន្តិចទៀត បងចេញទៅផ្ទះបានហើយណា៎ ។
- តែបងនៅមានមុខមាត់ស្លេកស្លាំងណាស់! (នាងតូចឆ្លើយ)
- បងជាមនុស្សមុខស្លេកតាំងពីដើមទៅហើយ... បងមិនមានឈឺ អ្វីធ្ងន់ទេអូន ។
- អញ្ចឹង ខ្ញុំទៅរៀនសិនហើយ ។ ជំរាបលាបង!

ថាហើយនាងតូចក៏ចេញទៅ ។ នៅពេញមួយព្រឹកនោះ បុរី បាននៅកំដរមាណវីរហូត ថ្វីបើនាងមិននិយាយរកគេវិញក៏ដោយ ។ គេមិនបានធ្វើអ្វីអោយរំខានចិត្តនាងដូចសព្វដងទេ ពិតមែនតែគេ នៅនិយាយលលេងនាងខ្លះៗក៏ដោយ គឺនរៈហាក់ដូចជាបន្ទូរកិរិយា ដាក់នាងរហូតលែងមានចិត្តចង់ឈ្នះចាញ់ដូចមុនហើយ...

oooooooooooooooooo

oooooo

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៣
អំពាល់

ប៊ុរីដើរត្រេះត្រុះទៅមកៗនៅក្នុងផ្ទះ ក្នុងចិត្តហាក់ដូចជាអផ្សុក ធុញថប់តប់ប្រមល់យ៉ាងណាមិនដឹង ។ រីឯលោកបុរាណានិងភរិយា ចេញទៅធ្វើការបាត់តាំងពីព្រឹក ។ ឯពូប្រេងនៅជាប់យកឡានរបស់ ប៊ុរីទៅធ្វើមិនទាន់ត្រលប់មកវិញនៅឡើយ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់ តែមានរថយន្តថ្មីស្រឡាងមួយបរមកដល់មុខផ្ទះរបស់នរៈយើង ។

ទីន ! ទីន !

ប៊ុរីអើតមើលទៅ ក៏អរភើតស្រាយទឹកមុខភ្លាមមួយរំពេច រួច ហើយស្ទុះរត់ចុះដីយ៉ាងលឿនទៅទទួល :

- សួស្តី រ៉ាវុធ! យី! មកលេងដល់បាត់ដំបង មិនព្រមឲ្យដំណឹង គ្នាមុនសោះតែម្តងហើយនេះ៎ ! !

បុរសសង្ហាឈ្មោះរ៉ាវុធបើកទ្វាររថយន្តចេញមកហើយវាចាថា :

- ប៊ុរីមើលនែ៎... មាននរណាគេមកដែរនែ៎ក!

នារីពីររូបក្នុងសម្លៀកស៊ីវិល័យបែបទីក្រុង ចុះចេញពីរថយន្ត មក ហើយញញឹមយ៉ាងបំព្រងដាក់ប៊ុរី ។

- ពុទ្ធោអើយ ! សម្ផស្ស ! គិមណាង !

ប៊ុរីឧទានឡើងកាលបើប្រទះវត្តមានរបស់នារីរូបស្រស់ទាំងពីរ នាក់នោះភ្លាម ។ គិមណាងញូហើយ ក៏ឆ្លើយរីងថា :

- មានគេនឹកបងប៊ុរី រហូតរំអុកអោយបងរ៉ាវុធនិងខ្ញុំនាំគេមកដល់ទី នេះប្រញាប់ៗ ទើបមិនបានជំរាបបងមុននោះអី..! នេះ យើងជិះ យន្តហោះមកព្រឹកមិញភ្លាមក្តៅៗណា៎ អោយទាន់ចិត្តអ្នកដែលគេ នឹកបង!

ប៊ុរីញូដូច្នោះក៏ញញឹមអោយគ្រហាញតែម្តង :

CHANBOKEO . COM

- សម្ផស្សពិតជានឹកបងដល់ម្ល៉ឹងមែនហ្ន៎ស ? នេះយើងទើបតែ បែកគ្នាបីថ្ងៃទេតើហ៎...!

ស្រាប់តែសម្ផស្សងងឹកឡើង :

- នរណាគេទៅនឹកបងប៊ុរីនោះ ? គេចង់មកលេងបាត់ដំបងតើហ៎!

ប៊ុរីសើចខឹកៗរលាក់យ៉ាងស្រួល ។ ពេលនេះ អារម្មណ៍ស្មុគ្រ ស្មាញរបស់គេក៏រសាយបាត់ពីខ្លួនភ្លាម ។ ភ្លាមនោះ រ៉ាវុធក៏បបួល ប៊ុរីឡើងថា :

- តោះទៅដើរលេងអោយរហើយកាយបន្តិច ។ គ្នាត្រូវសម្ផស្សនិង គិមលីដុកដាន់ឡើងណែនទ្រូងហើយ ទៅរកកន្លែងបន្ធូរអារម្មណ៍ លំហែដួងចិត្តសិនបានទេ ?

អ្នកទាំងបួនក៏នាំគ្នាឡើងឡានបរសំដៅទៅភ្នំសំពៅភ្លាម ។ ថ្ងៃ នេះ ប៊ុរីសប្បាយចិត្តប្លែកណាស់ ព្រោះពីរបីថ្ងៃកន្លងមក គេធុញ ថប់កន្ទះរាក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ។ ការពិត រ៉ាវុធ គិមណាង និង ប៊ុរីស្គាល់គ្នាយូរឆ្នាំហើយ ។ គិមណាងជាគូកំណាន់របស់រ៉ាវុធពីរឆ្នាំ មកហើយ ។ គេមានគំរោងថានឹងរៀបការឆ្នាំនេះឯង ។ រ៉ាវុធក៏ជា អ្នកស្រុកបាត់ដំបងដូចប៊ុរីដែរ ចំណែកគិមណាងនិងសម្ផស្សជា អ្នកក្រុងភ្នំពេញចំតួ ។ ហើយសម្ផស្សនេះឯងក៏ជានារីកំពូលដួងចិត្ត របស់ប៊ុរី ដែលគេមករំអុកអោយលោកបុរាណចូលស្តីដណ្តឹង ។ គេ ទើបបានស្គាល់នាងប្រហែលជាងមួយខែនេះទេ កាលពីនៅជប៉ុន មុនពេលដែលនាងត្រលប់មកស្រុកខ្មែរវិញ ។ ថ្មីៗនេះ សម្ផស្ស បានចូលធ្វើការនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មក្រុងភ្នំពេញ ។ ធិតាគឺជាបុត្រី អភិជនដ៏ស្តុកស្តម្ភមួយរូប មិនដែលស្គាល់អ្វីថាក្រ ថាខ្វះឡើយ ។ បន្ថែមពីលើនោះ នាងមានសោភណ៍សោភាមិនខុសពីឈ្មោះរបស់ នាងទេ គ្រាន់តែឆវីវាយឫករើសអើងឆ្មើងឆ្មៃបន្តិច ។ ចំពោះបុរស ដែលមិនមានរូបសម្បត្តិនិងទ្រព្យសម្បត្តិ កុំសង្ឃឹមថានឹងអាចដើរ ក្បែរនាងបានឲ្យសោះ ។ ពេលនេះ ឆវីសោភាឃានមកដល់ក្រុង បាត់ដំបងជាលើកដំបូង សង្ស័យតែនាងតាមមកស៊ើបដើងការរឿង ក្រុមគ្រួសារប៊ុរីហើយ ។ ថ្វីបើប៊ុរីមានរូបសម្បត្តិគួរសរសើរមានវិជ្ជា ចំណេះខ្ពង់ខ្ពស់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែនាយនៅមានពិន្ទុចាញ់បុរសជាច្រើនឯង ភ្នំពេញ ។ ចៃដន្យ សម្ផស្សបែរជាចូលចិត្តប៊ុរីជាងគេ ព្រោះគេប៉ិន កំប្លុកកំប្លែង ខឹងច្រើនបន្តិចតែក៏ឆាប់រសាយ ហើយប៉ិនយកចិត្ត សម្ផស្សជាងគេបំផុតផង ។

CHANBOKEO.COM

ថ្ងៃនោះ គេនាំគ្នាឡើងដល់វត្តនៅលើកំពូលភ្នំសំពៅ រួចហើយ ក៏ចុះទៅតាមដណ្តើរខាងក្រោយភ្នំ ទៅលេងភូមិអ្នកស្រុកនៅឯជើង ភ្នំម្ខាងទៀត ។ កាលជំនាន់នោះ ស្រុកទេសកំពុងមានសង្គ្រាមរវាង សាធារណរដ្ឋខ្មែរ និងពួកខ្មែរក្រហម ។ លុះគេនាំគ្នាចុះទៅដល់ ជើងភ្នំភ្លាម ស្រាប់តែមានអ្នកស្រុករត់ត្រហេបត្រហបនាំដំណឹងមក ប្រាប់ថា មានខ្មែរក្រហមចូលកៀរអ្នកស្រុកចូលព្រៃទាំងថ្ងៃ ។ អ្នកទាំងបួនក៏ប្រញិបប្រញាប់រត់គេចខ្លួនទាំងភ្នែកនៅកញ្ជ្រឹងក ហក់បក ត្រលប់មកក្រោយវិញ យ៉ាងតក្កហល ។ នៅក្នុងរថយន្ត តាមផ្លូវ សម្ផស្សរអ៊ូរង៉ូវថា :

- ហ៊ឺ! ខ្ញុំស្មានថាបាត់ដំបងសប្បាយ! នឹងអីជាជំរកកណ្តុរលេងពួន ដាក់គ្នាយ៉ាងដូច្នេះសោះ..! សម្ផស្សលែងសប្បាយចិត្តអស់រលីងតែម្តង ។

យើញឆវីស្រដីទាំងជ្រួញចិញ្ចើម ប៊ុរីស្រដីលួងលោមនាងថា :

- ស្រុកភូមិមិនស្រួល... សម្ផស្សនឹងហើយតើហ៎! ស្ថានការណ៍ស្រុកទេសអាចផ្លាស់ប្តូរគ្រប់នាទី ។ យើងជាពលរដ្ឋក៏ត្រូវប្រយត្ន័ គ្រប់មុខនាទីដែរ ។

- តែសម្ផស្សមិនចូលចិត្តសង្គ្រាមអោយយើងរត់លូនទេ ។ មាន លុយប្រហែលសម្ផស្សនេះ ចង់គេចទៅនៅប្រទេសណាក៏បានដែរ កុំអោយតែត្រូវភ្លើងសង្គ្រាមយាយី ។

- តែនេះជាស្រុកកំណើតយើងណាអូន! នឹងរត់គេចទៅណាទៀត កើត ? ហើយទោះបីជាយើងអាចគេចខ្លួនបានមែន តែយើងគេច ឫសគល់ដើមកំណើតរបស់ខ្លួនបានឡើយ ។ (ប៊ុរីឆ្លើយ)

- តែអូនគិតថា ឫសគល់វាមិនសំខាន់ទេ អោយតែខ្លួនសុខទៅ កុំទៅរវល់រឿងជាតិកំណើតអ្វីនោះ អោយតែមានលុយ មានជីវិតរស់ សុខសប្បាយទៅ វាចប់បាត់ទៅហើយ!!

ពួវាចារបស់សម្ផស្សដូច្នោះ ប៊ុរីបាក់ទឹកចិត្តគ្រហែតតែម្តង ។ ភ្លាមនោះ គេគិតក្នុងចិត្តថា :

- សម្ផស្សអើយ! ធ្វើជាបញ្ញើក្អែកទុំមែកជាតិសាសន៍គេ តើមាន កត្តិយសអ្វីដែរទៅ ? ម្តេចបានជានាងមិនស្រលាញ់ទឹកដីរបស់ខ្លួន ឯងដូច្នេះ ? តើជាតិសាសន៍ដទៃគេនឹងសើចយំពលរដ្ឋយើងយ៉ាង ណា បើសិនគេបានឮពាក្យសំដីរបស់អូនពេលនេះ ? ដោយសារតែ ទឹស្តីនេះទេនឹង ទើបខ្មែរខ្លះចេះតែនាំគ្នាចាកចេញពីស្រុក មិននៅ ការពារប្រទេសកំណើតរបស់ខ្លួន រួចហើយ

CHANBOKEO.COM

ទុកអោយបរទេសជិត ខាងគេឈ្លានពានទឹកដីយើងស្រេចតែចិត្តយ៉ាងនេះ ? តើជាតិគេនឹងទុកចិត្តយើង ស្រលាញ់យើង ជួយយើងយ៉ាងម៉េច បានបើយើងមិនស្រលាញ់សូម្បីតែជាតិកំណើតរបស់ខ្លួនយើងផង ?

ប៉ុន្តែ បុរីបានត្រឹមតែគិតក្នុងចិត្ត មិនហ៊ានស្រដីចេញមកទេ ព្រោះឃើញសម្ផស្សមានអារម្មណ៍មិនល្អ ទោះបីជានិយាយ ក៏នាង ស្តាប់មិនបានដដែលហ្នឹង ។ ពេលនោះ អ្នកទាំងប្អូនលែងមាន អារម្មណ៍ល្អអស់ហើយ ត្បិតអាល័យតែនឹកភ័យក្រោយ ។ លុះគេបរ រថយន្តមកដល់ភូមិដំណាក់ហ្លួង ជិតបន្ទាយទាហានជើងក្របាម ស្រាប់តែគេឮសូរគ្រាប់ឆ្លោងផ្ទុះលាន់ក្នុងក្លាំងឡើងយ៉ាងសាហាវ ។ មនុស្សម្នាក៏កើតចលាចលរត់ប្រសាច រកទីកន្លែងជ្រករៀងៗខ្លួន ។ រំពេចនោះ មានគ្រាប់មួយធ្លាក់ផ្ទុះក្លាំង មិនឆ្ងាយពីរថយន្តរបស់ រ៉ាវុធប៉ុន្មានទេ ធ្វើអោយកញ្ចក់ឡានរបស់រ៉ាវុធបែកប្រាវខ្ទាយព្រោង ឡើងមួយរំពេច ។

- អូ៎យ !

គិមណាងស្រែកឡើង យកដៃខ្ទប់ស្មាដែលកំពុងបាញ់ឈាម តែ រ៉ាវុធមិនបានឈប់ឡានទេ ។ គេបែរជាប្រឹងបន្ថែមល្បឿនថែមទៅ វិញ នឹកថាចង់បរគេចសំដៅចូលក្រុង តែក៏មិនអាចរត់ទៅណាបាន ត្បិតមានមនុស្សរត់ប្រសេចប្រសាចពេញផ្លូវ ។ គ្រាប់ឆ្លោងកាន់តែធ្លាក់ញាប់ឡើងៗដូចគ្រាប់ភ្លៀង ។ ទីបំផុត រ៉ាវុធក៏ត្រូវចតឡានទុក ចោល ហើយរត់ចុះថ្មើរជើងម្តង ។ មាណពទាំងពីរក៏ជួយគ្រាហ៍ គិមណាងម្នាក់ម្ខាង ។ ចំណែកសម្ផស្សវិញរត់យករួចតែខ្លួន ហើយ រអ៊ូរង៉ូវមិនឈប់ឈរដែលនាងត្រូវមករត់គេចគ្រាប់ផ្ទុះថ្ងៃនេះ ។

ប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមក... គ្រាប់កាំភ្លើងក៏ស្ងាត់ទៅវិញ ។ រ៉ាវុធនិងបុរីជួយគ្រាហ៍គិមណាងចេញមកពីក្នុងក្រឡុកទឹកស្រះរបស់អ្នកស្រុកប្រឡាក់ភក់ស្រមក ។ មើលទៅគិមណាងក៏ហាក់ដូចជា ល្ហិតល្ហៃណាស់ដែរ ត្បិតនាងមានឈាមហូរច្រើនពេក ។ ភ្លាមនោះ នរៈទាំងពីររូបក៏បែររកមើលសម្ផស្ស ស្រាប់តែបាត់ស្រមោលនាង សូន្យ មិនឃើញនៅម្តុំក្បែរៗនោះទេ ។

- គេទៅណាអញ្ចេះ ? (បុរីលាន់មាត់)

ដោយក្តីបារម្ភចំពោះសម្ផស្ស បុរីមិនព្រមឡើងរថយន្តត្រលប់ ទៅក្រុងវិញទេ :

CHANBOKEO.COM

- រ៉ាវុធប្រញាប់នាំគិមណាងទៅពេទ្យភ្លាមទៅ កុំបង្អង់យូរ! ទុក
អោយខ្ញុំតាមរកសម្ផស្សម្តុំៗនេះចុះ រួចចាំខ្ញុំចេញទៅតាមក្រោយ ។
រ៉ាវុធក៏បញ្ឆេះឡាននាំគិមណាងចេញទៅ ។ ប៊ុរីក៏ប្រញាប់រត់ សាកសួរអ្នកស្រុកផង
ដើរវៃករកមើលក្នុងចំណោមអ្នករបួសទាំង ឡាយនោះផង កូកផងហៅផង រកតែសម្ផស្សម្នាក់
ប៉ុន្តែ ច្រើន ម៉ោងកន្លងទៅហើយ គេនៅតែមិនបានជួបនាងដដែល ។ ពេល នេះ
ប៊ុរីអស់កម្លាំងចិត្តរលីងពីខ្លួន :
- សម្ផស្ស! តើនាងសុខទុក្ខយ៉ាងណា ? ម្តេចបានជាខ្ញុំបណ្តោយឲ្យ
នាងវង្វេងពីក្រុមពួកយើងកើត ? ពេលនេះ នាងនៅឯណា ? ដឹង
ទេថាខ្ញុំកំពុងបារម្ភពីរូបនាងណាស់...!
ថ្ងៃលិចទៅហើយ...
ប៊ុរីនៅតែរកសម្ផស្សមិនឃើញ ។ គេក៏ធ្វើដំណើរចូលក្រុងបាត់
ដំបងវិញទាំងស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្ត ។ គ្រាន់តែរ៉ឺម៉កដាក់គេចុះនៅ មុខផ្ទះរបស់លោកប៊ុរាណភ្លាម
ស្រាប់តែប៊ុរីឮសម្លេងមនុស្សស្រី សើចរអឹកចេញពីក្នុងផ្ទះរបស់នាយមក ។ គេនឹកពិភាល់ណាស់
ក៏ លាន់មាត់ឡើងថា :
- សម្ផស្ស ?
មែនហើយ! ប៊ុរីចំណាំបានថា នោះជាសៀងសំណើចរបស់និតា យើងច្បាស់ណាស់ ។
គេស្ទុះត្រុយទៅយ៉ាងលឿនតែម្តង ស្រាប់តែ ប្រទះនឹងសម្ផស្សនៅអង្គុយសើចកខឹក
ជាមួយឪពុកម្តាយរបស់នរៈ រៀបរាប់អំពីស្ថានការណ៍កាលពីព្រឹកមិញ ។ ប៊ុរីក៏ភ្ញាក់ក្រញាង រួច
ឧទានថា :
- សម្ផស្ស ? ម្តេចគេចមកដល់ទីនេះរហ័សម្ល៉េះ ?
- គឺ... ខ្ញុំបានពឹងអ្នកស្រុកជួយឌុបវេស្ប៉ាត្រលប់មកវិញនោះអី!
- ហ៊ឺ! ម៉េចក៏រត់មិនប្រាប់គ្នាអញ្ចឹង ? ខ្ញុំឯណោះ ភ័យលោះព្រលឹង ពេញមួយថ្ងៃហើយ
តាមរកសម្ផស្សពេញវាលម្តុំបន្ទាយជើងក្រហម
ហើយម៉េចក៏មកអង្គុយសើចយ៉ាងស្រួលដូច្នេះកើត ?
- អញ្ចឹង ឈប់ភ័យទៅ... ខ្ញុំសុខសប្បាយហើយតើហ៎! ម្យ៉ាងមក
ពីខ្ញុំឮបងរ៉ាវុធប្រាប់ថាបងសុខសប្បាយ ទើបមិនបានតាមទៅរក ។

CHIANBOKEO.COM

ប៊ុរីមិនអស់ចិត្តទេ ដែលនាងរត់យកតែព្រះអាយ៉ុសមិនគិតគ្នី គ្នាអ្វីសោះ ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណា គេក៏មិនអាចបន្ទោសនាងបាន ដែរ ហោចណាស់ នាងឆ្លាតវៀងវៃហើយរហ័សរហួន ល្មមអាចរក មធ្យោបាយជួយខ្លួននាងឲ្យរួចគ្រោះថ្នាក់បាន ។ ចៃដន្យ ចំពោះប៊ុរី ដែលខំដាក់ចិត្តបារម្ភពីសុខទុក្ខរបស់សម្ផស្សយ៉ាងពុះពារ កាលបើ ឃើញនាងសើចរលាក់យ៉ាងស្រួលនៅឯផ្ទះ ដោយគ្មានបារម្ភអំពី សុវត្ថិភាពរបស់នាយវិញអ្វីបន្តិចសោះនោះ គេហាក់ដូចជាបាក់ទឹក ចិត្តស្រឡេត មិនមានអារម្មណ៍អ្វីល្អចំពោះនាងតែម្ដង ។ ផ្ទុយទៅ វិញគេបែរជាស្រកស្រុតកម្លាំងចិត្តអស់រលីង លើសពេលដែលគេ កំពុងដើររកនាងនៅម្ដុំបន្ទាយដើងក្រហមនោះឆ្ងាយណាស់ ។

បន្តិចមក ប៊ុរីដើរឈ្ងោកគេចខ្លួនចូលបន្ទប់ ទុកអោយសម្ផស្ស នៅជជែកលេងសំណេះសំណាលជាមួយលោកបុរាណ និងអ្នកស្រី ផៃយ៉ា ណែនាំខ្លួននាងអោយលោកទាំងពីរបានស្គាល់ ។ មាណពក៏ លូនប្រាសខ្លួនយកដៃគងថ្ងាសសន្ធឹងសន្ធៃលើគ្រែគិតតែម្នាក់ឯង ។ គេហាក់ដូចជាតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តសាជាថ្មីទៀតហើយ ។ ហេតុអ្វីទៅ ហ្ន៎ ? កាលមុននេះ គេបារម្ភពីសម្ផស្ស ហើយដើររកនាងសឹងស្លាប់ តែលុះមកជួបឃើញមាណវីសុខសប្បាយ ស្រាប់តែគេបែរជាអស់ កម្លាំងចិត្តទៅវិញ ?

មិនដឹងជាគិតចាក់ស្មុគ្រអស់យូរប៉ុនណាទេ ទំរាំគេដើបឡើង ងូតទឹកជំរះកាយ រៀបចំខ្លួនចេញមកជួបសម្ផស្សនៅបន្ទប់ទទួល ភ្ញៀវ ស្រាប់តែអ្នកស្រីផៃយ៉ាប្រាប់ថា នាងត្រឡប់ទៅស្នាក់នៅផ្ទះ លោកចៅហ្វាយស្រុកបាត់ទៅហើយ ព្រោះរង់ចាំជួបប៊ុរីយូរពេក ។ នាយយើងក៏មិនមាត់អ្វីដែរ កាលបើឮអ្នកស្រីផៃយ៉ាប្រាប់ ។ គេក៏ វិលចូលបន្ទប់វិញទៅ ។ មួយសន្ទុះធំក្រោយមក ស្រាប់តែនរៈនឹក ភ្ញុកទៅដល់ស្រីម៉ៅឯមន្ទីរពេទ្យភ្លាម ។ មែនហើយ! គេភ្លេចឲ្យ ឈឹងស្ងូន្យពីនារីម្នាក់នោះតែម្ដង ។ រំពេចនោះ គេក៏ហាក់ចុះពីលើ ផ្ទះរូ រត់ទៅសួរពូប្រេង :

- ឡានខ្ញុំធ្វើហើយឬនៅពូ ?
- បាទ នៅទេ! ប្រហែលពីរបីថ្ងៃទៀតទើបហើយ ។
- អញ្ចឹង សុំខ្ចីកង់ពូបន្តិចម៉ែក!
- អូហ៍ ហើយចុះអ្នកប្រុសមិនយកឡានលោកប៉ាសិនទៅ ។

CHANBOKEO.COM

- គឺ ពេលនេះ រាសីខ្ញុំមិនសូវល្អ ចេះតែប្រទះរឿងស៊ីយញ៉ីកញាប់ ពេក ទើបគិតថា មិនហ៊ានប្រើឡានរបស់លោកប៉ាទេ ។

ពូប្រេងស្ទុះទៅអូសកង់ចេញមកអោយបុរីយ៉ាងលឿន ។ ប្រាំ នាទីក្រោយមក មាណពក៏បានមកដល់មន្ទីរពេទ្យ ។ ថៃដន្យ គេមិន បានជួបធិតាដូចបំណងរបស់គេទេ ។ គ្រូពេទ្យដែលយាមប្រចាំការ បានប្រាប់ថា សាច់ញាតិបានទទួលនាងយកទៅព្យាបាលនៅផ្ទះតាំងពីរសៀលម្ល៉េះ ។ ឮដូច្នោះ បុរីខកចិត្តស្រលែត ស្រុតស្រយង់អស់ ដៃជើងតែម្តង មិនដឹងជាមកពីហេតុអ្វីទេ ។ គេក៏ឡើងជិះកង់ចេញ មកវិញទាំងចិត្តធុញថប់កន្ទះរា ត្បិតមិនដឹងថា គេត្រូវទៅរកនាង នៅទីណា...

នៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ នរៈអង្គុយម្នាក់ឯងលើកៅអីថ្មក្រោមដើម ដូង សម្លឹងមើលចំណិតខែដ៏តូចស្តើងលើមេឃា ស្តាប់សៀងទឹកហូរ រឹមៗ ក្នុងចិត្តនឹកមិនអស់មិនហើយ ពីរឿងសម្ផស្ស រួចហើយស្រី ម៉ៅ ។ គេមិនយល់ចិត្តរបស់គេសោះថាហេតុអ្វី នាយបែរជារសោះ អស់ទឹកចិត្តម្ល៉េះនៅពេលនេះ ។ តើគេមានរឿងអ្វី ? នេះគេកំពុង ចាប់អារម្មណ៍លើស្រីម៉ៅហើយរំសាយចិត្តពីសម្ផស្ស មែនទេ ?

បុរីនឹកទៅដល់សម្ផស្សដែលមានរូបល្អសោភា មានធនធាន ទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ ហើយមានចំណេះវិជ្ជាខ្ពង់ខ្ពស់ ។ បើសិនជា គេបានរៀបការជាមួយនាង មួយជីវិតនេះ គេនឹងមានតែសេចក្តី សុខ ព្រោះគេមានទ្រព្យចាយវាយមិនអស់ ។ ប៉ុន្តែ... ចុះនាង ម៉ៅវិញ ? នាងជានរណាដែរ ? គេទើបតែជំពើបនាងពីរថ្ងៃសោះ តែដួងចិត្តនិងអារម្មណ៍របស់គេ បែរជាគិតពីមាណវីម្នាក់នោះឥត ឈប់ឈរសោះឥចឹង ? ហើយហេតុអ្វី គេខ្វល់ខ្វាយ ដើរអំពល់ ដេកអំពល់នឹកតែរូបនាងផង ?

នរៈលួចស្រដីខ្សិបៗតិចៗ សួរទៅខ្សែទឹកហូរក្នុងស្ទឹងថា :

- ហ៊ឺ! ម៉ៅអើយ! ពិតមែនតែនាងធ្វើអោយខ្ញុំខ្លាញ់បំផុត នៅ រៀងរាល់ពេលដែលខ្ញុំជួបមុខនាង... តែខ្ញុំពេញចិត្តនឹងឃើញរូប នាងជានិច្ច ជាជាងឲ្យនាងបាត់ខ្លួនទៅដោយឥតដំណឹងដូច្នេះដែរ ។ ខ្ញុំហាក់ដូចជា អផ្សុកក្នុងចិត្តណាស់កាលបើមិនបានឃើញមុខនាង ។ តើយើងមាន និស្ស័យអាចជួបគ្នាទៀតទេ ? ពេលណាទៅ ?

CHANBOKEO.COM

នឹក

ជំនោររសាត់ផាត់យកអារម្មណ៍ ទុក្ខាក្រៀមក្រំឆ្ងាយដល់ជើងមេឃ
ពៅនៅទីណារៀមរ៉ាសង្វេគ នឹកពៅអនេកអណោចឱរា។
នឹកសួរសំនៀងសំដីស្រីមុំ នឹកភក្ត្រ័ស្រស់ឆោមលោមដួងចិន្តា
នឹកខ្លួចញញឹមលាក់នូវភាសា កន្ទុយនេត្រាលេបបេះដូងបង។
ពេលនេះបាត់ពៅបងនៅសោកា នឹកមាសធិតាចង់ជួបសាសង
ទ័យារន្ធត់នឹកសួនទងវង កែវអើយឆ្លើយផងអូននៅឯណា?
មេឃអើយនាំនឹកទឹកអើយនាំផ្តាំ ទៅស្រីស្រងាំបងចាំជីវ៉ា
ពៅអើយវិលវៃជួបថ្ងៃរៀមរ៉ា សាងរសស្នេហាជាថ្មីម្តងទៀត....

បុរីអង្គុយបណ្តែតអារម្មណ៍សោកាតែម្នាក់ឯង... សម្តែងនូវភាព សោកសៅក្នុងចិត្ត នឹកដល់ចំណាងអនុស្សាវរីយ៍មួយ ដែលគេបាន ផ្ញើទុកនៅមាត់ស្ទឹងសង្កែនេះជាមួយនឹងយុវតីមួយរូប កាលពី៨ឆ្នាំ កន្លងទៅ...

oooooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៨
វៃសង្កៃ

ក្រុងបាត់ដំបង ឆ្នាំ១៩៦៦...

ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបណ្តែតប្រទីបចេញវស្សា ។ អ្នកស្រុកអ្នកក្រុងនាំ គ្នាដើរទាំងហ្វូងៗចុះទៅស្ទឹង ខ្លះសែងប្រទីបយកទៅបណ្តែតផ្សេង បំណាន់ផ្សេងៗ ។ ខ្លះអង្គុយលេង មើលក្មេងហែលទឹកដេញប្រទីប ដែលមានអុជទៀនរចនាជាក្បាច់ភ្លឺរន្ទាលចម្រុះពេញផ្ទៃទឹក ឃើញ ហើយគួរចាប់ចិត្តក្រៃលែង ។ ខ្លះក៏នាំគ្នាចេញលំហែយកខ្យល់ អាកាស សំរាកខ្លួនពីការងារនឿយហត់ ។ ខ្លះក៏ណាត់សង្សារជួបគ្នា បែបន់សុំ ព្រះជួយអោយគេបានសំរេចនូវបំណងទាំងឡាយក្នុង ជីវិត ។ ប្លែកអីតែបុរីទេ... ថ្ងៃនេះ គេខឹងនឹងប៉ាគេណាស់ ដែល សំរេចចិត្តរៀបការថ្មីទៀត ជាមួយស្ត្រីណាមិនដឹង ។ គេមិនចង់ឮ សូរសំណើចក្អាកក្អាយនៅក្នុងផ្ទះរបស់គេទេ ព្រោះចាស់ៗទាំងអស់ នោះកំពុងតែបំភ្លេចម្តាយរបស់គេ ដែលបានចែកស្ថានទៅនោះ ហើយ ។ ពេលនោះ បុរីទើបតែមានវ័យ១៧ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ហើយឆ្នាំ នេះក៏ជាឆ្នាំចុងក្រោយរបស់គេនៅមធ្យមសិក្សាដែរ ។

បុរីដើរឈ្ងោកៗ យកស្បែកជើងឈូសដីអោយខ្វាយធូលីហុយ ឆ្លុមឡើង ធ្វើអោយអ្នកដំណើរតាមផ្លូវបែរសម្លក់គ្រប់គ្នា ព្រោះគ្រាប់ គ្រួសខ្លះបានខ្ទាតប្រលាក់ខោអាវរបស់គេ ។ ប៉ុន្តែ បុរីមិនបានចាប់ ភ្លឹកទេ ។ គេនៅតែឈ្ងោកដើរឈូសដីធ្វើមិនដឹងដដែល ។ រំពេច នោះស្រាប់តែគ្រាប់គ្រួសដែលគេឆាយនោះបានហោះចូលភ្នែកក្មេង ស្រីជំទង់មួយរូបអាយុប្រហែល១៣ឆ្នាំ កំពុងអោបកូនប្រទីបដើម ចេកតូចមួយដើរឆ្លងផ្លូវសំដៅមាត់ស្ទឹង :

– អ៊ូយ !

CHANBOKEO.COM

យុវតីលើកដៃមួយខ្ទប់ភ្នែកដោយការឈឺចាប់... ឯដៃម្ខាងទៀត មិនអាចទ្រទម្ងន់ប្រទីបបានក៏ធ្វើអោយប្រទីបជ្រុះក្តុកទៅដីបែកខ្ទេច ខ្ទីរតែម្តង ។ បុរីងើបមុខឡើង ឃើញនាងញីភ្នែកយ៉ាងញាប់ហើយ បែរសម្លក់រូបនាយចង់ស៊ីសាច់ទាំងរស់ ។ គេភ្ញាក់ខ្លួនព្រើត ដឹងថា ខ្លួនកំពុងធ្វើខុស ក៏ស្ទុះទៅជិត ហើយស្រដីថា :

- បងសូមទោសណានាងតូច !

ប៉ុន្តែនាងមិនបានស្រន់កំហឹងដោយពាក្យសុំទោសនោះឡើយ ។ នាងក៏ចាប់គល់ចេកតូចមួយកង់ គប់នាយផាច់កណ្តាលទ្រូងហើយ ស្រែកគំហកដាក់នាយថា :

- អ្នកគ្មានឪពុកម្តាយប្រដៅឬអ្វី ទើបឥតមារយាទយ៉ាងនេះ ? ដឹង ទេថា នេះជាប្រទីបដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើដើម្បីឧទ្ទិសទៅពុកម៉ែដ៏ដូនជីតា របស់ខ្ញុំ ? ហេតុអ្វីក៏អ្នកមកបំផ្លាញខ្ញុំអញ្ចឹង ? អ្នកពិតជាមារ ជា ប្រេតហើយ បានមិនដឹងថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបុណ្យដូច្នេះ ។

យុវតីយំផង រៀបរាប់ផង សំដែងអាការៈសោកស្តាយចំពោះ ប្រទីបរបស់នាងដែលបែកបាក់ខ្ចាត់ខ្ចាយពេលផ្លូវថ្នល់ ។ មនុស្ស ម្នាជិតៗនោះក៏ស្ទុះស្រ៊ូស្រមកឈរមើល ។ បុរីមិនហ៊ានស្រដីតប តទៅនាងវិញអ្វីទេ ព្រោះគេកំពុងតែដឹងថាគេមានកំហុស ។ នរៈ ក៏ស្ទុះឱនប្រមូលកំទេចប្រទីបនិងឥវ៉ាន់នានាមកផ្គុំគ្នាវិញ ។ ថៃដន្យ គេធ្វើទាំងរញីរញ័រព្រោះអាល័យតែរន្ធត់ចិត្តចំពោះពាក្យពេចន៍របស់ នាងតូច ប៉ុន្តែនៅប្រឹងរៀបផ្គុំចុះផ្គុំឡើង តាមដែលអាចធ្វើបាន ។ ភ្លាមនោះ មានកុមារតូចមួយរូបអាយុប្រហែល៨ឆ្នាំ បានរត់មកដល់ ហើយពោលដាក់យុវតីនោះថា :

- បងម៉ៅ ! ប៉ាម៉ាក់មានប្រសាសន៍ថា អោយបងចុះទៅមាត់ស្ទឹង ខាងក្រោមអោយឆាប់ឡើង នឹងអាលអុជទៀនអុចធូបផ្សងទាំងអស់ គ្នា ។ គាត់កំពុងចាំបងនៅមាត់កំពង់ឯណោះ !

នាងម៉ៅងើបមុខឡើង មើលទៅកុមារតូចទាំងទឹកភ្នែកនៅដក់ ក្នុងរង្វង់ភ្នែកនៅឡើយ រួចហើយក៏ស្រដីថា :

- ចិត្រា ! ជំរាបប៉ាម៉ាក់ផង ថាបងសុំទោសដែលមិនបានទៅ បណ្តែតប្រទីបជាមួយលោក ព្រោះបងខ្ជីខ្ជាធ្វើអោយប្រទីបមួយនេះ ជ្រុះធ្លាក់បាក់បែកអស់...

CHANBOKEO.COM

យុវតីស្រដីទាំងអណ្ដឹតអណ្ដក់ ។ កុមារតូចឮដូច្នោះក៏រត់ត្រលប់ ទៅវិញ ។ បន្តិចមក ប៊ុរីក៏ផ្គុំប្រទីបបានជាតួដូចឡើងវិញ គ្រាន់តែ មិនបានស្អាតដូចមុនប៉ុណ្ណោះ ។ គេក៏បែរលួងលោមនាងតូច ដោយ វាចាយ៉ាងទន់ភ្លន់ថា :

- ប្អូនស្រីឈប់យំទៅ ! បងសុំទោសណា៎ ! នេះជាកំហុសរបស់បង ទេ ។ ឥលូវបងខំផ្គុំបានវិញហើយ ថ្វីបើវាមិនល្អដូចដើម តែក៏សម ជាតួប្រទីបសំរាប់អុជបណ្ដែតនឹងគេបានដែរ ។ ម៉ោះ ! បងជួយ លើកទៅដាក់មាត់ស្ទឹង ! ប្អូនដើរតាមបងមក៏ !

នាងម៉ៅបែរសម្លក់ទៅប៊ុរីដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងមុត ទំនងដូច នៅខឹងមិនទាន់បាត់ ។ ប៉ុន្ដែប៊ុរីមិនបានប្រកាន់នឹងកិរិយារបស់នាង ទេ ព្រោះគេដឹងថា គេពិតជាប្រព្រឹត្តមិនសមដូចនាងតូចថាមែន ។ បន្តិចមក យុវតីក៏ដើរតាមពីក្រោយប៊ុរីរហូតដល់មាត់ស្ទឹងដែលមាន មនុស្សប្រុសស្រីផ្សេងមកជួបជុំបណ្ដែតប្រទីបអ៊ូអរ ។ ប៊ុរីក៏ដើរវាង រកកន្លែងទំនេរ រួចចាប់អុជទៀន អុជធូបឡើង :

- ប្អូនស្រីអង្គុយចុះមក៉ ! ហើយលុតជង្គង់សំពះផ្សងទៅណា៎...

ស្រីម៉ៅមិនឮមាត់កអ្វីទេ នាងលើកដៃផ្គុំឡើង ហើយសំពះបន់ ស្ងាត់ៗតែក្នុងចិត្ត បន្ទាប់មកឆវីក៏អូសយកប្រទីបដាក់ទៅក្នុងស្ទឹង បណ្ដែតចេញទៅ...

ប៊ុរីឈរមើលនាងតូចមិនដាក់ភ្នែកទេ ។ គេនឹកឆ្ងល់តែក្នុងចិត្ត ម្នាក់ឯងដែលឃើញយុវតីក្មេងច្រឡឹងតូចមួយមានកិរិយាចាស់ទុំដូច មនុស្សពេញវ័យ មិនដូចយុវតីផងទាំងពួង អាយុស្របាលៗនាង សោះ ។ យុវតីឈរមើលតាមដំណើរប្រទីបដែលចរលើទឹកដោយ កិរិយាស្ងៀមស្ងាត់ រហូតដល់ប្រទីបអណ្ដែតបាត់ពីក្រសែភ្នែកទៅ រួចហើយក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយលើស្មៅសំកុកធ្វើមុខស្ងួត ហាក់ដូចជាមិន សប្បាយចិត្តរឿងអ្វីមួយ ។ ប៊ុរីឃើញដូច្នោះ ក៏ដាក់ខ្លួនក្បែរនាង សួរថា :

- អោយបងសុំអង្គុយក្បែរផងណា៎ !

នាងតូចនៅស្ងៀម ។ ប៊ុរីបែរមើលនាងហើយក៏ស្រដីបន្តថា :

- ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបុណ្យបណ្ដែតប្រទីបចេញវស្សា ជាថ្ងៃដែលមនុស្ស ម្នាទាំងឡាយសប្បាយរីករាយជួបជុំគ្នាធ្វើបុណ្យ ។ ចៃដន្យ ចំពោះ មនុស្សខ្លះវិញ ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃដែលគេមានទុក្ខសោកបំផុតក្នុងជីវិត....

CHANBOKEO.COM

បុរីស្រដីមកដល់ត្រង់នេះ ក៏រួលដើមក រកស្រក់ទឹកភ្នែក ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែយុវតីបែរមុខមកសួរនាយយ៉ាងរហ័ស :

- អូហ៍... មនុស្សប្រុសចេះកើតទុក្ខដែរ ?

បុរីប្រឹងលេបទឹកភ្នែកចូលទៅក្នុងពោះ ហើយដកដង្ហើមបន្ធូរ ការតានតឹងនៅក្នុងចិត្ត បន្តិចទើបស្រដីតបថា :

- នរណាថាមិនចេះ ? មនុស្សយើងមានរូប តែងតែមានអារម្មណ៍ មិនថាជាស្រីឬជាប្រុសទេ គេអាចមានអារម្មណ៍ សប្បាយ ព្រួយ កើតទុក្ខ បានគ្រប់ពេលទាំងអស់ហ្នឹង ។ មើលទៅប្អូនស្រីហាក់ដូច ជាកំពុងមានទុក្ខ បងវិញក៏មានអារម្មណ៍មិនខុសពីនោះប៉ុន្មានទេ...

ពេលនេះ នាងម៉ៅហាក់ដូចជាបន្ធូរឥរិយាបថរបស់នាងចំពោះ បុរីបន្តិចហើយ គឺតាំងពីយុវជនយើងផ្តុំប្រទីបសងវិញ រួចបានយក មកបណ្តែតក្នុងស្ទឹងបាននឹងគេដែរ ។ កាលបើឮប្រយោគនេះកាល ណា ធិតាក៏ពោលតបទៅវិញថា :

- មើលទៅសម្បុរសំបក បងប្រុសមិនសមជាកូនអ្នកក្រទេ ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីក៏មានទុក្ខនឹងគេដែរ ?

- អ្នកក្រឬអ្នកមាន មានទុក្ខ មានសប្បាយ ដូចតែគ្នាហ្នឹង ។ ប្អូន ដឹងទេ ? បងមិនសប្បាយចិត្ត ព្រោះម្តាយបងទើបតែអនិច្ចកម្មទៅ មិនបានប៉ុន្មានខែផង លោកប៉ាក៏មានគំរោងរៀបការថ្មីទៀត...

ស្រាប់តែនាងតូចម៉ៅនិយាយតបវិញថា :

- នោះប្រសើរហើយដែលបងប្រុសបានដឹងថាម្តាយស្លាប់ហើយបាន ធ្វើបុណ្យអោយ រួចលោកឪពុកក៏នៅសុខសប្បាយ រីឯជីវភាពវិញ ក៏មិនទាល់ច្រក ។ ប៉ុន្តែជីវិតរបស់ម៉ៅវិញ... យ៉ាប់ជាងនោះរាប់ រយដងទៅទៀត...!

ធិតាពោលដោយសំនួនពាក្យយ៉ាងសោកសៅ ។

- ប្អូនមានរឿងអ្វីធ្ងន់ធ្ងរក្នុងជីវិតណាស់ មែនទេ ? (បុរីសួរ)

- ចាស មែនហើយ ! ពុកម៉ែខ្ញុំជាអ្នកស្រែក្រីក្របំផុត មានកូន តូចៗបួននាក់ទៀត ។ ពុកខ្ញុំជាមនុស្សប៉ោឡៃ មិនចេះទទួលខុស ត្រូវក្នុងជីវិត ប្រមឹកស្រាហើយវាយប្រពន្ធកូនព្រឹកល្ងាច ឥលូវនេះ គាត់មានជំងឺថ្លើមដោយសារញៀនស្រា រង់ចាំតែថ្ងៃវិលត្រលប់ទៅ វិញតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ ចំណែកម៉ែធ្វើស្រែ តែដោយគាត់ត្រូវពុក វាយដំច្រើនពេក ក៏ក្លាយជាពិការធ្វើអ្វីលែងកើត ទើបលក់ស្រែលក់ ស្រូវ លក់ដីធ្លី ដើម្បីចិញ្ចឹមកូន ។ លុះគាត់ក៏អស់អីលក់ ក៏ធ្លាក់ដល់ ថ្នាក់លក់កូនអោយទៅធ្វើឈ្នួលបំរើគ្រួសារគេ តាមផ្ទះ តាំងពីតូចៗ ខ្លះមិនទាន់គ្រប់ប្រាំឆ្នាំស្រួលបួលផង ។

CHANBOKEO.COM

ម៉ៅស្រដីទាំងរអាក់រអួល ដោយក្តីសង្វេគក្នុងចិត្ត ។ បុរីស្តាប់ រឿងរបស់នាងមកដល់ត្រង់នេះ គេហាក់ដូចជារំជួលចិត្តអាណិត យុវតីពន់ពេកក្រៃ ។ កាលពីដើម គេគិតថាជីវិតរបស់គេអួរអាប់គួរ អោយធុញទ្រាន់ណាស់ ។ ប៉ុន្តែលុះដល់គេបានមកស្តាប់រឿងរបស់ ស្រីម៉ៅ ទើបដឹងថាសេចក្តីទុក្ខក្នុងជីវិតរបស់គេនោះវាតូចពេកក្រៃ មិនអាចយកមកប្រៀបធៀប ទៅនឹងជីវិតរបស់យុវតីមួយរូបនោះ បានឡើយ ។ បន្តិចមក គេក៏សួរនាងថា :

- ហើយពេលនេះ ប្អូនត្រូវម្តាយលក់អោយគេដើម្បីយកមកធ្វើជា អ្នកបំរើរបស់គ្រួសារណាមួយនៅបាត់ដំបងនេះ មែនទេ ?

- ចាស មិនមែនទេ! គាត់ជាមនុស្សចិត្តធម៌ បានជួយសង្គ្រោះម៉ៅ តាំងតែពីតូច ព្រោះពុកវាយម៉ៅសន្លប់ច្រើនដងដោយសារម៉ៅជួយ ការពារម៉ែ ជួនប្រកែកមិនព្រមទៅទិញស្រាអោយគាត់ ។ ថ្ងៃមួយ ពុកចាប់ខ្ញុំលក់ឲ្យទៅបំរើគេ នៅហាងលក់បាយមួយនៅភូមិស្វាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំលួចរត់មកផ្ទះវិញជាច្រើនដង ។ លុះចៅកែតាមជេរគាត់ ពេក ពុកគាត់ក៏ចាប់ខ្ញុំវាយនឹងជន្ទល់រទេះរហូតសន្លប់...

- ពុទ្ធោ! ពុកអីក៏ចិត្តសាហាវម្លេះ ?

- នោះក៏គឺមកពីពុកប្រមឹកស្រា លែងស្គាល់កូន ស្គាល់ប្រពន្ធ ស្គាល់បាបបុណ្យ ខុសត្រូវអស់ហើយ...

- ហ៊ឺ! បងពិតជាអាណិតប្អូនណាស់!...ហើយចុះឥលូវនេះនាងតូច រស់នៅជាមួយនរណាដែរ ?

- គឺរស់នៅជាមួយក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមានគុណសប្បុរស ។

- អូហ៍! ចុះគេមានដែលធ្វើបាបអ្វីប្អូនទេហ៍ ?

- ចាស មិនដែលទេ! លោកទាំងពីរជាមនុស្សដែលមានចិត្តធម៌ បំផុតចំពោះម៉ៅ ។ គាត់ចិញ្ចឹមម៉ៅដូចកូនចៅសាច់ឈាមរបស់គាត់ អញ្ចឹង គួរអោយកក់ក្តៅណាស់! ប៉ុន្តែ... ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ចិត្តម៉ៅនៅតែរងា នៅតែត្រមង់ត្រមោចកណ្តោចកណ្តែងដដែល.. លោកទាំងពីរកាន់តែធ្វើល្អចំពោះម៉ៅកាលណា ម៉ៅកាន់តែអណោចអធម ក្នុងចិត្តឡើងកាលណោះ ព្រោះអីម៉ៅនឹកស្រណោះអាណិតដល់ប្អូនៗ ដែលមិនមានឱកាសទទួលជីវិតកក់ក្តៅដូចម៉ៅដែរ ។ ម៉ៅអាណិត ម៉ែដែលរស់នៅខ្វះខាតវេទនាឯស្រុក នឹកអាណិតពុកដែលលង់នឹង

CHANBOKEO.COM

ដងើស្រាមើលមិនជា... ចំណែកម៉ៅវិញ ទទួលបានត្រឹមតែសេចក្ដី សុខសំរាប់ខ្លួនឯង ម្នាក់ឯង
ហើយគ្មានមធ្យោបាយណាអាចចែក រំលែកសេចក្ដីសុខរបស់ខ្លួនអោយទៅប្អូនៗនិងម៉ែបាន...

និយាយមកដល់ត្រង់នេះ យុវតីក៏ស្រក់ទឹកភ្នែកសាជាថ្មី ។ ប៊ុរី អង្គុយស្ដាប់យូរទៅ
កាន់តែអាណិតអាសូរធិតាឡើង អត់ទ្រាំមិនបាន ក៏រលីងរលោងទឹកភ្នែកតាមនាងតូចដែរ ។
ភ្លាមនោះ គេក៏យកដៃ ទៅអង្អែលក្បាលយុវតីដោយដួងចិត្តក្ដុកក្ដួល ព្រោះតែក្ដីអាណិត
អាសូរយ៉ាងធំធេងរកអ្វីមកប្រៀបពុំបាន :

- សំណាងល្អហើយដែលប្អូនបានជួបមនុស្ស ដែលមានចិត្តកុសល
បុណ្យឧត្ដុង្គឧត្ដមជួយទំនុកបំរុងជីវិតរបស់ប្អូន ។ បើនាងពិតជាចង់ ជួយប្អូនៗនិងម៉ែមែននោះ
នាងត្រូវតែប្រឹងជួយខ្លួនឯងឡើង តាំង ខ្លួនជាមនុស្សល្អហើយខំរៀន
ធំឡើងនឹងអាលមានការធ្វើមាំមួន ។ ពេលនោះ
ប្អូននឹងអាចវិលបែរក្រោយជួយពុកម៉ែវិញបានយ៉ាងល្អ
វិញមិនខានឡើយ...

ធិតាងក់ក្បាល :

- ចាស! ម៉ៅក៏បានគិតដូច្នោះដែរ ។

ពេលនេះ នាងតូចហៅខ្លួននាងថាម៉ៅៗ ទំនងហាក់ដូចជាទុក ចិត្តប៊ុរីបន្តិចហើយ ។ ភ្លាមនោះ
ឆវីក៏សួរនាយវិញថា :

- ហើយចុះបងប្រុសឈ្មោះអីដែរ ? ជាអ្នកភូមិជិតៗនេះទេ មែន ទេហ៍ ?

ប៊ុរីញញឹមឡើងកាលបើឮនាងសួរដូច្នោះ ហើយឆ្លើយវិញថា :

- បងឈ្មោះរៃ រស់នៅជិតវត្តពោធិវាលនេះឯង តែគ្មានបងប្អូនទេ
មានតែម្នាក់ឯង អផ្សុកណាស់ ។ បើថ្ងៃរៀន គ្រាន់បន្តិច ព្រោះបាន ជួបមិត្តភក្តិ ។ ថ្ងៃនេះ
គេគ្រប់គ្នាជួបជុំបងប្អូន សប្បាយរីករាយ បណ្ដែតប្រទីបជុំគ្នា តែចំពោះបងវិញ
បងតប់ប្រមល់ហើយត្រមង់ ត្រមោចមិនខុសពីប្អូនទេ ។ ថ្វីបើបងមានឪពុក តែពេលនេះគាត់
លែងចាប់អារម្មណ៍ពីសុខទុក្ខរបស់បងហើយ ព្រោះកំពុងតែផ្ចង់
ចិត្តគំនិតសំរាប់គូស្រករថ្មីរបស់គាត់ ទើបបងក្លាយជាអផ្សុកហើយ មួម៉ៅតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្ត
ហើយក៏ចេញមកដើរឈូសឆីលេងបន្លប់ អារម្មណ៍ហ្មងហ្មងនោះ ។ ចៃដន្យ
ការប្រព្រឹត្តរបស់បងបានធ្វើអោយ ដីចូលភ្នែកប្អូនដោយអចេតនា...

CHANBOKEO.COM

រួចក៏ធ្វើអោយប្រទីបធ្លាក់ដីបែក អស់ ។ ពេលនោះ ទើបបងភ្ញាក់ខ្លួនដឹងថា អ្វីដែលបងធ្វើដោយមិនបានគិតតែងតែផ្តល់លទ្ធផលអាក្រក់ដូច្នេះឯង ។

ពេលនោះ យុវតីក៏ញញឹមឡើង បញ្ចេញធ្មេញរាបស្មើគួរអោយ ស្រលាញ់ :

- មួយសន្ទុះមុននេះ ខ្ញុំខឹងនឹងបងប្រុសពិតមែន តែលុះដល់ស្តាប់ រឿងរបស់បងទៅ ខ្ញុំរសាយចិត្តឈប់ខឹងហើយ ។ យើងទាំងពីរ មានរឿងតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តដូចគ្នា ទើបទេវតានាំផ្លូវអោយយើងមក ជួបគ្នាធ្វើបងប្អូនបានពីរនាក់កុំអោយត្រមង់ត្រមោចទៀត ។

ឮវាចានាងតូចដូច្នេះ បុរីធូរទ្រូងខ្សាកតែម្តង :

- អញ្ចឹង យើងសុំគ្នាធ្វើជាបងប្អូនបានទេ ? គឺបងសុំម៉ៅធ្វើជាប្អូន ស្រីតែម្តង តើនាងតូចគិតយ៉ាងម៉េចដែរ ?
- ប៉ុន្តែ... ខ្ញុំជាកូនអ្នកក្រ បងជាកូនអ្នកមាន តើធ្វើបងប្អូននឹងគ្នា ម៉េចនឹងកើត ?
- ខុសហើយ យើងទាំងពីរក្រហើយខ្វះខាតដូចតែគ្នាតើហ៎...
- បងប្រុសនិយាយមានន័យយ៉ាងម៉េចហ្នឹង ?
- គឺមានន័យថា យើងទាំងពីរ ក្របងប្អូន ក្រសាច់ញាតិ ហើយខ្វះ សេចក្តីកក់ក្តៅក្នុងចិត្តរបស់យើងនោះអី... ភ្លេចហើយហ្ន៎ស ?
- គឺ...បងមានប្រសាសន៍ត្រូវណាស់ ប៉ុន្តែ... តើយើងធ្វើជាបងប្អូន ត្រឹមតែថ្ងៃនេះ ឬក៏បងប្អូនរហូតតទៅ ?
- គឺយើងសុំគ្នាធ្វើបងប្អូន ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះរហូតតទៅ...
- ដោយមិនគិតថា យើងទាំងពីរកើតចេញមកពីប្រភពគ្រួសារបែប ណាទេ មែនទេ ?
- ពិតមែនហើយ !

ស្រីម៉ៅឈ្ងោកមុខសម្លឹងស្មៅ ទំនងហាក់កំពុងគិត ។ មួយ ស្របក់មក នាងក៏ងើបមុខឡើងសួរទៀតថា :

- តែខ្ញុំក្រណាស់ គ្មានអ្វីជូនបងជាថ្នូរ តំណាងការទទួលខ្លួនជាបង ប្អូនជាមួយបងទេណា៎ !
- ចុះបងមានថា ចង់បានអ្វីពីប្អូនឯណា ?

យុវតីក៏ញញឹមឡើងហើយលើកដៃស្តាំហុចកូនដៃឡើង :

- អញ្ចឹង ! ម៉ោះ ! យើងផ្តក់ដៃគ្នា !

CHANBOKEO.COM

ឃើញដូច្នោះ បុរីញញឹមពព្រាយឡើងតែម្តង ព្រោះគេដឹងថា នាងតូចកំពុងបើកដួងចិត្តទទួលរូបគេជាបងប្អូន... គេក៏លើកកូនដៃ ផ្តក់ម្រាមដៃធិតាយ៉ាងរហ័ស ដោយចិត្តរំភើបត្រេកអរក្រៃលែង ហើយ ក៏វាចាឡើងទាំងរំភើបចិត្តថា :

- បងសុំធ្វើជាបងប្អូននឹងម៉ៅ ចាប់ពីថ្ងៃនេះរៀងរហូតទៅ ។

អ្នកទាំងពីរញញឹមដាក់គ្នាយ៉ាងរីករាយ ។ បន្ទាប់មក បុរីក៏ដោះ ខ្សែកប្លាទីនរបស់ខ្លួន មានបន្តោងប្រាក់កាក់ យកចេញពីកមកហុច អោយស្រីម៉ៅ :

- នេះនែ! បងមានរង្វាន់អនុស្សាវរីយ៍ចំពោះប្អូនស្រីដ៏ស្រស់ស្អាត របស់បង ។

ស្រាប់តែនាងតូចគ្រវីក្បាល :

- ម៉ៅមិនចង់បានទេ មើលទៅបែបថ្លៃច្រើនហើយ ខ្លាចពាក់ទៅ ប៉ាម៉ាក់ឃើញ នាំតែគាត់គិតថា ខ្ញុំជាក្មេងស្រវាស្រទេញ លោភចង់ បានទ្រព្យអ្នកដទៃ ។

- តាមពិត ខ្សែកនេះមិនថ្លៃទេ ព្រោះជាខ្សែកស្ពាន់ទេតើ (បុរីខំ កុហក ក្រែងនាងតូចមិនព្រមយក)

- បើជាស្ពាន់មែន ម៉ៅទទួលយកចុះ តែបើមាសវិញ មិនយកទេ!

- គឺពិតជាស្ពាន់ហើយ ។ នែ៎ក! បែរក្រោយមក បងពាក់អោយ ។

ស្រីម៉ៅក៏បែរខ្លួនហើយលើកសក់ឡើង អោយបុរីបំពាក់ខ្សែក អោយ ។ ភ្លាមនោះ យុវជនយើងស្រដីថា :

- ខ្សែកនេះជារង្វាន់ពីម៉ាក់របស់បង កាលពីបងប្រលងឌីប្លូមជាប់ ភ្លាម ។ គាត់បានឆ្លាក់ឈ្មោះនៅលើបន្តោងប្រាក់កាក់ថា "រៃសង្កែ" ព្រោះកាលបងនៅពីតូចៗ បងចូលចិត្តយំរករឿងគាត់ណាស់ ជា ពិសេស នៅពេលល្ងាចៗឡើង... ជួនកាល បងធ្លាប់ទៅឈរយំ

រំងាស់ឡើងៗ នៅមាត់ស្ទឹងសង្កែរហូតថ្ងៃលិចក៏មានដែរ ។

- ស្លាប់ហើយ! មិនដែលឮទេ កូនប្រុសយំរំងាស់ទំលាក់ទឹកភ្នែក ក្នុងស្ទឹងសង្កែ... ពិតជាគួរអោយអស់សំណើចណាស់ ។

ថាហើយ យុវតីក៏សើចខឹកៗឡើង ។ បុរីក៏ឈ្ងោកឱនខំទំពាក់ ភ្ជាប់មុខខ្សែកអោយជាប់ ហើយនិយាយថែមទៀតថា :

- នៅមានរឿងច្រើនលើសហ្នឹងទៀត តែពេលនេះ យប់ហើយ យើងគួរត្រលប់ទៅផ្ទះវិញសិន ដើម្បីកុំអោយចាស់ៗបារម្ភ ។ ថ្ងៃក្រោយជួបគ្នា បងនិយាយរឿងប្រាប់ម៉ៅទៀត ។ ពេលនេះ

CHANBOKEO . COM

សូមប្អូនថែរក្សាខ្សែកនេះឲ្យល្អផងណា៎! ពេលម៉ៅឃើញខ្សែកនេះ ក៏ដូចបានឃើញបងដែរ... គឺយើងមានគ្នាពីរនាក់ មិនត្រមង់ ត្រមោចដូចកាលមុនទៀតទេ ។

ថាហើយបុរីក៏ងើបឡើងដើរដឹកដៃនាងតូចត្រលប់ទៅវិញ ទាំង ទឹកមុខញញឹមរីករាយ ។ ចំណែកនាងតូចវិញក៏មានទឹកមុខស្រស់ថ្លា បំព្រងមិនខុសគ្នាឡើយ ។ មួយសន្ទុះធំមុននេះ គេមានអារម្មណ៍ ល្អក់កករទាំងពីរនាក់ ប៉ុន្តែពេលនេះ គេបែរជាមានអារម្មណ៍ ស្រស់ថ្លាក្រៃលែង ។ គេដើរបណ្តើរដដែកគ្នាបណ្តើរ ក្នុងចិត្តហាក់ ដូចជាមានអារម្មណ៍កក់ក្តៅហើយរំភើបក្នុងចិត្តរៀងៗខ្លួន ។ បន្តិច មកបុរីក៏សួរស្រីម៉ៅថា :

- តើផ្ទះប្អូននៅឯណាដែរ ម៉ៅ ?

យុវតីបែរចុះបែរឡើង ងាករកមើល ក៏លាន់មាត់ថា :

- អូហ៍! ខ្ញុំដើរហួសផ្ទះទៅហើយបង! តចឹង ខ្ញុំលាបងត្រឹមនេះ សិនចុះ ចាំស្អែក យើងជួបគ្នាទៀត ។

- បាទ! ស្អែកជួបគ្នាទៀត តែ... តើអោយបងទៅរកប្អូននៅឯណា ដែរទៅទើបជួប ?

- នៅកន្លែងបណ្តែតប្រទីបរបស់យើង បងមកកុំខានណា៎ ?

- បាទ! ចាំ! ស្អែកយើងជួបគ្នាមុនថ្ងៃលិចនៅទីនោះណា៎!

- ចា៎ស!

ថាហើយ នាងតូចក៏លើកដៃបក់បោយលាបុរី ហើយរត់ត្រឡប់ ក្រោយទៅវិញយ៉ាងលឿន ទុកអោយបុរីឈរមើលរហូតដល់នាង បាត់ស្រមោលក្នុងរាត្រីងងឹត ក្រោមពន្លឺភ្លើងគោមព្រឹមៗតាមផ្លូវ ។ បន្តិចមក គេក៏បែរខ្លួនដើរត្រលប់ទៅផ្ទះវិញដែរ ។

នៅក្នុងបន្ទប់គេង...

ថ្វីបើបុរីមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាសប្បាយរីករាយក្នុងចិត្ត ប្លែក ជាងធម្មតា គេក៏នៅតែធុញថប់ក្នុងចិត្តខ្លះៗនៅឡើយ ត្បិតព្រឹក ស្អែកនេះ គេនឹងបានជួបមុខម្តាយចុងរបស់គេហើយ មិនដឹងថា ស្ត្រីមួយរូបនោះជានរណា មានចិត្តយ៉ាងណាទេ... គិតទៅគិតមក គេនៅតែខឹងនឹងឪពុករបស់គេដដែល មិនព្រមស្រកស្រុតកំហឹង បន្តិចណាឡើយ ។ គេខឹងព្រោះគេយល់ថា លោកបុរាណកំពុងតែ បំភ្លេចម្តាយរបស់គេហើយ ។ មួយយប់នោះ គេគេងបម្រះមួយ យប់ទើសភ្លឺ សប្បាយផងតប់ប្រមល់ផង... សប្បាយ ព្រោះគេបាន ស្គាល់ក្មេងស្រីមួយរូប គួរអោយស្រឡាញ់ ប៉ុន្តែ គេតប់ប្រមល់ ព្រោះគេមិនទាន់អាចត្រៀមចិត្តទទួលម្តាយថ្មីបាននៅឡើយ...

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៥
សង្សារ ?

ប៊ុរីគេងមិនលក់មួយយប់ហើយ នឹកទៅដល់រឿងអតិតកាល របស់គេផង នឹកបារម្ភទៅដល់នាងម៉ៅដែលមានជំងឺនោះផង មិនដឹងថានាងបានធូរស្រាលវិញហើយឬយ៉ាងណា ? គេចង់ទៅរកនាង ដើម្បីសួរសុខទុក្ខ តែគេមិនស្គាល់ផ្ទះនាងសោះ មិនដឹងថាទៅរក ឯណាទើបជួប ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែគេនឹកភ្នកទៅដល់សាមេត ភ្លាម :

- មែនហើយ! សាមេតគេស្គាល់ស្រីម៉ៅ ប្រហែលជាគេស្គាល់ផ្ទះ នាងដែរហើយ ។

រកតែមេឃស្វាងពន្លឺមិនទាន់ ប៊ុរីហក់រឺងទៅរកពូប្រេង :

- ខ្ញុំសុំខ្ចីកង់បន្តិចពូ!
- យី! ទៅណាទៀតហើយហ្នឹង អ្នកប្រុស ?
- ទៅរកមិត្តភក្តិនៅឌួនទាវបន្តិច បាទ!
- ចុះបើអ្នកនាងសម្ផស្សមករក តើអោយខ្ញុំជំរាបថាថាម៉េច ?
- ប្រាប់នាងឲ្យចាំនៅផ្ទះសិនទៅ ខ្ញុំទៅមិនយូរទេ ។ បន្តិចទៀត ខ្ញុំមកវិញហើយ ។

ថាហើយ ប៊ុរីឡើងកង់រឺងទៅយ៉ាងលឿន ។ ចៃដន្យពេលនាយទៅដល់ គេក៏បានប្រទះនឹងបុរសមួយរូបទៀតយ៉ាងសង្ហាកំពុងដើរ ចុះជណ្តើរផ្ទះមកដល់ :

- ប្អូនជាសាច់ញាតិរបស់សាមេតមែនទេហ៎ ?
- បាទ! ខ្ញុំឈ្មោះ សាមឿន ជាប្អូនរបស់គាត់ ។ ចុះបងវិញ ?
- មែនហើយ! បងឈ្មោះប៊ុរីជាមិត្តរបស់សាមេតបែកគ្នាតាំងពីយូរ មកហើយ ។ ពេលនេះគេនៅផ្ទះទេ ?
- បាទ មិននៅទេ ។ គាត់ទើបចេញទៅធ្វើការក្នុងរោងចក្រមុន នេះបន្តិច ថ្ងៃនេះចំវេន១២ម៉ោង ជួយជំនួសអ្នកធ្វើការម្នាក់ដែល កំពុងឈប់ឈឺនៅផ្ទះ...

CHANBOKEO.COM

- អូហ៍... ហើយចុះប្អូនស្គាល់អ្នកដែលឈើយប់នោះដែរ ?
- ស្រីម៉ៅនោះហ្មែស៎ ? ថីមិនស្គាល់...!
- អញ្ចឹង ល្អហើយ បងកំពុងតែរកផ្ទះរបស់ម៉ៅផង ។
- អូហ៍! បងស្គាល់ម៉ៅដែរ ?
- គឺ... ស្គាល់គ្នាតាំងពីតូចៗ តែក៏បែកគ្នាយូរឆ្នាំហើយដែរ ហើយ បងក៏កំពុងរកគេដូចគ្នា ។ ប្អូនស្គាល់ផ្ទះរបស់គេទេ ?
- បាទ! មិនស្គាល់ទេ គ្រាន់តែដឹងថា ផ្ទះម៉ៅនៅម្តុំវត្តពោធិក្នុង ។

ប៊ុរីសម្លឹងមុខមាណពសង្ហានោះមួយស្របក់ក៏សួរថា :
- ហើយប្អូនជាពួកម៉ាករបស់គេមែនទេ ?
- គឺ...ធ្លាប់រៀនជាមួយគ្នា តែលុះដល់ម៉ៅប្រលងឌីប្លូមជាប់ទៅ គេ ក៏ចេញធ្វើការ ហើយខ្ញុំទៅរៀនបន្តនៅសាលាបច្ចេកទេសទៀតទើប បែកគ្នា ។ ថៃដន្យ ម៉ៅបានចូលរធ្វើការរោងចក្រដូនទាវ ជានាយ ចំណាត់ការរងម្នាក់ ផ្នែកជាមួយគ្នានិងបងសាមេត ទើបយើងជួបគ្នា ហើយរាប់អានគ្នាទៅមកយ៉ាងជិតដិតឡើងវិញសាជាថ្មី ។
- អញ្ចឹង មានន័យថា ម៉ៅជាសង្សាររបស់ប្អូនមែនទេ ?

ពួសំនួររបស់ប៊ុរីភ្លាម សាមឿនញញឹមឡើង :
- ខ្ញុំបន់អោយតែអញ្ចឹងដែរណ៎ាបង តែម៉ៅគេមិនព្រមឆ្លើយសោះ ពេលខ្ញុំសួរគេម្តងៗ គេសម្លក់ដាក់ខ្ញុំសឹងជ្រុះគ្រាប់ភ្នែកឯណោះ ។

ប៊ុរីនៅស្ងៀមមួយស្របក់ក៏សួរបន្តថា :
- ហើយចុះសាមេតវិញ គេមានគូស្រករហើយឬនៅ ?
- នៅទេ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងសម្លឹងគេម្នាក់ហើយ ។
- អូហ៍! ហើយគេមិនបានពេញចិត្តនឹងម៉ៅដែរទេ ?
- ស្លាប់ហើយ! បងមេតហ្នឹងហ្ន៎ស ពេញចិត្តម៉ៅ ? អត់ទេបង! បងមេត គាត់មានម្ចាស់បេះដូងរបស់គាត់រួចហើយ ជាអ្នកជិតខាង យើងនេះឯង ។ គាត់កំពុងខំធ្វើការសន្សំលុយនឹងអាលចូលដណ្តឹង រៀបការឆាប់ៗនេះ ។ ចំណែកម៉ៅវិញ បងមេតស្រលាញ់ជាប្អូនស្រី ទេ ព្រោះម៉ៅឧស្សាហ៍ធ្វើការហើយជាមនុស្សមានចិត្តណាស់ ។ ការពិត បងសាមេតសម្លឹងនាងត្រឹមតែជាអនាគតប្អូនថ្លៃប៉ុនហ្នឹងឯង ។

ឮដូច្នោះ ប៊ុរីហាក់ដូចជាតប់ប្រមល់បន្តិចដែរ ។ គេក៏យកដៃទៅគោះស្មាសាមឿនហើយស្រដីថា :

- អញ្ចឹង បងលាទៅវិញសិនហើយ! ចាំប្រាប់សាមេតផងថា បងនឹងមកលេងគេទៀតនៅចុងសប្តាហ៍នេះ ។

- បាទ!

ប៊ុរីក៏ឡើងធាក់កង់ត្រលប់ក្រោយទៅបាត់ដំបងវិញ ។ នៅលើ ដងផ្លូវត្រើយខាងកើតស្ទឹងសង្កែ ប៊ុរីជិះកង់ចុះឡើងពីរបីសាយឺតៗ តាំងពីស្ពានថ្មីថ្មីដល់ស្ពានថ្មចាស់ រេភ្នែករំពៃមើលថាតើគេគួររកម៉ៅ ឃើញដោយរបៀបណា...មែនហើយ! គេតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តណាស់ កាលបើគេមិនបានជួបម៉ៅសោះ ក្នុងចិត្តលួចនឹកព្រួយបារម្ភពីរូបនាងមិនឈប់ឈរ មិនដឹងថាអាការៈរបស់នាងបានប្រសើរឡើងវិញ ឬក៏យ៉ាងណាទៅហើយ...

បន្តិចមក គេក៏ជិះកង់ទៅឈប់នៅក្រោមដើមអំពិលមួយដើម នៅមាត់ស្ទឹង រួចគេចុះដើរតាមជំរេលច្រាំង ចុះសំដៅទៅកន្លែង ដែលគេធ្លាប់បាននាំម៉ៅបណ្តើតប្រទីបនាគ្រាមួយក្នុងអតីតកាល... ចៃដន្យ ពេលនេះគេមិនបានជួបនរណាទេ ក្រៅពីឃើញគុម្ពត្រែងយោលយោគតាមជំនោរខ្យល់រំភើយៗ លើឆ្នេរស្ទឹងតែប៉ុណ្ណោះ ។ គេនៅឈរសំកុកនៅទីនោះយ៉ាងយូរ... មិនដឹងថាពេលវេលាវិល ទៅមុខដល់ចំណុចណាទេ នរៈក៏ដើបដើរថយក្រោយទាញកង់ឡើង ជិះត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។

លុះមកដល់មុខផ្ទះលោកដុកទ័រវិចិត្រ ដែលជាមិត្តភក្តិរបស់ លោកបុរាណ ស្រាប់តែគេនឹកភ្ញាក់ឡើងថា :

- មែនហើយ... បើយើងចូលសួរលោកពូវិចិត្រ ប្រហែលជាលោក ស្គាល់ផ្ទះម៉ៅដែរទេដឹង? ទាល់តែហ៊ានប្រថុយហើយទើបបាន ។

គេក៏បត់កង់ជិះចូលត្រៃទៅក្នុងរបងផ្ទះលោកគ្រូពេទ្យ ។ ស្ត្រី ចាស់ម្នាក់ចេញមកទទួល ។

- ជំរាបសួរយាយ! (ប៊ុរីលើកដៃសំពះ)

- អឺ! ហើយចុះចៅមករកពីណាដែរ?

- គឺ... រកលោកពូចិត្រ បាទ!

- អូហ៍! ថ្ងៃនោះលោកមិននៅទេ លោកមកវិញនៅព្រលប់ៗ ឯណោះ ។ ចំណែកអ្នកគ្រូណៃជាភរិយារបស់លោកវិញ មកផ្ទះពេល ថ្ងៃត្រង់ ។ ហើយចៅជានរណាដែរ?

CHANBOKEO.COM

ពេលលោកមកវិញ ចាំយាយ ជំរាបលោក! ប៉ុន្តែ មើលទៅមុខចៅដូចជាលោកបុរាណ វាគ្មិន
ឃោសនាការក្រុងដល់ហើយ... ជាកូនរបស់លោកបុរាណមែនទេ ?

- គឺ... ខ្ញុំឈ្មោះបុរី ជាកូនគាត់មែន ។
- អើុ! ម៉ោះៗ!ចូលលេងសិនមក៏ចៅ នៅអង្គុយលេងម៉ាស្របក់ សិនទៅ មិនយូរទេ
អ្នកគ្រូណៃនឹងមកដល់ផ្ទះវិញហើយ ។ អូហ៍... ឮថាចៅទើបមកពីប្រទេសជប៉ុនផងហ្អែស ?
- បាទ៉ៗ! មែនហើយ ។

ស្រាប់តែបុរីនឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្តភ្លាមថាហេតុអ្វីបានជាស្ត្រីចាស់នោះ
នឹងកើតថានាយជាកូនលោកបុរាណហើយទើបតែមកដល់ពីជប៉ុន ? គេសម្លឹងមើលគាត់ពីរបីដង
ក៏នៅតែរកនឹកមិនឃើញថា គេធ្លាប់ ស្គាល់គាត់ពីមុនមកទេ គឺច្បាស់ជាអត់សោះតែម្តង ។ ប៉ុន្តែ
កាល បើបានទទួលការស្វាគមន៍ពីម្ចាស់ផ្ទះទៅហើយ បុរីរកប្រកែកក៏មិន កើតដែរ ។
គេក៏ដើរដឹកកង់ទៅចតនៅក្រោមដើមស្វាយមុខផ្ទះ រួច ក៏ដើរតាមស្ត្រីចាស់នោះ ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។

- យាយស្គាល់លោកប៉ារបស់ខ្ញុំដែរឬ បាទ ?
- ថីក៏មិនស្គាល់ បើយាយលឿមខ្ញុំនេះ នៅបំរើលោកគ្រូពេទ្យ និង
ក្រុមគ្រួសាររបស់លោកនៅម្តុំនេះយូរមកហើយ ហើយធ្លាប់ឃើញ លោកបុរាណចុះឡើងផ្ទះនេះ
ញឹកញាប់ណាស់ ។

បុរីដើរចូលមកដល់ក្នុងផ្ទះ ឃើញការរៀបចំផ្ទះយ៉ាងប្រណិតគួរ អោយចាប់ភ្នែក ។ ភ្លាមនោះ
យាយលឿមមានប្រសាសន៍ ទៅ មាណពថា :

- ចៅនៅអង្គុយអានសៀវភៅលេងសិនចុះ យាយចូលចង្ក្រានដាំ
ចំអិនអាហារជូនលោកគ្រូពេទ្យនិងអ្នកគ្រូម៉ាឡែត ។
- បាទយាយ!

ថាហើយ យាយលឿមក៏ចេញទៅក្រោយបាត់ទៅ ។ បុរីក៏ដាក់
ខ្លួនចុះក្នុងកៅអីផ្តៅក្បាច់ដ៏ស្អាតមួយក្នុងផ្ទះ រួចទាញសៀវភៅមួយ យកមកអាន
ស្រាប់តែគេដាក់ភ្នែកចោលដោយចៃដន្យ ទៅបន្ទប់ មួយក្បែរនោះ ដែលមានទ្វារចំហ
ស្រាប់តែប្រទះឃើញមាណវីមួយ រូបកំពុងគេងដណ្តប់ភួយស្ទៀមស្ងាត់តែម្នាក់ឯងលើគ្រែ ។
គេភ្ញាក់ ព្រើតបើកភ្នែកធំៗដោយក្តីភ្ញាក់ផ្អើល រួចហើយក៏លួចឧទានខ្សិបៗ ក្នុងក្រអូមមាត់ថា :

- ម៉ៅ ?

CHIANBOKEO.COM

គេស្ទុះងើបឡើងដើរសំដៅទៅមាត់ទ្វារបន្ទប់យ៉ាងរហ័ស ដើម្បី ពិនិត្យអោយជាក់ច្បាស់ ។ មែនហើយ! នោះគឺជាស្រីម៉ៅពិតមែន គេមិនច្រឡំទេ! មាណពឈររកាំង សម្លឹងធិតាយ៉ាងភ្លឹក នឹកអរផង រន្ធត់ផងនៅក្នុងចិត្ត ត្បិតមិននឹកស្មានថា វាជាចៃដន្យដល់ម្លឹងទេ ដែលគេបានមកជួបនាងនៅទីនេះ ។ មើលចុះ! សូម្បីតែនាងមាន ទឹកមុខស្លេកស្លាំង ហើយទំនងស្រកស្រុតសាច់ឈាមខ្លះៗក៏ដោយ ក៏ភក្ត្ររបស់នាងនៅមានបង្កប់មន្តស្នេហ៍ ដ៏មានកិរិតឥទ្ធិពលយ៉ាង ចម្លែក ដណ្តប់បេះដូងរបស់ហ៊ុរី អោយរំជើបរំជួលរណ្តំគ្រាំគ្រេង... សម្លឹងគយគន់រូបនាងកាន់តែយូរ បេះដូងរបស់គេកាន់តែរណ្តំក្តុក ក្តាក់ៗ ខ្លាំងឡើងៗស្ទើរទប់ចិត្តមិនបាន ។

សោភ័ណទេវី

ល្អអើយសែនល្អគាប់ច័យា សោភ័ណសោភាម្ចាស់ដួងចិត្ត
ល្អគាប់កែវភ្នែកត្រេកនៃបនិត្យ ឃើញភ្លាមលង់ស្និទ្ធសោភ័ណផ្កា។
ស្រស់ល្អគ្មានពីរទេវីស្រី គន់គាប់ហឫទ័យពេញស្នេហា
បេះដូងកញ្ច្រោលយោលឱរា ស្រឡាញ់ម្ចាស់ផ្កាកុលាបស្រស់។
ល្អអើយល្អក្រៃចរណៃបង លង់ស្នេហ៍ទងវង់លង់សម្រស់
សោភ័ណសោភាសមទាំងអស់ បេះដូងបងស្មោះជូនស្រស់ម្នាក់។
ទទួលយកទេណោកន្និដ្ឋា សេចក្តីស្នេហាយ៉ាងស្មោះស្ម័គ្រ
បេះដូងកាត់ជូនកែវវរលក្ខណ៍ ជីវិតបងធ្លាក់ស្នេហ៍អមតៈអើយ!

បុរសឈរផ្អែកមាត់ទ្វារ លួចគយគន់ភក្ត្រានរីយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ដោយអារម្មណ៍រំភើបញាប់ញ័ររកស្មានមិនត្រូវ ហើយលួចគិតក្នុង ចិត្តតែម្នាក់ឯងទាំងក្តុកក្តួលថា :

- ម៉ៅ! នឹងទេ ថាបងសប្បាយចិត្តយ៉ាងណាដែលបងបានមកជួប ម៉ៅពេលនេះ ? បើកភ្នែកមក៏... បងចង់និយាយជាមួយម៉ៅណាស់ យើងបែកគ្នាយូរឆ្នាំហើយ... បងពិតជាមានអ្វីៗច្រើនដែលចង់ និយាយជាមួយអូន... បងពិតជាសោកស្តាយ ដែលថ្ងៃមុន បងបាន លេងសើចធ្ងន់ធ្ងរទៅលើម៉ៅជ្រុលជ្រួសបន្តិច រហូតធ្វើអោយអូន មិនស្រួលខ្លួនពីរបីថ្ងៃកន្លងមក... ម៉ៅ! បងសុំទោសណា៎! បង ពិតជាគ្មានចេតនាធ្វើបាបអូនពិតមែន...!

រំពេចនោះ ស្រាប់តែមាណវីប្រែខ្លួន ហើយបើកភ្នែកឡើង តែ

CHANBOKEO.COM

មិនបានចាប់ភ្លឹកទេ ថាមានបុរសលួចឈរមើលនាង ពីក្រៅមាត់ទ្វារ
ទៅ ។ ខណៈនោះ បុរីចង់ស្ទុះចូលក្នុងបន្ទប់របស់នាងដើម្បីថ្នាក់ថ្នម
ធិតាអោយសមនឹងទំហំចិត្តរបស់គេដែលអាណិតអាសូរ បារម្ភហើយ នឹករលឹកធិតាជាទីបំផុត...
ប៉ុន្តែគេខ្លាចចិត្តអ្នកផ្ទះ ព្រោះគេជាបុរស ហើយជាភ្ញៀវទៀត បើសិនធ្វើទៅ
ហាក់ដូចជាមិនសមរម្យទេ ។ គេឈរធ្វើត្រេះត្រុះៗនៅខាងក្រៅបន្ទប់ មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា
គឺបានត្រឹមតែឈរមើលនាងពីចម្ងាយប៉ុណ្ណោះ ។ ធិតាក៏ប្រែខ្លួនរួច
ហើយប្រឹងដើបអង្គុយទាំងធីងធោង ។ ធនីយកដៃច្រត់គ្រែ ទំនង ហាក់ដូចជាចង់ដើបឈរ ។
បុរីឃើញហើយអត់ទ្រាំមិនបាន ក៏ស្រដី
ទៅកាន់ស្រីម៉ៅឡើងថា :
- ម៉ៅ !... អោយបងជួយទេ អូន ?

ឮសម្លេងបុរសយើងកាលណា នាងដើបមុខយ៉ាងរហ័សបែររក ម្ចាស់សម្លេងភ្លាម
ស្រាប់តែនាងបើកភ្នែកធំៗមូលក្រឡង់ដោយការ
ភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះវត្តមានបុរសក្នុងផ្ទះរបស់នាង ។ ចៃដន្យ នាងមិន ស្រដីអ្វីតបនរៈទេ
ព្រោះមើលទៅហាក់ដូចជាកំពុងមានអាការៈល្ហិត ល្ហៃនៅឡើយ ។ ទ្រាំឈរមើលនឹងភ្នែកមិនបាន
បុរីក៏កាត់ចិត្ត ប្រថុយស្ទុះរឹងចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ជួយទប់ខ្លួនធិតាភ្លាម :
- ចង់ចេញទៅក្រៅឬម៉ៅ ? ម៉ោះ ! បងនាំអូនទៅ !

គេនិយាយដោយសំដីស្រទន់ផ្អែមល្ហែម ខុសប្លែករាល់ដងដែល គេបានជួបនាង ។ មែនហើយ
បុរីបន្ទន់កិរិយាដាក់នារីយើងច្រើន ណាស់ ព្រោះគេកំពុងចាប់អារម្មណ៍លើស្រីម៉ៅ
កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ រៀងរាល់ថ្ងៃ មិនថមថយកឺតណាទេ ។ មិនដឹងមាននិស្ស័យអ្វី ចេះ
តែនាំចិត្តគេ អោយគិតពីធិតាយើងមិនដាច់សោះ កាន់តែគិតដល់ ម៉ៅកាលណាវេលាណា
នរៈកាន់តែអាណិតអាសូរធិតាឡើង... រហូត ចង់ភ្លេចបាត់រលីង
នូវស្រមោលនារីដ៏ស្រស់ស្អាតឈ្មោះសម្ផស្ស ដែលគេធ្លាប់ឈ្លក់វង្វេងនឹងសោភ័ណរបស់នាង
នាគ្រាមួយនោះទៅ ហើយ ។

ស្រាប់តែម៉ៅរលាស់ដៃចេញ ហើយស្រដីតបវិញថា :
- ខ្ញុំអាចដើរដោយខ្លួនឯងបានហើយ... មិនអីទេ អរគុណ !

បុរីព្រលែងដៃនាង តែចិត្តនៅតែនឹកគិតបារម្ភដដែល :
- អោយបងជួយម៉ៅទៅណា៎... ក្រែងលោអូនដើរដួល ។ ម៉ៅចង់

CHANBOKEO.COM

ចេញទៅណាដែរ ?

តែម៉ៅបែរជាដើរតោងជញ្ជាំង ធ្វើហាក់ដូចជាមិនបានឮសំដី របស់បុរសយើង ។ បុរីក៏ដើរត្រិបៗចេញមកក្រៅតាមពីក្រោយ នាង ថែមទាំងលួចវាចាខ្សិបៗទៅកាន់និតាបន្តទៀតថា :

- ម៉ៅ ! អោយបងសុំទោសណា ចំពោះអ្វីៗកន្លងមក... ព្រោះអី បងប្រព្រឹត្តដោយខ្វះសតិ...! ម៉ៅអភ័យទោសអោយបងផង !

ឮប្រយោគនេះ ស្រីម៉ៅបែរមុខរកបុរី ហើយបើកភ្នែកសម្លឹង នរៈដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងមុត ព្រមទាំងស្រដីថា :

- យើងមិនមែនជាបងប្អូនឬជាសង្សារនឹងគ្នាទេ ហើយ....យើងក៏ មិនដែលជាមិត្តនឹងគ្នាម្តងណាដែរ... សុំមេត្តាកុំមកប្រើពាក្យបងអូន ជាមួយខ្ញុំឲ្យសោះ ។

បុរីញញឹមមិនឆ្លើយទេ ព្រោះគេមិនចង់អោយនាងមានអារម្មណ៍ ល្អក់កករ ។ ពេលនេះ បេះដូងរបស់គេបានដូរពណ៌ពីក្រហមទៅ ស្វាយ រួចទៅផ្កាឈូកអស់ទៅហើយ ។ គេលែងចង់ចាញ់ឈ្នះជា មួយនារីយើងអ្វីតទៅទៀតដែរ តាំងពីគេបានដឹងថា ម៉ៅគឺជាយុវតី ដ៏កំសត់មួយរូបនោះ ។ ថែមទៀត ការបែកពីគ្នាអស់រវាងជាយូរឆ្នាំ បានធ្វើអោយអ្នកទាំងពីរចំណាំគ្នាមិនបាន ម្ល៉េះហើយទើបមានការ ភន្ត័ច្រឡំខ្លះៗ ។ លុះឃើញអាការៈរបស់ម៉ៅដូចជានៅអស់កម្លាំង ល្វិតល្វៃហើយទ្រុឌទ្រោមជាងធម្មតា បុរីលែងមាត់កតវ៉ារករឿងអ្វី ដែរ ព្រោះនៅក្នុងជំរៅបេះដូងរបស់គេពេលនេះ មានសល់តែក្តី អាណិតអាសូរនិងក្តីនឹករលឹកដ៏ធំធេងចំពោះនាងតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ គេខំដើរជួយទប់ខ្លួននិតាពីក្រោយ ទោះបីជាឆវីនៅបញ្ចេញអាការៈ ទើសទាល់ចំពោះរូបនាយយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

- លែងខ្ញុំទៅ ! ខ្ញុំចង់ចូលបន្ទប់ទឹក !

ឆវីស្រដីដាក់បុរសយើង ។ បុរីភ្ញាក់ក្រញាង នឹកអាមាសឡើង ក្តៅមុខក្តៅមាត់ រួចក៏ប្រញាប់លែងដៃភ្លាម ។

នៅក្នុងសាឡុងកណ្តាលផ្ទះ បុរីអង្គុយត្រដុសដៃរកនឹកថាគេត្រូវ ធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីបន្ទន់ចិត្តស្រីម៉ៅ ហើយរំសាយកំហឹងនិងការ ស្អប់ខ្ពើមរបស់នាងចំពោះរូបគេ ។ ពេលនោះ ម៉ៅបានចូលដំណេក សំងំយកកម្លាំងវិញហើយ

CHANBOKEO.COM

ដោយមិនរវល់នឹងគួរសមឆ្លើយឆ្លងនឹង រូបនាយដូចរាល់ដងទេ
មិននឹងថានាងអស់កម្លាំងចិត្តនឹងប្រយុទ្ធបុរី ឬក៏នាងកាន់តែស្អប់បុរីថែមឡើងនោះឡើយ ។

កំពុងតែអង្គុយគិតចាក់ស្មុគ្រម្នាក់ឯង ស្រាប់តែបុរីឃើញមាន រថយន្តមួយបរចូលមកដល់ ។ ស្ត្រីមួយរូបក្នុងវ័យប្រហែល៤០ឆ្នាំ ក្នុងសម្លៀកជាគ្រូបង្រៀន ដឹកដៃកូនប្រុសម្នាក់អាយុប្រហែល១០ឆ្នាំ ចុះពីរថយន្ត ។ លុះប្រទះវត្តមានរបស់នរៈយើងទីនោះ សុភាពស្ត្រី ក៏ញញឹមឡើងហើយមានប្រសាសន៍សួរនាយថា :

- ក្មួយប្រុសមានការអ្វីដែរ ? រកខ្ញុំឬក៏លោកដុកទ័រវិចិត្រស្វាមីខ្ញុំ ?

បុរីក្រោកឈរឡើងជំរាបសួរ ហើយក៏ឆ្លើយថា :

- បាទ៎! ខ្ញុំឈ្មោះបុរី ជាកូនលោកប៉ា បុរាណ...
- អូហ៍... ក្មួយជាកូនលោកបុរាណទេហ៍ ? អញ្ចឹងតើហ៍ ទើបមាន មុខមាត់ដូចជាប្រហែលៗ... នេ៎ះ! ក្មួយមកលេងពូមីងមែនទេ ?
- បាទ៎...! គឺមកលេងពូមីងផង ហើយមកសួរសុខទុក្ខស្រីម៉ៅផង

បុរីឆ្លើយទាំងរតាក់រតុប ។ អ្នកគ្រូឧទានឡើងថា :

- បុរីស្គាល់កូនម៉ៅដែហ៍ ? ក្រែងទើបតែមកដល់បាត់ដំបងពីរបីថ្ងៃ នេះតើហ៍... ?
- បាទ! គឺខ្ញុំនេះឆ្វេសប្រហែស មិនបានប្រយត្ន័ ក៏ធ្វើអោយម៉ៅ ទទួលគ្រោះថ្នាក់... រហូតដល់នាងត្រូវចូលមន្ទីរពេទ្យ...
- ពុទ្ធោ! អញ្ចឹងទេ ? ហើយក្មួយជួបម៉ៅហើយឬនៅ ?
- បាទ... គឺនាងកំពុងតែសំរាក ទើបក្មួយមិនហ៊ានរំខាន...

ការពិត សុភាពស្ត្រីនោះជាអ្នកគ្រូចរណៃ ភរិយាលោកគ្រូពេទ្យ វិចិត្រ ដែលជាឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់ស្រីម៉ៅ ។ អ្នកគ្រូចរណៃនិង លោកគ្រូពេទ្យ មានបុត្របង្កើតបីនាក់ទៀត គឺ ចិត្រាជាកូនប្រុស អាយុ១៥ឆ្នាំ កូនស្រីឈ្មោះបារមី អាយុ១៣ឆ្នាំ និងកូនពៅឈ្មោះ វិសាល អាយុ១០ឆ្នាំ ។ លោកគ្រូពេទ្យធ្វើការនៅពេទ្យធំបាត់ដំបង ឯអ្នកគ្រូចរណៃធ្វើការជាអគ្គានុរក្សប្រចាំវិទ្យាល័យនារី នេតយ៉ង់ ។

កំពុងតែនិយាយគ្នា ចិត្រាក៏ឌុបបារមីចេញពីសាលាមកដល់ផ្ទះ ព្រមៗគ្នាដែរ ។ អ្នកគ្រូចរណៃក៏មានប្រសាសន៍ទៅបុរីថា :

CHANBOKEO.COM

- បើក្មួយមិនមានរវល់អ្វីទេ នៅបរិភោគបាយជុំគ្នាជាមួយមីងទី នេះហើយ ក្រែងលោស្រីម៉ៅគេភ្ញាក់ នោះក្មួយអាចសួរសុខទុក្ខគេ បានហើយ កុំអោយពិបាកទៅមកច្រើនដង ។

ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើត ចំពោះទឹកចិត្តដ៏ទូលំទូលាយរបស់អ្នកគ្រូ ដែលនិយាយចេញមកហាក់ដូចស្គាល់ជំរៅចិត្តនរៈយើងដល់បាតអញ្ចឹង ។ គេនឹកខ្មាស់ខ្លួនក្តៅមុខក្តៅមាត់ភាយៗតែម្នាក់ឯង នឹកគិតក្នុងចិត្ត :

- អ្នកមីងភ្នែកមុតមែនហ្ន៎...! ហេតុអ្វីបានជាលោកយល់ជំរៅចិត្ត យើងម្ល៉េះ កាលបើទើបនឹងជួបគ្នាសោះ ?

ការពិត អ្វីដែលប៊ុរីមិនចាប់ភ្លឹកនោះ គឺគេជាបុរស វ័យក៏ខុស គ្នាពីស្រីម៉ៅច្រើនឆ្នាំ បើជាពួកម៉ាកនឹងគ្នាក៏មិនសម បើជាអ្នកជិត ខាងស្គាល់គ្នាជិតដិតក៏មិនសម ព្រោះគេមិនដែលនៅស្រុកកំណើត យូរឆ្នាំហើយ ។ ហើយបើខ្លួនជាប្រុសកម្លោះចូលខ្លួនមករកសួរសុខ ទុក្ខកូនក្រមុំគេដល់ផ្ទះយ៉ាងនេះ តើអោយចាស់ៗ គិតយ៉ាងណាដែរ ទៅ ? ទោះជាយ៉ាងណា ពេលនេះ ប៊ុរីបានក្លាយជាកម្លោះមុខស្លឹក បន្តិចទៅហើយ ព្រោះហេតុការណ៍ពីរបីថ្ងៃកន្លងទៅនេះ បានផ្សាំង ចិត្តគេឲ្យអាណិតអាសូរស្រីម៉ៅ រហូតទន់ជ្រាយបេះដូងស្ទើររលីង ដូចតៅហ៊ូស្ងោរមិនខុសសោះ ។

ប៊ុរីឈ្លោកបរិភោគបាយរួមតុ ជាមួយក្រុមគ្រួសារអ្នកគ្រូចរណៃ សង្រួមឥរិយាបថស្ងៀមស្ងាត់ ក្នុងកិរិយាញញើតញញើមខ្លាចចិត្តអ្នក គ្រូ ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នកគ្រូនិងកូនចៅវិញ បែរជាមានការរួសរាយរាក់ ទាក់នឹងរូបនាយវិញយ៉ាងកក់ក្តៅ ហាក់ដូចជាញាតិមួយរូបរបស់គ្រួសារគេដែរ ។ មាណពនឹកចម្លែកចិត្តណាស់ កាលបើគេបានទទួល នូវភាពរមនាក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នកគ្រូ ថ្វីបើថ្ងៃនោះ លោកគ្រូពេទ្យ វិចិត្រមិនបានវិលត្រលប់មកពិសារបាយផ្ទះរួមគ្នាក៏ដោយ ។

- ប៊ុរី រៀនចប់ហើយប្អូនក្មួយ ?

- បាទ អ្នកមីង! គឺចប់មកពីប្រទេសជប៉ុនថ្មីៗនេះ មិនទាន់មាន ការធ្វើនៅឡើយទេ...

បន្តិចមក អ្នកគ្រូក៏ណែនាំកូនៗទាំងបីអោយរាប់អានប៊ុរី :

- ពេលឃើញបងមកលេងយើង ទទួលបងអោយល្អផង ឮហើយ ឬនៅ កូនៗ ?

- បាទ! ចាស! ម៉ាក់! (អ្នកទាំងបីឆ្លើយព្រមគ្នា)

CHANBOKEO.COM

ប៊ុរីលួចមើលទៅកូនប្រុសស្រីរបស់អ្នកគ្រូចរណៃឃើញគេទាំងអស់មានកិរិយាសុភាពហើយស្លូតបូតគួរអោយស្រឡាញ់ ។ គេលួចលេបទឹកមាត់តែម្នាក់ឯងផ្សើមបំពង់ក លួចអាណិតខ្លួនឯងដែលមិនបានទទួលសេចក្តីកក់ក្តៅពីក្រុមគ្រួសារអស់រយៈជាយូរឆ្នាំ ។ ទោះបី ពេលនេះគេជាបុរសពេញវ័យទៅហើយក្តី ប៉ុន្តែបេះដូងរបស់គេនៅតែងង្ហោយទាមទាររកភាពកក់ក្តៅពីក្រុមគ្រួសាររបស់គេដដែល ជាដដែល ។ ថែមទាំងគេមិនដែលមានអារម្មណ៍ក្សេមក្សាន្តជា សមាជិកគ្រួសារដូចខណៈនេះឡើយ ។ ពិតមែនតែប៊ុរីមិនមែនជា សាច់ញាតិរបស់ក្រុមគ្រួសារអ្នកគ្រូ តែអ្នកគ្រូចរណៃនិយាយស្រដីទៅមកយ៉ាងរាក់ទាក់ចំពោះរូបនាយ មិនខុសពីកូនចៅម្នាក់របស់ អ្នកគ្រូឡើយ ។ គេរំភើបចិត្តចម្លែករក ស្មានមិនត្រូវដែលគេបានប្រទះគ្រួសារដែលមានសុភមង្គលមនោរម្យធំធេងយ៉ាងដូច្នេះ ។

ថ្ងៃនោះ ម៉ៅហាក់ដូចជាល្ងិតល្ងៃ មិនឃើញដើបនិយាយស្តីរក នរណាទេ ។ ដោយខ្លាចរំខានចិត្តម្ចាស់ផ្ទះផង ណាខ្លាចចិត្តនាងម៉ៅ ផងប៊ុរីក៏ដាច់ចិត្តលាអ្នកគ្រូចរណៃត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។ មុននឹង ត្រលប់ទៅវិញ គេបានជំរាបអ្នកគ្រូថា :

- ក្មួយសូមអនុញ្ញាតមកលេងទីនេះញឹកញាប់បានទេ អ្នកមីង ?

អ្នកគ្រូលួចចោលកន្ទុយភ្នែកសម្លឹងទៅម៉ៅដែលកំពុងឆ្មេចគេង នៅក្នុងបន្ទប់រួចហើយក៏មានប្រសាសន៍ឆ្លើយទាំងញញឹមថា :

- មីងមិនថាអ្វីទេ បើក្មួយមកលេងរាប់អានគ្នាជាសាច់ញាតិសន្តាន យ៉ាងថ្លៃថ្នូរ ។ មីងគិតថាកូនៗរបស់មីងប្រហែលជាសប្បាយចិត្ត ណាស់ បើសិនជាគេមានបងប្រុសដ៏ល្អម្នាក់ជួយគ្រប់គ្រងផ្តល់ការ កក់ក្តៅ ជាពិសេសពេលមីងពូមិននៅ ។

អឺយ៉ា! អ្នកគ្រូស្រដីហាក់ដូចជារៀបព្រួល មិនឲ្យទឹករលកបក់ បោករំខានភាពស្ងប់សុខក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នកគ្រូបានឡើយ ។ ប៊ុរី ឱនទទួលពាក្យអ្នកគ្រូហើយ ក៏សំពះលាចេញទៅ ។

នៅឯចង្រ្កានបាយ យាយលឿមនិងតាប្រេងអ្នកយាមផ្ទះអោយ អ្នកគ្រូចរណៃនៅអើតអើមដកកចំហមាត់ចង់ដឹងណាស់ថា តើសាច់រឿងថ្មីមួយក្នុងគេហដ្ឋានរបស់លោកដុកទ័រវិចិត្រ មានដំណើរ ផ្តើមយ៉ាងណាខ្លះ :

- នែ៎ តាប្រេង! យើងប្រហែលជិតបានស៊ីក្បាលជ្រូកនាងស្រីម៉ៅ

CHANBOKEO.COM

ហើយទេនឹង ? (យាយញញឹមបូញមាត់ផងយកដៃកេះតាប្រេងផង)

- ខ្ញុំក៏គិតដូចយាយវាឯងដែរណា៎...!

ការពិតទៅ ផ្ទះលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រមិនដែលមានភ្ញៀវដែលជា ប្រុសកម្លោះទេ មានតែចាស់ៗ ដែលជាមិត្តភក្ដិលោកពេទ្យ និង ភរិយារបស់លោកប៉ុណ្ណោះ ។ បុរីគឺជាភ្ញៀវកម្លោះទីមួយហើយដែល ដើរចូលភូមិដ្ឋាននេះ ដូច្នេះហើយទើបម្នាក់ៗហាក់ដូចជាចម្លែកចិត្ត គ្រប់ៗគ្នា ពេលគេប្រទះវត្តមានបុរីថ្ងៃនេះ ។

គ្រាន់តែបុរសដើរចេញផុតពីរបងផ្ទះមិនទាន់ផង បារមីស្ទុះទៅ ជិតស្រីម៉ៅ លួចកេះបងស្រីដែលកំពុងសម្ងំគេង :

- បងម៉ៅ! សង្សារបងទៅផ្ទះវិញហើយ ។

ស្រាប់តែ ម៉ៅបើកភ្នែកភ្លែតឡើង សួរថា :

- នរណាគេ សង្សាររបស់បង អូនបារមី ?

- គឺបុរសសង្ហាដែលមកលេងផ្ទះយើងអំបាញមិញនេះអី! ខ្ញុំក៏ធ្លាប់ ជួបគាត់នៅមន្ទីរពេទ្យម្ដងថ្ងៃមុនដែរ ។ មើលទៅគាត់មានកិរិយា ហាក់ដូច ជាចាប់អារម្មណ៍នឹងសុខទុក្ខរបស់បងឯងដល់ហើយ ។

ម៉ៅបូញមាត់អោយនាងតូចបារមីឈប់និយាយ :

- ស៊ូច! កុំមាត់ផ្ដេសផ្ដាសមើល៍! តិចគេហ្នឹងឮ បានចិត្តស្លាប់មិន ខានទេ ។ នែ៎! ការពិត គេមិនមែនជាសង្សារបងទេណា៎!

- អូហ៍! បើមិនមែន ហេតុអ្វីគាត់ហ៊ានមកដល់ផ្ទះតាមសួរសុខទុក្ខ បងយ៉ាងនេះ ? មើលហ្ន៎! គាត់ហ៊ានទាំងសុំម៉ាក់ដើម្បីមកលេងបង នៅពេលក្រោយទៀតផង...

- ម៉េចបានអូននឹង ?

- គឺខ្ញុំបានឮគាត់សុំម៉ាក់ផ្ទាល់ត្រចៀកណា៎! ហើយម៉ាក់វិញក៏ហាក់ ដូចជាមិនឮហាមឃាត់អ្វីដែរ ។

- ម៉ាក់គាត់ជាមនុស្សចិត្តទូលាយស្រាប់ទៅហើយ អូននឹងហើយតើ គាត់ច្បាស់ជាមិនថាអ្វីទេ បើគេសុំមកលេងពិតមែននោះ ។

- គឺមកពីគាត់យល់ថាគេជាសង្សារបងទេនឹង បានជាមិនឮម៉ាក់ ប្រកែកអីបន្តិចសោះ ។

ឃើញប្អូនលលេងនាងច្រើនពេក ម៉ៅក៏បិទភ្នែកសំងំវិញ ប៉ុន្តែ ក្នុងចិត្តហាក់ដូចរសាប់រសល់យ៉ាងណាមិនដឹង ។ បីបួនថ្ងៃកន្លងមក នេះ

CHANBOKEO.COM

សុខៗស្រាប់តែជីវិតរបស់នាងផ្លាស់ប្តូរខុសប្រក្រតី ដោយ មាននរៈចម្លែកម្នាក់តាមរករឿង រួចហើយក៏តាមយកចិត្ត មិនដឹងថា គេមានបំណងអ្វីចំពោះនាងទេ ។ ចំណែកនាងវិញ ថ្វីបើនាងហាក់ ដូចជាមានអារម្មណ៍ថា ស្អប់មុខគេឥតឧបមា តែពេលដែលគេទៅ បាត់ ម៉ៅបែរជាមានអារម្មណ៍រសាប់រសល់ នឹកគេយ៉ាងណាមិនដឹង ចង់ឲ្យតែគេត្រលប់មករកនាងវិញ ។ ប៉ុន្តែ លុះដល់នាងឃើញមុខ គេភ្លាម នាងបែរជាមានអារម្មណ៍ឃ្នាន់ខ្នាញ់ផង ខ្មាស់ផង ញាប់ញ័រ ក្នុងចិត្តយ៉ាងចម្លែកខុសធម្មតា ។ តើហេតុអ្វីទៅហ្ន៎ដែលធ្វើអោយ បេះដូងរបស់ឆវីមានអារម្មណ៍ប្រែប្រួលចម្លែកៗបែបនេះ ?

ooooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី៦
ផ្ការីកក្នុងដួងចិត្ត

ថ្ងៃនេះប៊ុរីបានឈៀងចូលមើលគិមណាងនៅមន្ទីរពេទ្យធំឃើញ រ៉ាវុធនៅមើលខុសត្រូវរូបនាងយ៉ាងដិតដល់ ហាក់បីដូចជាលលកញី ឈ្មោលមួយគូដែលស្រឡាញ់គ្នារកអ្វីប្រៀបបាន ។ គេក៏នឹកទៅដល់ សម្ផស្ស រួចហើយក៏នឹកទៅស្រីម៉ៅ... ពេលនេះ មិនដឹងថានារីមួយ ណាទេ ដែលរូបគេពេញចិត្តនឹងរើសជាគូពិតប្រាកដ ។ ការពិតទៅ ចិត្តរបស់នាយកំពុងតែជួបភាពរារែកបន្តិចហើយ...

រំពេចនោះ សម្ផស្សចូលមកដល់ :

- បងប៊ុរី! ស្លាប់ហើយ សម្ផស្សខំចាំនៅផ្ទះបងម៉ាព្រឹកមិនឃើញ បងសោះ ។ ម៉េចបានលួចមកសួរសុខទុក្ខគិមណាងមិនចាំអូនឥចឹង បង ? គួរអោយខឹងដល់ហើយ ។

ប៊ុរីញញឹម តបថា :

- ព្រោះបងមិនដឹងថា សម្ផស្សចង់មកមើលគិមណាងដែរនោះអី!

តែកិរិយារបស់ប៊ុរីពេលនេះ ហាក់ដូចជាពុំសូវស្និទ្ធស្នាលដូច សព្វដងដែលគេជួបនាងទេតែគេបែរធ្វើឫកហាក់ដូចជាមិត្តធម្មតាៗ ប៉ុណ្ណោះ ។ ឃើញនាយមានកិរិយាហាក់ដូចជាស្ងួតតោះតើយ នារី សោភាយើងក៏ពោលថា :

- បងប៊ុរី! សម្ផស្សមកលេងបងតែប៉ុន្មានថ្ងៃទេ នឹងទៅភ្នំពេញ វិញហើយ បងត្រូវតែយកចិត្តអូនបន្តិចណា៎ ប្រយត្ន័អូនអន់ចិត្ត!
- បាទ! (ប៊ុរីឆ្លើយ តែមិនព្រមងាកបែរមើលមុខនាងទេ មិនដឹង ថា មកពីហេតុអ្វី)

ឃើញនាយតោះតើយ សម្ផស្សជ្រួញចិញ្ចើម :

- ល្ងាចនេះ ប៉ាម៉ាក់បងហៅអូនទៅបរិភោគបាយជុំគ្នា... បងកុំគេច ខ្លួនពីផ្ទះដូចព្រឹកមិញណា៎... បាក់មុខសម្ផស្សអស់ហើយ ។

CHANBOKEO . COM

រ៉ាវុធឃើញបុរីសំដែងឥរិយាបថហាក់ដូចជាគ្មានព្រលឹងក្នុងខ្លួន គេក៏និយាយឡើងថា :
- បុរីអត់ឯងយុយឬអ្វី បានជាធ្វើមុខដូចមាន់ឈឺដូច្នេះ ?
- អូហ៍! អត់អីទេ... គ្រាន់តែមិនទាន់ស្វាងពីអារម្មណ៍រន្ធត់កាលពី ម្សិលមិញប៉ុននោះ ។
តែរ៉ាវុធនិងគិមណាងលួចមើលមុខគ្នា ហាក់ដូចជាចាប់អារម្មណ៍ ថា បុរីកំពុងស្រាយសម្ពន្ធ័របស់គេជាមួយសម្ផស្សព្រលែងចោល ហើយ ។ ប៉ុន្តែ សម្ផស្សមិនយល់ទេ ។ នាងនៅតែទទូច :
- បងបុរី... សន្យាអីជាមួយសម្ផស្សត្រូវចាំផងណា៎! កុំអោយអូន ខកចិត្តដោយការរង់ចាំទទួលពាក្យសន្យារបស់បងអោយសោះ ។
បុរីភ្ញាក់ព្រើតកាលបើឮប្រយោគនេះ ។ មែនហើយ កាលពីខែ មុនគេបានប្រគល់សន្យាមួយអោយទៅនាង ថាគេនឹងអោយប៉ាម៉ាក់ ចូលស្ដីសម្ផស្សជាគូជីវិត ។ តែពេលនេះ ស្ថានការណ៍ផ្លាស់ប្ដូរ... បុរីលែងមានចិត្តចង់ធ្វើតាមសន្យាហើយ ។ គេក្លាយជារវើកទៅ វិញដោយឯកឯង ។ ពេលនេះ គេលែងឃើញសម្ផស្សជានារី សំខាន់នៅក្នុងបេះដូងរបស់គេតែម្ដង ។ ហេតុអ្វីទៅហ្ន៎... បានជា ចិត្តរបស់គេប្រែប្រួលឆាប់រហ័សយ៉ាងនេះ ? តើការប្រែប្រួលរបស់ គេនឹងធ្វើបាបចិត្តសម្ផស្សយ៉ាងណា បើសិនជានាងបានដឹងថាបុរី កំពុងតែរំសាយចិត្តពីរូបនាង ? ទោះជាយ៉ាងណា បុរីមិនព្រមឲ្យ ចម្លើយនរណាងាយៗទេ កាលបើខ្លួនគេក៏មិនដឹងដែរថាគេត្រូវឆ្លើយ នឹងសម្ផស្សបែបណា កាលបើរូបគេកំពុងប្រែប្រួល...
បុរីឈ្លោកដើរចេញពីបន្ទប់ព្យាបាលរបស់គិមណាង ។
- ទៅណាហ្នឹងបងបុរី! សម្ផស្សចង់ទៅជាមួយបងដែរណា៎!
តែបុរីមិនឆ្លើយទេ ។ គេបែរជាធ្វើមិនឮហើយដើរចេញទៅ ។ កិរិយានេះ បានធ្វើអោយសម្ផស្សស្លោះទឹកមុខយ៉ាងចម្លែក ។ រីឯគិម ណាងនិងរ៉ាវុធក៏មើលមុខគ្នាហើយនៅស្ងៀមមិនហ៊ានស្រដីអ្វីអោយ ល្អក់កករអារម្មណ៍របស់មិត្តខ្លួនឡើយ ។ តើបុរីគេទៅណា ?...
ការពិត... បេះដូងរបស់គេកំពុងតែដង្ហោយរកស្រីម៉ៅ... កាល បើគេមិនបានឃើញមុខនាង បុរីមានអារម្មណ៍ធុញថប់ហើយអផ្សុក តប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តណាស់ ។ គេទើបតែឃើញនាងកាលពីព្រឹកមិញ នេះតើហ៍ ។ ទើបតែបែកគ្នាមិនប៉ុន្មានម៉ោងផង គេក៏នឹកនាងសា ជាថ្មីទៀតហើយ ។ នរ:ហក់ត្រលប់ទៅរកនិតាម្ដងទៀត ។ ពេល នោះ

CHANBOKEO.COM

គ្មាននរណានៅផ្ទះទេក្រៅពីយាយលឿមនិងម៉ៅ ។ ថ្ងៃនេះ នារីមិនព្រមចេញពីបន្ទប់ទាល់តែសោះ គឺនៅតែសំងំគេងស្ងៀម ស្ងាត់មិនមាត់មិនកដូចកាលពីថ្ងៃដំបូងដែលគេបានជួបនាងឡើយ ។ ស្រស់ស្រីបានប្តូរចរិតរបស់នាងអោយរលីងស្រឡះតែម្តង ។ គេ នៅរេរាអន្ទះសា បែបន់សុំឲ្យធិតាចេញពីបន្ទប់ មកសន្ទនាជាមួយ រូបគេ ។ យូរម៉ោងកន្លងទៅហើយ... នាងនៅតែមិនព្រមចេញមុខ មកសោះ ។ ប៉ុន្តែ គួរអោយចម្លែកដែរ ថ្វីបើធិតាមិនព្រមចេញមុខមកស្រដីប្រស្រ័យអ្វីជាមួយនាយក៏ដោយ ក៏ប៉ុរីនៅតែមាន អារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់គេបានទទួលសេចក្តីសុខជាជាងពេល
ដែលគេនៅជាមួយសម្ផស្ស ។

លុះចាំយូរពេក មិនឃើញស្រីម៉ៅអើតមុខចេញមក ប៉ុរីមិន ហ៊ានរំខាន ក៏វិលត្រលប់ចេញទៅស្ងាត់ៗ មិនមាត់មិនកអ្វីដែរ ។

នៅមាត់ស្ទឹង កន្លែងអនុស្សាវរីយ៍ដែលគេធ្លាប់អូសប្រទីបរបស់ម៉ៅ បណ្តែតទឹកនៅថ្ងៃបុណ្យមួយកាលពី៨ឆ្នាំមុន ប៉ុរីឈរម្នាក់ឯងយ៉ាង ត្រមង់ត្រមោច...

- ម៉ៅ ! មិនដឹងថាអូនចំណាំរូបបងបានដែរឬយ៉ាងណា ? ខណៈ នេះ បងចង់និយាយជាមួយអូនណាស់ ដឹងទេ ? បងនឹកអូន... បងពិតជានឹកអូនមែន... ៨ឆ្នាំហើយដែលយើងបែកគ្នា... បងសូម ទោសដែលបងមើលអូនមិនស្គាល់ ហើយក៏ស្តាយក្រោយដែលបង បានប្រព្រឹត្តមិនគប្បីលើអូន... ម៉ៅ... ហេតុអីទៅហ្ន៎... ដែលយើង មិនអាចក្លាយជាមនុស្សជិតដិតស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា ដូចគ្រាអតីតកាល បាន ? ហេតុអីអូនបិទផ្លូវមិនអោយបងចូលជិតរូបអូន ? ឬមួយក៏ បេះដូងរបស់អូនមានម្ចាស់សំរាប់ទទួលថ្នាក់ថ្នមរួចទៅហើយ ?

ក្រោមដំនោរត្រជាក់រំភើយៗ មាណពអង្គុយស្ងៀមស្ងាត់តែម្នាក់ ឯង សម្លឹងមើលខ្សែទឹកហូរឆ្ងាយទៅៗ ហាក់ដូចជាកំពុងខាបគួច យកព្រលឹងរបស់គេអោយហោះហើរចេញពីខ្លួន រួចហើយក៏អណ្តែត ទៅក្នុងភពស្នេហ៍ដ៏សែនវង្វេងមួយ..

ភពស្នេហ៍វង្វេង...

- បងស្នេហ៍រូបអូនគ្រប់វេលា ម្តេចស្រស់ពុំងាបែរព្រងើយ
ជួបភក្រ្តម្តងៗអូនតោះតើយ ឱមុំត្រាណត្រើយបងខុសអ្វី?
- ស្រលាញ់អូនណាស់ផ្លាស់មិនបាន ស្នេហ៍មុំកល្យាណពៅចរណៃ

CHANBOKEO.COM

បេះដូងបងមួយជូនស្រីថ្លៃ មិនប្រែទីទៃឱ្យស្រីខឹង ។

- ទទួលយកទេណា៎ពន្លក កុំអោយបងខកចាំដំណឹង

បងស្នេហ៍ឆោមឆ្លៅពៅព្រលឹង ជាតិហ្នឹងប្រាថ្នាសូមជាគូ...

នៅឯផ្ទះអ្នកគ្រូចរណៃវិញ...

លោកពេទ្យវិចិត្រទាញស្ទេតូស្កុបចេញពីត្រចៀក ហើយស្រដី ទៅកូនស្រីរបស់លោកថា :

- ម៉ៅ ! បេះដូងរបស់កូនដើរស្មើធម្មតាដូចប្រក្រតីវិញហើយ ។ ចូរ
កូនបរិភោគបាយហើយចូលគេងនៅម៉ោងទៀងទាត់ កុំអោយធ្វើការ ហួសកម្លាំងដូចមុនទៀត ។
ឈាមក្រហម(ហេមីគ្លោប៊ីន) របស់កូន កើនដល់កំរិតនហើយ
តែមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នឹងបណ្តោយអោយកូន ទៅធ្វើការនៅឡើយទេណា៎កូន ។
ប៉ានឹងអោយកូនសំរាកពីរថ្ងៃទៀត មុននឹងចូលធ្វើការវិញ ។ ដូច្នេះ ចូរកូនគេងអោយឆ្អែត
ហើយខំញុំា អាហារអោយគ្រប់គ្រាន់ហើយទៀងពេលវេលាផង ។

- ចា៎ស លោកប៉ា !

លោកវិចិត្រយកដៃអង្អែលក្បាលកូនស្រី ហើយមានប្រសាសន៍ បន្តថា :

- ប៉ានឹងថាកូនជាក្មេងល្អ តែងតែស្តាប់ពាក្យប៉ាម៉ាក់ប្រដៅរួចក៏ ឧស្សាហ៍ធ្វើការ ប៉ុន្តែ...
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏កូនគួរថៃរក្សា សុខភាពខ្លួនកូនផង ។
ផ្ទះយើងមិនមានអ្វីខ្វះខាតរហូតដល់កូនត្រូវ ខំធ្វើការយប់ថ្ងៃនឿយហត់យ៉ាងនេះទេ ។
ឃើញកូនឈឺ... ប៉ាបារម្ភ
ណាស់... ថែខ្លួនបន្តិចណា៎កូនណា៎ ។

ម៉ៅនៅស្ងៀម មិនហ៊ានស្រដីតបអ្វីទៅឪពុកទេ ។ ការពិត នាងកំពុងប្រឹងធ្វើការសន្សំលុយ ផ្ញើទៅស្រុកជួយម្តាយនិងប្អូនៗ ។ ពិតមែនតែឪពុកនាងស្លាប់ទៅហើយ ប៉ុន្តែ ម្តាយនាងនិងប្អូនពីរ នាក់កំពុងតែមានសេចក្តីខ្វះខាតសព្វបែបយ៉ាង ។ រីឯប្អូនពីរនាក់ ទៀតក៏បាត់ខ្លួនទៅ តាំងពីឪពុករបស់នាងចាប់លក់អោយទៅបំរើគេ នៅខេត្តក្រៅតាំងពីយូរឆ្នាំកន្លងមកហើយ មិនដឹងថារស់ឬស្លាប់ ឬក៏យ៉ាងណាទេ ។ ការពិត ស្រីម៉ៅគោរពលោក វិចិត្រនិងអ្នកគ្រូ ចរណៃ ដែលជាឪពុកម្តាយធម៌របស់នាងណាស់ ។ ដោយព្រោះតែ លោកមានមេត្តាចំពោះនាងដ៏លើសលប់ ស្រស់ស្រីមិនសូវហ៊ាន រំខានចិត្តលោក អំពីរឿងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារកំណើតរបស់នាងទេ...

CHANBOKEO.COM

បន្តិចមក លោកគ្រូពេទ្យក៏ដើបចេញទៅ ។ ពេលប៉ នោះម៉ៅក៏ចេញមកក្រៅបរិភោគបាយជាមួយបងប្អូន ព្រមទាំងឪពុកម្តាយធម៌ ទាំងពីរ ស្រាប់តែត្រូវបារមីជាប្អូនខទានឡើងនៅចំពោះមុខលោក វិចិត្រនិងអ្នកគ្រូចរណៃ ថា :

- បងម៉ៅ...! នុ៎ះហ្ន៎! សង្សាររបស់បងមកសួរសុខទុក្ខបងទៀត ហើយ ។

ទាំងអស់គ្នាបែរមើលទៅតាមទិសដែលបារមីសម្លឹង ឃើញបុរី ជិះកង់មកដល់ពិតមែន ។ អ្នកគ្រូចរណៃនិងលោកវិចិត្រសម្លឹងមុខ គ្នា ហាក់ដូចជាយល់ស្ថានការណ៍ ។ បុរីដើរចូលមកដល់លើកដៃ ប្រណម្យឱនគោរពចាស់ៗម្ចាស់ផ្ទះ ។

- ម៉ោះ! ចូលរួមបរិភោគជាមួយគ្រួសារពូម្តងទៅ បុរី! នេះយើង ទើបនឹងចាប់ផ្តើមអាហារទេ (លោកគ្រូពេទ្យហៅ)

- បាទ! មិនអីទេ លោកពូ! ខ្ញុំនៅអង្គុយលេងខាងក្រៅនេះចុះ ។

ភ្លាមនោះ អ្នកគ្រូចរណៃក៏លួចមានប្រសាសន៍ ខ្សិបៗទៅកូន ស្រីថា :

- យាយលឿមប្រាប់ម៉ាក់ថា គេមកសួរសុខទុក្ខកូនពីរបីដងហើយ... បើមានអារម្មណ៍ល្អ កូនអាចចេញទៅទទួលគេបាន ។ តែបើកូន ទើសទាល់ ចាំម៉ាក់ទទួលគេជំនួសកូនក៏បានដែរណា៎!

ម៉ៅឈ្ងោកមុខនៅស្ងៀមមួយស្របក់ ក៏ពោលទៅម្តាយថា :

- កុំអោយរំខានម៉ាក់អី! ចាំកូនទទួលគេចុះ ចា៎ស!

បន្ទាប់ពីបរិភោគហើយ អ្នកគ្រូចរណៃដេញកូនចូលបន្ទប់អស់ ហើយអ្នកគ្រូក៏នាំស្វាមីឡើងទៅលើឡៅបាត់ទៅ ទុកពេលអោយស្រី ម៉ៅនិងបុរីមានឱកាសនិយាយគ្នា ទំនងដូចជាយល់ចិត្តកូនចៅ ។ ចៃដន្យ ពេលម៉ៅមកដល់ចំពោះមុខ បុរីបែរជាស្លាក់ក រកពាក្យអ្វី មកនិយាយជាមួយនាងមិនបានសោះ ។ គេសម្លឹងមុខធរី ទាំងឱភា រំជើបរំជួលញាប់ញ័រ ។ ចំណែកម៉ៅវិញក៏ដូចគ្នា ។ កាលមុន អ្នក ទាំងពីរជាគូសង្សឹក រកចាញ់រកឈ្នះ តែពេលនេះ គេបែរជាត្រូវ ច្រាបជាន់ទាំងពីរនាក់ ។ អ្នកទាំងពីរនៅអេះអុញដាក់គ្នាយ៉ាងយូរ ទំរាំបុរីដាច់ចិត្តស្រដីទៅធរី ដោយសំនៀងទន់ភ្លន់ថា :

- ម៉ៅ! អូនបាត់ខឹងនឹងបងហើយឬនៅ ?

ស្រីម៉ៅបើកភ្នែកមូលខ្លំ :

- ហេតុអ្វីខ្ញុំត្រូវបាត់ខឹងផង ?

- គឺបងបានមកសុំទោសអូនច្រើនដងហើយណា៎!

CHANBOKEO.COM

- តែខ្ញុំមិនទាន់បាត់ឈឺនៅឡើយទេ...
- អញ្ចឹង ម៉ៅអនុញ្ញាត្តអោយបងមកមើលថែទាំអូនទេ ដើម្បីអោយ អូនឆាប់បានជាសះស្បើយ ?
- ហើយចុះលោកប៉ានិងម៉ាក់ មានអនុញ្ញាត្តហើយឬនៅ ?
- បងថាសុំអនុញ្ញាត្តពីម៉ៅសិន ទើបបងទៅសុំគាត់ជាក្រោយ ។

ម៉ៅនៅស្ងៀមមិនឆ្លើយ ។ រំពេចនោះ បុរីដកផ្កាកុលាបមួយទងដែលគេលាក់នៅក្រោយខ្នងចេញមក ព្រមទាំងស្រដីថា :

- ពិតមែនតែផ្កាកុលាបមានបន្លា តែកុលាបមានសោភណ៍ស្រស់ ត្រកាលណាស់ សក្តិសមនឹងនារីមួយរូបដែលនៅអង្គុយនៅចំពោះ មុខបងម្នាក់នេះ ។ បងបានកាត់យកមកពីសួនច្បារផ្ទះបង ដើម្បី ផ្ញើម៉ៅតែម្តង សង្ឃឹមថាម៉ៅទទួលយកការសុំអភ័យទោសពីបង ។

បុរីស្រដីដោយអាការៈស្និទ្ធស្នាល ។ បន្ទាប់មកគេក៏ចាប់ដៃនារីអោយទទួលយកផ្កាមួយទងនោះ ។ ម៉ៅភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើនរៈចាប់ដៃអោយនាងទទួលដូច្នេះ ។ មាណវីយកដៃកាន់ទងផ្កាទាំង ដួងចិត្តរន្ធត់ញាប់ញ័រ នឹងចង់ប្រកែកក៏មិនហ៊ាន នឹងថាទទួលយក ក៏មិនសម ។ ភ្លាមនោះ បុរីក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរស្រីម៉ៅ ហើយស្រដីបន្តទៅទៀតថា :

- អូនដឹងទេ ថា ម៉ៅជាផ្កាកុលាបមួយទងដ៏ស្រស់ស្អាតដែលកំពុង រីកក្នុងបេះដូងរបស់បង... ?

ពេលនោះ ម៉ៅរិតតែភ្ញាក់ផ្អើលឡើងថែមទៀតហើយ ។ មួយ ជីវិតនេះ នាងមិនដែលមានបុរសណាហ៊ានចូលមកជិតនិយាយស្តី រឿងស្នេហាត្រង់ៗដាក់នាងយ៉ាងនេះទេ ។ ធិតាញាប់ញ័រក្នុងចិត្ត រហូតរងាអស់ទាំងប្រាណស្វាយបបូរមាត់ល្អក់តែម្តង ។ កាលបើ ឃើញស្រីម៉ៅញ័រខ្លួនចំប្រប់ដូចកូនសត្វដូច្នេះ បុរីក៏ពោលឡើង :

- សន្សើមធ្លាក់ចុះ...ធ្វើអោយអូនរងាហើយ ! ម៉ោះ ! បងជូនអូន ត្រលប់ទៅក្នុងផ្ទះវិញ ។ ត្រូវខ្យល់ត្រជាក់ពេលយប់ក្រែងនាំឲ្យអូន លាប់ជំងឺសាជាថ្មី ។

បុរីក៏គ្រាហ៍ធិតាចូលទៅក្នុងផ្ទះវិញ តែមិនហ៊ានចូលបន្ទប់នាងទេ ។ គេនៅឈរសម្លឹងធិតាពីក្រៅបន្ទប់ទៅយ៉ាងយូរ ហើយបានប្រទះនឹងក្រសែភ្នែករបស់មាណវីជាច្រើនដង ដែលលបលួចសម្លឹងមកនាយពីក្នុងបន្ទប់មកវិញ ។ គេញញឹមដាក់នាងដោយដួងចិត្ត អាណិតអាសូរ ។

CHANBOKEO.COM

មួយសន្ទុះធំក្រោយមក ទើបគេដាច់ចិត្តលាស្រីម៉ៅត្រលប់ទៅ វិញ ។ នៅខាងលើរានហាល ចិត្រា បារមីនិង វិសាលកំពុងដកក ឈររហង់ មើលបុរីជិះកង់ចេញទៅ ។ បុរសយើងក៏លើកដៃលា ស្រាប់តែក្មេងទាំងអស់ក៏នាំគ្នាញញឹម ហើយលើកដៃបក់បោយតប មកមាណពវិញទាំងទឹកមុខសប្បាយរីករាយគ្មានរឱស្ថាន ។ តាមផ្លូវ បុរីមានអារម្មណ៍រីករាយស្រស់ថ្លាជាងសព្វកាលទាំងអស់ក្នុងជីវិត ។

បែរទៅស្រីម៉ៅវិញ ក៏ហាក់ដូចជាផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថចំពោះបុរី ច្រើនដែរ កាលបើឃើញមាណពបន្ទន់កិរិយាដាក់នាងយ៉ាងទន់ភ្លន់ ដូច្នោះ ។ នៅក្នុងបន្ទប់គេង ឆវីបានយកផ្កាកុលាបមកដាក់លើ ខ្នើយក្បែរខ្លួននាង រួចហើយគេងសម្លឹងផ្កាទាំងដួងចិត្តរំភើប...

កុលាបដួងចិត្ត

\- កុលាបពិតមែនតែបន្លា បែរក្លិនសោភាគួរនិត្យនៃប
សោភ័ណរតកាលវិសាលទេព ចិន្តាភ្លើនក្រេបក្លិនភិសម័យ ។
\- គន្ធាពិដោរផ្កាមួយទង ចងភ្ជាប់បេះដូងត្រើយនិស្ស័យ
គូស្នេហ៍ពីរប្រាណក្សាន្តហឫទ័យ ជីវិតមានន័យស្រស់ដូចផ្កា....

ooooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៧
ក្លិនស្នេហ៍សន្ធិយា

ស្អែកឡើង...

ម៉ៅមានកម្លាំងគ្រាន់បើហើយ ។ នាងក៏ដើបដើរចេញមកក្រៅ អង្គុយលេងក្នុងសួនច្បារមុខផ្ទះ ទំនងចាំផ្លូវនរណាម្នាក់ ។ ប៉ុន្តែ មួយថ្ងៃវាល់ល្ងាចរហូតថ្ងៃលិចទៅវិញហើយ គ្មាននរណាម្នាក់អើតមុខមកសួរសុខទុក្ខនាងដូចកាលពីម្សិលសោះ ។ លុះឃើញកិរិយា រសាប់រសល់របស់កូនស្រី អ្នកគ្រូចរណៃដើរមកជិត ហើយដាក់ ខ្លួនអង្គុយជិតធិតាហើយមានប្រសាសន៍សួរថា :

- ចាំផ្លូវគេ... មែនទេកូន ?

ម៉ៅភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើឮម្ដាយសួរនាងត្រង់ៗ ហាក់យល់នូវបាតាលចិត្តរបស់ធិតាយ៉ាងច្បាស់ទៃង :

- ចាស! អត់ទេ ម៉ាក់! គ្រាន់តែកូនខានទៅធ្វើការយូរ ដូចជា អផ្សុកយ៉ាងណាមិននឹង ។

ឮសំដីនាងដូច្នោះ អ្នកគ្រូចរណៃញញឹម ព្រោះដឹងថាកូនកំពុង អៀននឹងម្ដាយមិនហ៊ាននិយាយស្ដីប្រាប់លោកវិញតាមត្រង់ ។ អ្នក គ្រូក៏ពោលសួរកូនស្រី បន្តទៀតថា :

- កូនស្គាល់ប៊ុរីយូរហើយហ្ន៎ស ? មើលទៅកិរិយារបស់គេ ហាក់ ដូចជាបារម្ភពីកូនក្រៃលែង ហើយគេក៏ហាក់ដូចជាសម្ដែងភាពស្និទ្ធ ស្នាលចំពោះកូនមិនតិចដែរ ។ តើមានរឿងអ្វីដែលម៉ាក់គួរដឹងដែរ ឬទេ ? កូននិយាយប្រាប់ម៉ាក់មកណ៎ា នឹងអាលឲ្យម្ដាយបានជួយ ស្រាយចំណងហ្នឹងក្នុងចិត្តរបស់កូនផង ។ ពេលឃើញកូនមានទឹកមុខក្រៀមក្រំដូច្នេះ ម៉ាក់ហាក់ដូចជាបារម្ភពីសុខទុក្ខផ្លូវចិត្តរបស់ កូនណាស់ ។

ម៉ៅឮដូច្នោះ ក៏លូកដៃស្រវាអោយចង្កេះម្ដាយ យកកេសាកើយ ស្មារបស់អ្នកគ្រូហើយស្រដីថា :

- ម៉ាក់! កូនទើបតែស្គាល់គេដោយចៃដន្យពីរបីថ្ងៃនេះតើហ៍... មិនដែលបានរាក់ទាក់ឬបបួលគេមកផ្ទះយើងម្ដងណាឡើយ ។ ការពិត

CHANBOKEO.COM

គេមកទីនេះដោយចិត្តរបស់គេប៉ុណ្ណោះ... ពេលនេះ កូនក៏មិនដឹង ដែរ
ថាគេមានបំណងយ៉ាងណាទេ ក្នុងការដែលគេទៅមកផ្ទះយើង ព្រឹកល្ងាចយ៉ាងនេះ ។
- អឺហ៍...ចុះម៉ាក់មានបន្ទោសកូនឯណា ? ការពិត គេមកសួរសុខ ទុក្ខកូនដល់ផ្ទះដូច្នេះនោះ
ប្រសើរហើយ ព្រោះគេកំពុងសម្តែងនូវ ភាពស្មោះត្រង់ចំពោះកូន តាមរយៈក្រសែភ្នែកចាស់ទុំ
ឃើញថាគេ ផ្តល់កត្តិយសអោយកូនពេញលក្ខណៈបំផុត ។ បើគេមានបំណងមិន ល្អលើកូននោះ
គេច្បាស់មិនហ៊ានចេញមុខមកអោយមនុស្សចាស់ ស្គាល់មុខ ស្គាល់មារយាទរបស់គេទេ ។
ម្យ៉ាងទៀត ម៉ាក់គិតថា គេមិនសម្លឹងរូបកូនត្រឹមតែជាញាតិជិតខាងទេ គឺប្រហែលជាឆ្ងាយ
ជាងហ្នឹងផងក៏មិនដឹង... ទើបគេហ៊ានប្រថុយចូលខ្លួនមកដល់ផ្ទះ របស់យើង
ឲ្យម៉ាក់និងប៉ាពិចារណារូបគេយ៉ាងដូច្នេះ...

ម៉ៅឈ្លោកមុខគិតមួយស្របក់ កាលបើបានឮសំដីម្តាយនិយាយ ប្រាប់នាងដូច្នោះ ។ បន្តិចមក
នាងក៏សួរទៅម្តាយវិញថា :

- ម៉ាក់! តើកូនខុសដែរឬទេ ដែលគេមកផ្ទះយើងញឹកញាប់ ? រួច
ហើយ តើកូនត្រូវប្រព្រឹត្តអាកប្បកិរិយាបែបណាបើគេមកសួរសុខ ទុក្ខកូន ?
ឬមួយក៏កូនត្រូវគេចមុខគេ មិនគួរជួបគេតទៅទៀត
ព្រោះយើងជាមនុស្សមានវ័យនិងភេទខុសគ្នា ខ្លាចញាតិគេនាំគ្នា សើចចំអកពេញស្រុកពេញភូមិ ?

អ្នកគ្រូចរណៃញញឹម ហើយឆ្លើយដាក់កូនថា :

- ការពិត មិនបាច់ធ្វើបាប ដាក់យុំខ្លួនឯងអីដល់ម្លឹងទេកូន! ភ្នែក ញាតិដែលចាំតែរិះគន់នោះ
មានយកមិនអស់ទេ តែអ្នកដែលចេះ ឈឺឆ្អាល ស្គាល់សុខទុក្ខអ្នកដទៃនោះទេតើ
ដែលកម្រកបាន ។ ពេលនេះ ល្មមដល់ពេលហើយដែលកូនរៀនឈរលើជំហរខ្លួនឯង
ដោយយកសីលធម៌និងគុណធម៌ជាបណ្តូល លើកស្ទួយជីវិតកូនឲ្យ ខ្ពង់ខ្ពស់ថ្លៃថ្នូរហើយជោគជ័យ ។
បើសិនបុរសណាម្នាក់ឃើញតម្លៃ របស់កូន ដោយមិនយករូបសម្បត្តិជាគោល
តែលើកយកគុណធម៌ និងទឹកចិត្តជាកត្តាផ្តល់តម្លៃដល់កូនស្រីរបស់ម្តាយ គេនោះគឺជាគូ
ជីវិតដ៏ល្អប្រពៃម្នាក់ដែលកូនគួរជ្រើសរើសយកគេហើយ ។ ម្យ៉ាង ទៀត
កុំបិទផ្លូវជីវិតរបស់ខ្លួនអោយចង្អៀតចង្អល់ធ្វើអ្វី ។ បើគេមក រាប់អានយើងដោយល្អ
ដោយកិត្តិយសថ្លៃថ្នូរតាមរយៈចាស់ទុំដូច្នេះ កូនក៏គួរសម្លឹងគេលេងៗទៅ ក្រែងគេជាមនុស្សល្អ
អាចពឹងផ្អែក ជីវិតនឹងគ្នាទៅវិញទៅមកបានទៅថ្ងៃមុខ ។ បើសិនជាជោគជតា
ព្រេងនិស្ស័យបែរជាមិនមានអំណោយផលវិញ ក៏កូននៅអាចរាប់គ្នា ជាញាតិជិតខាងបានដែរ

ពោលគឺ យើងមានញាតិបន្ថែមម្នាក់ទៀត យ៉ាងកក់ក្ដៅ ប្រសើរជាងគិតអគតិចំពោះគេ ហើយបិទទ្វារមិនរាប់ អានគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ពេលនោះ យើងអាចបាត់បង់ មិត្តម្នាក់ ញាតិសន្ដានជិតខាងម្នាក់ ឬគូស្រករដ៏ល្អម្នាក់ យ៉ាងអាសារបង់ ។

អ្នកគ្រូយកដៃជ្រោងសក់កូនស្រី ដោយដួងចិត្តអាណិតមេត្តា រួចមានប្រសាសន៍បន្តថា :

- ម៉ាក់បានចិញ្ចឹមកូនមកយ៉ាងល្អ ហើយក៏មានជំនឿយ៉ាងមុតមាំលើ កូនស្រីរបស់ម៉ាក់ជានិច្ចថាកូនជាមនុស្សមានគំនិតចាស់ទុំ មានហេតុ ផល ចេះគិតគូរវែងឆ្ងាយ ល្មមអាចទទួលខុសត្រូវជីវិតរបស់ខ្លួន បាន ។ ម៉ាក់នឹងប៉ាវង់ចាំជួយលើកទឹកចិត្តកូន ផ្ដល់កម្លាំងចិត្តឲ្យ កូនជានិច្ច មិនថាពេលណាវេលាណាទេ ។ ដូច្នេះ ល្មមដល់ពេល ហើយ ដែលកូនត្រូវចាប់ផ្ដើមដកស្រង់ការពិសោធន៍ក្នុងជីវិតដោយ ពឹងលើជំហររបស់ខ្លួនឯង ។ រីឯប៉ាម៉ាក់វិញ ក៏នៅពីក្រោយ រង់ចាំ ជួយជ្រោមជ្រែងកូនជានិច្ច មានការអ្វី ចូរកូនមកពិគ្រោះនឹងម៉ាក់ប៉ា កុំឲ្យខ្លាចចិត្តអោយសោះ ដើម្បីអោយម៉ាក់ប៉ាមានឱកាសផ្ដល់ការ ណែនាំដល់កូនដើម្បីចៀសវាងការភ្លាំងភ្លាត់ក្នុងជីវិត.. កុំភ្លេចណា៎! កិត្តិយសស្ត្រី ស្ថិតនៅលើការប្រព្រឹត្តយ៉ាងប្រពៃរបស់កូន មិនមែន ស្ថិតនៅលើពាក្យញាតិដែលរង់ចាំតែរិះគន់ទិទៀននោះទេ ។

- ប៉ុន្តែ... កូននិងគេម្នាក់នោះ ពិតជាមិនមានចំណងអ្វីនឹងគ្នាមែន ណា៎ម៉ាក់! កូនគិតថាគេគ្រាន់តែមកសួរសុខទុក្ខកូនព្រោះគេដឹងខ្លួន ខុស ដែលគេធ្វើអោយកូនត្រូវឈឺខ្លួនគេងពេទ្យអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ។

- អឺៗ! បើគេមករាប់រកយើងហើយ ទទួលគេខ្លះទៅ កុំទាន់អាល គិតអាក្រក់ពីគេអី ក្រែងលោគេជាមនុស្សល្អ នោះយើងនឹងបាន ទទួលញាតិម្នាក់បន្ថែមទៀត ដូច្នេះមានទៅខាតអ្វី? តែបើកូនចាប់ ភ្លឹកថា គេមានបំណងមិនល្អលើរូបកូននោះ ប្រញាប់មកពិគ្រោះនឹង ម៉ាក់ប៉ា ឮហើយនៅ?

- ចា៎សម៉ាក់!

អ្នកគ្រូចរចៃនិយាយស្ដីជាមួយកូន ដោយពាក្យពេចន៍ទន់ភ្លន់ ប្រកបដោយគតិអប់រំនិងការលើកកម្លាំងចិត្ត មិនអោយកូនស្រក ស្រុតទឹកចិត្តឬចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តឡើយ ។ ថ្វីបើពេលនេះស្រីម៉ៅ បានប្រកែកនឹងម្ដាយ ថានាងមិនមានទំនាក់ទំនងអ្វីនឹងបុរីក៏ដោយ ក៏អ្នកគ្រូនៅតែមិនអស់ចិត្តដដែល

CHANBOKEO.COM

ចំពោះចំណងសម្ពន្ធ័ថ្មីដែលប៊ុរី បានផ្តល់ចំពោះស្រីម៉ៅ តាមរយៈអ្នកគ្រូនិងលោកដុកទ័រវិចិត្រជាស្វាមី ។ បើថានឹងឃាត់ក៏មិនសម ព្រោះប៊ុរីក៏មិនទាន់បានបញ្ចេញ កិរិយាអ្វីចំពោះនាងម៉ៅ ដែលគួរអោយទើសភ្នែកចាស់នៅឡើយ... ប៉ុន្តែ បើអោយអ្នកគ្រូចំហដៃពេកក៏មិនបានដែរ ព្រោះក្មេងអាច យល់ខុសថាអ្នកគ្រូធូររលុង មិនយកចិត្តទុកដាក់នឹងជីវិតនាងម៉ៅ ដែលជាកូនស្រីចិញ្ចឹម នោះបុរសអាចឆ្លៀតឱកាសធ្វើមិនល្អចំពោះ នាង ។ ការពិត អ្នកគ្រូចរណៃនិងលោកដុកទ័រវិចិត្រជាមនុស្ស សម័យថ្មី មិនសូវជាមានចិត្តចង្អៀតចង្អល់ប៉ុន្មានទេ ចំពោះរឿង ទំនាក់ទំនងរបស់កូនចៅជាមួយមិត្ត ។ លោកចូលចិត្តអប់រំកូនតាម កាលៈទេសៈជាជាង ពោលគឺលោកចំហឱកាសអោយកូនចូលមក ពិគ្រោះរឿងផ្សេងៗក្នុងជីវិត ។ ដូច្នេះហើយទើបយើងឃើញស្រី ម៉ៅមានកិរិយានឹងធឹង មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយមានជំនឿលើខ្លួនឯងយ៉ាងមុតមាំជាងក្មេងស្រីធម្មតា វ័យស្រករៗ នាង ។

បន្តិចមក អ្នកគ្រូចរណៃក៏វិលទៅបំរើលោកដុកទ័រវិចិត្រឯក្នុង ផ្ទះវិញទៅ ទុកឲ្យស្រីម៉ៅអង្គុយដកដង្ហើមយកខ្យល់អាកាសនៅឆ្លា សួនខាងមុខផ្ទះ បន្ធូរភាពហ្មួហ្មងក្នុងចិត្ត ដែលនាងបានឈឺគេង គ្រែអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ។ ពេលនោះថ្ងៃរសៀលគងព្រៃហើយ ។ ធិតានឹកអផ្សុកក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ក៏ទាញក្រមាអំបោះស្តើងមួយមក ទទូរ ហើយបក់ដៃហៅប្អូនប្រុសពៅរបស់នាងអោយមកជិត :

- វិសាល!

- បាទ បង!

- បងចេញទៅលេងមាត់ស្ទឹងម៉ាភ្លែត ឲ្យស្វាងអារម្មណ៍ ។ បន្តិច ទៀត បងមកវិញហើយ ។ អូនជំរាបម៉ាក់ប៉ាផងណា៎!

- បាទ!

វិសាលក៏រត់ចូលទៅក្នុងផ្ទះវិញទៅ ។ ឯស្រីម៉ៅក៏ដើបឡើង ដើរចេញទៅក្រៅឆ្ពោះផ្លូវសំដៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ ។ ថ្វីបើនាងទើបនឹង ដើបពីឈឺមិនទាន់មានកម្លាំងកំហែងគ្រប់គ្រាន់ តែថ្ងៃនេះ ម៉ៅមាន អារម្មណ៍ថា ក្នុងខ្លួនរបស់នាងបានធូរស្រាលច្រើនណាស់ ។ ចៃដន្យ ក្នុងចិត្តរបស់នាងបែរជាទទួលការតប់ប្រមល់ជាងមុនទៅវិញ ។

មកដល់មាត់ស្ទឹង ធិតាក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះលើដង្គត់ឈើមួយ ភ្នែកសម្លឹងទៅខ្សែទឹកដែលកំពុងហូរខ្ជួលខ្ជាញ់ ។ នៅឯនាយ ស្ទូរ កាំភ្លើងធំលាន់គ្រឹមៗ

CHANBOKEO.COM

ពីទិសខាងលិច... បានអង្រួនបេះដូងមាណវី ឲ្យរីងរិតតែរំដើបរំជួល
នឹកទៅដល់ម្ដាយនិងប្អូនបង្កើតរបស់នាង ដែលរស់នៅឯស្រុកព្រះនេត្រព្រះ
មិនដឹងថាគេមានជីវិតយ៉ាងណា ហើយទេ ។
ឆវីមិនដែលបានវិលទៅស្រុកកំណើតវិញពីរបីឆ្នាំហើយ
គឺតាំងពីស្រុកទេសកើតវឹកវរសង្គ្រាមជាមួយខ្មែរក្រហមមក ។ ធិតា
នឹកគិតទៅដល់ជីវិតរបស់នាង តាំងពីតូចក្រូចឆ្មារ រហូតមកដល់ បច្ចុប្បន្ន...
នឹកទៅដល់គ្រាមួយដែលនាងបានជួបយុវជនម្នាក់កាល ពី៨ឆ្នាំមុននៅទីនេះ...
ហើយក៏បានសុំគ្នាធ្វើបងប្អូន ។ ចៃដន្យ គេមិនដែលវិលត្រលប់មករកនាង
ដូចសំដីរបស់គេដែលបានសន្យា នាងឡើយតាំងពីថ្ងៃគេបែកពីនាងទៅនាគ្រានោះមក ។ ធិតាហាក់
ដូចជានឹកខ្វាញ់នឹងយុវជនម្នាក់នោះមិនបាត់សោះ ដែលគេមិនបាន រក្សាសន្យា... បន្តិចមក
នាងក៏នឹកភ្នកទៅដល់ប៊ុរី... មិនដឹងជា
និស្ស័យអ្វីទេដែលនាំអោយនាងមានជីវិតជំពាក់វ៉ាក់វិនជាមួយបុរស នេះ
តាំងពីថ្ងៃជួបគ្នាដំបូងមក ។ នឹកដល់មាណពនេះកាលណា
នាងកាន់តែឃ្នាន់ខ្នាញ់ក្នុងចិត្តចំពោះគេខ្លាំងឡើងៗរកស្រដីមិនត្រូវ ទាល់តែសោះ ។

ខ្នាញ់

- ហេតុអ្វីអូនខ្នាញ់នឹងបងម្ល៉េះ?   ខ្នាញ់ស្ទើរតែប្រេះបែកឱរា
  ជួបមុខនឹកខ្នាញ់បែកនឹកគ្នា   ចិត្តស្រីពាំងាសែនវង្វេង ។
- ហេតុអ្វីអូនខ្នាញ់ចង់ផ្ទាញ់បង   តែអាណិតផងលួចសង្រែង
  ជួបខ្នាញ់បែកនឹកគិតកើយគេង   ខ្នាញ់ខ្ទក់វង្វេងស្វែងចម្លើយ ។
- ខ្នាញ់ណាស់នឹកណាស់ប្រាសមិនបាន   ខ្នាញ់នឹកភុំផានឥតល្ហែល្ហើយ
  ខ្នាញ់នឹកតែបងគ្មានពេលស្បើយ   ឯណាចម្លើយប្រាប់មកពៅ ។
- ខ្នាញ់ៗៗ...ស្រលាញ់ផង   ខ្នាញ់ខ្ទក់ព្រោះបងឃ្លាតឆ្ងាយទៅ
  ខ្នាញ់បងមិនយល់ចិត្តឆោមឆ្នៅ   ខ្នាញ់ស្រឡាញ់ពៅខ្ទក់ក្នុងចិត្ត...

ស្បែសន្និយា ក៏ចាប់លាតសន្ធឹងគ្របដណ្ដប់ផ្ទៃពសុធាទាំងមូល
អោយកាន់តែងងឹតបន្តិចម្ដងៗ...

ធិតាក៏ដើបឈរឡើង បែរក្រោយបំរុងថានឹងឡើងច្រាំងត្រឡប់ ទៅផ្ទះវិញហើយ
ស្រាប់តែធិតាជំពប់ខ្លួនជល់ទ្រូងបុរសម្នាក់ភិប ។ ធិតាភ្ញាក់ក្រញាង ដើយឡើងមើលមុខ

CHANBOKFO.COM

ក៏ប្រទះនឹងបុរីកំពុងឈរ ក្រពាត់ដៃលួចគយគន់រូបនាងពីក្រោយយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ តាំងពីកាលណាមក ក៏មិនដឹង ។

- ម៉ៅ! (បុរីហៅឆវីខ្សិបៗ)

តែម៉ៅបែរឈ្ងោកមុខគេចចេញធ្វើមិនឮ ។ ភ្លាមនោះ បុរីលូកចាប់ដៃឆវីទាញបង្អាក់អោយនាងឈប់ កុំអោយដើរទៅមុខទៀត ។ ចៃដន្យ ឆិតាទើបតែជាពីឈើនៅល្អិតល្ហៃអស់កម្លាំងនៅឡើយ ។ នាងទប់ខ្លួនមិនជាប់ ក៏ផ្ងាកក្រោយរកដួល ។ បុរីឃើញដូច្នោះក៏ស្ទុះ រឹងលូកដៃទៅត្រកងកាយនាងពីក្រោយយ៉ាងរហ័ស ចូលទៅក្នុងរង្វង់ដៃរបស់គេពេញជំហរតែម្តង ។

- នែ៎! លេងអីផ្តេសផ្តាសយ៉ាងនេះ ? ដឹងទេថាទីនេះជាកន្លែង សាធារណៈ ?

ម៉ៅគំហកតិចៗ ហើយប្រឹងរើបម្រះ ដើបគេចពីរង្វង់ដៃបុរី ។ មាណពញញឹមហើយក៏លើកខ្លួននាងបញ្ឈរឡើង :

- សូមទោស! បងគ្មានចេតនាទេណា៎ម៉ៅ!

ស្រីម៉ៅដើបមុខឡើងសម្លឹងបុរីយ៉ាងមុត :

- យើងមិនមែនជាសាច់ញាតិនឹងគ្នាទេ សូមមេត្តាកុំប្រើពាក្យស្និទ្ធ ស្នាលនឹងខ្ញុំបែបដូច្នេះ ។ ខ្ញុំមិនអាចទទួលបានទេ!

- បើម៉ៅទទួលបងជាសាច់ញាតិមិនបាន... អញ្ចឹង ទទួលបងជាគូ សង្សារវិញ យ៉ាងម៉េចដែរ ? នោះយើងនឹងអាលបានស្និទ្ធស្នាលគ្នា ជាងមុនផង...

- តែផ្តាស! នរណាគេចង់ធ្វើសង្សារខ្លួន ?

បុរីសើចដាក់នារីបញ្ចេញជើងធ្មេញយ៉ាងស្អាត :

- នរណាក៏ដោយ ដែលប៉ិនដឹកងរដាក់បង ដើម្បីអោយបងរត់តាម អង្វរនោះអី ។

- ឆ្កួត! អ្នកមមើមមាយខុសកន្លែងហើយ! ទៅរកសង្សារនៅ កន្លែងផ្សេងទៅ ។ ទីនេះគ្មានអ្នកទំនេរ សំរាប់ជួយស្រោចស្រង់ យិតយោងបេះដូងអ្នកទេ ។

បុរីភ្ញាក់ព្រើត ហើយឧទានឡើងថា:

- ពុទ្ធោ! អូនមានម្ចាស់ចិត្តហើយឬ ម៉ៅ ?

ស្រីម៉ៅសម្លក់បុរី :

- យី! ចេះមកសួរអីផ្តេសផ្តាសអញ្ចឹង... ឆ្កួតទេដឹង ?

CHIANBOKEO.COM

និតាស្ទុះដើរចេញយ៉ាងរហ័ស ។ ចម្លែកណាស់ មុននេះបន្តិច នាងអង្គុយរសាប់រសល់នឹកចង់ជួបមុខគេណាស់ ប៉ុន្តែ លុះដល់នាង ជួបមុខគេហើយ តែបែរជាចង់តែរត់គេចពីរូបគេចេញទៅវិញ ។ ហេតុអ្វីទៅហ្ន៎ ? និតាពិតជាមិនយល់ចិត្តខ្លួនឯងឡើយ ។ ឃើញ ម៉ៅនៅតែមានះដើរចេញទៅ បុរីស្ទុះរឹងទៅស្កាត់ពីមុខមាណវីរួច លើកដៃរាំងឡើងដើម្បីខាំងផ្លូវ :

- បងមិនឲ្យម៉ៅទៅទេ ទាល់តែយើងនិយាយគ្នាសិន ។

ម៉ៅកៀសដៃបុរីចេញ តែនាយនៅខឹមិនព្រមដក ហើយបែរជា ស្រវាអោបនាងផ្ទាប់ដើមទ្រូងរបស់គេទៅវិញយ៉ាងណែន ។

- នែ៎! លែងមើស៍! ធ្វើអ្វីឆ្កួតៗបែបនេះ ? (ម៉ៅវាចាទាំងខ្នាញ់)

តែមាណពមិនលែងទេ បែរជាអោបនាងពេញរង្វង់ដៃកាន់តែ ណែនឡើង ។ ថ្វីបើគេមិនហ៊ានរិតខ្លួននាងយ៉ាងតឹងដូចកាលលើក មុនក៏ដោយ តែក៏តឹងល្មមមិនអោយម៉ៅរត់គេចរួចងាយៗឡើយ ។

- ឈប់គេចពីបងទៅណា៎ម៉ៅ! បងមានរឿងច្រើនណាស់ដែល បងចង់និយាយគ្នាជាមួយអូន ។

ម៉ៅភិតភ័យញ័រខ្លួនចំប្រប់ កាលបើត្រូវបុរសអោបរិតខ្លួននាង យ៉ាងជិតស្និទ្ធដូច្នោះ ។ ភ្លាមនោះ នាងខឹងណាស់ដែលគេមកប៉ះ ពាល់រូបកាយនាងដោយមិនខ្លាចក្រែងរអែងចិត្ត ប្រៀបហាក់ដូចជា មិនទុកកត្តិយសឲ្យនាងអ្វីបន្តិចសោះ ។ និតាមួម៉ៅពេក ក៏ហារមាត់ ខាំកំភួនដៃបុរសខ្ទាប់ពេញមាត់ យ៉ាងអស់ទំហឹង :

- អ្ហ៎! (បុរីឧទានដោយភ្ញាក់ព្រោះត្រូវនិតាខាំដៃ)

តែបុរីមិនរើទេ បែរជាសុខចិត្តឈរសំងំស្ងៀមឲ្យមាណវីខាំអស់ ទំហឹងតាមចិត្តដែលនាងកំពុងខឹងឃ្នាន់ខ្នាញ់នឹងរូបគេ ។

ស្នាមខាំដាំស្នេហ៍

- ស្នាមខាំក្រឡៅដៅលើសាច់ ស្នាមស្នេហ៍ប្តូរផ្តាច់ស្មោះភក្តី
ស្នាមខាំដាំចិត្តផ្ចិតភិសម័យ ធ្វើដួងហឫទ័យលើមាសស្ងួន ។
- ស្នាមអើយស្នាមដៅក្រឡៅរូប អោយបងរំភើបស្នេហ៍នឹមនួន
ស្នាមខាំដាំស្នេហ៍ពៅមាសស្ងួន អង្រួនចិត្តបងអោយយន់ចិត្ត ។
- ស្នាមខាំដៅគាប់ជាប់ទ័យា ឆ្លាក់ឈ្មោះពំងាកែវវរមិត្រ

CHANBOKEO.COM

ក្នុងបេះដូងរៀមត្រៀមនៃបនិត្យ ដៅដានអម្រិតផ្តិតស្នាមស្នេហ៍។

\- ស្នាមអើយស្នាមខាំដាំពាក្យពេចន៍ ស្នេហ៍ស្មោះជានិច្ចមិនកែប្រែ

ផ្ញើជូនមេឃដីនិងដួងខែ រយជាតិនៅតែស្មោះស្នេហ៍មួយ។

បន្តិចមក ធិតាក៏ព្រលែងមាត់ចេញ ។ ចែដន្យ ប៊ុរីនៅមិនព្រមលែងនាងពីរង្វង់ដៃរបស់គេដដែល ។ រំពេចនោះ ឈាមហូររីមៗស្រក់ចេញពីដៃប៊ុរីតាមរង្វង់ស្នាមខាំ ។ រីឯស្រីម៉ៅវិញក៏មាន អារម្មណ៍ថានាងបានទទួលរសជាតិឈាមរបស់បុរសយើង នៅ តាមជើងធ្មេញរបស់នាងដែរ ។ ពេលនោះមាណវីនឹកភ័យជ្រួចក្នុង ពោះដែលខ្លួនធ្វើជ្រុលទៅលើនរ: ។ បេះដូងរបស់មាណវីក៏លោតកញ្រ្ជោលគ្រាំគ្រេងឡើង... ធ្វើឲ្យនាងញ័រចំប្រប់សាជាថ្មី ។ ស្រីម៉ៅ ប្រមូលកម្លាំងជាចុងក្រោយប្រឹងបម្រះយ៉ាងអស់លទ្ធភាព ដើម្បី គេចពីរង្វង់ដៃរបស់មាណព ។ ដោយការប្រទាញអូសចុះអូសឡើង អ្នកទាំងពីរក៏ដួលធ្លោលទៅលើដី ។ ខ្លួនម៉ៅទាំងមូលក៏រលំគ្រេងលើ ទ្រូងរបស់នរ:ដោយឥតព្រៀងទុក ។ នេះជាលើកទីពីរហើយដែលធិតាយើងដួលរលំលើទ្រូងបុរសដោយអចេតនា ។ ស្រីម៉ៅនឹកខ្មាស ខ្លួនឡើងក្រហមថ្លាល់ងាំង រួចស្រាប់តែរងាញ័ររណ្តំចង្កាក្រឹកៗមួយ រំពេច ។ ឃើញដូច្នោះ ប៊ុរីក៏ស្ទុះងើបឡើងលើកនារីអោយអង្គុយ រួចក៏ស្រវាក្រមារបស់នាងរលាស់ដណ្តប់អោយធិតាភ្លាម ។ កាលបើឃើញនាងមិនទាន់បាត់រងា គេក៏ដោះអាវក្រៅរបស់គេយកមកគ្រប លើខ្លួននាងមួយជាន់ទៀត :

\- អន់រងាខ្លះហើយឬនៅ ម៉ៅ ?

ម៉ៅមិនឆ្លើយទេ ព្រោះបេះដូងរបស់នាងកំពុងតែញាប់ញ័រខ្លាំង ណាស់... ប៊ុរីដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះពីមុខធិតា យកដៃបបោសកេសានាង ដោយថ្នមៗ ។ គេសម្លឹងមុខធិតាដោយក្រសៃភ្នែកយ៉ាងស្រទន់ រួចហើយស្រដីខ្សិបៗស្រាលៗទៅកាន់កល្យាណីយើងថា :

\- ម៉ៅ! ឈប់ម៉ួម៉ៅខឹងនឹងបងទៀតទៅណា៎! យើងធ្វើល្អចំពោះ គ្នាវិញបានទេ ? បើមិនបានជាបងប្អូន ឬសង្សារ សុំត្រឹមតែជានឹង មិត្តនឹងគ្នាក៏បានដែរ...

ម៉ៅងើបមុខឡើងសម្លឹងកែវភ្នែកបុរសយ៉ាងយូរ បន្ទាប់មកក៏ ស្រដីតបថា :

\- ប៉ុន្តែពេលនេះ ខ្ញុំលែងទទួលពាក្យរបស់នរណាទៀតហើយ...

\- ព្រោះអីទៅម៉ៅ ?

CHANBOKEO.COM

- ព្រោះម៉ៅមិនជឿថាជាពាក្យពិត...

ម៉ៅបែរមុខសម្លឹងខ្សែទឹកហូរ រួចហើយដកដង្ហើមធំបន្ធូរទ្រូង... បន្តិចមកក៏ស្រដីតិចៗថា :

- កាលពី៨ឆ្នាំមុន មានគេម្នាក់មកសុំខ្ញុំធ្វើជាបងប្អូននឹងគ្នា ចៃដន្យ គេបានត្រឹមតែសន្យាចោលប៉ុណ្ណោះ... គេមិនដែលត្រឡប់មករកម៉ៅ តាមពាក្យសន្យារបស់គេវិញឡើយ តាំងពីគេបែកពីខ្ញុំទៅនៅរាត្រី បុណ្យបណ្តែតប្រទីបមួយនោះ ។

រំពេចនោះ ម៉ៅឈ្ងោកមុខ លួចលេបទឹកភ្នែកចូលក្នុងបំពង់ក វិញ ។ បុរីឮវាចានិតាកាលណា ក៏រំជួលចិត្តឥតឧបមា រកថាមិនត្រូវ បន្ទាប់មកក៏ឆ្លើយតបវិញដោយបេះដូងញាប់ញ័រថា :

- កាលនោះ គេមានដំណើរជីវិតគ្រួសារផ្លាស់ប្តូរទាន់ហន់ ទើបគេ ត្រូវឃ្លាតចេញទៅដោយមិនបានមកលាម៉ៅផ្ទាល់... ប៉ុន្តែ ទោះជា យ៉ាងណា គេក៏ខំរត់មកតាមរកម៉ៅវិញជាថ្មីម្តងទៀតជាច្រើនដង... ប៉ុន្តែមិនដែលបានជួបម៉ៅសោះ ។ ពេលនេះ គេក៏វិលត្រលប់មក ម្តងទៀត... ហើយគេក៏នៅអង្គុយចំពោះមុខអូននេះហើយ ដើម្បី មកសុំទោសម៉ៅ... តើអូនអាចអភ័យទោសអោយគេបានដែរទេ ?

ស្រាប់តែម៉ៅងើបមុខឡើងសម្លឹងបុរីដោយក្រសែភ្នែកភ្លឺផ្លេកៗ ទំនងចង់បញ្ជាក់ថានាងចំណាំបុរីបានរួចទៅហើយ ។ បន្តិចមកនាង បែរមុខចេញទៅវិញ ថែមទាំងស្រដីថា :

- ចៃដន្យ ខ្ញុំឈប់ទទួលស្គាល់គេម្នាក់នោះ តាំងពីយូរមកហើយ...

ទោះជាយ៉ាងណា បុរីមិនអស់ចិត្តដដែល ។ គេលូកដៃទៅចាប់ ដៃឆវីមកកាន់អង្អែលបន្ថើរៗ ហាក់ដូចជាប្រាថ្នាលួងលោមនាងឲ្យ បាត់ច្រឡោតខឹង :

- បងដឹងថាអូនកំពុងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះបង ព្រោះតែរឿង រ៉ាវប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ ទើបអូនទទួលបងពេលនេះមិនបាន ។ ប៉ុន្តែ បងក៏មិនអាក់អន់ស្រពន់ចិត្តអ្វីនឹងអូនដែរ...ការពិត អូនខឹងនឹងបង បងបែបនេះក៏សក្តិសមហើយ ព្រោះបងបានប្រព្រឹត្តមិនគប្បីពិត មែន ។ ទោះជាយ៉ាងណា សុំអោយតែអូនដឹងរឿងមួយផងថាពេល ដែលបងឃើញអូនឈឺ... បងចង់យកខ្លួនបងឲ្យទៅឈឺជំនួសអូន វិញ... បងពិតជាចង់ឃើញអូនរីករាយ អូនសុខសប្បាយ ប្រាស ចាកទុក្ខសោកផងទាំងឡាយ ថ្វីបើ ពេលខ្លះអូននិយាយស្តីមិនពិរោះ ដាក់បងក៏ដោយ ក៏គង់នៅគ្រាន់បើជាជាងឃើញអូនឈឺហើយ មិន ព្រមស្រដីដាក់បងដែរ...

CHANBOKEO.COM

ប៊ុរីស្រដីដោយដួងចិត្តញាប់ញ័រ ។ មែនហើយ! គេពិតជាមាន វិប្បដិសារីដូច្នោះពិតមែន ។ មិនដឹងមកពីហេតុអ្វីទេ ដែលវត្តមាន របស់ស្រីម៉ៅអាចផ្លាស់ប្តូរចិត្តគំនិតរបស់គេ យ៉ាងប្លែកដល់ម្ល៉ឹង ។ បន្តិចមក គេក៏និយាយសួរធិតាជាថ្មីម្តងទៀតថា :

- អោយបងសុំឱកាសកែខ្លួនជាថ្មីបានទេ ម៉ៅ ?

ម៉ៅនៅស្ងៀមមិនមានស្តី ទំនងដូចជាកំពុងគិត ។ មួយសន្ទុះ ក្រោយមក ធិតាក៏ស្រដីតបវិញថា :

- ម៉ាក់ប៉ារបស់ខ្ញុំតែងមានប្រសាសន៍ថា តម្លៃមនុស្សមិនមែនស្ថិត នៅលើបបូរមាត់ដែលគេខំប្រឹងអួតអំពីគុណសម្បត្តិរបស់គេនោះទេ តែស្ថិតនៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់បុគ្គលនោះជាជាង ថាតើការប្រព្រឹត្ត របស់គេមានសច្ចៈភាពនិងមានគុណធម៌កំពស់ប៉ុនណាដែរ ។ ពេល នេះ ម៉ៅក៏ចង់ដឹងដែរ ថាតើលោកអាចប្រព្រឹត្តបង្ហាញសច្ចភាពនិង គុណធម៌ចំពោះម៉ៅបានដូចសំដីរបស់លោកដែរឬអ្វី...

កាលបើឮវាចារបស់ស្រស់ស្រីដូច្នោះ ប៊ុរីក៏ញញឹមឡើងដោយក្តី ត្រេកអរ ត្បិតដឹងថានាងកំពុងតែចំហឱកាសអោយគេបានបង្ហាញ នូវសន្តានចិត្តរបស់គេចំពោះនាងសាជាថ្មី ។ នរៈពោលតបយ៉ាង រហ័សទៅមាណវីវិញភ្លាម :

- បងមិនខ្លាចនឹងបង្ហាញអោយអូននិងក្រុមគ្រួសាររបស់អូនឃើញ ទេ ។ ម៉ៅរង់ចាំមើលចុះ ។ បងពិតជាមិនអោយអូនខកសង្ឃឹម ដោយសារបងជាថ្មីម្តងទៀតឡើយ ។ បងសូមសន្យា! !

ពេលនេះ បរិយាកាសហាក់ប្រែជាធូរស្រាលវិញហើយ ។ ទាំង ពីរនាក់អង្គុយនៅទីនោះស្ងៀមស្ងាត់យ៉ាងយូរ សម្លឹងទឹកស្ទឹងដែល ឆ្លុះពន្លឺពណ៌កុលាបយ៉ាងស្រស់ស្អាត នាពេលសន្ធ្យាមុនរង្សីសុរិយា លាលោកជាចុងក្រោយ ។

អ្នកទាំងពីររកនឹកពាក្យអ្វី មកនិយាយជាមួយគ្នាមិនបានទៀត សោះ ក្រៅពីលួចចោលកន្ទុយភ្នែកដាក់គ្នាទៅវិញទៅមក ទំនង ហាក់ដូចជាចង់ដឹងចិត្តគ្នា តែគ្មាននរណាហ៊ានហើបមាត់សួរអ្វីពីគ្នា មុនឡើយ ។ មួយស្របក់ក្រោយមក កាលបើឃើញម៉ៅអង្គុយរងា អោបដៃ ប៊ុរីក៏ដាច់ចិត្តពោលឡើង :

- អនុញ្ញាត្តអោយបងផ្តល់ភាពកក់ក្តៅដល់ម៉ៅខ្លះបានទេ ?

ម៉ៅភ្ញាក់ព្រើតចំពោះសំដីបុរស ។ ភ្លាមនោះ ប៊ុរីក៏រំកិលខ្លួនមក ជិតនាងហើយលូកដៃស្រវាត្រកងចង្កេះធិតាពីក្រោយ :

CHANBOKEO.COM

- បងបែកពីអូន៨ឆ្នាំហើយ... តើម៉ៅមានចាំបងខ្លះដែរឬទេ ?

ពេលនោះ ស្រីម៉ៅហាក់ដូចជាបន្ទូរឥរិយាបថចំពោះបុរី បន្តិច ហើយ ។ នាងក៏នៅស្ងៀមសំងំទទួលភាពកក់ក្តៅពីរង្វង់ដៃរបស់ នរៈមួយស្របក់មក ទើបឆ្លើយវិញថា :

- តើគួរអោយម៉ៅចាំគេទៀតទេ កាលបើគេទៅចោល មិនដែល
នឹកនាត្រលប់មករកម៉ៅវិញម្តងណាសោះ ?
- មានន័យថាអូននៅចំណាំបងបាន តែអូនបិទទ្វារដួងចិត្តមិនព្រម
ទទួលស្គាល់បងដោយសារបងទៅបាត់ដំណឹងមែនទេ ?

ម៉ៅនៅស្ងៀមទំនងមែន ។ បុរីឃើញដូច្នោះក៏ពោលបន្តថា :

- បងសុំទោសណា៎ដែលកាលណោះបងត្រូវចេញដំណើរទៅភ្នំពេញ
ដោយមិនបានព្រាងទុក ទើបមិនបានមកលាម៉ៅ ។ ប៉ុន្តែរៀងរាល់ ឆ្នាំ
បងតែងវិលមករកម៉ៅនៅទីនេះ ជាពិសេសពេលសាលាវ៉ាកង ម្តងៗ ។ ថៃដន្យ
បងគ្មានសំណាងបានជួបអូនសោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត កាលណោះ បងក៏ភ្លេចសួរថាផ្ទះម៉ៅនៅឯណា...
ទើបយើងព្រាត់គ្នា
ដល់ទៅ៨ឆ្នាំ ។

តែម្តងនេះ ធិតាយើងលែងមានចិត្តចង់តវ៉ាចាញ់ឈ្នះនឹងបុរី ទៀតអស់រលីង ព្រោះនាងបានឃើញបុរីបន្ទូរកិរិយារបស់គេចំពោះ នាងយ៉ាងច្រើនលើសលប់ណាស់ទៅហើយ ។ ថ្វីបើនាងងងឹកដាក់ គេយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេនៅតែយោគយល់នាងជានិច្ច ។ ដូច្នេះ មានន័យថា គេមិនទាន់ភ្លេចនាងដូចដែលនាងធ្លាប់គិតកន្លងមក នោះទេ ។ បន្តិចមក ម៉ៅឈ្ងោកក្រសៃភ្នែកសំយុងចុះក្រោម ក៏ ប្រទះឃើញឈាមហូររឹមៗចេញពីរង្វង់ស្នាមខាំ លើកំភួនដៃឆ្វេង របស់នរៈ ។ នាងមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជានឹកស្តាយក្រោយណាស់ ក៏យកជាយកន្សែងរបស់នាងទៅជូតអោយនរៈបន្ថើរៗ ព្រមទាំង វាចាខ្សិបៗថា :

- សូមទោសណា៎... ដែលម៉ៅខាំ...អោយរបួស !

ស្រាប់តែ បុរីញញឹមឡើង ឆ្លើយវិញថា :

- ម៉ៅធ្វើដូច្នោះល្អហើយ នឹងអាលបានបោះត្រាចំណាំផងថា បុរីជាកម្មសិទ្ធិរបស់ម៉ៅតែម្នាក់...
- តែផ្តាស... ម៉េចនិយាយអីអញ្ចឹង ? (ធិតាលាន់មាត់)
- អូនមិនចង់បានអញ្ចឹងទេហ៎ ម៉ៅ ?

CHANBOKEO.COM

ស្រីឆោមមិនឆ្លើយទេ នាងបែរជាលូកដៃក្តិចចង្កេះបុរីភ្លាម ។ ពេលនោះ មាណពទទួលអារម្មណ៍ភ្លាមថានាងកំពុងតែអៀនខ្មាស ក្នុងចិត្ត ធ្វើអោយគេនឹកត្រេកអររំភើបតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯងយ៉ាង រំជើបរំជួល ។ បន្តិចមក គេក៏ឈ្ងោកមុខសម្លឹងភក្ត្រម៉ៅហើយវាចា បន្តថា :

- ដឹងទេថាបបូរមាត់ម៉ៅក៏នៅមានប្រលាក់ឈាមរបស់បងដែរ ?

មាណវីភ្ញាក់កន្ត្រាក់កាលបើឮដូច្នោះ ។ នាងក៏លើកដៃជូតយ៉ាង រហ័ស ស្រាប់តែបុរីចាប់ដៃនាងជាប់ :

- ចាំបងជូតអោយអូនវិញណា៎ ?

ឆវីទុចដ៏ក់ដើបមុខសម្លឹងមុខនរៈ មិនទាន់នឹងឆ្លើយថាម៉េចផង ស្រាប់តែគេយកបបូរមាត់របស់គេ មកផ្តិតលើបបូរមាត់របស់នាង យ៉ាងស្និទ្ធ ។ ពេលនោះ ធិតាវិតតែភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងឡើងហើយ ។
នាងយកម្រាមដៃខ្ទាមមុខគេរួចច្រានចេញភ្លាមព្រមទាំងគំហកថា :

- ព្រហើនម្ល៉េះ ?

រួចហើយ នាងក៏ច្រានទ្រូងបុរសយ៉ាងអស់ទំហឹងដៃ រហូតដល់ បុរីផ្ងាកក្រោយដោយមិនដឹងខ្លួន ព្រោះគេមិនបានប្រុងប្រយត្ន័ជា មុន ។ ឆវីក៏ម្ចីម្ចាស្ទុះស្ទាររត់ឡើងច្រាំង សំដៅទៅផ្ទះ យ៉ាងលឿន ទាំងដួងចិត្តរន្ធត់តក់ស្លុតញាប់ញ័រយ៉ាងចម្លែកដែលបុរសបានបំពាន នាងដោយឥតអៀនខ្មាស ។ ទឹកភ្នែកពីរតំណក់ក៏ហូរស្រក់ចុះកាត់ ផ្ទៃមុខដោយឯកឯង ។ នាងពិតជាមិនយល់ទេ ថាហេតុអ្វីចិត្តនាង ច្របូកច្របល់ម្ល៉េះពេលនាងជួបមុខគេម្តងៗ ។ នាងគិតអ្វីធ្វើអ្វីមិន ដែលត្រូវសោះ ហើយចេះតែធ្វើយ៉ាងនេះខុសយ៉ាងនោះខុសឆ្គងតែ រហូត ។ បុរីស្ទុះក្រោករឹងយ៉ាងរហ័សរត់តាមពីក្រោយធិតា :

- ម៉ៅ ! ម៉ៅ ! បងសុំទោស... អំបាញមិញ បងភ្លេចស្មារតី... បងសុំទោសណា៎អូនណា៎ !

នរៈរត់តាមអង្វរម៉ៅ តែនាងមិនស្តាប់ទេ គិតតែពីទទូរក្រមារត់ ចូលផ្ទះទាំងទឹកភ្នែកហូរសស្រាក់ ។ ថ្វីបើពេលនោះ ព្រលប់ងងិត បន្តិចទៅហើយ ក៏ភ្លើងគោមតាមផ្លូវបានបំភ្លឺអោយដឹងដែរថា ឆវី កំពុងរត់ផងយំផង ។ ថៃដន្យ នាងភ្លេចដោះអាវក្រៅសង្ហាស់គេ វិញមុននឹងចូលផ្ទះ ។ លុះចូលដល់ក្នុងបន្ទប់ ទើបនាងដឹងថាអាវ របស់នរៈស្ថិតនៅលើខ្លួននាងនៅឡើយ ។ ប៉ុន្តែតើអោយនាងធ្វើ ដូចម្តេច ? នាងកំពុងខឹងខកចិត្តនឹងមាណពខ្លាំងណាស់ ។ ធិតា ពិតជាមិនមុខក្រាស់

CHANBOKEO.COM

ដើរត្រលប់យកអាវមួយនោះ ទៅសងបុរស យើងវិញទេ ។ នាងចាប់ទាញអាវយកមកកាន់ រួចហើយក៏ចាប់ ហែក... ស្រាប់តែទុចដឹក់ទៅវិញ ព្រោះវាវែកមិនដាច់ចិត្តធ្វើ សោះ ។ ស្រីម៉ៅក៏បោះអាវចោលទៅលើឥដ្ឋហើយខ្ទប់មុខយំសសឹក ម្តងទៀត ។ ខ្លួននាងញ័រចំប្រប់ហាក់ចង់គាំងបេះដូង ដាច់ដង្ហើម ម្តងៗទៅហើយ ។

ពេលពីនរៈវិញ គេរត់តាមក្រោយមាណវីរហូតមកដល់ក្នុងផ្ទះ ប៉ុន្តែ គេមិនហ៊ាននិយាយស្តីអ្វីឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលម្ចាស់ផ្ទះដែរ ។ ពេល នោះ លោកគ្រូពេទ្យនិងភរិយាកំពុងនៅឯលើឡៅ គ្មាននរណានៅ ខាងក្រោមសោះ ក្រៅពីវិសាលម្នាក់ ។

- វិសាល ! អោយបងពឹងប្អូនបន្តិចបានទេ ?
- បាទបង !
- សុំខ្មៅដៃនិងក្រដាសមួយមក ។

វិសាលក៏ស្ទុះយកមកអោយ ។ បុរីក៏ចាប់សរសេរខ្សៀកៗមួយ ស្របក់ក៏បត់ហុចទៅអោយវិសាល :

- សូមផ្ញើសំបុត្រនេះជូនម៉ៅផងបានទេ ? ហើយប្រាប់គេផង ថា ស្អែកព្រឹកបងនឹងត្រលប់មកវិញ !
- បាទបង !

វិសាលស្ទុះយកសំបុត្រនោះទៅអោយស្រីម៉ៅភ្លាម ។ បុរីនៅ អង្គុយរោខាងក្រៅផ្ទះមួយស្របក់ រង់ចាំមើល ក្រែងម៉ៅចេញមក ក្រៅវិញ ។ ជិតមួយម៉ោងទៅហើយ គេនៅតែមិនឃើញស្រស់ស្រី លេចមុខមកដដែល ។ អស់ចិត្តនឹងរង់ចាំតទៅទៀត គេក៏ដើប ឡើងដើរថយត្រលប់ទៅវិញ ទាំងដួងចិត្តក្តុកក្តួលនិងសោកស្តាយ ដែលគេធ្វើជ្រុលជ្រួសទៅលើម៉ៅដោយមិនបានគិតវែងឆ្ងាយ ។

ពេញមួយរាត្រី នរៈគេងមិនលក់ទាល់តែសោះ... គេរសាប់ រសល់... គេធុញថប់កន្ទះរាក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ។ នៅវេលាវង់ ពាក់កណ្តាលអាធ្រាត គេក៏ដើបឡើងធាក់កង់សំដៅទៅផ្ទះម៉ៅទាំង យប់... ពេលនោះ ផ្ទះលោកគ្រូពេទ្យបានបិទភ្លើងចូលនិទ្រាអស់ ទៅហើយ ។ បុរីនៅអង្គុយសំកុកលើកង់ម្នាក់ឯង ឯម្ខាងចញ្ចើម ថ្នល់ ស្តាប់សូរសៀងកាំភ្លើងធំលាន់ល្ងើយៗពីទិសភ្នំវាយចាប :

CHANBOKEO.COM

– ឱ ស្នូរកាំភ្លើងអើយ! ថ្វីបើអ្នកលាន់ឮក្នុងខ្លាំងយ៉ាងណាក៏នៅមិន
ស្មើនឹងកម្លាំងព្យុះដែលបោកបក់ដួងចិត្តខ្ញុំពេលនេះទេ? តើខ្ញុំត្រូវ ធ្វើយ៉ាងណា
ទើបបេះដូងរបស់ខ្ញុំបានស្រាកស្រាន្តពីភាពអន្ទះសា កន្ទះរា?
តើខ្ញុំកំពុងលង់នៅក្នុងជម្រៅនៃសេចក្ដីស្នេហាមែនទេ?
តើក្ដីស្នេហ៍ណាមួយជាក្ដីស្នេហ៍ពិតប្រាកដទៅហ្ន៎? ចិត្តត្រេកត្រអាល
ភ្លើតភ្លើនចំពោះនារីស្រស់ឆើតឈ្មោះសម្ផស្ស ឬកចិត្តរំភើបរំជើប
រំជួលព្រោះក្ដីអាណិតអាសូរចំពោះនារីសាមញ្ញធម្មតាដូចស្រីម៉ៅ?
    មាណពដើយសម្លឹងដំបូលផ្ទះរបស់ស្រីម៉ៅយ៉ាងយូរ រួចហើយ ដកដង្ហើមវែងៗ
ទំនងហាក់បីដូចជាកំពុងទំលាយសារ ផ្ញើដួងចិត្ត ស្នេហាទៅស្រីម៉ៅ
តាមរយៈជំនោរព្រះពាយពាក់កណ្ដាលរាត្រីនោះ ហើយ...
មិនដឹងថាតើនារីយើងបានទទួលអារម្មណ៍នោះដែរឬទេ? ចង្រិតយំច្រេចៗកាត់ភាពស្ងាត់ជ្រងំ
ឆ្លើយឆ្លងនឹងសម្លេងកាំភ្លើងធំ ពីទិសខាងលិច អមជាមួយសម្លេងស្លឹកឈើបក់ខ្សាកៗកាត់ស្បៃ
រាត្រីខ្មៅងងឹត បានធ្វើឲ្យបេះដូងបុរសយើង រិតតែរណ្ដំលាន់ឡើង
សន្ធប់ដួងចិត្តដែលកំពុងធុញថប់កន្ទះរា...

ញាប់ញ័រ

- ញាប់ញ័រដួងចិត្តត្បិតស្នេហ៍ស្រី ឱរាព្រួយភ័យខ្លាចស្រីព្រាត់
ញាប់ញ័ររន្ធត់ព្រោះប្រតិពទ្ធ័ នារីឆោមរតនឹដួងទ័យា។
- ញាប់ញ័រកាយអង្គលង់វិយោគ នឹកកែវពន្លកស្រស់ពំងា
ញាប់ញ័រព្រោះកាយសែនកំព្រា បេះដូងឃ្លាតឃ្លាម្ចាស់នៃបនិត្យ។
- ញាប់ញ័ររំភើបស្រើបឱរា ស្នេហ៏ពៅធិតាកែវវរមិត្រ
ញាប់ញ័រត្បិតពៅមិនយល់ចិត្ត ហឫទ័យវិបរិតគិតសង្រេង។
- ញាប់ញ័រចំប្រប់ឈប់មិនបាន អារម្មណ៏រូបប្រាណក្លាយវង្វេង
ញាប់ញ័ររន្ធត់សោកចំបែង នឹកអូនម្នាក់ឯង...ថ្លែងមិនរួច...

0000000000000000000

00000

0

វគ្គទី៨
គ្រោះ

ថ្ងៃងពីស្រីម៉ៅយើងម្តង...

នៅក្នុងបន្ទប់ ស្រីម៉ៅយំឡើងហើមភ្នែកស្ពុរតែម្តង ។ នេះជាលើកទីមួយហើយដែលនាងមានអារម្មណ៍ថា នាងបានធ្វើអ្វីមិនសម រម្យចំពោះខ្លួនឯង... នោះគឺភាពទន់ភ្លន់ឆាប់ជឿចិត្តជឿលើការថ្នាក់ថ្នមក្លែងក្លាយរបស់បុរសរហូតដល់គេហ៊ានលូកថ្លើមប្រមាថកិត្តិយស របស់នាង ។ មួយជីវិតនេះ នាងមិនដែលមាននរណាធ្វើដាក់នាង ដល់ម្លឹងទេ ។ ធិតាតូចចិត្តណាស់ គេងស្រក់ទឹកភ្នែកបណ្តើរសម្លឹង អាវបុរសបណ្តើរ នឹកម្តងៗ ហាក់ដូចជាចង់តែកាប់ចិញ្ច្រាំអាវនោះជំនួសម្ចាស់វាម្តងៗទៅហើយ ។

បន្តិចមក... នាងក៏ស្រវាទាញសំបុត្ររបស់ប៊ុរីដែលវិសាលបានយកមកហុចអោយនាងកាលពីមួយស្របក់មុននេះ យកមកក្រញី យ៉ាងឃ្នាន់ខ្នាញ់ រួចហើយក៏គប់ចោលទៅលើជញ្ជាំងខ្ទាប់ ។ សំណុំក្រដាសហោះប៉ើងធ្លាក់រមៀលចុះតុកៗទៅដល់មាត់ទ្វារ ស្រាប់តែអ្នកគ្រូចរណៃបើកទ្វារចូលមកដោយថៃដន្យ ធ្វើអោយអ្នកគ្រូភ្ញាក់ ក្រញាងតែម្តង ។

- ម៉ៅ មានរឿងអ្វីហ្នឹងកូន ?

ឃើញវត្តមានរបស់ម្តាយកាលណា ម៉ៅក៏ភ្ញាក់ផ្អើលដូចគ្នាដែរ... នាងបែរគេចមុខជាប្រញាប់ហើយយកដៃជូតទាំងភ្នែកយ៉ាងរហ័សពី រង្វង់មុខ ប៉ុន្តែក៏មិនអាចលាក់ជិតពីក្រសៃភ្នែករបស់ម្តាយបានដែរ ថានាងកំពុងតែពួនយំ ។ ឃើញដូច្នោះអ្នកគ្រូចរណៃដាក់ខ្លួនអង្គុយ ចុះជិតកូន ហើយយកដៃអង្អែលស្មានាងបន្ទើរ :

- មានរឿងអ្វីដែលកូនចង់ពិគ្រោះនឹងម៉ាក់ទេ ក្រែងលោម៉ាក់អាច ជួយអ្វីកូនបានខ្លះ ?

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែម៉ៅដើបស្រវាអោបចង្កេះម្ដាយយំហ៊ូតែម្ដង ។ អ្នកគ្រូ ភ្ញាក់ព្រើតយកដៃអោបកូនវិញ អង្អែលខ្នងបន្ដើរៗ :

- ប៉ុរីគេធ្វើអ្វីមិនសមរម្យលើកូនមែនទេ ?

អ្នកគ្រូសម្លឹងមុខកូនដោយពិភាល់ក្នុងចិត្ត ។ ម៉ៅងក់ក្បាលរួច ហើយនៅតែយំសសឹកដដែល ។ ពេលនោះអ្នកគ្រូក៏លែងសប្បាយ ចិត្តដែរហើយ ។ លុះបណ្ដោយឲ្យកូនស្រីសម្រក់ទឹកភ្នែកអស់ចិត្ត អស់ចង់ហើយ ទើបអ្នកគ្រូមានប្រសាសន៍សាជាថ្មី ថា :

- តើគេប្រព្រឹត្តមិនគប្បីយ៉ាងណាខ្លះលើកូន ដើម្បីអោយម៉ាក់មាន ឱកាសដាក់ទោសគេវិញអោយសមមារយាទ ? ដឹងទេ ធ្វើយ៉ាងនេះ គឺមើលងាយម៉ាក់ប៉ាទាំងស្រុងតែម្ដង...

ឮដូច្នោះ ស្រីម៉ៅដើបមុខឡើងជូតទឹកភ្នែកភ្លាម ហើយដើប ជំរាបម្ដាយថា :

- គេមិនបានធ្វើអ្វីធ្ងន់ធ្ងរទេ... គ្រាន់តែបន្លំចាប់ម៉ៅថើប...
- ផ្ដាសមែន..! (អ្នកគ្រូលាន់មាត់) មិនអីទេ កូន! ចាំព្រឹកស្អែក ម៉ាក់ហៅគេមកសួរអោយ ។
- ម៉ាក់... បំរុងធ្វើអ្វីហ្នឹង ?
- គឺម៉ាក់ចង់ហៅគេមកសួរមុខចាស់ៗថាគេកំពុងលេងសើចរឿងអ្វី លេងពិតរឿងអ្វី... ហើយគេត្រូវតែមានចម្លើយសមរម្យចំពោះកូន ស្រីរបស់ម៉ាក់ ព្រោះម៉ាក់មិនអាចបណ្ដោយអោយម៉ៅក្លាយជានុយ លេងសើចរបស់របស់បុរសឡើយ ។

នៅមាត់ទ្វារ លោកដុកទ័រវិចិត្រឈរសម្លឹងមុខកូនស្រីស្ងៀម ស្ងាត់មិនមានស្រដីអ្វីយូរហើយ ។ កាលបើឃើញចរណៃស្រដីរកកូន ចប់ លោកក៏មានប្រសាសន៍ដែរ :

- ម៉ៅ! ប៉ាម៉ាក់ជាម្លប់សុខរបស់កូន ។ អ្វីៗត្រូវតែមានការដោះ ស្រាយដោយមានសីលធម៌ថ្លៃថ្នូរជាគោល ។ កូនឈប់យំទៅណា៎! ថ្ងៃស្អែក ម៉ាក់ប៉ានឹងស្វែងរកផ្លូវដោះស្រាយមិនអោយកូនស្រក់ទឹក ភ្នែកតទៅទៀត ។

កាលបើឮឪពុកមានប្រសាសន៍ដូច្នោះ ម៉ៅមានកម្លាំងចិត្តប្រើស តែម្ដង ដោយដឹងថា លោកទាំងពីរយកចិត្តទុកដាក់នឹងសុខទុក្ខ របស់នាង ។ ធិតាលើកដៃឡើងប្រណម្យភ្លាម :

- សូមទោសលោកប៉ា! សូមទោសម៉ាក់!...ដែលកូននាំក្ដីអាមាស ចូលផ្ទះ នៅពេលនេះ ។
- ខុសហើយកូន! (អ្នកគ្រូចរណៃមានប្រសាសន៍) ការពិតកូនមិន បាននាំក្ដីអាមាសចូលផ្ទះទេ គឺអ្នកផ្សេងតើហ៎ដែលនាំរឿងប្លែកៗ ចូលផ្ទះរបស់យើង... នែ៎! ឈប់គិត ឈប់ទោសៈទៅ ។

CHANBOKEO.COM

ឆាប់គេងយកកម្លាំង ប្រយត្ន័លាប់ជំងឺមកវិញ ខានធ្វើការ តិចលោ
គេបញ្ឈរយើងពីការងាររហូតទៅ ។ ថែខ្លួនឡើងណា៎កូនណា៎! ប្រយត្ន័ឈឺលាប់សាជាថ្មី ។
អ្នកគ្រូចរណៃក៏ដើបដើរចេញទៅ :
- គេងទៅណា៎កូន! ព្រឹកស្អែក យើងនិយាយគ្នាទៀត ។
លោកគ្រូពេទ្យស្រដីមករកម៉ៅរួច ក៏ទាញទ្វារបន្ទប់បិទអោយ នាងវិញ
ទើបដើរតាមក្រោយអ្នកគ្រូចរណៃចេញទៅ ។ ពេលនោះ
មាណវីយើងហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ធូរស្រាលល្អប្រសើរមកវិញខ្លះ
ហើយដែលប៉ាម៉ាក់របស់នាងផ្តល់កម្លាំងចិត្តដល់នាងយ៉ាងកក់ក្តៅ ។ កាលមុននេះ
នាងភិតភ័យណាស់ ខ្លាចលោកស្តីបន្ទោសពេលនាង ទំលាយការពិតជំរាបលោក ។ ផ្ទុយទៅវិញ
លោកបែរជាផ្តល់ភាព កក់ក្តៅដល់នាងហើយរកវិធីដោះស្រាយចំពោះអំពើឆ្គាំឆ្គងរបស់បុរី
ចំពោះនាងនៅព្រឹកស្អែកនេះទៀតផង ។ ធិតាជូតទឹកភ្នែកជំរះពី
ថ្ពាល់យ៉ាងស្ងួតហើយក៏ដាក់កេសាលើខ្នើយស្រវាភួយដណ្តប់ ស្រាប់
តែដាក់ភ្នែកទៅចំដុំក្រដាសសំបុត្ររបស់បុរី ដែលនាងក្រញីបោះ
ចោលមួយសន្ទុះធំមុននេះនៅក្បែរមាត់ទ្វារ ។ ស្រស់កល្យាណក៏នឹក
ពិភាល់ក្នុងចិត្តចង់ដឹងណាស់ថា នរៈសរសេរអ្វីខ្លះមកដល់រូបនាង ។
ធិតាក៏ដើបឡើងស្រវាសំណុំក្រដាសយកមកលាតអានភ្លាម :
- ម៉ៅ! អភ័យទោសអោយបងណា៎ម៉ៅដែលបងវង្វេងសតិ មិន ចេះទប់ស្មារតី
បានប្រព្រឹត្តឆ្គាំឆ្គងលើម៉ៅ... ប៉ុន្តែបងហ៊ានសន្យា ចំពោះម៉ៅដោយយកកត្តិយសកូនប្រុសមកធានា
ថាបងនឹងចូលខ្លួន មកទទួលការដាក់ទោសពីចាស់ទុំរបស់អូន នៅវេលាព្រឹកស្អែកនេះ
ហើយបងសុខចិត្តទទួលខុសត្រូវសព្វយ៉ាង តាមដែលលោកគិតថា
ជាការសមរម្យបំផុតចំពោះម៉ៅ ។ ពេលនេះ ប្រហែលជាម៉ៅឈឺ ចិត្តហើយខឹងនឹងបងណាស់
ប៉ុន្តែសូមអូនដឹងផងដែរថា... បងបាន
កាត់បេះដូងរបស់បងផ្ញើនៅលើត្របកផ្កាកុលាបឆ្នេរស្ទឹងខៀវ ក្រុង បាត់ដំបងនោះរួចហើយ...
យល់ចិត្តបងទេ អូន ? បុរី...
ម៉ៅអានហើយអានទៀត បីបួនសា... នាងមិនអស់ចិត្តទេថាគេ និយាយពិតឬយ៉ាងណា...
ធិតាដើយមើលទៅក្បាលដំណេកឃើញ កុលាបមួយទងដែលគេយកមកអោយនាងកាលពីម្សិល
នៅមាន ភាពស្រស់ញញឹម ប្រកបដោយសោភ័ណស្រស់បំព្រងនៅឡើយ ។ ខណៈនេះ

CHANBOKEO.COM

នាងប្រែជាជ្រួលច្របល់ក្នុងចិត្តសាជាថ្មី... នាងនឹកដល់ គេទៀតហើយ... កាន់តែធ្មេចបំភ្លេច កាន់តែឃើញរូបគេអណ្ដែត ឆ្លៀតឡើងក្នុងអារម្មណ៍នាងកាន់តែញឹកញាប់ឡើង ។ ថ្វីបើនាងនៅឃ្លាន់ខ្ញាញ់នឹងគេយ៉ាងខ្លាំងពិតមែន ប៉ុន្តែ អក្សរដែលគេចារបីបួន បន្ទាត់នោះបានធ្វើអោយបេះដូងរបស់នាង ញាប់ញ័ររំជើបរំជួល យ៉ាងចម្លែក... តើនាងត្រូវឆ្លើយយ៉ាងណា ? តើចាស់ៗនឹងមាន គម្រោងដាក់ទោសប៊ុរីយ៉ាងណា ? ហើយចុះឪពុកម្ដាយប៊ុរីវិញ តើគាត់មានប្រតិកម្មយ៉ាងណាដែរ បើសិនជាលោកដឹងរឿងនេះ ?

មាន់រងាវខ្សើយៗបីដងហើយ...

ព្រឹកនេះជាថ្ងៃអាទិត្យ ម៉ៅភ្ញាក់ឡើងមានអារម្មណ៍ថាមានកម្លាំង វិញហើយ ក៏ដើបឡើងចូលចង្ក្រានបាយ ជួយយាយលឿមដណ្ដាំ អាហារស្រស់ស្រូបជូនឪពុកម្ដាយ ព្រមទាំងប្អូនទាំងបីផង ។

- ស្លាប់ហើយ ចៅ! ឯងជាមែនទែនហើយហ្អែស បានជាមកចូល ចង្ក្រានជួយយាយ ? (យាយលឿមសួរ)
- ចាស! ខ្ញុំស្រួលខ្លួនវិញហើយយាយ! ស្អែកនេះ ខ្ញុំអាចចូលធ្វើ ការវិញបានហើយ ។
- អឺ! សាធុៗ ដែលចៅជាសះស្បើយមកវិញ ។ យាយឃើញឯង ឈឺនៅក្នុងបន្ទប់មិនមាត់មិនកពីរបីថ្ងៃ យាយចេះតែបារម្ភ...
- ខ្ញុំមិនមានឈឺអ្វីធ្ងន់ទេយាយ គ្រាន់តែអស់កម្លាំងនឹងឆោងតែប៉ុន ហ្នឹងតើហ៎ ។
- ហើយចុះថ្ងៃនេះ ចៅចង់ធ្វើអ្វីជូនម៉ាក់ប៉ាហ្នឹង ?
- ធ្វើអីប្លែកមាត់បន្តិចទៅ ព្រោះខ្ញុំខានធ្វើជូនគាត់ពិសារជិតមួយ អាទិត្យហើយ ប្រហែលជាលោកនឹកស្នាដៃកូនស្រីហើយទេដឹង..

ស្រីម៉ៅនិយាយលេងជាមួយយាយលឿម ។

- អញ្ជឹង ចៅនៅធ្វើអាហារចុះ ។ យាយគិតទៅរកជួយបោកគក់ សម្លៀកបំពាក់ជាមួយតាខេមបន្តិច ។
- ចាសយាយ!

យាយលឿមក៏ដើបចេញទៅក្រោយផ្ទះបាត់ទៅ ។ ស្រីម៉ៅក៏ ស្រវាចាប់កាំបិតឆ្វិតឆ្វង់អាហារយ៉ាងឆ្ងាញ់ពិសារភ្លាម ។

- បងម៉ៅ! បានម្ហូបអីហ្នឹង ឈ្ងុយណាស់!

CHANBOKEO.COM

នាងតូចបារមីឈ្ងោកមុខសម្លឹងអាហារនៅលើតុដែលម៉ៅរៀបចំ ជូនក្រុមគ្រួសាររបស់នាង ។
នៅក្បែរនោះ ចិត្រាកៀកស្មាប្អូនស្រី ស្រដីបន្តទៀតថា :
- យើងទាំងអស់គ្នានឹកស្មានដៃបងម៉ៅណាស់ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ សង្ស័យ តែព្រឹកនេះ
ចិត្រាច្បាស់ជាកើតជំងឺហាល់បាយមិនខានទេ ។
ម៉ៅសម្លក់ប្អូនប្រុសកាលបើគេចំអន់នាងលេង ។ វិសាលរត់ពី
ក្រហែងណាមិនដឹងមកអោបបងស្រីពីក្រោយ :
- ហើយចុះបងម៉ៅជាទីស្រលាញ់ មានសម្រាំងអ្វីពិសេសសំរាប់ វិសាលដែរឬទេ បាទ ?
ស្រីម៉ៅយកដៃមិចចង្កាប្អូន ហើយឆ្លើយថា :
- ចំពោះប្អូនពៅបណ្ដូលចិត្តវិញ បងមានអ្វីប្លែកៗអោយប្អូនជានិច្ច កុំភ័យអីព្រលឹងបងអើយ !
នៅពីក្រោយខ្នង លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រនិងភរិយាញញឹមដាក់គ្នា យ៉ាងចំព្រង
កាលបើឃើញបរិយាកាសមនោរម្យក្នុងគ្រួសាររបស់
លោកបានវិលត្រលប់មកដូចប្រក្រតីវិញហើយ ។ លោកទាំងពីរក៏ ដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះ
ទទួលទានអាហារដែលម៉ៅបានធ្វើសម្រាំងជូន ។
- មានអារម្មណ៍ធូរស្រាលហើយហ្មែស កូនម៉ៅ ?
អ្នកគ្រូចរណៃសួរ ។ ស្រីម៉ៅចាក់ទឹកត្រជាក់ជូនលោកបណ្ដើរ ឆ្លើយបណ្ដើរទៅម្ដាយវិញថា :
- ចា៎សម៉ាក់ ! កូនជាស្រួលបួលវិញហើយ ។ គិតថាស្អែកនេះកូន
អាចត្រលប់ចូលទៅធ្វើការវិញបានហើយ ។
លោកគ្រូពេទ្យក៏ហៅស្រីម៉ៅ :
- ម៉ោះកូន ! ចូលអង្គុយរួមបាយជាមួយគ្នាមក កុំធ្វើកិច្ចការអ្វីតែ ម្នាក់ឯងពេក
ចែកប្អូនចិត្រានិងប្អូនបារមីរៀនធ្វើខ្លះទេ ប្រយត្ន័គេ ក្លាយជាពិការលែងចេះធ្វើអ្វីអស់ទៅ ។
- ចា៎ស លោកប៉ា !
មែនហើយ ព្រឹកនេះ ទាំងស្រីម៉ៅ ទាំងគ្រប់ៗគ្នាក្នុងគ្រួសារ
ហាក់ដូចជាមានការរីករាយប្លែកដែលគេបានបរិភោគអាហារជុំគ្នា ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក
ម៉ៅក៏ដើបរៀបចំទុកដាក់ចានក្បានបន្ទាប់ពី បរិភោគរួច
ស្រាប់តែមានរថយន្តមួយបរចូលមកដល់មុខផ្ទះរបស់ នាង ។
លោកគ្រូពេទ្យឃើញហើយក៏រត់ចេញទៅទទួលដោយមាន
អ្នកគ្រូចរណៃដើរតាមពីក្រោយទៅផង ។ ម៉ៅលួចសម្លឹងពីក្នុងផ្ទះ ទៅ

CHANBOKEO.COM

ក៏ប្រទះឃើញបុរសស្ត្រីចំណាស់ពីររូបក្នុងសម្លៀកបំពាក់ថ្លៃថ្នូរឈាន ដើងចុះចេញពីឡានមក ។ នាងមិនចាប់ភ្លឹកថាលោកទាំងពីរថាជា នរណាទេ ប៉ុន្តែនាងចំណាំមនុស្សទីបីច្បាស់ណាស់ ។ នោះគឺជាប៊ុរី ដែលធ្វើជាអ្នកបើកបរជូនបុរសស្ត្រីពីររូបនោះ ។ គ្រាន់តែក្រលេក ឃើញមុខនរៈភ្លាម បេះដូងរបស់នាងកញ្រ្ជោលឡើងភិបៗតែម្តង :

- នេះគេមកជួបម៉ាក់ប៉ារបស់យើង ដូចដែលគេសន្យាមែនតើហ៍!

ម៉ៅលួចសួរតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯង ។ ថែដន្ស នាងមិនហ៊ាននៅ ក្បែរនោះលួចស្តាប់ការសន្ទនារបស់ចាស់ៗឡើយ ណាមួយនឹក អៀនប៊ុរីផង នាងក៏ប្រមូលចានក្បានរត់ចូលចង្ក្រានបាយបាត់ទៅ ។ កំពុងតែសម្ងំលាងចាន ស្រាប់តែវិសាលរត់មកប្រាប់ថា :

- បងម៉ៅ! ម៉ាក់មានប្រសាសន៍ថាឲ្យលើកទឹកទៅទទួលភ្ញៀវ ។
- អឺ! បន្តិចចាំបងអោយបារមីលើកទៅ ។
- តែគាត់ផ្តាំថាអោយបងលើកទៅដោយខ្លួនឯង ។

ម៉ៅភ្ញាក់ព្រើតកាលបើឮវិសាលស្រដីប្រាប់ដូច្នោះ ។ នាងក៏មិន ហ៊ានប្រកែកអ្វីដែរ ។ ធិតាយើងក៏ប្រញាប់លើកថាសចេញទៅតាម ក្រោយវិសាលភ្លាម ។ មកដល់ក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ នាងឱនលុត ជង្គង់ចុះ រៀបកែវទឹកដាក់ជូនភ្ញៀវម្នាក់មួយ ទាំងមុខឈ្ងោកមិន ហ៊ានងើបឡើងបន្តិចឡើយ ត្បិតនាងខ្លាចប្រទះនឹងខ្សែភ្នែករបស់ ប៊ុរីដែលអង្គុយនៅទីនោះដែរ ។ ថែដន្ស ត្រចៀកនាងមានបិទ ឯណា ។ ភ្លាមនោះ នាងបានឮម្តាយនាងខ្សិបដាក់នាងថា :

- ស្រីម៉ៅ! លោកអ៊ំបុរាណនិងក្រុមគ្រួសារនៅបរិភោគអាហារថ្ងៃ ត្រង់ជាមួយយើងថ្ងៃនេះ ។ ចូរកូនរៀបចំបាយទឹកបន្ថែមជូនលោក ទាំងអស់គ្នាផងណា៎!
- ចា៎សម៉ាក់! (ម៉ៅឆ្លើយខ្សិបៗ ទាំងឱនមុខដដែល)

ព្រមពេលនោះដែរ ឆវីឮលោកបុរាណមានប្រសាសន៍ឡើង ទៅកាន់លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រថា :

- កាលពីថ្ងៃដំបូងដែលគេទើបមកដល់បាត់ដំបង ប៊ុរីបានមករំអុក ថាសូមអោយខ្ញុំចូលស្តីដណ្តឹងនារីម្នាក់អោយគេ រួចស្រាប់តែមិត្ត ស្រីរបស់គេនោះបានមកតាមប៊ុរីដល់ក្រុងបាត់ដំបងនេះ ថែមទាំង បានបង្ហាញខ្លួនឲ្យខ្ញុំនិងម៉ាក់វាស្គាល់ដោយឥតរួញរា ហើយសុខៗ.. កាលពីយប់ម្សិលមិញ ប៊ុរីអើតមុខមកពិគ្រោះជាមួយខ្ញុំនិងម៉ាក់វា សាជាថ្មីម្តងទៀត...

CHANBOKEO.COM

ម៉ៅកំពុងសសៀរដើរចេញទៅក្រោយវិញ ស្រាប់តែឮវាចា របស់លោកបុរាណដូច្នោះភ្លាម នាងហាក់ដូចជារន្ធត់ចិត្តភ្លាម រិល មុខរកកលនឹងងួល ។ ធិតាយកដៃទប់នឹងជញ្ជាំង ធ្វើមុខខ្មៅប៉ៃ ហាក់ដូចជាចង់ខ្យល់គ ។

- បងម៉ៅ! យ៉ាងម៉េចហ្នឹងបង ?

បារមីឃើញស្រីម៉ៅមានទឹកមុខមិនស្រួលក៏រត់មកជួយគ្រាហ៍ ។

- បងមិនអីទេ អូនមុំ គ្រាន់តែនៅនឹងឆោងបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ។ ថាហើយ នាងក៏ប្រឹងដើបដើរធ្វើក្លាហាន សំដៅទៅផ្ទះបាយ លួចពួនសម្ងំសំរក់ទឹកភ្នែកតែម្នាក់ឯង សាជាថ្មីម្តងទៀតហើយ ។

- នេះឬចិត្តបុរស ? (ម៉ៅគិតក្នុងចិត្ត) ពិតជាអណ្តែតសាវារកទុក ចិត្តអ្វីមិនបានឡើយ... គួរអោយខ្ពើមរអើមណាស់!

ម៉ៅធុញថប់ហួហ្មងក្នុងចិត្ត នឹកឃ្នានខ្នាញ់យ៉ាងណាមិនដឹង រក ថាមិនត្រូវសោះ ។ ទឹកភ្នែកហូរមួយតក់ហើយមួយតក់ទៀត មិន ព្រមឈប់ ។ បន្តិចក្រោយមក ស្រាប់តែចិត្រារត់យកសំបុត្រមួយ មកហុចអោយនាង :

- បងម៉ៅ! មានសំបុត្រមួយមកពីព្រះនេត្រព្រះផ្ញើមកបងហ្នែក! អ្នករត់តាក់ស៊ីគេយកមកអោយអំបាញ់មិញនេះ ។

ម៉ៅដើបជូតទឹកភ្នែក លូកដៃទទួលសំបុត្រពីប្អូនប្រុសយ៉ាង រហ័ស ។ កាលបើឃើញបងស្រីមានទឹកភ្នែកទឹកសំបោរ ចិត្រាឈរ ភាំង មិនអស់ចិត្ត :

- បងម៉ៅ មានរឿងអ្វីហ្នឹង ?

- អូហ៍ បងមិនអីទេអូនត្រា! (ម៉ៅឆ្លើយខ្សឹបៗ) គ្រាន់តែបង ស្វាបហៀរទឹកភ្នែកប៉ុនហ្នឹងតើហ៍ ។

ចិត្រាដើរចេញទៅវិញ ទាំងងឿងឆ្ងល់តែក៏មិនហ៊ានដេញដោល អ្វីដែរ ។ រីឯម៉ៅវិញ កាលបើបានទទួលសំបុត្រហើយ ក៏ហែកយក មកអានភ្លាម មានសេចក្តីយ៉ាងខ្លីថា :

- មកដល់ក្មួយម៉ៅ! ម៉ែរបស់ក្មួយនឹងប្អូនៗបានទទួលរងគ្រោះជា ទម្ងន់ នៅក្នុងការផ្តក់គ្រាប់ផ្លោងរបស់ខ្មែរក្រហមចូលភូមិ កាលពី ម្សិលមិញនេះ ។ បើមានឱកាស សូមមកមើលម្តាយឯងផង ។ ចំណែកប្អូនទាំងពីរបានធ្វើមរណកាលហើយ ។ ពីមីងនិងពូ ។

CHANBOKEO.COM

ភ្លាមនោះ ម៉ៅក៏ខ្ទប់មុខយំតែម្នាក់ឯងស្ងៀមស្ងាត់ មិនហ៊ាន រំខានដល់ឪពុកម្តាយដែលកំពុងមានភ្ញៀវនោះទេ ។ ម្យ៉ាង វាជា ការអាមាសបំផុតចំពោះនាង បើសិនឆរីបង្ហាញភាពទន់ខ្សោយ របស់ខ្លួននៅចំពោះមុខបុរី ដែលជាបុរសពោរពេញទៅដោយចិត្ត មហាសាវ៉ា ។

បន្តិចមក នាងរត់ចូលបន្ទប់ ស្រវ៉ាអាវពីរបបន្លាស់ដាក់ក្នុងកូន សំពៀតតូចមួយ ហើយសរសេរសំបុត្រខ្សៀកៗពីរបីម៉ាត់ រួចក៏បក់ ដៃហៅ វិសាល ដែលនៅអង្គុយមើលសៀវភៅមុខបន្ទប់របស់នាង មកប្រាប់ថា :

- វិសាល ! ចាំយកសំបុត្រនេះទៅជូនម៉ាក់ប៉ាផង ។ បងចេញទៅ ក្រៅម៉ាភ្លែត ។

វិសាលធ្វើមុខភាំង នឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្ត ហើយក៏សួរវិញថា :

- បងទៅក្រៅតែម៉ាភ្លែត ហេតុអ្វីចាំខ្ចប់ខោអាវទៅផង ?

- កុំសួរបងច្រើនអី វិសាល ! ពេលម៉ាក់ប៉ាអានសំបុត្រនេះហើយ លោកនឹងបានជ្រាបមិនខាន ។

ថាហើយ នាងក៏សសៀរដើរតាមចំហៀងផ្ទះ ចេញទៅក្រៅ ។ ចៃដន្យ បុរីបានអើតអើមដកក តាមសម្លឹងរកនារីជាយូរហើយ ។ កាលបើឃើញស្រមោលនាងភ្លិបភ្លែត តាមចន្លោះចង្រឹងបង្អួចនៅ ខាងចំហៀងផ្ទះ គេក៏សុំខ្លួនចេញទៅក្រៅ រត់តាមធិតាយើងពី ក្រោយភ្លាមមួយរំពេច ។ ពេលនោះ ចាស់ៗក៏ទុចដំណើរសន្ទនា ហើយបែរមើលមុខគ្នាធ្វើឡឹងឡង់ៗ មិនយល់ហេតុការណ៍ ។ ភ្លាម នោះ វិសាលក៏ដើរខិនៗចូលមកជិតម្តាយ ហុចសំបុត្រស្រីម៉ៅជូន លោកភ្លាម :

- បងម៉ៅផ្ញើកំណាត់តូចនេះជូនម៉ាក់និងលោកប៉ា បាទ !

អ្នកគ្រួចរណៃក៏ចាប់កំណាត់យកមកអានភ្លាម :

- ជំរាបម៉ាក់និងលោកប៉ា ! កូនសូមទោសដែលត្រូវចេញទៅទាំង ទន់ហាន់មិនបានជំរាបម៉ាក់និងលោកប៉ាផ្ទាល់ ព្រោះម៉ែនិងប្អូនៗនៅ ឯព្រះនេត្រព្រះបានទទួលរងគ្រោះ ដោយគ្រាប់ផ្លោងកាលពីយប់ មិញ ។ កូនកំពុងធ្វើដំណើរទៅមើលម៉ែ ហើយទៅធ្វើបុណ្យសពប្អូន ផង ។ កូននឹងវិលវិញក្នុងពីរបីថ្ងៃទៀត ។ ម៉ៅ !

- ពុទ្ធោ ម៉ៅ !

អ្នកគ្រួចរណៃលាន់មាត់ រួចហើយហុចសំបុត្រអោយស្វាមី ។ ទាំងអស់គ្នាមានការព្រួយបារម្ភចំពោះម៉ៅពេក ក៏នាំគ្នារត់ខ្វាត់ខ្វែង

CHANBOKEO.COM

ចេញតាមស្កាត់រកមាណវីយើងភ្លាម ត្បិតបារម្ភចំពោះសុវត្ថិភាព របស់នាងដែលកំពុងធ្វើដំណើរត្រលប់ទៅស្រុក ក្នុងកាលៈទេសៈ ដែលស្រុកទេសកំពុងរងសង្គ្រាមធ្ងន់ធ្ងរ ។ រីឯការសន្ទនារវាង ចាស់ៗទាំងបួនរូបក៏ត្រូវអាក់ខានទៅវិញ ។

និយាយពីស្រីម៉ៅម្តង...

ធិតាចេញមកដល់មាត់ទ្វាររបងផ្ទះ ក៏ហៅរ៉ឺម៉កមួយ ឡើងជិះ សំដៅទៅចំណតឡានក្រុងនៅផ្សារក្រោយឯត្រើយម្ខាងភ្លាម ។ ក្នុង ខណៈនោះ ធិតាមានអារម្មណ៍វិលវល់ណាស់ គិតអ្វីលែងចេញហើយ ក្រៅតែពីបោះជំហានទៅមុខតែម្យ៉ាង លែងដឹងថាតើនាងសំរេចចិត្ត ទាំងតក្កហលនោ ះខុសឬត្រូវ ឬក៏យ៉ាងណាទៅវិញទេ ។ ភ្លាមនោះ នាងក៏ឮសម្លេងកូកហៅពីក្រោយមកថា :

- ម៉ៅ! ឈប់សិនអូន!

ស្រស់កល្យាណងាកបែរក្រោយ ស្រាប់តែប្រទះបុរីជិះកង់របស់ ចិត្រាតាមពីក្រោយនាងយ៉ាងលឿន ។ ធិតាភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្ត តែម្នាក់ឯងថា :

- ពុទ្ធោអើយ! ហើយគេមកតាមយើងធ្វើអីហ្នឹង ?

តែនាងបែរអង្គុយធ្វើមិនដឹង បណ្តោយអោយរ៉ឺម៉កដឹកនាងរហូត ដល់ចំណតឡានឈ្នួល ។ លុះហុចលុយអោយរ៉ឺម៉កហើយ ម៉ៅក៏ ឡើងជិះឡានម៉ុងហ្គួតបន្តទៀត ។ បុរីទំលាក់កង់ចោលព្រូសនៅ កណ្តាលថ្នល់ហក់ឡើងជិះឡានឈ្នួលជាមួយធិតាភ្លាម ដោយគ្មាន និយាយស្តីអ្វីមួយម៉ាត់តទៅទៀតដែរ ត្បិតពេលនោះ គេដឹងថា មាណវីកំពុងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះរូបគេ ទោះបីជាគេនិយាយ ក៏នាងមិនស្តាប់នាយឡើយ ។ នរៈរត់ទៅដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរធិតា ភ្លាម ។ រំពេចនោះ រថយន្តក៏ចេញដំណើរ ។ លោកវិចិត្រក៏បានបរ ឡាននាំចិត្រាមកដល់ចំណតដែរ តែក៏មិនអាចឃាត់អ្វីអ្នកទាំងពីរ បានឡើយ ព្រោះខណៈនោះ រថយន្តបានចេញដំណើរទៅហើយ ។

តាមផ្លូវ ម៉ៅអង្គុយទទូរក្រមាអំបោះស្តើងមួយ ឈ្ងោកមុខ ធ្វើ ស្ងៀមស្ងាត់ សំដែងឥរិយាបថតោះតើយព្រងើយ ចំពោះបុរីដែល អង្គុយក្បែរនោះ ។ នាងខំប្រឹងទប់ចិត្តថាមិនយំ មិនស្រក់ទឹកភ្នែក ឡើយ តែក៏មិនអាចធ្វើបានឡើយ ។ ទឹកភ្នែកចេះតែស្រក់ធ្លាក់ចុះ មកដោយឯកឯង ។ ពេលនោះ បុរីមិនបានដឹងទេ ថានាងស្រក់ ទឹកភ្នែកព្រោះរឿងអ្វី គ្រាន់តែដឹងថាគេជាដើមហេតុដែលធ្វើអោយ

និតាមានអារម្មណ៍មិនល្អ កាលពីព្រលប់ម្សិលមិញ ។

ដោយនឹកអាណិតនិតាព្រួចក្នុងចិត្ត ប៊ុរីក៏លូកដៃទៅចាប់ដៃឆរី កាន់យ៉ាងណែន ស្រាប់តែប្រទះឃើញនាងកំពុងក្តាប់សំបុត្រមួយ ក្នុងដៃ ទំនងជាសំបុត្រមកពីឆ្ងាយ ក៏កាត់យល់ថាប្រហែលជាមាន ដំណឹងអ្វីមិនល្អមកពីស្រុកកំណើតហើយ ។ គេក៏មិនសួរអ្វីអោយរំខានចិត្តរបស់និតាយើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត គេកំពុងជិះក្នុងរថយន្ត ឈ្នួលដែលមានផ្ទុកអ្នកដំណើរជាច្រើនសិបអ្នកទៀត ដូច្នេះ ពិតជាមិនមែនពេលវេលាដ៏សមរម្យទេ សំរាប់គេនិយាយអ្វីជាមួយស្រី ម៉ៅ ក្រៅតែពីបណ្តោយអោយពេលវេលាតាមតែដំណើរ ។ ឡាន ក្រុងបរគ្រឿនៗ ដឹកនាំអ្នកដំណើរចេញទៅតាមដងផ្លូវជាតិលេខ៥ សំដៅក្រុងសេរីសោភ័ណ ។

ទិដ្ឋភាពដីភូមិស្រុកទេសតាមដងផ្លូវស្រស់ស្អាតណាស់ ។ ប៉ុន្តែ ថៃដន្យអ្វី ខ្មែរក្រហមបានកប់មីនតាមផ្លូវ ធ្វើឲ្យគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ រាប់មិនអស់ ។ រីឯដងផ្លូវជាតិបានក្លាយជាក្រហេងក្រហូងពិបាកធ្វើ ដំណើរក្រៃលែង ។ ម្យ៉ាងទៀត សម័យនោះ គេច្រើនធ្វើដំណើរតែ ពេលថ្ងៃរះពេញពន្លឺមានចរាចរទ័ពតាមផ្លូវមមាញឹកទេ ។ ពុំនោះ សោត ម្នាក់ៗលាក់ពួនអាត្មាស្វែងសុវត្ថិភាពហើយ ត្បិតខ្មែរក្រហម មិនសូវយោគយល់នរណាប៉ុន្មានឡើយ បើសិនពួកវាចេញមុខមក ស្កាត់ដំណើររចរាចររបស់អ្នកស្រុកម្តងៗ ។

តាមផ្លូវ រថយន្តក៏ឈប់ដាក់អ្នកដំណើរចុះឡើង ឡើងចុះ តាំង ពីម្តុំក្បាលខ្មោច អូរតាគី រហូតដល់មង្គលបុរី ភ្នំតូចភ្នំធំ ទំរាំដល់ សេរីសោភ័ណ ថ្ងៃត្រង់ល្មម ។

- ម៉ៅ ! ចុះញុំាបាយសិនទេអូន ? ថ្ងៃត្រង់ហើយ ! បើសិនមិនញុំា ប្រយត្ន័ក្រែងលោអូនឈឺលាប់ដងឹមកវិញណា៎ ។

ប៊ុរីខ្សិបដាក់ត្រចៀកមាណវី ប៉ុន្តែ នាងមិនរវល់នឹងឆ្លើយទេ ។ អ្នកដំណើរខ្លះចុះពីរថយន្ត ទៅរកទទួលទានអាហារនៅក្នុងផ្សារ ។ ខ្លះទៀតក៏អើតកទិញចំណីនិងបាយកញ្ចប់តាមបង្អួចឡាន ។ ប៊ុរីក៏ សំរេចចិត្តទិញអាហារពីកញ្ចប់តាមចន្លោះបង្អួច ព្រោះគេមិនដាច់ ចិត្តដើរចោលអោយនិតានៅអង្គុយលើរថយន្តតែឯង ។

- ណែះ ! ញុំាមួយម៉ាត់សិនទៅ កុំអោយរូបកាយយើងទ្រុឌទ្រោម ក្រែងមានការអ្វីតាមផ្លូវម្តេចម្តា យើងមានបាយកល់ពោះខ្លះ ។

CHANBOKEO.COM

បុរីឱ្យបទទូចអោយស្រីម៉ៅបរិភោគ ។ ថៃដន្យអ្វី នារីមិនឃ្លាន អាហារទេ
ត្បិតក្នុងចិត្តរបស់នាងកំពុងតែគិតវិល់វល់ដល់ម្តាយនៅ ឯស្រុកឯណោះ ។
ឃើញនាងមិនព្រមបរិភោគ បុរីក៏ខ្ចប់បាយទុក វិញមិនបរិភោគដូចគ្នាដែរ ។
មួយសន្ទុះក្រោយមក រថយន្តក៏ចេញ ដំណើរទៅមុខទៀត បែរទិសសំដៅខេត្តសៀមរាប ។
ការពិត បុរី មិនដែលធ្វើដំណើរតាមផ្លូវនេះទេ តាំងពីក្មេងមក ព្រោះគេធ្លាប់តែ
ជិះទូកតាមទន្លេទៅសៀមរាបតែប៉ុណ្ណោះ ។ លុះស្រុកទេសកើត សង្គ្រាមរីកវរ
គេជិះតែយន្តហោះធ្វើដំណើរទៅមកជាជាង ។ នេះ ជាលើកទីមួយហើយ
ដែលគេធ្វើដំណើរកាត់តាមដំបន់នេះ ។

លុះរថយន្តបរឡើងភ្នំជញ្ជាំងមួយស្របក់ បុរីសង្កេតឃើញថា
ព្រៃព្រឹក្សាតាមដងផ្លូវកាន់តែមានសភាពក្រាស់ឡើងៗ រីឯចរាចរ វិញក៏កាន់តែរលោះទៅៗ
នៅសល់តែឡានឈ្នួលបីបើកបន្តកន្ទុយ គ្នាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ពេលនោះ
គេនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ទេ ។ ពេលនោះ
បេះដូងរបស់គេលោតរណ្តំឱបខាក់ៗខុសប្រក្រតី តែម្តង ។ បន្តិចមក រថយន្តក៏ឆ្លងខ្នងភ្នំជញ្ជាំង
សំយុងក្បាលធ្វើ ដំណើរចុះទៅដីរាបវិញ ។ នៅមិនទាន់ដល់ភូមិជប់ផង ស្រាប់តែ
បុរីឮសូរគ្រាប់កាំភ្លើងលាន់ឡើង ផូងៗ យ៉ាងខ្ទ័រខ្ទារមកពីគ្រប់ទិស តែម្តង ។ ភ្លាមនោះ
ស្រាប់តែរថយន្តរេចង្កូត ហើយអ្នកបើកបរក៏ ស្រែកឡើងថា :
- ប្រយត្ន័! យើងត្រូវខ្មែរក្រហមឡោមពទ្ធ័បាញ់ពួកយើងហើយ ។

ផូង! កង់ឡានខាងមុខមួយផ្ទុះឡើង ទាញរថយន្តអូសធ្លាក់ ស្ទាមភ្លោះតាមដងផ្លូវ
គ្រវីអ្នកដំណើរទាំងឡាយម្តងទៅឆ្វេង ម្តង ទៅស្តាំផ្អើលពេលឡាន ។
ទាំងអស់គ្នាក៏ស្រែកខ្ញៀវខ្ញារំពងឡើង ។
បុរីបែរមើលស្រីម៉ៅឃើញនាងមានទឹកមុខតក់ស្លុតមហិមា ។ គេក៏
ចាប់ធិតាអោបផ្ទាប់នឹងទ្រូងកុំអោយនាងភិតភ័យ ។ រថយន្តរត់ទាំង
ក្រឡេកក្រឡុកលឿនផងយឺតផងតាមដំណើរ ។ បុរីអត់មិនបានក៏
ស្រវាអោបស្រីម៉ៅលោតចេញតាមបង្អួចទាំងប្រថុយ... បើនៅលើ ឡានក៏នឹងស្លាប់ដោយគ្រោះថ្នាក់
តែបើលោតចេញសង្ឃឹមថានឹង មានឱកាសរស់ខ្លះ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែ មានគ្រាប់ផ្លោងធំមួយ
ហោះមកបុកចំច្រមុះរថយន្ត ផ្ទុះលាន់ក្ញុងឡើងយ៉ាងខ្ទ័រខ្ទារ ធ្វើឲ្យ
តួរថយន្តឆ្លេឆ្លារេចាកផ្លូវជាតិចូលព្រៃប្រោក ផ្ងៀងក្រឡាប់បះជើង ច្រងាងតែម្តង ។ ភ្លាមនោះដែរ

គ្រាប់កាំភ្លើងតូចធំក៏ធ្លាក់ចុះយ៉ាង ប្រសាចដូចភ្លៀង ។ ប៊ុរីរមៀលធ្លាក់ចុះមកតាមជំរាលភ្នំ អោបស្រី ម៉ៅជាប់នឹងដើមទ្រូងឥតរបេះ រហូតដល់ធ្លាក់ក្នុងដីកន្លុករណ្តៅ មួយ ។ បន្តិចមក គេក៏ងើបឡើង ចាប់អូសដៃធិតារត់កាត់ព្រៃ :

- អូនងើបរត់ទៅរួចទេ ម៉ៅ ?

ប៊ុរីសួរម៉ៅ ប៉ុន្តែធិតាយើងមុខស្លេកណាស់ និយាយលែងចេញ ទៅហើយព្រោះតែការតក់ស្លុតដ៏មហិមា ។ ភ្លាមនោះឆរីក៏ទន់ជង្គង់ ដួលប្រួសទៅលើដី ។ ប៊ុរីបុកពោះភិបៗតែម្តង ។ គេក៏ងើបឡើង លូនចេញពីរណ្តៅហើយងើបក្បាលបែរចុះបែរឡើង សម្លឹងមើល ទិសជុំវិញខ្លួន នឹងអាលនាំស្រីម៉ៅរត់គេចខ្លួន ស្រាប់តែមានគ្រាប់ កាំភ្លើងធំមួយហោះមកធ្លាក់ចុះក្បែរនោះ ផ្ទុះឮសូរក្ទុងៗយ៉ាងខ្លាំង ហ៊ុំងអស់ត្រចៀក ឆេះភ្លើងសន្ធោកំពស់មេឃ ។ ភ្លាមនោះ ប៊ុរី មានអារម្មណ៍ថាក្រហាយសាច់ ក្រហាយមុខក្រហាយភ្នែកយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារចំហាយផ្សែងគ្រាប់ផ្ទុះនោះ រួចហើយ គេក៏ដួលត្នោល ទៅលើដី ។ ដោយក្តីបារម្ភចំពោះសុវត្ថិភាពរបស់ម៉ៅពេក មាណព ក៏ខំងើបប្រវេប្រវាបើកភ្នែករកមើលនាង ។ តែគួរអនិច្ចាពន់ពេក ណាស់ ពេលនោះភ្នែកទាំងគូរបស់គេ មើលអ្វីលែងឃើញហើយ ក្រៅតែពីមានអារម្មណ៍ថាឈឺក្រហាយខ្លាំងណាស់ មិនខុសពីអំណាច ម្ទេសរោលពេញប្រស្រីនោះឡើយ ។ ឯឯងខ្លួនវិញក៏ចុកចាប់ស្មើរ ទ្រាំមិនបាន :

- ម៉ៅ ! អូននៅឯណា ?... តើអូនយ៉ាងណាហើយម៉ៅ ?

គេលូនប្រវាប្រវាស្ទាបរាវរកខ្លួនធិតា ប៉ុន្តែគេចំណាំមិនបានទេ ថានាងនៅចម្ងាយណាពីខ្លួនគេ នៅម្តុំខាងណា ។ ខណ:នោះ នរ: បាន ឮសំដីមនុស្សស្រែកកាត់ព្រៃរំពងមកថា :

- ពួកមិត្តនើរបង្ហើយជីវិតមនុស្សទាំងនេះឲ្យអស់ទៅ កុំអោយវា ងើបមកតដៃយើងនៅថ្ងៃក្រោយទៀតបាន ហើយហ្វូងមិត្តខាងនេះ នាំគ្នាទៅជួយជញ្ជូនឥវាន់ចេញពីឡាន យកទៅជំរំយើងវិញ ។

ប៊ុរីញាប់ញ័រក្នុងចិត្តណាស់ មិនដឹងថាខ្លួនត្រូវក្ស័យថ្ងៃនេះដោយ សារពួកចោរព្រៃ ឬក៏ខ្មែរក្រហមទេ ។ ចំណែកម៉ៅវិញ ក៏បាត់ពីដៃ របស់នាយទៀត ។ គេដេកសន្លឹងនៅលើដី នឹកសង្វេគអនិច្ចានៅ ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯង រួចដកដង្ហើមកាន់តែខ្សោយទៅៗ ក្នុងខណ: ដែលគ្រាប់កាំភ្លើងនៅតែបន្តសម្លេងផ្ទុងផាំងៗ ឥតឈប់ឈរនៅ ឡើយ :

- លោកប៉ា ! កូនប្រហែលជាមិនបានវិលទៅជួបលោកប៉ាវិញទេ...

CHANBOKEO.COM

ម៉ៅ! អូននៅកន្លែងណា... សូមអោយអូនចៀសផុតគ្រោះសាហាវ គ្រានេះផង..
ឱ! ខ្មែរអើយ! ហេតុដូចម្តេចក៏ប្រហារតែខ្មែរគ្នាឯង ? ហេតុអ្វីបានយើងកើតមកមានរូបជាមនុស្ស
ប៉ុន្តែបែរជាមានចិត្ត ទុស្តសាហាវចំពោះមនុស្សដូចគ្នាមិនខុសឡើយពីសត្វតិរច្ឆានយ៉ាង ដូច្នេះ ?
កាលបើខ្មែរច្បាំងគ្នាឯង ស្លាប់ទាំងសងខាងអស់ទៅ តើ បាននរណារក្សាជាតិខ្មែរតទៅទៀត ?
ឬក៏យើងពេញចិត្តនឹងអោយ បរទេសលុកលុយកាន់កាប់ប្រទេសរបស់យើងជាជាង ?

ប៊ុរីខ្សិបហៅស្រីម៉ៅខ្សោយទៅៗកណ្តាលព្រៃតែម្នាក់ឯង...

- ម៉ៅអើយ... បងស្តាយណាស់ដែលបងជួយការពារអូនមិនបាន... បើជាតិក្រោយមានមែន
សូមអោយបងមានឱកាសជួបអូនសាជាថ្មី ម្តងទៀតផង... ណា៎ម៉ៅ! ...
ម៉ៅ....បងស្រលាញ់អូន...!!

ទឹកភ្នែកពីរតំណក់បានហូរចុះចាកនេត្រារបស់នរៈជាចុងក្រោយ
នៅមុនពេលគេបិទភ្នែករលត់ស្មារតីទៅ... មាត់គេក៏នៅតែដង្ហោយ
រកស្រីម៉ៅរហូតដល់គេមិនអាចហៅឈ្មោះនាងបានតទៅទៀត...

0000000000000000000

00000

0

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៩
អសន្តិសុខ

មិនដឹងអស់ពេលយូរប៉ុនណាទេ...

បុរីខំបើកនេត្រាសាជាថ្មី... ប៉ុន្តែគេនៅមើលមិនឃើញដដែល រួចហើយមានអារម្មណ៍ថា គេកំពុងគេងលើខ្នើយ មានភួយដណ្តប់ ពីលើខ្លួនទៀតផង ។ គេយកដៃស្ទាបភ្នែក ឃើញហើមប៉ោងស្តួរ យ៉ាងធំ ។ រីឯសាច់មុខនៅក្រហាយមិនទាន់បាត់នៅឡើយ ។ មែន ហើយ នរៈមិនទាន់ស្លាប់នៅឡើយទេ ។ បុរីក៏ប្រែខ្លួន បំរុងចង់ ងើបអង្គុយ ស្រាប់តែមានអារម្មណ៍ថាឈឺអស់ពេញទាំងខ្លួនស្ទើរទ្រាំ មិនបាន ។

រំពេចនោះ ស្រាប់តែនាយឮសូរសិរីបជើងដើរចូលមក ។ គេក៏ ប្រញាប់សួរភ្លាម :

- អត់ទោស អ្នកម្ចាស់ផ្ទះ ! ពេលនេះ តើខ្ញុំនៅទីណាដែរ ?
- ចាស បងប្រុសនៅផ្ទះពុកម៉ែខ្ញុំ តែពុកចេញទៅដើរយាមល្បាត នៅក្រៅភូមិហើយ ចំណែកម៉ែទៅជួយអ្នកស្រុកព្រោះមានអ្នក របួស ច្រើនណាស់កាលពីម្សិលដែលត្រូវខ្មែរក្រហមស្ទាក់ប្លន់ ។ នេះបើកុំតែមានកងទាហានចេញទៅជួយ ម្ល៉េះសមស្លាប់អស់គ្រប់ គ្នាទៅហើយ..

បុរីស្តាប់សម្លេងទៅដឹងថាជាសម្លេងក្មេងស្រីជំទង់ម្នាក់ ។

- ហើយចុះនាងតូចឈ្មោះអីដែរ ?
- ឈ្មោះភី ចាស !
- ហើយនាងតូចនៅផ្ទះតែម្នាក់ឯងទេ ?
- មិនមែនទេ នៅពីរនាក់បងស្រី តែគាត់គមិនចេះនិយាយអីទេ ។
- ពុទ្ធោ ! គួរអោយអាណិតណាស់ ។

ភ្លាមនោះ បុរីមានអារម្មណ៍ថា ភ្នែកខ្លួនក៏ក្រហាយ ស្បែកមុខក៏ ក្រហាយយ៉ាងចម្លែក ។ គេខំប្រឹងងើបអង្គុយតែក៏ងើបមិនរួចសោះ

CHANDBOKEO.COM

ព្រោះនឹងឆោងរសោះរសេះអស់ដៃជើងយ៉ាងណាមិនដឹង ។ រំពេច នោះ
គេក៏នឹកដល់ម៉ៅព្រួចក្នុងចិត្តតែម្តង ។

- នាងតូច... តើប្អូនដឹងទេ ថានរណាជាអ្នកសង្គ្រោះបងយកមក ទីនេះ ?
- ភីមិនដឹងទេ គ្រាន់តែដឹងថា ពុកនិងអ្នកស្រុកបានជួយរំដោះអ្នក របួសពីម្តុំជើងភ្នំជញ្ជាំង
តែភាគច្រើនស្លាប់អស់ហើយ នៅរស់តែបី បួននាក់ទេ ។
បងប្រុសសំណាងហើយដែលរួចជីវិតមកបាន ។

នាងតូចឆ្លើយផង ដើរចេញទៅផង ។ ប៊ុរីក៏ឆ្មេចគេងទៅវិញ ដោយដួងចិត្តតប់ប្រមល់ :

- ម៉ៅអើយ ! ពេលនេះ អូនមានសុខទុក្ខរបស់អូនយ៉ាងណាទៅ ហើយ ?
តើអូនគេចផុតពីគ្រោះកំណាចគ្រានោះដែរឬទេ ?

មាណពគេងស្តូកស្តឹងនៅលើគ្រែដោយក្តីអស់សង្ឃឹម :

- បងសោកស្តាយណាស់ម៉ៅ ដែលយើងត្រូវប្រទះនឹងឧប្បត្តិហេតុ ធ្វើអោយយើងបែកគ្នា...
សូមទេវតាជួយតាមថែរក្សាអូនកុំខាន !

ភ្លាមនោះ ប៊ុរីមានអារម្មណ៍ថា មានដៃមួយមកស្ទាបថ្ងាសរបស់ នាយ ហើយក៏ស្ទាបទ្រូង ។
គេភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តថា ប្រហែល ជានាងតូចភីមកមើលអាការៈរបស់នាយហើយ ។
ស្រាប់តែជននោះ យកក្រណាត់ជ្រលក់ទឹកក្តៅមកជូតខ្លួនអោយមាណព ជូតរបួសថែម
ទាំងផ្លាស់ក្រណាត់រុំរបួសអោយនាយផង ។ គេអត់មិនបាន ក៏សួរ ជននោះថា :

- លោកគ្រូពេទ្យមែនទេ ?

តែជននោះនៅមិនឆ្លើយទេ ។ គេក៏លូកចាប់ដៃជននោះដែល កំពុងរុំរបួសអោយនាយសាជាថ្មី
ស្រាប់តែគេភ្ញាក់ព្រើត ចាប់ភ្លឹកថា ដៃនោះតូចទន់ដូចដៃស្រី ។

- សូមទោស ! ខ្ញុំគ្មានចេតនាទេ ការពិត មកពីខ្ញុំឈឺផ្សាមុខរបួស ពេក
អត់មិនបានទើបចាប់ដៃអ្នកនាង...

ពេលនោះ ប៊ុរីដូចជាចាប់ភ្លឹកហើយថាជននោះគឺជានាងគ បង ស្រីរបស់នាងតូចភី ។
អញ្ចឹងតើហ៎ បានជានាងមិនស្តីតបអ្វីមករក នាយវិញសោះ ។ បន្តិចមក
នាងគក៏ជួយលើកប៊ុរីអោយអង្គុយ
ឡើងរួចហើយក៏ចាប់ដៃបុរសដាក់ថ្នាំដាក់កែវទឹកអោយនាយលេប ។ ប៊ុរីក៏ទទួលយកលេបភ្លាម
ព្រោះកំពុងតែឈឺចាប់ក្នុងខ្លួនស្ទើរទ្រាំ មិនបាន ។ នៅក្នុងចិត្តគេវិញ
នរៈនឹកពិភាល់យ៉ាងណាមិនដឹងដែល ខ្លួនបានមកស្នាក់នៅផ្ទះអ្នកស្រុកចម្លែកមិនដែលស្គាល់

CHANBOKEO.COM

ហើយថែម ទាំងបានទទួលការថែទាំពីម្ចាស់ផ្ទះយ៉ាងល្អទៀតផង ។ ហេតុអ្វីគេ
មានចិត្តល្អនឹងរូបនាយម្ល៉េះ ? នេះឬសន្តានចិត្តខ្មែរជនបទ ? ពិត
ជាគួរអោយកោតសរសើរណាស់ដែលគេមានទឹកចិត្តចេះជួយមនុស្ស
ដូចគ្នាក្នុងគ្រាមានគ្រោះអាសន្ន ។

គួរអោយឆ្ងល់ណាស់! កាលពីម្សិលមិញ ប៊ុរីបានប្រទះខ្មែរមួយ ក្រុមដែលមានចិត្តសាហាវ
ឃោរឃៅបាញ់សម្លាប់តែខ្មែរគ្នាឯង ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះ
គេបែរជាមកជួបមនុស្សដែលសង្គ្រោះមនុស្សដូចគ្នាឲ្យ ផុតពីគ្រោះថ្នាក់ទៅវិញ...
គិតៗទៅពិភពលោកនេះហាក់ដូចជាគ្មាន យុត្តិធម៌អ្វីសោះ ។ អ្នកខ្លះមានចិត្តដូចសត្វតិរច្ឆាន
អ្នកខ្លះទៀតមាន
ចិត្តជាព្រះវេស្សន្តរ ប្រេតនិងមនុស្សរស់នៅក្នុងភពមួយជាមួយគ្នា..
ពិតជាគួរអោយព្រឺខ្លាចមែន ។

សំណាងល្អដែរ ប៊ុរីមិនមានគ្រោះថ្នាក់បាក់ឆ្អឹងបាក់ឆ្អែងទេគ្រាន់
តែបានរងជាតិឧស្ម័នពុលរបស់គ្រាប់ផ្លោង បណ្តាលអោយរលាកខ្លួន រលាកភ្នែក
ហើយគ្រាំក្នុងខ្លះប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រលប់បន្តិច ម្ចាស់ផ្ទះក៏ ត្រលប់មកដល់វិញទាំងពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ ។

- យ៉ាងម៉េចហើយ ក្មួយប្រុស ? បានគ្រាន់បើខ្លះទេហ៍ ?

បុរសជាម្ចាស់ផ្ទះសួរ ។

- បាទ! នៅក្រហាយពេញខ្លួន... តែមិនអីទេ ប្រហែលពីរបីថ្ងៃ ទៀតជាសះស្បើយវិញហើយ ។
អរគុណពូខ្លាំងណាស់ ដែលបាន ជួយសង្គ្រោះជីវិតរបស់ក្មួយអោយផុតគ្រោះថ្នាក់ ។
- អូហ៍! មិនបាច់អរគុណទេ ។ ការពិត ពូមិនបានទៅយកក្មួយពី ព្រៃនោះទេ
គឺកងទ័ពយើងគេទៅរំដោះមក ហើយក៏សែងយកក្មួយ មកផ្ញើអ្នកភូមិយើង
រួចពូក៏ចូលរួមចំណែកទទួលរក្សាក្មួយទៅ ។
- ហើយចុះលោកពូមានដឹងដំណឹងពីនារីម្នាក់ឈ្មោះម៉ៅ ដែលជា
អ្នកដំណើរក្នុងឡានក្រុងធំមួយនោះទេ បាទ ?
- អូហ៍ ហើយនាងត្រូវជាអ្វីនឹងក្មួយដែរ ?

ប៊ុរីនៅអេះអុញមិនដឹងឆ្លើយយ៉ាងណាក៏ប្រថុយនិយាយថា :

- បាទ! ជាប្រពន្ធខ្ញុំ... ខ្ញុំបារម្ភពីសុវត្ថិភាពរបស់នាងណាស់ ។

CHANBOKEO.COM

- បើអញ្ជឹង ចាំពូសួរដំណឹងពីអ្នកភូមិអោយ ត្បិតយើងចែកគ្នាថែ រក្សាអ្នករបួសផ្សេងៗគ្នា ទំរាំយើងអាចជួយរកមធ្យោបាយជូនក្មួយ ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញបាន សង្ឃឹមថាប្រពន្ធក្មួយផុតពីគ្រោះថ្នាក់ដូចគ្នា ដែរចុះ ។

ពេលនោះ នាងភីចូលមកហៅ :

- ពុក! ម៉ែ! អញ្ជើញពិសារបាយ ។

ក្រុមគ្រួសាររបស់ម្ចាស់ផ្ទះក៏នាំគ្នាតម្កង់ជុំវិញស្ពកបាយ ។ ភ្លាម នោះ បុរីមានអារម្មណ៍ថា នាងគបានមកជួយលើកខ្លួននាយឲ្យងើប អង្គុយផ្អែកនឹងខ្នើយ បន្តិចមក នាងក៏ដួសបាយបញ្ចុកមាត់នរ: ។ បុរីទទួលយកអាហារទាំងដួងចិត្តរំជើបរំជួល :

- ហ៊ឺ! ហេតុអ្វីក៏យើងមានរាសីធ្លាក់ចុះដល់ថ្នាក់គេបញ្ចុកបាយយ៉ាង នេះ ? ប៉ុន្តែ... បើសិនជាអ្នកបញ្ចុកបាយយើងនេះ ជាស្រីម៉ៅវិញ យើងប្រហែលជាមានសេចក្តីសុខក្នុងចិត្តយ៉ាងស្ងប់មិនខាន ។ ម៉ៅ អើយ... អូននៅឯណា ? សុខសប្បាយឬក៏យ៉ាងណា ? សូមទេវតា ជួយតាមថែរក្សាអូនកុំខាន...

គេបរិភោគបាយបណ្តើរ នឹកដល់ឆវីម្ចាស់ចិត្តបណ្តើរ ។ ថ្វីបើ ពេលនោះ ក្រពះរបស់គេកំពុងកញ្ជ្រោលរកអាហារខ្លាំងយ៉ាងណា ក៏ដោយ ហើយទោះបីជារសជាតិអាហារសៃនឆ្ងាញ់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏បុរីមានអារម្មណ៍ថា គេកំពុងតែលេបដុំដីដុំគ្រួសទៅវិញ ព្រោះចិត្ត របស់គេនឹកទៅរកតែស្រីម៉ៅមិនមានលោះមួយនាទីណាឡើយ ។

បីបួនថ្ងៃកន្លងទៅ...

បុរីបានគ្រាន់បើខ្លះហើយ ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់បាត់ហើមភ្នែកនៅ ឡើយទេ ។ គេនៅតែមើលអ្វីមិនទាន់ឃើញដដែល ចេះតែស្រវាំង ប៉ុន្តែអាចមើលអ្វីឃើញស្រមេលោស្ទុងៗបន្តិចៗជាងមុន ។ ឯមុខ របួសលើខ្លួនក៏ហាក់ដូចជាចាប់ផ្តើមសះជាបន្តបន្ទាប់ ។ គេងើប ដើរបានហើយ គ្រាន់តែមិនអាចចេញទៅណាបានឆ្ងាយនៅឡើយ ។ ម៉្ញ៉ៗ គេទន្ទឹងពេលវេលាដែលគេអាចជាភ្នែកមកវិញ នឹងអាល ចេញតាមរកស្រីម៉ៅបណ្តូលចិត្តរបស់គេវិញ ។

ថ្ងៃនេះ ម្ចាស់ផ្ទះចេញទៅបំពេញការងារដូចធម្មតាសល់តែនាង តូចភីចាំផ្ទះ ។ បុរីអផ្សុកពេក ក៏សួរនាងថា :

CHANBOKEO.COM

- ប្អូនភីមានចូលរៀនសាលាអីហ្នឹងគេទេ ?
- ចាស! ថីមិនរៀន តែអាទិត្យនេះ សាលាវ៉ាកងហើយ ទើបអាច មកលេងផ្ទះបាន ។
- អូហ៍ ហើយចុះប្អូនរៀននៅឯណាដែរ ?
- ចាស នៅស្វាយ ត្រូវប្រលងឌីប្លូមឆ្នាំក្រោយហើយ ។
- អូហ៍ រៀនបានខ្ពស់ណាស់តើហ៍ ។ ហើយចុះម្តុំភូមិប្អូននេះអត់ មានសាលាទេ បានទៅរៀនឆ្ងាយផ្ទះម្ល៉េះ ?
- អត់មានទេ មានតែបថមសិក្សា ។ ពេលសាលាចូលកងវិញ ខ្ញុំក៏ត្រូវទៅនៅស្វាយជាមួយបងប្អូន បែកពុកម៉ែទៀតហើយ ។
- ហើយចុះបងគរបស់ប្អូននោះ គេរៀនកើតដែរ ?
- ហ៉ៃសៗ! បងគរៀនអីកើត បើនិយាយមិនកើតផង ? សព្វថ្ងៃ គាត់នៅផ្ទះ យាមតែមាន់ទាទេ បងអើយ ។

ពេលនោះ ប៊ុរីនឹកអាណិតនាងគព្រួចក្នុងចិត្តតែម្តង ។ មែន ហើយ ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ នាងគបានមករក្សាថែទាំរូបគេទាំងព្រឹកល្ងាច តាំងពីបញ្ចុកបាយ រហូតជូតសំអាតខ្លួន បោកខោបោកអាវអោយ សព្វគ្រប់ទាំងអស់ មិនខុសពីសាច់ញាតិសន្តានម្នាក់ ថ្វីបើនាងមិនសូវមកជិតៗនោះអោយនាយហៅពឹងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នាងតែងតែមកអើតតាមម៉ោងតាមវេលាមិនដែលដាច់ ហាក់ដូចជាគេ បានណាត់ម៉ោងទុកអញ្ចឹង ។ ចំណែកម្ចាស់ផ្ទះវិញ ក៏មានចិត្តថ្លើម ទូលំទូលាយគួរអោយកោតគោរពបំផុត ។ គេបានទទួលរក្សាប៊ុរី ហាក់ដូចជាសាច់ញាតិរបស់គេម្នាក់ដែរ ។ រីនាងតូចភីក៏សំដីពិរោះ សមជាក្មេងដែលបានទទួលការអប់រំយ៉ាងប្រពៃ ។ ហ៊ឺ! ហេតុអ្វីក៏ គ្រួសារគេកក់ក្តៅម្ល៉េះហ្ន៎ ថ្វីបើគេរស់នៅជនបទដាច់ស្រយាល ? ចំណែករូបនាយវិញ មួយជីវិតនេះ រកភាពកក់ក្តៅមិនឃើញនឹងគេ សោះ ។ ម្តាយនរៈមានជំងឺតាំងពីគេនៅក្មេង ហើយក៏ធ្វើមរណកាលទៅ ។ ប៊ុរីក៏ត្រូវចាកចេញពីផ្ទះព្រោះគេមិនអាចទទួលយក ម្តាយថ្មីបាន ។ គេបានចេញទៅរស់នៅឆ្ងាយផ្ទះ អស់ជាយូរឆ្នាំ ។ ថ្មីៗនេះ គេត្រលប់មកផ្ទះវិញ តែជីវិតរបស់គេនៅតែរកពន្លឺ សេចក្តីសុខក្នុងចិត្តមិនបានដដែល...

រសៀលនេះ នាងតូចភីជិះកង់យកឥវ៉ាន់ទៅផ្ញើញាតិម្នាក់ដែល ទើបឆ្លងទន្លេ ទុកអោយប៊ុរីនៅផ្ទះតែឯង ។
- បងកុំទៅណាអោយសោះ ប្រហែលជាមួយម៉ោងទៀត ខ្ញុំមកដល់ វិញហើយ ។

CHIANBOKEO.COM

ផ្តាំហើយនាងតូចធាក់កង់ចេញទៅ ។ ប៉ុរីគេងម្នាក់ឯង អផ្សុក ពេកក៏ងើបរាវផ្លូវដើរចេញមកក្រៅ ស្រាប់តែភ្លាត់ជើងជាន់ខុសកាំ ជណ្តើរ ធ្លាក់មកដីរ៉ូទាំងជំហរ ។ ពេលនោះ គេមានអារម្មណ៍ថារូប គេបានធ្លាក់ទ្រោបសង្កត់លើខ្លួននារីម្នាក់ ដែលកំពុងអង្គុយនៅកាំ ជណ្តើរខាងក្រោម ។ គេមានអារម្មណ៍ថា ច្រមុះរបស់គេបានទៅ ទង្គិចនឹងកញ្ចឹងកខាងក្រោយរបស់ធិតា ហើយស្រាប់តែចាប់ភ្លឹកនូវ ក្លិនខ្លួនដ៏ក្រអូបប្រហើររបស់នារីម្នាក់នោះ ។ មែនហើយ! គេធ្លាប់ ចំណាំក្លិននេះពីមុនមកនៅលើខ្លួននារីម្នាក់ ដែលបេះដូងរបស់គេ កំពុងដង្ហោយហៅ ។ មាណពស្រវាចាប់នាងជាប់រួចឧទានឡើងថា:

- ម៉ៅ! គឺអូនមែនទេ? ម៉ៅគឺ... អូនសុខសប្បាយទេ មែនទេ?

មាណពត្រេកអររំភើបរហូតចង់ស្រក់ទឹកភ្នែក ស្រាប់តែនារី នោះបម្រះចេញយ៉ាងអស់ទំហឹងហើយរត់គេចចេញទៅ ។ ប៉ុរីស្ទុះ ងើបស្រែកពីក្រោយថា :

- ម៉ៅ... មកវិញអូន... កុំទៅណាចោលបង... ម៉ៅ...!

អនិច្ចា! មាណវីនោះមិនបានវិលត្រលប់មកវិញទេ ។ មាណព នៅឈរកណ្តាលថ្ងៃក្តៅពេលកម្លាំង មិនព្រមចូលក្នុងផ្ទះវិញឡើយ មាត់វិញស្រែកហៅរកម៉ៅមិនឈប់...

- ម៉ៅ! អូនឈប់ខឹងនឹងបងបានទេ... បងសូមអង្វរណា៎ម៉ៅណា៎! បងសូមអង្វរ ឈប់ធ្វើបាបចិត្តបងបានទេអូន...?

ថ្វីបើអូនខឹង...

- ថ្វីបើដឹងហើយថាអូនខឹង តែបងនៅរឹងស្រលាញ់អូន
មិនប្រែប្រួលចិត្តគេចពីស្ងួន ស្រឡាញ់និមន្ទួនទ្វេជាដប់ ។
- ដឹងហើយថាអូននៅខ្នក់ខ្នាញ់ បងរិតស្រឡាញ់ពៅសំណព្វ
មិនខឹងតបទេស៊ូខាំមាត់ ស្នេហ៍នារីរតន៍ឥតផ្លាស់ប្តូរ ។
- ដឹងហើយថាអូននាងខកចិត្ត បងរិតអាណិតថែមអាសូរ
បេះដូងរហែកមិនស្រែកថ្ងូរ ជីវិតបងប្តូរដើម្បីអូន ។
- ដឹងច្បាស់ថាអូននឹងប្រណី ដល់ចិត្តភក្តីចាំស្រីស្ងួន
ដឹងថាអូនពិតវិលជួបជូន ជួបគ្នាសាងខ្លួនស្នេហ៍មង្គល....

CHANBOKEO.COM

រំពេចនោះ គេមានអារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់គេលែងចង់ធ្វើការ ទៀតហើយ ហើយក៏ងងឹតមុខឈឺងដួលប្រូសកណ្តាលទីធ្លាក្រោម កំដៅថ្ងៃនឹសែនក្តៅមហិមា ។

ប៉ុរីប្រែខ្លួនមកវិញ ឮសម្លេងនាងតូចភីស្រដីថា :

- បងប្រុស គាត់គ្រុនក្តៅមមើមមាយទៀតហើយពុក!

- បើអញ្ចឹង បន្តិចទៀតពេលម៉ែកូនមកពីធ្វើការ អោយគេចាក់ថ្នាំ បន្តិចមើល៍ ក្រែងបានគ្រាន់បើវិញ ។

ប៉ុរីស្រែកសួរពូម្ចាស់ផ្ទះ :

- លោកពូ... ស្រីម៉ៅគេបានមកដល់ទីនេះណ៎ាលោកពូ... គេមិន មានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេ ។

- ហ្អ៎ាក! បើប្រពន្ធក្មួយមកដល់ទីនេះមែន ម៉េចក៏គេមិននៅជួប ក្មួយ ? តើគេគេចចេញទៅណ៎ាវិញ ? សង្ស័យតែក្មួយគេងយល់ សប្តិមមើមមាយផ្តេសផ្តាសហើយ ។ នែ៎ក សម្ងំយកកម្លាំងសិនទៅ បន្តិចទៀត មីងឯងមកចាក់ថ្នាំអោយហើយ ។

ប៉ុរីដាក់ខ្លួនលើខ្នើយវិញ ទាំងមិនអស់ចិត្ត ត្បិតគេចាំច្បាស់ ណាស់ថាគេមិនបានយល់សប្តិមមើមមាយទេ ។ នារីម្នាក់នោះគឺជា ម៉ៅឥតក្លែងក្លាយ ។ ប៉ុន្តែ... តើអោយនាយក្រោកដើររកនាងឯណា ទៅ កាលបើនាយមិនទាន់ជាជំងឺភ្នែកផងនោះ ? បន្តិចមក គេក៏ លួចដើបស្រាយក្រណាត់រុំភ្នែក សាកល្បងបើកភ្នែកមើល ។ ចង្រៃ អី ភ្នែករបស់នាយនៅតែហើមស្តុរងដែល មិនឃើញស្រកស្រុត ទៅណាសោះ ។ សម្លឹងអ្វីមិនឃើញ នរៈក៏ដាក់កេសាលើខ្នើយវិញ យកដៃគងថ្ងាស អស់កម្លាំងចិត្តពីខ្លួនរលីងធេងតែម្តង ។

យប់នោះ ប៉ុរីប្រឹងរៀនបរិភោគអាហារដោយខ្លួនឯងដោយមិន អោយនរណាជួយទេ ។ គេហាក់ដូចជាកំពុងចង់ជាសះស្បើយពីជំងឺ ណាស់ ព្រោះគេចង់ចេញទៅតាមរកស្រីម៉ៅ ។ មីងម្ចាស់ផ្ទះបាន ចាក់ថ្នាំពីរស៊ីរ៉ាំងអោយមាណព ថែមទាំងអោយនាងគ មកដាស នាយពីរដងអោយដើបបរិភោគថ្នាំ ត្បិតគាត់ឃើញមាណពគ្រុនក្តៅ ខ្លាំងពេក ។

នៅកណ្តាលអាធ្រាត ស្រាប់តែមានស្នូរកាំភ្លើង ទុងទាំងយ៉ាងទ្រហឹងគួរអោយព្រឺខ្លាច ។ ពូម្ចាស់ផ្ទះក៏នាំកូនប្រពន្ធ រត់ចូលត្រង់សេការពារខ្លួន ។ ប៉ុរីក៏ស្ទុះដើប ដើរពតីមពពើម ចុះ មកនឹរកជំរកការពារនឹងគេដែរ ។ ពេលនោះ នរៈឮស្នូរសន្ធឹកមាត់ អ្នកស្រុកកូកហៅកូនចៅអឺងកង :

- ខ្មែរក្រហមចូលកៀរអ្នកស្រុកហើយ... ឆាប់រត់... ប្រយត្ន័គេបាញ់ សម្លាប់មួយពូជ... ជួយផង...

CHANBOKEO.COM

បុរីរន្ធត់ចិត្តណាស់ មិនដឹងថាខ្លួននាយត្រូវជួយខ្លួនយ៉ាងណាទេ កាលបើនាយងងឹតភ្នែកយ៉ាងនេះ ។ ពេលនោះ ស្រាប់តែគេនឹក ដល់នាងគ មិនដឹងថានាងបានដឹងព្រឹត្តិការណ៍ជុំវិញខ្លួនពេលនេះ ដែរឬក៏យ៉ាងណា ។ គេក៏ឡើងទៅលើផ្ទះវិញ ដើរគោះជញ្ជាំងផ្ទង ផាំងៗ ។

- ធ្វើស្អីហ្នឹងក្មួយប្រុស ? (ពូម្ចាស់ផ្ទះស្រែកពីដីមក)
- គឺខ្ញុំគោះហៅប្អូនគ មិនដឹងថានាងចុះដល់ដីហើយឬនៅ ?
- អូហ៍... ពូបាននាំនាងចុះដល់ដីហើយ ។ ក្មួយឆាប់ចុះមក ក្រែង គ្រាប់វាផ្លាតត្រូវ ឮហើយនៅ ?

បុរីក៏វាវពតពើមតាមក្រោយពូម្ចាស់ផ្ទះចូលត្រង់សេមួយ ។

- នៅទីនេះសិនហើយ ពូត្រូវចេញទៅការពារភូមិឯខាងក្រៅ ។ ចូររក្សាគ្នាទៅវិញទៅមកអោយបានល្អឮហើយនៅ ?

ពូនិយាយប្រាប់ទាំងអស់គ្នា ហើយក៏ទាញទ្វារត្រង់សេបិទ ទើប លើកាំភ្លើងចេញទៅ ។ ពេលនេះបុរីមានអាការៈធុញថប់ណាស់ដែល ខ្លួនជាប្រុសតែបែរជាមិនអាចជួយអ្វីនរណាបាន សូម្បីតែខ្លួនឯង ។ ដោយនឹកមិនអស់ចិត្តសោះ គេក៏ដើបរកចេញទៅក្រៅ ។

- ក្មួយប្រុសចង់ទៅណាហ្នឹង ?

មីងម្ចាស់ផ្ទះសួរ ។ បុរីបែរក្រោយឆ្លើយថា :

- ខ្ញុំគិតថាទៅអង្គុយនៅខាងក្រៅចាំបញ្ឆោតខ្មាំង ។ បើសិនជាគេ ចូលយាយី ខ្ញុំនឹងរត់ទៅទិសផ្សេងបង្វែងដាន កុំឲ្យគេចាប់ភ្លឹកថា មីងនិងប្អូនៗលួចពួននៅទីនេះ ។
- តើឯងធ្វើអ្វីនឹងកើតទៅបើឯងងងឹតភ្នែកដែរនោះ ?
- ពេលនេះ ជាពេលយប់ណ៎ាមីង... ទោះជានរណាក៏មើលអ្វីមិន ឃើញដែរ ទាល់តែប្រើប្រាជ្ញាហើយ ។

ថាហើយ គេក៏ដើបចេញទៅ ។ ថ្វីបើពេលនោះ គេនៅមិន ទាន់ស្រួលខ្លួននៅឡើយ ប៉ុន្តែមនសិការកូនប្រុសដ៏រឹងមាំម្នាក់ បាន មកដាស់ចិត្តគេអោយដើបឡើងយ៉ាងក្លាហាន ។ កាលបើម្ចាស់ផ្ទះគេ មានសន្តានចិត្តចំពោះនាយយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តមទៅហើយ តើខ្លាចអ្វីនឹង តបស្នងគុណបំណាច់នោះវិញ ។ គេបានដើបចេញទៅក្រៅ វាវបានរនុករទេះមួយ ស្រាប់តែឮសន្ធឹកមនុស្សរត់ប្រសេចប្រសាច ពេញភូមិ ។ មានខ្លះលួចខ្សិបតិចៗស្រែកប្រាប់គ្នីគ្នាក្នុងភូមិថា :

CHANBOKEO.COM

- ឪយ... ពួកអាវខ្មៅចូលមកពីខាងភូមិស្រែះ ឆាប់គេចចេញពី ភូមិ លឿនឡើង!

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែមានដៃមួយមកទាញបុរី :

- ម៉ោះក្មួយ ឆាប់រត់តាមគេទៅ កុំនៅសម្ងំទីនេះអី ក្រែងគ្មាន សុវត្ថិភាព...

នោះគឺជាសំដីរបស់មីងម្ចាស់ផ្ទះ ។

- ចុះពូវិញនោះ ?

- យើងរត់សិនទៅ... ពូមានកាំភ្លើង... គាត់ប្រហែលជាអាចការ ពារខ្លួនគាត់បាន មិនអីទេ ។

ភ្លាមនោះ បុរីដឹងថាមានដៃមួយទៀតអូសនាយរត់ចេញវឹង ។ មាណពក៏រត់តតេះតតះតាមតែដំណើរ ។ មែនហើយ មួយជីវិត កន្លងមកនេះ បុរីមិនដែលស្គាល់អ្វីថាលំបាក ថានឿយហត់ទេ ព្រោះគេជាបុត្រត្រកូលអ្នកគ្រាន់បើមួយរូប រស់នៅស្រណុកសុខ ស្រួលតែរហូតមក ចង់បានអ្វីគឺបានហ្នឹង ។ ម្យ៉ាងទៀត ច្រើនឆ្នាំ កន្លងទៅ គេរស់នៅឯបរទេស មិនដែលដឹងថា តើការរស់នៅ អត្តខាត់របៀបអ្នកក្រីក្រនោះវាយ៉ាងណាយ៉ាងណីទេ ។ វេលានេះ គេស្គាល់ហើយ ការលំបាកនឹងភាពតក់ស្លុតរន្ធត់.. វាគួរអោយព្រឺ ខ្លាចរអារណាស់ ។

បុរីតោងដៃអ្នកផ្ទះជាប់ព្រោះខ្លាចវង្វេងគ្នា ។ រំពេចនោះ នាយ ក៏ដើរផុងគន្លុកមួយដួលភីង របូតដៃចេញពីគ្នីគ្នាវឹង ។ រីអ្នកស្រុក ទាំងឡាយក៏នាំគ្នារត់គេចទាំងភិតភ័យតក់ស្លុត រកកន្លែងលាក់ខ្លួន ប្រសេចប្រសាចពេញព្រៃ គ្មាននរណាជួយនរណាទេ ។ ស្រាប់តែ មានដៃមួយមកស្រវាទាញបុរី អោយដើបឡើងរត់គេចខ្លួនបន្តទៅ ទៀត ។ មកដល់ម្តុំដីទួលកប់ខ្មោចមួយ អ្នកទាំងពីរក៏នាំគ្នារត់ពួន លាក់ខ្លួននៅទីនោះ តាមចន្លោះផ្នូរខ្មោចដែលមានគុម្ពោតព្រៃដុះ យ៉ាងស៊ុបទ្រុប ។ បុរីកាន់ដៃមនុស្សម្នាក់នោះជាប់មកជាយូរហើយ មិនបានចាប់ភ្លឹកអ្វីបន្តិចទេ ។ ប៉ុន្តែលុះដល់គេនាំគ្នាអង្គុយពួនសម្ងំ ស្ងៀមស្ងាត់មួយស្របក់បាត់ហត់មក ទើបនរៈចាប់ភ្លឹកថាដៃដែលគេ កំពុងកាន់នោះគឺជាដៃនារីម្នាក់ដ៏ទន់ល្មើយ មិនសមជាដៃរបស់នាង តូចភីឬនាងគទេ ព្រោះមាណវីទាំងពីររូបជាកូនអ្នកជនបទ ធ្វើការ ហត់នឿយណាស់ពិតមិនអាចមានដៃទន់ល្វតល្វន់ដូច្នេះបានឡើយ ។ ពេលនោះ បុរីគិតឃើញអ្វីម្យ៉ាង ក៏នឹករំភើបត្រេកអរនៅក្នុងចិត្តតែ ម្នាក់ឯងមិនស្រដី រួចក៏នៅអង្គុយក្តាប់ដៃនោះមិនព្រមលែងឡើយ ថ្វីបើម្ចាស់គេបានកញ្ឆក់ទាញយកចេញទៅវិញ ជាច្រើនដងហើយក៏ ដោយ ។ មាណពយើងមានកម្លាំងប្រើសលែងហត់ លែងតក់ស្លុត

CHANBOKEO.COM

នឹងហេតុការណ៍អ្វីអស់រលីង ក្រៅតែពីអង្គុយញញឹម អង្អែលដៃនារី
ដោយខិរាញាប់ញ័រមិនស្រាកស្រាន្ត ។
បន្តិចមក ប៊ុរីក៏កើតគំនិតព្រើល ធ្វើជាអង្គុយឯក់ទំលាក់កេសា ទៅលើស្មានារី
លួចស្រូបស្រង់ក្លិនខ្លួនរបស់នាងយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ។ លុះឃើញម្ចាស់គេមិនកំរើកអ្វី ម្តងនេះ
មាណពក៏លូកដៃម្ខាងទៀត ទៅក្រសោបចង្កេះនារីម្តង បន្លំធ្វើហាក់ដូចជាខ្លួនកំពុងមមើមមាយ
ស្រាប់តែ... ប៉ាត់! នាយត្រូវដៃមួយលូកក្តិចឈឺ មិនខុសពីកំស្ទួល ក្អែបខាំប៉ុន្មានឡើយ ។
ពេលនោះ នាយកាន់តែយល់ច្បាស់ហើយ ថានរណាធ្លាប់មានកិរិយាបែបនេះ
ចំពោះរូបនាយពីមុនមក ។ បេះដូងរបស់គេក៏រណ្តំឡើង យ៉ាងរំភើបរំជើបរំជួលក្រៃលែង ។
ថ្វីបើពេលនេះ ម្នាក់ៗស្ថិតនៅក្នុងស្ថានការណ៍គួរឲ្យរន្ធត់ភ័យខ្លាច
តែប៊ុរីបែរជាមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនគេ កំពុងតែហោះអណ្តែតត្រសែត នៅឯស្ថាន
សួគ៌ាល័យដ៏រុងរឿងឯណោះទៅវិញ ។ ទ្រាំមិនបាន
គេក៏ស្រវាចាប់អោបក្រសោបនារីយ៉ាងណែនពេញរង្វង់ដៃ ដោយក្តី ញាប់ញ័ររំភើបត្រេកអរ
ព្រមទាំងលួចខ្សិបដាក់ត្រចៀកនាងថ្នមៗ ផងថា :
- ម៉ៅ! បងដឹងណា៎... ថាជារូបអូន... ឈប់រត់គេចពីបងទៀតទៅ
ណា៎ បណ្តូលចិត្តបង... ដឹងទេ ថាបងនឹកអូនប៉ុនណា... ព្រួយបារម្ភ
ពីអូនក្រៃតណា...ឈប់ធ្វើបាបចិត្តបងទៀតទៅ បានទេអូន ?
សូរកាំភ្លើងនៅលាន់ឮខ្ទួងៗផុងផាំងល្វើយៗពីភូមិមក... អ្នក
ស្រុកទាំងឡាយក៏ប្រឹងរត់គេចពួនក្នុងព្រៃយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ។ នៅ
ក្នុងគុម្ពោធព្រៃគោកខ្មោចឆ្ងាយពីភូមិ ចន្លោះផ្នូរខ្មោចមួយគូ ប៊ុរីពួន
ឱបក្រសោបនារីម្នាក់ក្នុងរង្វង់ដៃរបស់គេដោយដួងចិត្តបេតីប្រតិពទ្ធ័ ពេញទ័យា ។
គេលែងខ្វល់ហើយថា ពិភពលោកបែរទៅណា វិល ទៅខាងណា
គិតតែម្យ៉ាងថាគេត្រូវរក្សាម្ចាស់ស្នេហារបស់គេ អោយ ស្ថិតនិត្យនៅជាប់នឹងខិរាមិនអោយ
នាងបែកឃ្លាតទៅណាពីរូបគេ បានទៀតឡើយ ។
ពន្លឺថ្ងៃជះពន្លឺព្រាងៗឯបូព៌ាទិស...
គ្រាប់កាំភ្លើងក៏ស្ងប់ទៅវិញ ។ អ្នកភូមិទាំងឡាយក៏នាំគ្នាដើប
ចេញពីកន្លែងលាក់ខ្លួនដើរត្រលប់ទៅភូមិវិញ ។ ប៊ុរីក៏ដើរកាន់ដៃ
នារីត្រលប់ទៅផ្ទះវិញដូចគេដូចឯង ។ ដោយហេតុថានាយនៅមាន ជំងឺភ្នែកមិនអាចមើលផ្លូវបាន

CHANBOKEO.COM

ប៉ុរីក៏មានលេសដើរកាន់ដៃនារីផ្ញើ ហាក់ដូចជាខ្លួនពិការជួយខ្លួនអ្វីមិនរួច ហើយបណ្តោយអោយនារីដឹក ដៃតាមតែដំណើររហូតដល់ផ្ទះវិញ ដោយចិត្តត្រេកអររំភើបដែលគេបាននៃបនិត្យមាណវីយ៉ាងផ្អែមល្ហែមពេញមួយរាត្រីកន្លងមក ។

oooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១០
បន្លាអតិត

ថ្ងៃរះភ្លឺបន្តិច ពូម្ចាស់ផ្ទះក៏មកដល់វិញដោយសុខសប្បាយ ។ រំពេចនោះ ប៊ុរីឮអ្នកស្រុករត់ខ្សៀវខ្សសស្រែករំពងឡើង ថា :
- ពូមេឃុំអើយ! មានឡានកងទព័ខ្លះគេធ្វើដំណើរទៅបាត់ដំបង វិញថ្ងៃនេះ ។ ពូទៅសុំគេដាក់ផ្ញើអ្នករបួសធ្ងន់ៗទៅពេទ្យធំខ្លះទៅ...
មែនហើយ ការពិតម្ចាស់ផ្ទះនោះគឺជាមេឃុំទេតើហ៎ ។ ភ្លាម នោះគាត់ក៏ឆ្លើយវិញថា :
- បាទ! ខ្ញុំនឹងចេញទៅសុំគេឥឡូវនេះហើយ ។
បន្ទាប់មក គាត់ក៏បែរមកនិយាយដាក់ប៊ុរីថា :
- បើសុំគេបាន ពូនឹងផ្ញើក្មួយទៅបាត់ដំបងវិញនឹងគេដែរណ៎ា ។
ថាហើយ គាត់ក៏ចុះដណ្តើរផ្ទះចេញទៅ ។ ភ្លាមនោះ ប៊ុរីមាន អារម្មណ៍ថាចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងម៉េចមិនដឹង ។ ប្រហែលជា មួយម៉ោងក្រោយមក ពូមេឃុំក៏ត្រលប់មកវិញ :
- ម៉ោះ! រៀបចំខ្លួនទៅ ក្មួយ! ពូសុំគេដាក់ក្មួយទៅជាមួយបាន ហើយ ។ ឡានគេចេញដំណើរក្នុងរវាងមួយម៉ោងទៀត ។
ស្រាប់តែប៊ុរីប្រកែកញ៉ាញ :
- ខ្ញុំមិនទាន់ចង់ទៅទេ លោកពូ...!
- ព្រោះហេតុអីទៅ ?
- គឺ... មកពីខ្ញុំមិនចង់ទៅចោលប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនោះអីបាទ!
- តែភ្នែករបស់ក្មួយឯង ទុកឲ្យនៅដំបៅយូរមិនបានទេ ប្រយ័ត្ន ងងឹតកែលែងជាទៅ ។

- ចៃដន្យ ខ្ញុំមិនចង់អោយប្រពន្ធយល់ថា ខ្ញុំរត់យករស់តែម្នាក់ឯង ដែរ ។
បើសិនជាត្រូវពិការដោយសារតែរក្សាភក្តីភាពចំពោះប្រពន្ធ នោះ ខ្ញុំក៏អស់ចិត្តដែរ
ទោះបីនាងអាចទទួលខ្ញុំវិញបានឬមិនទទួល ក៏ដោយ ក៏ហោចណាស់
ខ្ញុំបានសម្តែងអោយនាងដឹងថា ខ្ញុំមាន បេះដូងសំរាប់រូបនាងតែម្នាក់គត់ក្នុងជីវិតនេះ ។

បុរីនិយាយឮៗ ដោយឥតខ្មាសអៀន ទំនងចង់អោយនរណា ម្នាក់ក្បែរនោះ
បានឮសំដីរបស់នាយអញ្ជឹង ។

- ច្បាស់ហើយហ្នែស ថា ក្មួយមិនចង់ទៅបាត់ដំបងមែន.. ?
- បាទ! ច្បាស់ហើយ ។
- ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏ពូមិនអនុញ្ញាត្តិអោយនៅទីនេះដែរ ។
ម្តុំនេះលែងមានសុវត្ថិភាពហើយ ។ ពូកំពុងគិតថាយកប្រពន្ធនិង
កូនទៅផ្ញើនឹងសាច់ញាតិនៅបាត់ដំបងវិញ ដើម្បីចៀសវាងនូវភាព
អសន្តិសុខទាំងឡាយដែលធ្លាប់កើតមានឡើងនៅក្នុងភូមិយើង ។

ស្រាប់តែបុរីសួរវិញយ៉ាងរហ័សថា :

- មានន័យថា អ្នកមីង និងគ្រប់ៗគ្នាត្រូវទៅបាត់ដំបងថ្ងៃនេះដែរ មែនទេ លោកពូ ?
- មែនហើយ! បើឯងចង់នៅទីនេះ...ប្រហែលជាឯងត្រូវដាំបាយ បរិភោគដោយខ្លួនឯងហើយ
គ្មាននរណាគេនៅមើលថែទាំតទៅ
ទៀតទេណា៎ ។

ភ្លាមនោះ បុរីក៏ញញឹមឡើង :

- បើទាំងអស់គ្នាក្នុងគ្រួសារចេញទៅហើយ តើអោយខ្ញុំរស់នៅតែ ម្នាក់ឯងម្តេចនឹងកើត ?
ខ្ញុំសុខចិត្តធ្វើតាមលោកពូចុះ ។

ពូមេឃុំក៏ញញឹមមកវិញដែរ ។

ជាងមួយម៉ោងក្រោយមក បុរីក៏បានឡើងជិះលើឡានទ្រុងមួយ ព្រមជាមួយអ្នករបួសមួយចំនួន
ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសាររបស់ពូមេឃុំ ផង ។ តាមផ្លូវគេសួរទៅនាងតូចភីខ្សិបៗថា :

- នែ៎ បងស្រីរបស់នាងតូចសុខសប្បាយទេ ? គ្នាមិនចេះនិយាយ មិនចេះស្រដីអ្វីយ៉ាងនេះ
តើគេគឹងចិត្តយ៉ាងណាទៅហ្ន៎ ?
- គឺបងគ មានសន្តានចិត្តត្រជាក់ ច្បាស់ជាមិនអីទេណា៎បង!
- ហើយពេលនេះគេកំពុងធ្វើអ្វីដែរ ?

- បងចង់និយាយជាមួយគាត់មែនទេ ?
- អោយបងនិយាយយ៉ាងណា បើគេស្តាប់បងមិនឮផងនោះ ?
- គឺនិយាយដោយដៃណា៎...
- និយាយដោយដៃយ៉ាងម៉េច ?
- គឺគាត់នៅអង្គុយក្បែរបង ខាងស្តាំនេះឯងតើប៉ា!

ថាហើយនាងតូចក៏ចាប់ដៃបុរសអោយទៅប៉ះដៃរបស់នាងគ ។ ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើតដែលនាងតូចយល់ចិត្តរបស់ខ្លួន ។ គេក៏ស្រវាចាប់ដៃ នាងគកាន់យ៉ាងណែនភ្លាម ហើយអង្គុយធ្វើមិនដឹង ។ ភ្លាមនោះ គេមានអារម្មណ៍ថា មានដៃមួយទៀតលួចលូកមកក្តិចចង្កេះរបស់ មាណពយ៉ាងឈឺអើយសែនឈឺ ក៏ប៉ុន្តែ... ទោះជាយ៉ាងណាក៏នាយ មិនព្រមព្រលែងដៃនាងគទៅវិញងាយៗដែរ ។ ពេលនេះនរៈមានអារម្មណ៍ថាឧប្បត្តិហេតុទាំងឡាយប៉ុន្មានថ្ងៃកន្លងមកនេះមិនមែនជាគ្រោះកាចសម្រាប់ជីវិតរបស់នាយទេ ប៉ុន្តែជាឱកាសដ៏ល្អមួយឲ្យគេបានបង្ហាញដួងចិត្តដ៏ស្មោះរបស់នាយចំពោះនារីម្នាក់ ដែលគេកំពុង ប្រតិពទ្ធ័ ថាគេពិតជាស្វាមីស្លាប់រស់ដើម្បីនាងយ៉ាងប្តូរផ្តាច់ ។

ក្បួនរថយន្តទាហានបន្តកន្ទុយគ្នា មានចំនួនប្រមាណជាងដប់ឡានបានធ្វើដំណើរទៅមុខគ្រឿនៗ តាមសម្រួល គ្មានអ្វីមករំខាន រារាំងដំណើររបស់គេ ដូចកាលពីអាទិត្យមុនដែលប៊ុរីធ្វើដំណើរមក នោះឡើយ ។ ប្រហែលជាកងទ័ពព្រៃឃើញកងកម្លាំងទាហានរដ្ឋ មានគ្នាច្រើនទេដឹង ទើបគេមិនចេញមុខមកសង្វៀញជីវិតមនុស្ស ដូចមុនទៀត ។ មិនបានពីរម៉ោងស្រួលបួលផង ក្បួនរថយន្ត ទាហាន ក៏បានវិលមកដល់ទីក្រុងបាត់ដំបងដោយសុវត្ថិភាព ។

ប៊ុរីកំពុងរាវផ្លូវចុះពីរថយន្តទ្រុង ស្រាប់តែ...
- បងប៊ុរី...!

សូរសម្លេងនារីម្នាក់ស្រែកមករកយ៉ាងគ្រលួច ។ ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើត ងើបមុខឡើងធ្វើងីងើបែររកម្ចាស់សម្លេង :
- គិមណាង...ជាស្រួលបួលហើយប្អូនស ? ហើយម៉េចបានដឹងថា បងជិះរថយន្តនេះមកបាត់ដំបង... ?

គិមណាងដើរមកជិតប៊ុរី ព្រមជាមួយរ៉ាវុធផង :

CHANBOKEO.COM

- គឺបងរ៉ាវុធទៅទទួលខ្ញុំចេញមកពីមន្ទីរពេទ្យធំ ហើយបើករថយន្ត កាត់តាមផ្លូវនេះ
ក៏ប្រទះឃើញបងតែម្តងទៅ ។

លុះឃើញបុរីដើរធ្វើពើមៗ រ៉ាវុធក៏សួរឡើង :

- ឯងមានជំងឺអីហ្នឹង បានជាឯងស្លេកស្លាំងប្លែកម្ល៉េះ ? ហើយថែម
ទាំងដើរដូចមនុស្សងងឹតភ្នែក... ?
- គឺគ្នាត្រូវចំហាយជាតិផ្សែងឧស្មន័គីមីរបស់កាំភ្លើងធំ... ឈឺភ្នែក
មិនទាន់ជាសះស្បើយនៅឡើយទេ ។
- ហើយឯងទៅចុះឈ្មោះធ្វើកងទ័ពតាំងពីអង្កាល់ បានជាចូលលុក
លុយសមរភូមិឡើងមានរបួសយ៉ាងដូច្នេះទៅហើយ ?

បុរីនៅស្ងៀមមិនហ៊ាននិយាយតទៅទៀត ។ ស្រាប់តែ រ៉ាវុធ មានវាចាបន្តថា :

- ចង់អោយខ្ញុំជូនទៅផ្ទះទេ បុរី ?
- មិនអីទេ រ៉ាវុធ... ខ្ញុំគិតថា នឹងទៅជាមួយគ្រួសាររបស់ពូមេឃុំ វិញបានហើយ ។
- នរណាគេទៅជាពូមេឃុំនោះ ?
- គឺគ្រួសារដែលទើបចុះពីរថយន្តអំបាញមិញ ជាមួយខ្ញុំនេះអី ។
- អូហ៍! ខ្ញុំឃើញគេនាំគ្នាឡើងរ៉ឺម៉កចេញទៅអស់ហើយតើហ៍ ។
- ភ្ញាក់ ? ម៉េចអញ្ចឹង ? ម៉េចគ្រួសាររបស់គាត់ចេញទៅចោលខ្ញុំ អោយនៅតែម្នាក់ឯងកើត ?
មិនគួរអោយជឿទេ! ឯងកុំនិយាយ លលេងគ្នាអញ្ចឹងមើស៍!
- ប្រហែលជាគាត់ឃើញខ្ញុំនិងគិមណាងមកជួបឯង ប្រហែលស្មាន ថាយើងមកទទួលទេដឹង
បានជាគាត់នាំគ្នាចាកចេញទៅ ។

បុរីឮហើយមិនអស់ចិត្តទេថា គ្រួសារពូមេឃុំនោះ ដើរចេញ ចោលរូបនាយពិតមែន ។
គេក៏កួកឡើងថា :

- ពូមេឃុំ! អ្នកមីង!... ប្អូនភី!
- នែ៎ កួកស្អីកណ្តាលក្រុងហ្នឹង ? មិនចេះខ្មាស់គេទេហ៍ ? (រ៉ាវុធ ឃាត់) ហើយឯងមានស្គាល់ថា
គាត់ឈ្មោះអី ទៅស្នាក់នៅផ្ទះឯណា ដែរទេ ?
- គឺ... មិនស្គាល់ទេ... តែខ្ញុំអាចស្មានដឹងថា គាត់នាំគ្នាទៅស្នាក់ នៅឯណាហើយ ។
- បើដូច្នេះ យើងទៅផ្ទះសិនទៅ ចាំតាមរកគ្រួសាររបស់គាត់តាម
ក្រោយ ។

CHANBOKEO.COM

បុរីឡើងរថយន្តជាមួយរ៉ាវុធនិងគិមណាង ក្នុងចិត្តគិតមិនអស់
មិនហើយថាហេតុអ្វីគ្រួសារពូមេឃុំទុកនាយចោលដោយមិនបានលា មួយម៉ាត់អញ្ចឹង ។
នាយមិនយល់...ពិតជាមិនយល់ទេ ។ ហើយចុះ ម៉ៅវិញនោះ ?
ហេតុម្តេចបានជានាងដើរចោលនាយកើត កាលបើ ពីយប់មិញនេះ
នាងបានបង្ហាញនូវភាពទន់ភ្លន់ផ្អែមល្ហែម ចំពោះ រូបមាណពយ៉ាងជិតដិតស្និទ្ធស្នាលបំផុតនោះ ?
ហេតុអ្វីនាងមាន ឥរិយាបថផ្លាស់ប្តូរលឿនរហូតដល់នាយស្មានមិនត្រូវយ៉ាងនេះ ?

មិនយូរប៉ុន្មាន រ៉ាវុធក៏ឈប់រថយន្ត ។

- ម៉ោះ ! ចុះមក !

រ៉ាវុធដឹកដៃបុរីសំដៅទីមួយ... បត់ចុះបត់ឡើងកាន់តែឆ្ងាយទៅ ហើយក៏ឡើង កាំជណ្តើរ ។
បុរីនឹកឆ្ងល់ក្នុងចិត្តក៏សួរថា :

- រ៉ាវុធកំពុងនាំខ្ញុំទៅណាហ្នឹង ?
- ស៊ូច ! បន្តិចទៀតដឹងហើយ ។ ណេ៎ះ ! អង្គុយចុះមក !

បុរីដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះ ស្រាប់តែគេឮសន្ធឹកម៉ាស៊ីនរោទិ៍ឡើង :

- យី ! នាំខ្ញុំទៅណាហ្នឹង រ៉ាវុធ ?
- បន្តិចទៀត ឯងដឹងហើយ ។

បុរីនឹកតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹងទេ កាលបើរ៉ាវុធនិង
គិមណាងមិនឮនិយាយពន្យល់អ្វីប្រាប់គេបន្តិចសោះ ។ រំពេចនោះ
ស្រាប់តែមានសម្លេងឃោសនសព្ទផ្សាយថា :

- សូមភ្ញៀវមេត្តាដាក់ខ្សែក្រវាត់ នៅពេលយន្តហោះកំពុងបើកបរ ពេលនេះ
យន្តហោះមានដំណើរទៅទីក្រុងភ្នំពេញ នឹងត្រូវទៅដល់ ក្នុងរវាងមួយម៉ោងទៀត ។

បុរីភ្ញាក់ព្រើតដូចគេចាប់គ្រវែង ហើយឧទានថា :

- នេះឯងកំពុងនាំខ្ញុំទៅភ្នំពេញមែនទេ ?
- មែនហើយ !
- ម៉េចអញ្ចឹង ? ខ្ញុំកំពុងចង់ទៅផ្ទះខ្ញុំឯបាត់ដំបងនោះតើហ៍ ។
- គឺខ្ញុំធ្វើតាមតែបញ្ជាទេ ។ សូមទោសណា៎បុរី !
- ធ្វើតាមបញ្ជា ? បញ្ជានរណា ? លោកប៉ាប្ញែស ?
- គឺ... ស្រដៀងៗហ្នឹងទេដឹង ?

CHANBOKEO .COM

ប៊ុរីមិនអស់ចិត្តក៏សួរគិមណាងដែលនៅអង្គុយជិតវ៉ាវុធ :

- ហើយគិមណាងមាននឹងរឿងអ្វីដែរទេ ថាហេតុអ្វីវ៉ាវុធនាំខ្លួនខ្ញុំ ឡើងយន្តហោះទេភ្នំពេញវិញ ?

- ប្អូនមិនបាននឹងអ្វីទេណ៎ាបង ព្រោះទើបតែចេញពីពេទ្យទៅផ្ទះ វិញ ។ មានតែបងវ៉ាវុធទេដែលអាចឆ្លើយសំនួរបងប៊ុរីឯងបាន ។

ប៉ុន្តែវ៉ាវុធនិយាយស្តីកាច់កុង ចាប់ចុងប្រយុងដើម រកតែប៊ុរី យល់អ្វីមិនបានសោះ ។ មាណពក៏បិទមាត់ទៅវិញ ដោយដួងចិត្ត ប្រមល់ ។ យូរៗម្តងគេលួចខ្សិបតែម្នាក់ឯងថា :

- ម៉ៅ...! ហេតុអ្វី អូនចាកចេញពីបង ដោយមិនស្រដីអ្វីមួយម៉ាត់ ប្រាប់បងអញ្ចឹង ? បងពិតជាមិនយល់ទេអូន...

គេដាក់ក្បាលផ្អែកនឹងកៅអី បិទភ្នែកស្រម័យនឹកទៅដល់ស្រី ម៉ៅគ្មានស្រាកស្រាន្ត ។ មួយម៉ោងក្រោយមក យន្តហោះក៏បានមក ដល់ពោធិចិនតុង ។ ពេលនោះមានរថយន្តមួយបរមកដល់ទទួល យកប៊ុរីនិងមិត្តរបស់គេចូលទៅភ្នំពេញ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក ប៊ុរីក៏បានត្រូវនាំខ្លួនចូលទៅក្នុងបន្ទប់មួយ :

- ទីនេះជាកន្លែងណាដែរ វ៉ាវុធ ? (ប៊ុរីសួរ)

- គឺជាមន្ទីរពេទ្យណ៎ាកូន ។

សម្លេងបុរសម្នាក់ឆ្លើយឡើង ។

- លោកប៉ា! (ប៊ុរីឧទានឡើងដោយត្រេកអរ) ជំរាបសួរលោកប៉ា! ម៉េចបានលោកប៉ាជ្រាបថាកូនមានគ្រោះថ្នាក់ ?

លោកបុរាណយកដៃអង្អែលក្បាលកូន ហើយមានប្រសាសន៍ តបទៅកូនប្រុសវិញថា :

- គឺអ្នកភូមិចិត្តសប្បុរសគេសរសេរសំបុត្រមកប្រាប់ប៉ាយូរថ្ងៃហើយ តែដោយសារផ្លូវចរាចរគ្រោះថ្នាក់ពេក ទើបប៉ារកមធ្យោបាយទៅ ទទួលកូនមិនបាន ។ ថៃដន្យ មានគេតេអូមកប្រាប់ពីព្រឹកមិញ ថា កូនបានត្រលប់មកវិញតាមឡានទាហាន ទើបប៉ាពឹងវ៉ាវុធឲ្យទៅ ទទួលកូនមកនេះអី ។

- ប៉ុន្តែហេតុដូចម្តេចលោកប៉ាចាំបាច់អីនាំកូនមកដល់ភ្នំពេញផង ?

- មកពីទីនេះមានពេទ្យល្អៗ សំរាប់ព្យាបាលកូនរបស់ប៉ាអោយឆាប់ ជាវិញបានរហ័សទាន់ចិត្តហើយជោគជ័យផង ។

- តែកូនចង់នៅគេងពេទ្យឯបាត់ដំបងជាជាង...

- ព្រោះអ្វីទៅ ?

CHANBOKEO . COM

- ព្រោះម្ចាស់បេះដូងរបស់កូននៅទីនោះ...
- ប៉ុន្តែ តើម៉ែក្មេក ឪក្មេករបស់កូនក្រមុំណាមួយទៅ ដែលកើតជំងឺ ខ្វះសតិ ហ៊ានទទួលកូនប្រសារខ្វាក់ភ្នែក ហើយគ្មានការធ្វើដូចកូន ឯងយ៉ាងនេះ ? កូនអើយ... ឯងមានគិតទេ ?

ប៊ុរីនៅស្ងៀមមិនហ៊ានស្រដីតទៅទៀត ។

ថ្វីបើពេលនេះ ក្នុងចិត្តគេអន្ទះសារកអ្វីប្រៀបមិនបានយ៉ាងណា ក៏ដោយ ក៏ប៊ុរីត្រូវតែតាំងចិត្តដាច់ខាត ស៊ូទ្រាំនៅសំរាកក្នុងមន្ទីរ ពេទ្យ ទទួលការព្យាបាលយ៉ាងហ្មត់ចត់ពីសំណាក់លោកគ្រូពេទ្យ ទីនោះ ដើម្បីអោយគេឆាប់មានឱកាសវិលទៅបាត់ដំបងវិញ ទៅរក ម្ចាស់ដួងចិត្តរបស់គេដែលគេកំពុងនឹករលឹកយ៉ាងមហិមា ។

- ម៉ៅអើយ ! ចាំបងណ៎ាអូន... បងនឹងវិលវិញរកអូនមិនខាន !

ចាំបងណ៎ាអូន

- ចាំបងណ៎ាអូនស្ងួនពំងា ពេលនេះឃ្លាតឃ្លាមិនយូរថ្ងៃ
ព្យាបាលរោគហើយបងវិលវៃ ជួបស្រស់ចរណៃថ្លៃវរលក្ខណ៏ ។
- ចាំបងណ៎ាពៅកុំសោកា ដួងចិត្តស្នេហាយ៉ាងស្មោះស្ម័គ្រ
បេះដូងរៀមមួយបានដៅឆ្លាក់ ស្នេហាអមតៈមិនប្រួលប្រែ ។
- ចាំបងណ៎ាស្រីថ្លៃពន្លក បងនឹងវិលមកថ្នាក់ថ្នមស្នេហ៏
ត្រកងលួងលោមប្រលោមថៃ ម្ចាស់ចិត្តមាសមេឱ្យនាងក្សាន្ត ។
- ចាំបងណ៎ាមុំកុំយំថ្វី ចិត្តស្នេហ៏ភក្តីផ្ញើកល្យាណ
រៀមនឹងវិលវិញរកកល្យាណ រួមសាងជីវិតនិត្យមង្គល ។

ច្រើនអាទិត្យកន្លងទៅ...

ប៊ុរីបើកភ្នែកឡើងសាជាថ្មី... ភ្លាមនោះ គេរំភើបរីករាយក្នុង ចិត្តណាស់ដែលគេអាចមើលឃើញអ្វីៗជុំវិញខ្លួនម្តងទៀត ។ លោក គ្រូពេទ្យលើកវ៉ែនតាហុចអោយទៅប៊ុរីថែមទាំងមានប្រសាសន៍ថា :

CHANBOKEO.COM

- ពេលនេះ លោកត្រូវប្រើវ៉ែនតាជាជំនួយមួយពេលហើយ មិន
នឹងថាលោកត្រូវការយូរប៉ុនណាទេ ប៉ុន្តែបើសិនលោកថែទាំភ្នែក តាមបែបបទវេជ្ជបញ្ជា
នោះប្រហែលជានឹងអាចជាសះស្បើយមួយ រយភាគរយបាន មិនយូរមិនឆាប់ ។

នរៈទទួលវ៉ែនតាយកមកពាក់ រួចលើកដៃជំរាបលាលោកគ្រូ ពេទ្យដោយចិត្តរំភើបញាប់ញ័រ ។
គ្រាន់តែចេញមកដល់ក្រោមន្ទីរ
ពេទ្យភ្លាម ស្រាប់តែ :

- បងបុរី..!

បុរីបែរមើលម្ចាស់សម្លេងយ៉ាងរហ័ស ឃើញនារីសោភាមួយរូប ពាក់អាវវាលក
បញ្ចេញគល់សុដនយ៉ាងល្អគាប់ភ្នែក ស្លៀកសំពត់ ខ្លី ពាក់វ៉ែនតាខ្មៅកំពុងឈរអោបផ្កាមួយបាច់ធំ
រង់ចាំរូបគេ ។ នរៈ បើកភ្នែកធំៗ ហើយខទានទាំងភ្ញាក់ផ្អើលថា :

- អូនផលា ?
- ចា៎សមែនហើយ! អរគុណបងណាស់ដែលនៅចំណាំអូនបាន!

នារីដើរចូលមកជិត ហុចបាច់ផ្កាជូនអ្នកកម្លោះ ទាំងទឹកមុខ ញញឹម ។
បុរីលើកដៃទទួលយកទាំងចិត្តភ្ញាក់ផ្អើល ញាប់ញ័ររន្ធត់ យ៉ាងណាមិនដឹង ។
តើធិតារូបស្រស់នោះជានរណា ?

- ម៉េចអូនដឹងកើតថាបងគេងមន្ទីរពេទ្យនេះ ? (បុរីសួរ)
- គឺមកពីអូនធ្វើការទីនេះនោះអី! តែថ្ងៃនេះជាវេនសំរាកទើបអូន អាចមកស្ទាក់ចាំផ្លូវបងបាន ។

បុរីបែររកមើលជុំវិញខ្លួន ក្រែងលោលោកបុរាណ ឬក៏វ៉ាវុធមក
ទទួល ។ តែគេមិនឃើញនរណាម្នាក់សោះ ។

- រកមើលអ្នកដែលត្រូវមកទទួលទៅផ្ទះមែនទេ ?

បុរីងក់ក្បាល ។ ធិតាសោភាក៏ពោលបន្តថា :

- ខ្ញុំបានជួបលោកប៉ានិងម៉ាក់របស់បង កាលពីកន្លះម៉ោងមុននេះ...
- អូហ៍... ហេតុអីផលាស្គាល់ប៉ាម៉ាក់របស់បងកើត ?
- ចឹក៏មិនស្គាល់ បើអ្នកមីងផៃយ៉ាជាម្ដាយមីងរបស់ខ្ញុំ ។
- ពុទ្ធោ..! ម៉េចក៏អញ្ចឹងទៅកើត ? (បុរីលាន់មាត់ខ្សិបៗ)

ការពិត បុរីស្គាល់ផលាយូរឆ្នាំហើយ តែមិនដឹងថានាងជាក្មួយ ស្រីរបស់អ្នកស្រីផៃយ៉ាសោះ ។
ភ្លាមនោះ មាណវីក៏ឆ្លើយថា :

CHANBOKEO.COM

- នេះបើកុំតែលោកទាំងពីរ ចូលមកមើលបង នៅមន្ទីរពេទ្យនេះ ម្ល៉េះសមខ្ញុំមិនដឹងថា បងជាកូនប្រុសរបស់លោកពូបុរាណតែរហូត

ហ្នឹង ។ គិតទៅ ផែនដីពិតជាមូលមែន!

- ហើយចុះអូនមានដឹងទេ ថាលោកទាំងពីរនៅចាំបងកន្លែងណា ?

- គឺ... គាត់មិនបាននៅចាំបងទេ ព្រោះខ្ញុំស្ម័គ្រខ្លួនចាំបងហើយ ។ ពេលនេះ ប្រហែលជាគាត់កំពុងតែចាំបងនៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំហើយ ។

- អ្ហ៎ស ? ថាម៉េច ? គាត់ទៅផ្ទះអូនផលាឯង ?

- ចា៎ស ? ហើយម៉េចបានជាធ្វើមុខភ្ញាក់ផ្អើលអញ្ចឹងផង ?

- គឺ....

ប៊ុរីនិយាយលែងចេញតែម្តង ។ ការពិត ផលាជានារីម្នាក់ដែល មាណពធ្លាប់សុំស្នេហា កាលគេនៅរៀននៅមហាវិទ្យាល័យឯភ្នំពេញ

ហើយធ្លាប់បានដើរលេងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតដិតទៀតផង ។ ថៃដន្យ ពេលគេបានទៅរៀននៅជប៉ុន គេក៏ចាប់ណាយចិត្តពីនាងទៅដោយ ឯកឯង ។ ពេលនេះ

គេកំពុងតែត្រូវធ្នឹងស្លាក់ទទឹងកហើយ ។

មិនយូរប៉ុន្មាន ផលាក៏បររថយន្តមកដល់វីឡាមួយដ៏ធំជង្រ្គឹង ។ ប៊ុរីចុះពីរថយន្ត ដើរចេញទៅ ទាំងដួងចិត្តច្របូកច្របល់អំពល់ខុស ប្រក្រតី ។ នៅទីនោះ ប៊ុរីក៏បានប្រទះវត្តមានរបស់លោកបុរាណនិង ភរិយា ព្រមទាំង

លោកផៃយ៉ាតនិងអ្នកស្រីឆដាជាឪពុកម្តាយរបស់ កញ្ញាផលានៅទីនោះផង ។ គេក៏លើកដៃផ្តុំជរាបសួរ ។

- ម៉េចហើយកូនប្រុស ? ជាស្រួលបួលហើយហ្អែស ?

អ្នកស្រីផៃយ៉ាសួរ ។

- បា៎ទ! គឺជិតដូចធម្មតាវិញហើយ ។ (ប៊ុរីឆ្លើយ)

ពេលនោះ ប៊ុរីសង្កេតឃើញចាស់ៗហាក់ដូចជាយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះសុខទុក្ខរបស់នាយគ្រប់គ្នា ។ គេនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ ឯង លួចគិតថា :

- តើលោកទាំងបួននាក់កំពុងគិតអ្វីដែរទៅ ? ឬក៏លោកបានដឹង រឿងអតិតកាលរវាងយើងនិងផលា ?

CHANBOKEO.COM

គេនឹកភ័យខ្លួនផ្អួចៗ រសាប់រសល់នៅមិនសុខសោះ ។ ខណៈ នោះ លោកបុរាណក៏មានប្រសាសន៍ថា :

- យើងនឹងស្នាក់ទីនេះពីរបីថ្ងៃ រង់ចាំមើលថាតើភ្នែករបស់កូនមាន ប្រតិកម្មយ៉ាងណាដែរ ។ បើមានរឿងអ្វីមិនស្រួល នោះកូនអាចវិល ត្រលប់ទៅអោយពេទ្យពិនិត្យវិញបាន មិនបាច់ធ្វើដំណើរឆ្ងាយ ។ បន្តិចទៀត មីងបូរារបស់ឯងក៏នឹងមកដល់ទីនេះ បរិភោគបាយជុំគ្នាដែរ ។

បុរីដាក់មុខចុះមិននិយាយអ្វីទេ ។ ការពិត គេជាមនុស្សបាន មាត់បានកណាស់ តែពេលនេះ គេគ្មានអារម្មណ៍ចង់និយាយលេង ជាមួយនរណាទេ ។ ចិត្តគេចង់តែហោះត្រលប់ទៅបាត់ដំបងវិញថ្ងៃ នេះតែម្តង ។ ចៃដន្យចាស់ៗមានកម្មវិធីផ្សេងៗធ្វើឲ្យនាយត្រូវ អាក់ខានបំណងរបស់គេអស់រលីងតែម្តង ។

អ្នកស្រីឆដាអង្គុយសម្លឹងមុខបុរីយូរហើយ ក៏សួរថា :

- បុរីទៅរៀនជប៉ុនអស់ពីរបីឆ្នាំ ដូចជាមិនដែលឃើញសរសេរសំបុត្រអ្វីមកលេងសួរសុខទុក្ខអីសោះ ប្រហែលជាជាប់រៀនមមា ញឹកហើយមើលទៅ!

នរៈធ្វើមុខញឹមៗមិនហ៊ានឆ្លើយទេ ។ តើនរណាទៅ ហ៊ានឆ្លើយ នោះលោកអើយ បើកាលណោះ បុរីដើរលេងមានមិត្តស្រីរាប់មិន អស់យ៉ាងនោះ ? ឃើញនាយនៅអឹមអៀន លោកផៃយ៉ាតមាន ប្រសាសន៍ថា :

- ប្រហែលជាកូនធុញទ្រាន់នឹងការសន្ទនារបស់ចាស់ៗហើយបុរី! នែ៎ បើអផ្សុកពេក... ចេញទៅនិយាយលេងជាមួយនឹងផលាទៅ ។ គេបែកឯងយូរឆ្នាំហើយ ប្រហែលជាមានអ្វីច្រើនត្រូវនិយាយប្រាប់ គ្នា មែនទេ ? ទៅចុះណ៎!

បានទទួលការអនុញ្ញាតហើយ បុរីក៏ដើបទៅអង្គុយនៅកៅអីថ្ម មួយនៅចំហៀងផ្ទះ មើលសេកក្នុងទ្រុងមួយគូកំពុងចឹកគ្នា :

- ឱ! សេកអើយ... មើលទៅអ្នក ហាក់ដូចជាមានសេចក្តីសុខ ណាស់... តែខ្ញុំវិញហេតុដូចម្តេចបានជាតប់ប្រមល់ម្លេះ ?

ភ្លាមនោះ ផលាយកទឹកត្រជាក់មកហុចអោយបុរសយើង រួច ដាក់ខ្លួនអង្គុយជិតនាយភ្លាម :

- ពីរឆ្នាំហើយ ដែលយើងដាច់ដំណឹងពីគ្នា ។ ពេលនេះ ផលា ចង់ដឹងណាស់ថា បងបុរីនៅគិតយ៉ាងណាដែរចំពោះរឿងយើង ?

CHANBOKEO.COM

ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើតដែលផិតាសួរនាយត្រង់ៗដូច្នេះ ។ គេមិនឆ្លើយ តបនាងសោះ បែរជាសួរត្រលប់ទៅវិញថា :

- ហើយចុះផលា នៅគិតយ៉ាងណាចំពោះបងវិញ ?

ផលាសម្លឹងមុខនរៈដោយក្រសែភ្នែកភ្លឺថ្លាផ្លេកៗ :

- ផលាមិនដែលប្រែប្រួលចិត្ត ពីរឿងអតិតកាលនិងពាក្យសន្យា របស់យើងទេ ប៉ុន្តែ... ផលាក៏មិនដឹងដែរថា បងនៅមានចិត្ត ចំពោះផលាដដែល ឬក៏យ៉ាងណា ?

មែនហើយ... ប៊ុរីមានចិត្តប្រែប្រួលមិនទៀងម្តងណាឡើយ ។ គេជាបុរសសម្បូណ៌ស្នេហ៍ ទៅដល់កន្លែងណា មានមិត្តស្រីត្រង់ហ្នឹង សន្យាត្រង់ហ្នឹង... រួចហើយក៏ភ្លេចចោលសូន្យឈឹងត្រង់ហ្នឹងដែរ ។ ពេលនេះ គេរកអ្វីមកនិយាយប្រាប់ផលាមិនបានឡើយ ។ មាណព នៅស្ងៀម មួយស្របក់ ក៏ស្រដីថា :

- មនុស្សយើងខ្លះ កាលនៅយុវវ័យតែងធ្វើអ្វីមិនបានគិតរាក់ជ្រៅ ទេ គិតតែពីធ្វើៗទៅដោយភាពភ្លើនភ្លើន ព្រើលតាមចំណង់ដោយ មិនគិតអំពីលទ្ធផលចុងក្រោយ ។ ថៃ្ងដន្យ លុះគេឈានចូលដល់ វ័យមួយទៀតដែលចេះទទួលខុសត្រូវ... ទើបគេដឹងថា អ្វីដែលគេ បានប្រព្រឹត្តពីក្មេង ជាអំពើកម្លៅ ខ្វះការពិចារណា ហើយគេក៏ មានវិប្បដិសារីនឹកស្តាយក្រោយចំពោះការប្រព្រឹត្តរបស់គេ រួចគេក៏ មានចិត្តសោកសៅ ព្រោះមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីកែកុន អតិតកាលអោយមកល្អជាវិញបាន...

- មានន័យថា ទូករបស់បងចេញចាកកំពង់ ស្វែងត្រើយថ្មីហើយ មែនទេ ?

- មិនមែនទេ... គឺមានន័យថា បងរកដីដាំដើមដូងរបស់បងមិន ទាន់បាន ម្ល៉ោះហើយក៏ចេះតែអណ្តែតត្រសែតរកទីដែលសមគួរនឹង ទម្លាក់ផ្លែដូងដាំ... ថៃ្ងដន្យពេលរកដីបានហើយ ដូងរបស់បងក៏ត្រូវ ចោរលួចបាត់ទៅ... ទើបពេលនេះ បងមិនដឹងថា បងគួរធ្វើយ៉ាង ម៉េចតទៅទៀតឡើយ ។

ផលាជ្រួញចិញ្ចើម ទំនងដូចជាកំពុងគិតនូវសំដីរបស់ប៊ុរីដែល ប្រកបដោយប្រស្នាជីវិត ។ បន្តិចមក នាងក៏ស្រដីថា :

- ដូច្នេះ ផលាមិនគួរនឹងសាងក្តីសង្ឃឹមអ្វី ចំពោះរឿងយើង តទៅ ទៀតដែរ មែនទេ ?

ប៊ុរីងក់ក្បាល ហើយវាចាតបខ្សិបៗថា :

- អោយបងសូមទោសផងណា៎ ផលា!...

CHANBOKEO.COM

ភ្លាមនោះ បុរសយើងសង្កេតឃើញថា ផលាកំពុងមានទឹកភ្នែក រលីងរលោង ។ គេក៏លូកទៅចាប់ដៃនាង ទះបន្ថើរៗ ព្រមទាំង ស្រដីល្ហងលោមថា :

- តែយើងនៅអាចរាប់គ្នាជាមិត្ត ឬជាសាច់ញាតិបានទេតើហ៎...

ផលាលេបទឹកមាត់ក្អឹក បំបាត់ភាពសៅហ្មងក្នុងចិត្តហើយក៏ ញញឹមសាថ្មី :

- តើផលាអាចសុំស្គាល់នារី ដែលបងជ្រើសរើសជាគូជីវិតផងបាន ដែរឬទេ ?

- បើសិនជាបងរកគេឃើញ... នោះបងនឹងណែនាំអោយផលាបាន ជួបមិនខាន ។

បរិយាកាសក៏ប្រែជាធូរស្រាលបន្តិច ចំពោះបុរីដែលគេមាន ឱកាសទម្លាយនូវឫសក្នុងដួងចិត្តប្រាប់ផលាមក ។ តែចំពោះមាណវី វិញ ថ្វីបើនាងប្រឹងញញឹមដាក់បុរីបានយ៉ាងស្រស់បំព្រង ប៉ុន្តែនៅ ក្នុងចិត្ត... ធិតាឈឺសែនឈឺ... សឹងតែស្រែកឲ្យបែកអាកាស ព្រោះ តែការខកចិត្តចំពោះស្នេហា ។ នេះឬចិត្តបុរស ? ពិតជាសាវា ណាស់... នេះហើយស្នាមស្នេហ៍យុវវ័យ...ពិតជាប្រែប្រួលមិនទៀង ទាត់ដូចដែលចាស់ៗធ្លាប់បានផ្ដែផ្ដាំប្រដៅកូនចៅ... ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វី.. ហេតុអ្វីក្មេងៗមិនព្រមជឿចាស់សោះ ? ពេលនេះផលាយល់ហើយ ថាអ្វីដែលឪពុកម្ដាយនាងបានប្រៀនមកនោះមិនខុសពីការពិតទេ ។ នាងធ្លាប់ប្រឆាំងរឹងរូសចំពោះការស្ដីប្រដៅរបស់គាត់នាគ្រាមួយក្នុង អតីតកាល ។ កាលណោះ មាណវីកំពុងវង្វេងនឹងស្នេហាឈាមរាវ លង់នឹងភាពសង្ហារបស់បុរី លង់នឹងសំដីដ៏សែនពិរោះ ហើយគេក៏ ប៉ិនយកចិត្តស្រីៗណាស់ តើនារីណាមួយមិនលង់នឹងមន្តស្នេហ៍របស់ គេនោះ ? សំណាងល្អ បុរីនៅរក្សាព្រំដែលសីលធម៌អោយផលា នៅឡើយ បើមិនដូច្នោះទេ ពេលនេះ ប្រហែលជាផលាត្រូវយំស្ទា ផងក៏មិនដឹង ។

ពេលបរិភោគអាហារក៏ឈានចូលមកដល់...

អ្នកស្រីបូរាក៏បានមកជួបជុំទទួលទានអាហារ ជាមួយអ្នកទាំង អស់គ្នាដូចដែលលោកបុរាណមានប្រសាសន៍ ។ ថ្វីបើចាស់ៗមាន អារម្មណ៍ថា បរិយាកាសពេលនោះ មានភាពមនោរម្យយ៉ាងណាក៏ ដោយ ក៏បុរីនិងផលាស្វែងរកសេចក្ដីសុខក្នុងចិត្តមិនឃើញឡើយ ។ ផលានឹកតូចចិត្តឥតឧបមាដែលនាងធ្លាប់ចាំបុរីអស់ច្រើនឆ្នាំ តែការ រង់ចាំបែរជាត្រូវខកបំណងយ៉ាងអាសារ ។ ចំណែកនរៈយើងវិញ បានវង្វេងជ្រុះបាត់បេះដូងនៅទីណាមិនដឹង ។ ពេលនេះគេមាន សល់នៅតែរូបកាយប៉ុណ្ណោះ ។

CHANBOKEO.COM

ឯដួងវិញ្ញាណរបស់គេ បានហោះ ហើរអណ្តែតចាកចោលខ្លួនគេ ទៅលង់ក្នុងទឹកស្ទឹងសង្កែ ឯក្រុងបាត់ដំបងនោះបាត់តាំងពីកាលណាទៅហើយ ។

ooooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី១១
ឪពុក

ប៊ុរីភ្ញាក់ពីព្រលឹម រៀបចំខោអាវ...

- គិតទៅណាហ្នឹងប៊ុរី ?

លោកបុរាណឃើញកូនរៀបឥវ៉ាន់ក៏សួរ ។

- គឺ... ចង់វិលទៅបាត់ដំបងវិញថ្ងៃនេះលោកប៉ា ។
- អូហ៍... ឥលូវនេះ កូនស្រលាញ់បាត់ដំបងវិញហើយហ្ន៎ស ?

ប៊ុរីឈ្ងោកមុខមិនហ៊ានតបនឹងឪពុកវិញទេ ។ លោកបុរាណក៏ មានប្រសាសន៍បន្តថា :

- ប៉ាមានការនៅភ្នំពេញនេះ មិនទាន់អាចត្រលប់ទៅផ្ទះវិញបានទេ ចាំពីរបីថ្ងៃទៀត ។ ដូច្នេះ ចូរកូនមើលថែទាំខ្លួនផងណ៎ា !
- បាទ លោកប៉ា !

រំពេចនោះ រ៉ាវុធបររថយន្តមកដល់ ។ ប៊ុរីក៏ប្រញិបប្រញាប់ ឡើងរថយន្តភ្លាម ស្រាប់តែ :

- ផលាសុំទៅតាមម្នាក់ផង បងប៊ុរី ! (ផលារត់មកដល់ដែរ)
- អូហ៍ បងមិនមែនទៅដើរលេងវិលល្ងាចទេ ផលា ! បើអូនចង់ ទៅលេង ចាំទៅជុំគ្នាជាមួយលោកប៉ារបស់បងវិញណ៎ា (ប៊ុរីឆ្លើយ)

ផលាធ្វើមុខស្មើក ថយចេញទៅវិញ ។ ការពិត នាងមិនទាន់ អស់ចិត្តទេ ដែលសុខៗ ប៊ុរីដើរចេញពីជីវិតស្នេហារបស់នាងទៅ ដោយសោះកក្រោះ ។
នាងចង់ដឹងណាស់ថាតើគូប្រជែងរបស់នាង ជានរណា ?
ហើយហេតុអ្វីនារីនោះមានឥទ្ធិពលដណ្តប់ចិត្តរបស់ប៊ុរី បានយ៉ាងងាយដូច្នេះ ?
តើប៊ុរីពិតជាបោះយុថ្កាចតទូកជីវិត ក្នុងទឹក

CHANBOKEO.COM

ស្មឹងសង្កៃនោះមែនឬក៏គ្រាន់តែជាភាពភ្លើតភ្លើនមួយរបស់គេដែល
មិនទាន់លះបង់បាននៅឡើយ ?

កំពុងតែគិត ស្រាប់តែ...ទីន! ទីន!

នារីសោភាមួយរូបបររថយន្តមកដល់ ។ ឃើញវត្ថុមានរបស់ នាងភ្លាម ប៊ុរីភ្ញាក់ក្រញាង
លាន់មាត់ថា :

- អូនសម្ផស្ស ?

ផលាបែរមើលទៅសម្ផស្ស ដែលដើរចុះពីរថយន្តក្នុងសម្លៀក យ៉ាងស៊ីវិល័យថ្លៃអស្ចារ្យ
ហើយបើកភ្នែកធំៗ ទំនងភ្ញាក់ផ្អើល ។ ឆវីល្អួចគិតក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- នេះឬ នារីម្ចាស់ចិត្តរបស់បងប៊ុរី ? ពិតជាសិចស៊ីណាស់តើហ៎!

សម្ផស្សឈ្លោកនិយាយជាមួយប៊ុរីនិងរ៉ាវុធ ដោយមិនរវីរវល់
នឹងវត្ថុមានរបស់ផលាដែលកំពុងឈរក្បែរនោះឡើយ :

- បងទាំងពីរទៅណាហ្នឹង ? កុំប្រាប់ណា ថាបងរ៉ាវុធកំពុងចង់នាំ
បងប៊ុរីទៅវាលចំណតយន្តហោះ!

- អូនទាយត្រូវហើយ សម្ផស្ស! (រ៉ាវុធឆ្លើយ) នាយប៊ុរីគេមានការ
ត្រូវត្រលប់ទៅបាត់ដំបងឥឡូវនេះ ។

- អញ្ចឹង សម្ផស្សសុំតាមទៅផង ។ កាលមុន សម្ផស្សខំតាមទៅ លេងដល់បាត់ដំបង
បងប៊ុរីចេញដើរក្រៅក្រុងចោលអូនបាត់ ។ លុះអូនត្រលប់មកភ្នំពេញវិញហើយ
ក៏នៅមិនឃើញមកតាមរកអូន ទៀត ។ ព្រឹកមិញអូនឮគិមណាងប្រាប់ថាបងស្នាក់នៅទីនេះ ទើប
អូនតាមមករកតែម្ដង ។ ស្អប់មែន បងប៊ុរីឯងនេះ! ឥឡូវចេះ
វាយឫកដាក់សម្ផស្សដល់ស្ទូរហើយ ។

សម្ផស្សនិយាយហាក់ដូចជាមិនបានដឹងរឿងប៊ុរីត្រូវរបួសដោយ
ផ្សែងគ្រាប់ផ្លោងនៅភ្នំជញ្ជាំងរហូតដល់ត្រូវការការព្យាបាលពិសេស នោះឡើយ ។
ថាផុតពីមាត់មិនទាន់ ស្រីស្រស់ក៏ហាក់ឡើងរថយន្ត របស់រ៉ាវុធនៅបាំងក្រោយភ្លាម ។

- ហើយចុះឡានរបស់អូនវិញនោះ សម្ផស្ស ? (រ៉ាវុធសួរ)

- បងរ៉ាវុធជួយយកទុកអោយផងទៅណ៎! នែះកូនសោរ!

CHANBOKEO.COM

សម្ផស្សបោះកូនសោរអោយរ៉ាវុធវិញហើយអង្គុយធ្វើមិនដឹង ។ រ៉ាវុធនិងបុរីមើលមុខគ្នា តែគ្មាននរណាហ៊ានវាចាថាម៉េចទេ ។ ភ្លាម នោះស្រាប់តែផលាបើកទ្វារម្ខាងទៀតចូលអង្គុយដែរ ព្រមទាំងវាចា ទៅបុរីថា :

- ផលានឹងជូនបងបុរីទៅបាត់ដំបងថ្ងៃនេះដែរ ។ មិនដែលបាន ជួបនិយាយគ្នាជាមួយបងបុរីយូរឆ្នាំ ផលាដូចជានឹកបងអ្វីម្ល៉េះទេ ។

បុរីភ្ញាក់ព្រើតនឹកក្នុងចិត្តថា :

- ក្រែងម្សិលមិញយើងនិយាយគ្នាជាក់ច្បាស់ហើយតើ ផលា ? ចុះ ហេតុអ្វី ថ្ងៃនេះ អូនដូរចិត្តទៅវិញអញ្ចឹង ?

ពេលនោះ បុរីរមួលក្នុងពោះ ហាក់ដូចជាចង់ឈឺ...

- យ៉ាងម៉េចហ្នឹងបុរី ? មិនស្រួលខ្លួនហ្អែស ? (រ៉ាវុធសួរ)
- គឺ គ្នាកំពុងពុលបរិយាកាស... ប្រហែលជាក្រុងភ្នំពេញនេះមាន ឧស្ម័នពុលច្រើនពេកទេដឹង ?

រ៉ាវុធយល់ហេតុការណ៍លួចញញឹម រួចហើយស្រដីខ្សិបៗដាក់ ត្រចៀករបស់មិត្តខ្លួនថា :

- មើលទៅ គ្មាននរណាអាចជួយឯងបានទេ បុរី... ចេះចង ត្រូវតែ ចេះស្រាយដោយខ្លួនឯងហើយ ។

ថាហើយ គេក៏បររថយន្តចេញទៅ ។ បុរីធ្វើមុខស្ពឹក និយាយ លែងចេញ ។ នៅបាំងខាងក្រោយ នារីរូបស្រស់ពីររូបលួចចោល កន្ទុយភ្នែកប្រយុទ្ធគ្នាយ៉ាងខែងរ៉ែង... មិនដឹងថាតើខ្លាមួយណាខ្លាំង ជាងទេ ទាល់តែយើងតាមដានតទៅទៀតហើយ ។

យន្តហោះរោទិ៍ង្ហូងយ៉ាងលាន់ខ្ទ័រដី...

បុរីភ័យអរៗតែក្នុងចិត្ត ។ គេបែរមើលភ្នំពេញជាចុងក្រោយ :

- ឱភ្នំពេញដ៏ស្រស់ស្អាតអើយ... ពេលនេះ ខ្ញុំសូមលាទៅស្វែងរក សោភ័ណពិតរបស់ទីក្រុងកំណើតរបស់ខ្ញុំ ឯបាត់ដំបងវិញហើយ មិនដឹងថ្ងៃណាយើងវិលជួបអ្នកទៀតទេ...

មែនហើយ... កាលគេចេញដំណើរពីភ្នំពេញទៅបាត់ដំបងកាល ពីជាងមួយខែមុននេះ គេគិតថា គេនឹងទៅបាត់ដំបងតែពីរបីថ្ងៃទេ ថៃដន្យ ស្ថានការណ៍បានផ្លាស់ប្តូរ ។ គេក៏បានធ្លាក់ជាប់ផុងក្នុងដីឥដ្ឋ នាមាត់ស្ទឹងសង្កែដកជើងមិនរួច... ថែមទាំងជ្រុះបាត់បេះដូងរបស់ គេទៅក្នុងទឹកស្ទឹងរកមិនទាន់ឃើញទៀតផង ។ ពេលនេះ អ្វីដែល គេប៉ងប្រាថ្នាធំបំផុតនោះ

គឺ...ស្វែងរកបេះដូងរបស់គេអោយឃើញ មកវិញ ។ មិនដូច្នេះទេ...
គេមិនចាកចោលដីបាត់ដំបងជាដាច់ ខាត ។ នរៈបានស្បថសច្ចាក្នុងចិត្តយ៉ាងដូច្នេះតែម្នាក់ឯង...

នៅកៅអីសងខាងឆ្វេងស្តាំរបស់ប៊ុរី... នារីពីររូបកំពុងដណ្តើម គ្នាយកចិត្តយកថ្លើមនរៈដល់ស្ទូរហើយ ជួនពេលខ្លះធ្វើអោយបុរស យើងគិតថា គេជាកូនតុក្កតាមួយអោយនារីធ្វើនុយសំរាប់ប្រជែងគ្នា ដណ្តើមជ័យលាភី ។ យូរៗម្តង នាយយើងលួចដើបទៅឈរនៅ មុខបន្ទប់ទឹកតែម្នាក់ឯង ដើម្បីគេចចេញពីសមរភូមិប្រយុទ្ធដោយ កម្លាំងកន្ទុយភ្នែកបាញ់ផ្តក់សម្លក់គ្នាអោយស្លាប់ចិត្តគូភាគីម្ខាងៗ ។

មកដល់ក្រុងបាត់ដំបងភ្លាម ប៊ុរីក៏ហៅរ៉ឺម៉កជិះ ។

- ស្លាប់ហើយ សម្ផស្ស ស្លៀកមីនីខ្លីយ៉ាងនេះ អោយឡើងជិះរ៉ឺម៉ក យ៉ាងម៉េចកើត ? ហៅឡានតាក់ស៊ីបានទេ បងប៊ុរី ?

ប៊ុរីលើកវ៉ែនតាខ្មៅពាក់ រួចឆ្លើយថា :

- ថៃដន្យ នៅបាត់ដំបង គេជិះតាក់ស៊ីតែសំរាប់ធ្វើដំណើរផ្លូវឆ្ងាយ ទេ ហើយចំណតឡានមានចម្ងាយដល់ទៅជាងបីគីឡូឯណោះ អូន សម្ផស្សចង់ដើរទៅហៅជិះ ជាមួយបងទេ ?
- ពុទ្ធោ ? ដល់ទៅបីគីឡូផង ? អញ្ចឹងអោយសម្ផស្សធ្វើម៉េច ?
- មានធ្វើម៉េច ? បើមិនជិះរ៉ឺម៉ក មានតែដើរប៉ុនហ្នឹងឯង !

សម្ផស្សបំរុងនឹងហក់ជិះខាងក្រោយ សំយុងជើងទៅហើយ ស្រាប់តែផលាលោតផ្លោតទៅអង្គុយកាត់មុខបានមុនភ្លែត ។ នារីរូបស្រស់ទាំងពីរធ្វើឌឺយដាក់គ្នាយ៉ាងឆ្មើងឆ្មៃ គ្មាននរណាមួយចាញ់ នរណាសោះ ។ ស្រាប់តែសម្ផស្សធ្វើជាមាយា :

- បងប៊ុរី ជួយលើកអូនដាក់រ៉ឺម៉កបន្តិច ។

ប៊ុរីបែរមើលជុំវិញខ្លួន ឃើញអ្នកដំណើរឈរមើលនរៈព្រោង ព្រាត ។ គេក៏នឹកភ្នករឿងមួយ :

- បងរ៉ឺម៉ក...! ជួយលើកអ្នកនាងរូបស្អាតដាក់រ៉ឺម៉កបន្តិច ចាំខ្ញុំថែម សោហ៊ុយអោយឌុបពីរដង ។

បុរសនោះឮដូច្នោះអរព្រើត ត្បិតគាត់នឹងបានលុយផងបានប៉ះ សាច់នារីរូបស្អាតផង ។ គាត់ក៏សើចស្ញាញចេញធ្មេញគ្រហុបសល់ តែអញ្ញាញធ្មេញពណ៌ផ្កាឈូកគួរឲ្យស្នេហ៍តែម្តង ។ គ្រាន់តែសម្ផស្ស ក្រលេកឃើញគាត់ភ្លាម ក៏ស្រែកវ៉ាសឡើង :

CHIANBOKEO.COM

- នែ៎ពូ មិនបាច់មកជិតទេ! ខ្ញុំឡើងមកជិះខ្លួនឯងក៏បានដែរ ។

សម្ផស្សតតោះតតះឡើងជិះដោយខ្លួនឯងយ៉ាងលំបាក ។ នាង ឧទានថា :

- យី! បើនឹងគ្មានអ្នកបរឡានមកទទួលបែបនេះ ប្រហែលជា សម្ផស្សមិនចេញពីភ្នំពេញឡើយ ។ យ៉ាប់មែនបងបុរី...! ម៉េចមិន ប្រាប់មុនថាយើងនឹងត្រូវជិះរ៉ឺម៉កទៅផ្ទះ ?

ភ្លាមនោះ ផលារមាស់មាត់ណាស់ក៏និយាយឡើងថា :

- អ៊ីយ៉ូយ! បងបុរី! ហេតុអីខ្ញុំវានេះវាភ្លេចច្រើនដូចមនុស្សចាស់ ទៅកើតហ្ន៎ ថាក្រុងបាត់ដំបងវាមិនស៊ីវិល័យដូចភ្នំពេញ... មកលេង ប៉ុន្មានដងហើយ ចេះតែភ្លេចបើកភ្នែកមើលគេមើលឯង... ទៅណា មកណា ដូចយាយចាស់ពពីមពពើមដកខ្ញី... យ៉ាប់ណាស់ខ្ញុំនេះ!

សម្ផស្សឮដូច្នោះក៏សម្លក់ផលាភ្លាម រួចក៏ស្រដីឡើងដែរ :

- បងបុរី! សម្ផស្សចង់ដើរលេងតែពីរនាក់បងទេ សូមប្រាប់អ្នក ទីបីផង ថាកុំមកជ្រៀតជ្រែកពេលយើងចេញទៅណាមកណា ។

បុរីតឹងចិត្តពេកក៏ដកដង្ហើមយូ នឹកក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯង...

- យើងនេះកំពុងនាំភ្លើងចូលផ្ទះហើយ ។ បើសិនយើងនាំអ្នកទាំង ទៅស្នាក់នៅផ្ទះរបស់យើង នោះប្រៀបដូចជាយើងភ្លើងដុតជីវិត ខ្លួនឯងដូច្នោះ ។ តើយើងគួរនាំនាងទាំងពីរទៅណា ដើម្បីកុំអោយ ម៉ៅយល់ច្រឡំនឹងយើង ?...

បន្តិចមក បុរីក៏បញ្ជាអ្នករ៉ឺម៉កអោយដឹកគេទៅដូនទាវ ។

- យី! បងបុរី! ផ្ទះបងមិនមែននៅដូនទាវឯណា ?

សម្ផស្សលាន់មាត់ ។ តែបុរីអង្គុយធ្វើព្រងើយហាក់មិនដឹង មិន ឮអ្វីទាំងអស់ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក គេក៏បានមកដល់មុខផ្ទះ របស់សាមេត ។ គេក៏ហក់ចុះពីរ៉ឺម៉ក ហើយដើរឡើងទៅលើផ្ទះរឹង ស្រាប់តែប្រទះសាមេត និងប្អូនប្រុសរបស់គេ ទាំងពីរនាក់ព្រមគ្នា នៅទីនោះតែម្តង :

- សួស្តីសាមេត!
- យី! បុរី ? សុខសប្បាយទេ ? ថ្ងៃនេះមាននាំមិត្តស្រីមកលេង យើងផងហ្អែស ?

(សាមេតលាន់មាត់)

CHANBOKEO.COM

សាមឿនលួចសម្លឹងនារីទាំងពីរយ៉ាងភ្លឹកពីចម្ងាយ តែគេមិន មានធ្វើមាត់ធ្វើកអ្វីទេ ព្រោះទុកអោយបងប្រុសចេញមុខទទួល ។

- គ្នាសុំផ្ញើមិត្តពីរនាក់អោយនៅស្នាក់លេងពីរបីថ្ងៃបានទេ ?

- អូហ៍ ? ហើយចុះឯងទៅណា ?

- គ្នាមានការផ្ទាល់ខ្លួនពិសេស មិនចង់អោយនារីរូបស្អាតត្រូវអំពល់ ជាមួយ ទើបគិតយកមកផ្ញើអោយនៅលេងនឹងឯងសិនទៅ...

- ប៉ុន្តែ... គ្នាមានសង្សារហើយណា៎... បើនាងឃើញនារីស្រស់ស្អាត លើផ្ទះរបស់ខ្ញុំ តើអោយខ្ញុំទៅដោះស្រាយជាមួយនាងបែបណា ?

- អឺ...គ្រាន់តែពីរបីថ្ងៃតើហ៍ វាមិនជាស្អីទេ ។ បើសិនសង្សារឯង មករករឿង ចាំគ្នាទៅជួយដោះស្រាយអោយ ។

សាមេតធ្វើអេះអុញ ស្រាប់តែប៉ុរីបក់ដៃ :

- សម្លស្ស ! ផលា ! នេះបងសាមេត ជាម្ចាស់ផ្ទះនេះហើយជាមិត្ត របស់បងផង ។ ចំណែកខាងនេះ គឺជាប្អូនប្រុសរបស់គេឈ្មោះ សាមឿន ។

ផលាលួចសម្លឹងសាមឿនមិនដាក់ភ្នែក ថែមទាំងគិតក្នុងចិត្ត ម្នាក់ឯងថា :

- យី ! នៅជនបទតូចតាចបែបនេះ មានបុរសសង្ហាដែរហ្ន៎ ?

សាមឿនហាក់ដូចជារអៀសខ្លួនបន្តិចដែរដែលធិតាទីក្រុងហ៊ឺហា រូបសោភាលួចគន់រូបគេមិនដាក់ភ្នែក ។ បន្តិចមក សាមេតក៏នាំនារី ទាំងពីរទៅបង្ហាញកន្លែងស្នាក់ ។ ភ្លាមនោះ ប៉ុរីក៏លួចខ្សិបប្រាប់ ទៅសាមឿនថា :

- បងលាទៅវិញសិនហើយ... ហើយប្រាប់សាមេតផងថាមិនបាច់ តាមរកបងទេ ព្រោះបងមិននៅផ្ទះ ។ ចាំពីរបីថ្ងៃទៀត បងមក ទទួលពួកនាងត្រឡប់ទៅវិញ ។

- បាទ !

សាមឿនឆ្លើយទាំងទឹកមុខឆ្ងើងឆ្ងល់ ។ ប៉ុរីក៏ហក់រឹងឡើងវ៉ុម៉ក ត្រលប់ក្រោយភ្លាមយ៉ាងរហ័សដោយមិនរង់ចាំមើលថាតើសាមេតគេ នឹងទទួលនារីទាំងពីររូបនោះយ៉ាងណាទេ ។ មួយសន្ទុះមក គេក៏ បានមកដល់ផ្ទះលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ ក៏ជួបនឹងអ្នកគ្រួចរណៃ :

- ជំរាបសួរបាទ !

CHIANBOKEO.COM

- អូហ៍... បុរី! ជាសះស្បើយហើយហ្អែសកូន ?
- បាទ! បានស្រួលបួលវិញហើយ... ហើយចុះស្រីម៉ៅនៅដែរឬទេ អ្នកមីង ?
ស្រាប់តែអ្នកគ្រូជូតទឹកមុខតែម្តង រួចឆ្លើយថា :
- មែនហើយ... មីងក៏ចង់សួរកូនរឿងហ្នឹងដែរ... ថាតើកូនបាន ប្រព្រឹត្តអ្វីលើគេខ្លះ ទើបកូនស្រីរបស់មីងលែងជាមនុស្សធម្មតា នឹងគេរស់រលីងយ៉ាងអញ្ចឹង ?
បុរីស្លេះទឹកមុខភ្លាម រួចស្រាប់តែដាក់ខ្លួនលុតជង្គង់ចុះចំពោះ មុខអ្នកគ្រូ លើកដៃទាំងគូប្រណម្យឡើង :
- កូនពិតជាបានប្រព្រឹត្តខុសឆ្គងពិតមែន សូមអ្នកម្តាយលើកទោស ឲ្យកូនផង! ពេលនេះកូនចូលខ្លួនមកទទួលការដាក់ទោសពីអ្នក ម្តាយហើយ!
បុរីពោលទាំងអួលៗ ហាក់ដូចជាកំពុងមានក្តីអាឡោះអាល័យ នៅក្នុងចិត្តចំពោះស្រីម៉ៅជាអតិបរិមា ។ អ្នកគ្រូឃើញបុរីធ្វើដូច្នោះ ក៏ភ្ញាក់ស្រឡាំងកាំង ត្បិតមិននឹកស្មានថានរៈមកទទួលសារភាពខ្លួន យ៉ាងងាយៗដូច្នោះឡើយ ។ អ្នកគ្រូក៏មានប្រសាសន៍បន្តថា :
- ហើយបុរីមានគិតទេ ថាមីងនិងពូ គួរដាក់ទោសកូនយ៉ាងណា ?
- គឺ...យ៉ាងណាក៏បានដែរ សុំតែអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំបានជួបម៉ៅវិញ
- ចុះបើម៉ៅគេមិនចង់ជួប តើគិតយ៉ាងម៉េចវិញ ?
- មិនមែនទេ... ខ្ញុំដឹងថាម៉ៅពិតជាចង់ជួបខ្ញុំ... តែបើនាងគេច ប្រហែលជាមកពីនាងខ្លាចចាស់ទុំស្តីបន្ទោស ឬក៏ខ្លាចខ្ញុំមានអតិត កាលមិនជ្រះស្រឡះ ដែលអាចធ្វើឲ្យប្រឡាក់ប្រឡូសដល់កត្តិយស របស់នាង ។
- ចេះគិតដូច្នោះ ល្អហើយ! ប៉ុន្តែ ចាស់ទុំរបស់នាង មិនបានស្តី បន្ទោសអ្វីដល់នាងទេ ព្រោះនាងជាជនរងគ្រោះ មិនមែនជាជន ដែលបំពានគេនោះទេ ។ ដូច្នេះ ចាស់ទុំចង់ដាក់ទោសអ្នកដែល បំពានគេមិនគប្បីឯណោះទៅវិញទេតើហ៍ កូនយល់ហើយឬនៅ ?
បុរីឮប្រយោគនេះ ក៏ឈ្ងោកមុខវាចាទៅអ្នកគ្រូថា :
- ឥឡូវនេះ កូនចូលខ្លួនមកអោយលោកឪពុកអ្នកម្តាយដាក់ទោស ហើយ សូមលោកជួយប្រដៃប្រដៅណែនាំផ្លូវកូនផង ។
នេះជាលើកដំបូងហើយដែលបុរីហៅអ្នកដទៃស្មើម្តាយរបស់ខ្លួន ដែលខ្លួនមិនដែលនឹកនាថានឹងធ្វើដូច្នេះឡើយ កាលពីដើមរៀងមក

CHANBOKEO.COM

សូម្បីតែអ្នកស្រីផៃយ៉ាដែលរៀបការនឹងលោកបុរាណពេញច្បាប់ ក៏
គេនៅមិនទាន់ទទួលអ្នកស្រីជាម្ដាយផង ។ បន្តិចមក អ្នកគ្រូមាន ប្រសាសន៍សួរមាណពទៀតថា :
- ហើយចុះ អតីតកាលរបស់ខ្លួនវិញ បុរីមានរៀបចំជ្រះស្រឡះ ហើយឬនៅកូន ?
បើមិនទាន់ជ្រះស្អាតទេ កុំអាលចង់ជួបកូនម៉ៅអី ក្រែងនាំអោយនាងល្អក់ចិត្តទទេៗ ។
ចូរបែរទៅជំរះរឿងចាស់ៗឲ្យ ស្អាត មានរបៀបសិនទៅ នោះម៉ៅគេនឹងរំភើបចិត្តចំពោះកូន
រិតតែខ្លាំងជាងនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពេលនេះ ម៉ៅក៏មិនបាននៅផ្ទះ ដែរទេ
ទោះបុរីចង់ជួបក៏មិនបានជួបគេឡើយ...

មាណពភ្ញាក់ព្រើត ងើបមុខឡើងសួរអ្នកគ្រូថា :
- តើម៉ៅគេទៅណា ? កូនសូមដឹងផងបានទេ អ្នកម្ដាយ ?
- កន្លែងដែលម៉ៅអាចទៅនោះ មិនមានច្រើនទេ ។ បើកូនពិតជា ស្រឡាញ់នាងប្រាកដមែន
យកបេះដូងរបស់ខ្លួនទៅគិតទៅថា តើ ម៉ៅគេចូលចិត្តទៅកន្លែងណាខ្លះ ?

ភ្លាមនោះ បុរីនឹកអរភើតតែម្ដង រួចថ្វាយបង្គំអ្នកគ្រូក្បាលដល់ កម្រាល :
- អរគុណអ្នកម្ដាយដែលបានជួយបំភ្លឺផ្លូវជីវិតរបស់កូន ។

មាណពក៏បាក់ចេញពីផ្ទះរឹង សំដៅមាត់ស្ទឹងសង្កែ ទៅកន្លែង
មួយដែលគេនឹងម៉ៅធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍នឹងគ្នា...

នៅលើដង្កត់ឈើមួយក្រោមម្លប់ដើមដូង ដែលដុះទេរចូលទៅ ក្នុងស្ទឹង នារីមួយរូប
សក់វែងអន្លាយខ្មៅរលើប នៅអង្គុយច្រងុក
សំកុកតែម្នាក់ឯងសម្លឹងខ្សែទឹកហូរដោយទឹកមុខក្រៀមក្រំ ។ គ្រាន់
តែក្រលេកឃើញវត្តមានរបស់ឆវីភ្លាម បេះដូងបុរីក៏កញ្ជ្រោលញាប់ ញ័រខុសចង្វាក់ភ្លាមតែម្ដង ។
គេឈរគយគន់នាងពីក្រោយយ៉ាងយូរ ស្ទើរមិនហ៊ានដកដង្ហើម ។
ក្រោមពន្លឺដ៏ស្រទន់នៃសែងឱភាសព្រះ សូរ្យពណ៌មាស
ឆ្លុះពណ៌ដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ផ្ទៃមេឃស្រកានាគទៅ ក្នុងទឹកស្ទឹងសង្កែ
ស្រស់កល្យាណីមានសោភ័ណមិនខុសពីរតននារី
នៅក្នុងគំនូរវិចិត្រកម្មរបស់សិល្បករញីកឌីមឡើយ ។ សូរសៀង
ស្រទន់នៃបទចម្រៀងរបស់លោកស៊ិនស៊ីសាមុត និពន្ធដោយលោក គង្គប៊ុនឈឿន
បានលាន់ឮល្វើយៗតាមរយៈឃោសនសព្ទក្នុងពិធី មង្គលមួយ

CHANBOKEO.COM

រសាត់តាមវាតាមកអង្អែលអារម្មណ៍បុរសយើងអោយរីង រិតតែព្រឺព្រួចអារម្មណ៍ឡើង រំភើបឡើងនឹងសោភ័ណនារីខេមរាដង ស្ទឹងសង្កែ...

- វិចិត្រករអើយកុំបាច់គូរអី... នៅក្នុងលោកិយ៍ស្រីល្អគ្មានទេ...
  មានតែរំដួលដងស្ទឹងសង្កែ ដែលខ្ញុំលួចស្នេហ៍...
  ទោះរយខួបខែក៏ នៅចាំចង...

ថៃដន្យ មាណវីមួយរូបនេះ មិនមែនជាផ្ការំដួលរបស់លោក គង្គប៊ុនឈឿនទេ តែជាផ្កាកុលាបមួយទងដែលកំពុងរីកចោលក្លិន យ៉ាងក្រអូបក្នុងបេះដូងរបស់បុរី កម្លោះក្រុងបាត់ដំបងយើង... នាង ពិតជាមានសោភ័ណសម្ផស្សស្រស់ត្រកាលប្រណីតគួរអោយចាប់ចិត្ត ចេតនាប្រតិពទ្ធ័យ៉ាងក្រៃលែង នឹងរកពាក្យអ្វីមកបរិយាយអោយ សមស្មើមិនបានឡើយ ។

បន្តិចមក គេក៏ដើរទៅជិតហើយដាក់ខ្លួនអង្គុយពីក្រោយស្រស់ កល្យាណ ។ គេលូកដៃស្រវាអោបចង្កេះធិតាពីក្រោយយ៉ាងថ្នមៗ ព្រមទាំងអោនខ្សិបហៅនាងដោយទឹកចិត្តប្រតិពទ្ធ័បេតីរំភើប :

- ម៉ៅ !

មាណវីបែរក្រោយរឹង យើងរង្វង់ភក្ត្ររបស់បុរីភ្លាម ក៏ភ្ញាក់ក្រញាងសម្តែងកិរិយាហាក់ដូចជារន្ធត់ញាប់ញ័រ :

- ម៉េចអូនធ្វើមុខភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងហ្នឹង ? មិនសប្បាយចិត្តទេ ដែល ឃើញបងត្រលប់មកវិញ ?

ស្រស់ស្រីឈ្ងោកមុខនៅស្ងៀម តែបុរីទទួលអារម្មណ៍ថាធិតាមិន រើបម្រះគេចពីរង្វង់ដៃរបស់គេគ្រាមុនៗទៀតឡើយ ទំនងប្រហែល ជានាងក៏នឹករលឹកបុរសយើងខ្លាំងណាស់ គ្រាន់តែនាងខ្មាស់មិនហ៊ាន បើកទ្វារបង្ហាញដួងចិត្ត ឲ្យមាណពបានយល់បានដឹងអារម្មណ៍ពិត របស់នាងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ឃើញធិតាធ្វើទឹកភ្នែករលីងរលោង នរៈក៏ យកដៃអង្អែលកេសារបស់នាងថ្នមៗ...

- ម៉ៅ ! បងនឹកអូនណាស់... អូនដឹងទេ ? បងនឹកអូនស្ទើរតែគាំង បេះដូងស្លាប់ម្តងៗទៅហើយ ហេតុដូចម្តេចក៏អូនគេចពីបងទៅ បាត់ឥតចឹង ព្រលឹងមាសបង ?

ស្រីម៉ៅនៅតែមិនឆ្លើយដដែល ប៉ុន្តែបុរីចាប់អារម្មណ៍ថាធិតា កំពុងតែរំជើបរំជួលក្នុងចិត្ត មិនតិចជាងរូបនាយឡើយ ព្រោះអី ពេលគេស្រវាចាប់ដៃនាងកាន់ឡើង

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែឃើញត្រជាក់ស្រេប ហើយញ័រទទ្រើក ទំនងភ័យអរផង ជ្រួលច្របល់ក្នុងចិត្តផង ។ គេបបោសដៃនាងបន្តើរៗ :

- ឈប់ខឹង ឈប់ព្រួយចិត្ត ឈប់ខកចិត្តអ្វីទាំងអស់ណាំអូន! ពេលនេះបងវិលមកវិញហើយ... បងសន្យាថានឹងធ្វើអ្វីៗសព្វយ៉ាង ដើម្បីរក្សាកិត្តិយសជូនអូន...

ប៉ុរីឈ្ងោកសម្លឹងក្រសៃភ្នែករបស់មាណវីដែលកំពុងបែរសម្លឹង មកនាយហាក់កំពុងចង់ដឹងពីជំរៅចិត្តរបស់នាងចំពោះខ្លួនយ៉ាង ណា... កាន់តែសម្លឹង គេកាន់តែរំជួលចិត្តទប់មិនបានសោះ ។ មែនហើយ... ពិតមែនតែស្រីម៉ៅជានារីសាមញ្ញមួយរូប តែធិតាមានសន្តានចិត្តប្រពៃណាស់ ។ នរៈដឹងថា នាងគ្រាន់តែយកសំដី អាក្រក់របស់នាងមកបាំងចំណុចខ្សោយរបស់ខ្លួន តែប៉ុណ្ណោះ ។ ពេលនេះ គេក៏បានដឹងដែរថានាងកំពុងមានទឹកភ្នែករលីងរលោង ព្រោះតែត្រេកអរចំពោះវត្តមានរបស់នាយថ្វីបើនាងមិននិយាយស្តី ចេញមកអោយនាយដឹងក៏ដោយ ។ នាងមិនបានហក់រត់គេចពីរូបគេដូចរាល់ដងដែលនាងធ្លាប់ធ្វើចំពោះនាយនោះឡើយ ។ ផ្ទុយទៅ វិញនៅពេលគេលូកកាន់ដៃធិតាយើង គេមានអារម្មណ៍ថា នាង ក៏ស្រវាក្តាប់ដៃនរៈវិញយ៉ាងណែនហាក់ចង់បង្ហាញថា នាងកំពុង មានសេចក្តីនឹករលឹកចំពោះបុរសយើងខ្លាំងឥតឧបមា ។

ជំរៅដួងចិត្ត

- សម្លឹងកែវភ្នែកញ្ញែកដួងចិត្ត មន្តស្នេហ៍អម្រិតប្រោសចិន្តា
  អង្អែលបេះដូងថ្នមឱរា ចំណងទ័យាគូមង្គល ។
- ដៃទ្វេប្រទាក់ផ្ទាក់ក្លិនផ្កា កុលាបសោភាល្អនិមល
  អប់ដោយក្លិនស្នេហ៍ថៃវិបុល ដងស្ទឹងមណ្ឌលខ្ពស់សាក្សី ។
- ទឹកអើយជួយដឹងស្ទឹងអើយចាំ ដីជួយកត់ដាំចាំសំដី
  ដួងចិត្តបងមួយជូនចរណៃ បង្ហាញភក្តីន័យសង្ឃឹម ។
- ជឿបងណាំអូនស្ងួនពាលពៅ ថ្ងៃនេះតទៅសូមញញឹម
  ផ្កាស្លាមង្គលយើងក្រាបផ្ទឹម ស្នេហ៍លាស់ប៉ប្រឹមត្រកាលអើយ..

រំពេចនោះ នរៈឃើញធិតារលីងរលោងទឹកភ្នែក ។ គេក៏យក ដៃទៅអង្អែលកេសានារីថ្នមៗហាក់ប្រាថ្នាលួងលោមចិត្តនាងអោយ ធូរស្បើយ ។ មួយស្របក់ក្រោយមក មាណវីក៏ស្រដីថា :

- តើម៉ៅគួរគិតយ៉ាងណាទៅទើបល្អ ?

CHANBOKEO.COM

- អូនមិនបាច់គិតអ្វីទេម៉ៅ គិតត្រឹមតែថា បងស្រឡាញ់អូនហើយ ស្រឡាញ់រហូតរៀងទៅ...
- ហើយចុះ នារីឯទៀតនោះ ?
- គ្មានទេ... គ្មាននារីណាទៀតទេ...
- ចុះនាងគវិញ ?
- នាងគ ? ក្រែងនាងគក៏ជាអូន មិនមែនទេ ?
- ម៉ៅមិនមែនជានាងគទេ ។ ការពិត នាងគ គឺជាបងស្រីរបស់ នាងភីទេតើហ៎...
- តែបងជឿជាក់ថា នារីម្នាក់ដែលនៅបំរើថ្នាក់ថ្នមបងនោះ គឺជា អូន ថ្វីបើអូនងឺក់មិននិយាយរកបងក៏ដោយ ។
- តើមានអ្វីទៅដែលធ្វើអោយបងជឿជាក់ដល់ម្លឹងនោះ ?
- គឺ... និស្ស័យរបស់អូននោះអី... គឺទោះបីជាអូនខំធ្វើតោះតើយ ឬមាត់អាក្រក់នឹងបងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អូននៅតែបង្ហាញសន្តាន ចិត្តដ៏ល្អរបស់អូន ចំពោះបងជានិច្ចដែរ មិនថាពេលណាទេ ។ បង ធ្លាប់អោបបីត្រកងខ្លួនប្រាណរបស់អូន តាំងពីលើកដំបូងដែលយើង បានជួបគ្នា ធ្លាប់លួចថើបស្រង់ក្លិនខ្លួនរបស់អូន សូម្បីតែពេលអូន បាត់ស្មារតីមិនដឹងខ្លួន ធ្លាប់កាន់ដៃអូញអង្អែលជាញឹកញាប់ រឿងអ្វី ដែលថា បងចំណាំអូនមិនបាន ថ្វីបើកាលមួយនោះបងងងឹតភ្នែក មើលអ្វី មិនឃើញក៏ដោយ ?
- បងពិតជាមិនជឿមែនទេ ថានាងគនោះមានពិតមែន ?
- គឺ... មានមែន... ដល់ទៅពីរនាក់ ម្នាក់ប្រហែលជានាង គ ពិត ប្រាកដ រីឯម្នាក់ទៀតជានាងគដែលងឹក់ងរមិននិយាយជាមួយបង ។
- បងចង់ឃើញគេទេ ? នោះបងនឹងអាលបានជ្រើសរើសថា តើ នារីណាមួយពិតប្រាកដ ដែលបងកំពុងចាប់ចិត្តប្រតិពទ្ធ័...

ពេលនោះ ប៉ុរីរន្ធត់ចិត្តផង កន្ទះរាផង សង្ស័យផង មិនអស់ ចិត្តផង ។ ប៉ុរីយកដៃបបោសកេសានាងបន្តើរៗ ហើយស្រដីថា :
- ថ្វីបើបងមិនដឹងថា នាងគជានរណា តែបងដឹងថានរណាជាម៉ៅ ពិតប្រាកដ គឺបងអាចញែកអ្នកទាំងពីរដាច់ពីគ្នា បានយ៉ាងជាក់ ច្បាស់... តើអូនចង់ពិសោធន៍បងទេ ?

ថាមិនទាន់ចប់ពីមាត់ផង ស្រាប់តែមានមនុស្សក្អកហៅតែម្តង:
- បងប្រុស ? ជាសះស្បើយហើយហ្អឹង ?

ប៉ុរីចាំសម្លេងនោះច្បាស់ណាស់ ។ គេបែរមើលភ្លាមហើយលាន់ មាត់ហៅឡើងថា :

CHANBOKEO.COM

- ប្អូនភី ?
- ចាស គឺខ្ញុំមែន! បងពូកែណាស់ដែលចាំខ្ញុំបាន ។
- ហើយចុះ... បងស្រីនិងពុកម៉ែរបស់ប្អូនវិញនោះ ?
- គាត់នៅលេងជាមួយអ៊ីស្រីអ៊ីប្រុសឯណោះ ។ បងចង់ទៅជួប គាត់ទេ ?
- ចឹមិនចង់ តែបងចង់និយាយជាមួយម៉ៅសិន ។ ហើយចុះឯណា បងស្រីរបស់ប្អូន ?
- នរណាគេ ? បងគហ្វ៉ូស ?
- បាទ!
- នោះ! គាត់កំពុងឈរកាន់កង់ឯខាងលើមាត់ច្រាំងឯណោះ មិន ព្រមចុះមកទេ ខ្លាចរំខានបងទាំងពីរ ។

ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើត បែរមើលតាមដៃនាងតូចភី ឃើញមាណវីមួយ រូបសម្ផុរស្រអែម អាយុប្រហែល ១៧ឆ្នាំ មុខមាត់ស្រដៀងៗនឹង ស្រីម៉ៅដែរ កំពុងឈរកាន់កង់ ចាំនាងតូចភីពិតមែន ។ គេភ្ញាក់ ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តថា :

- ម៉ៅនិយាយការពិតមែនតើហ៍...ពុទ្ធោអើយ...វីវរហើយ តិចយើង ធ្វើអ្វីជ្រុលជ្រួសទៅលើនាងគមែនទៅ ?

ពេលនោះ បុរសយើងក៏ពោលទៅកាន់នាងតូចថា :

- អញ្ជើងនាងតូចទៅផ្ទះមុនចុះ ចាំបងឡើងទៅតាមក្រោយ ។ គ្រា នេះ បងចង់និយាយជាមួយស្រីម៉ៅបន្តិច ។
- ចាស!

នាងតូចភីក៏រត់រឹងនាំនាងគចូលទៅក្នុងបរិវេណគេហដ្ឋានរបស់ លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រទៅ ។

- ឃើញហើយនៅ ? ម៉ៅមិនបានភូតភរទេ ។

ស្រីម៉ៅស្រដីឡើង ។

- បងដឹងតើហ៍ ហើយក៏ដឹងដែរថា នារីដែលនៅបំរើបងឯផ្ទះពូ មេឃុំម្នាក់នោះគឺអូនតែម្តង... ថ្វីបើពេលខ្លះ អូនផ្លាស់វេនជាមួយ នឹងប្អូនគក៏ដោយ ។
- ម៉េចក៏បងដឹងកើតថាជាម៉ៅ ?
- គឺ... បងប្រាប់ហើយតើ... ក្លិនខ្លួននិងនិស្ស័យរបស់អូននោះអី ។ ការពិត អូនបំរើបងទន់ភ្លន់ណាស់ មិនដូចប្អូនគទេ ដែលធ្វើអ្វីឲ្យ ផុតតែពីដៃ មិនហ៊ានមកជិតស្និទ្ធនឹងបងឡើយ ។

CHANBOKEO.COM

- មែនហ្ន៎ស ? ហើយនៅចំណុចត្រង់ណា ពេលវេលាត្រង់ណា ដែលបងនឹងថា ម្នាក់ជាម៉ៅ ឬម្នាក់ជាប្អូនគ ?

- គឺ... អ្នកដែលអង្គុយយាមបងគឺប្អូនគ តែអ្នកដែលធ្លាប់បញ្ចុក បាយបងគឺអូន... អ្នកដែលលាងរបួសអោយបងក៏ជាអូន ។ នារី ដែលនៅអង្គុយមាត់ជណ្ដើរយាមបងនោះក៏ជាអូន ។ ហើយនៅរាត្រី ដែលយើងរត់គេចពីភូមិទៅពួននៅក្នុងព្រៃ គឺអូនជាអ្នកនាំផ្លូវបង រហូត ហើយក៏នៅ...នែបនិត្យជាមួយបងមួយយប់ទល់ភ្លឺដែរ ។

- និយាយតែផ្ដាស...!

- បងនិយាយពិត មិនបានភូតភរទេ... ឬក៏អូនមិនចង់ទទួលគេជា ឪពុករបស់កូនដែលនៅក្នុងផ្ទៃរបស់អូននោះ ?

- នែ៎... បងកាន់តែនិយាយផ្ដេសផ្ដាសទៀតហើយ...

- ម៉ៅ... ? ម្ដេចក៏អូនមិនទទួលស្គាល់ការពិតយ៉ាងនេះ ? យើង បានឆ្លងកាត់ជីវិតរាក់ជ្រៅមកជាមួយគ្នាណ៎ាអូន... ហេតុដូចម្ដេចអូន បែរបដិសេធដូច្នេះទៅកើត ?

ម៉ៅជ្រួញចិញ្ចើម លែងស្ដីតែម្ដង ។ បុរីឃើញកិរិយារបស់នាង ក៏ដើបឈរឡើង ហើយស្រដីថា :

- មែនហើយ... ទោះជាបងខំនិយាយយ៉ាងណាក៏អូននៅតែមិនទុក ចិត្តបងដដែលហ្នឹង... ប៉ុន្តែ បំណាច់បងដាក់ចិត្តស្រឡាញ់រូបអូន ស្មោះនឹងអូនប៉ុណ្ណឹងហើយ អូននៅតែមិនព្រមទទួលរូបបងទៀត... បងក៏សុខចិត្តកាត់បេះដូងរបស់បងធ្វើស្ទឹងសង្កែនេះវិញចុះ ។

ថាហើយ មាណពក៏ដើររឹងទៅកាន់ឆ្នេរស្ទឹងសម្លឹងទឹកស្ទឹងមួយ ស្របក់ ក៏លោតប្រូងចុះទៅ ។

- នែ៎... ម៉េចបងធ្វើអ្វីផ្ដេសផ្ដាសយ៉ាងហ្នឹង ?

ម៉ៅស្រែកឡើងភ្លាត់សម្លេង កាលបើឃើញបុរីហក់ដាំក្បាលចុះ ទៅ ។ នាងភ័យណាស់ក៏ស្ទុះរឹង លោតហក់ចុះទៅក្នុងទឹក តាម ក្រោយមាណព ប្រឹងហែលតាមរកបុរសយើងភ្លាម ។ ថែដន្យ ខ្សែទឹករនូវវស្សាមានកំសួលខ្លាំងក្លាបន្តិចហើយ ។ ធិតាហែលផង កូកហៅបុរីផង តែមិនបានការអ្វី ។ បន្តិចមក មាណវីក៏មាន អារម្មណ៍ថានាងលែងមានកម្លាំងតស៊ូជាមួយខ្សែទឹកគួចនៅក្នុងស្ទឹង សង្កែបានទៀតហើយ ។ ធិតាក៏ឆ្មេចភ្នែក ហៅឈ្មោះបុរសយើងជា ចុងក្រោយថា :

- បងរែ...!!

CHANBOKEO.COM

រួចហើយនាងក៏សិចកាយស្រីមៗ ចុះទៅក្នុងបាតស្ទឹង រករលត់
ស្មារតីទៅហើយ ស្រាប់តែនាងមានអារម្មណ៍នឹងតិចៗថា មានដៃ មួយមកកៀកអោបខ្លួននាង
ហែលចេញទៅខាងលើផ្ទៃទឹកវិញយ៉ាង រហ័ស... នាងខំបើកភ្នែកមើលដែរ តែបើកមិនរួច
មើលអ្វីក៏មិន
ឃើញ ។ នារីក៏បិទភ្នែកទៅវិញលែងដឹងអ្វីទាំងអស់តែម្តង ។

មិនដឹងជាអស់ពេលយូរប៉ុនណាទេ... និតាយើងក៏បើកភ្នែកមក វិញម្តងទៀត :

- បងរ៉ៃ... (នាងខទានហៅខ្សឹបៗក្នុងមាត់)

ស្រាប់តែមានសម្លេងខ្សឹបៗក្បែរត្រចៀកនាងតបវិញថា :

- បងនៅទីនេះហើយអូន... បើកភ្នែកមក...មើលមុខបងមើល ថា
តើជាបងរ៉ៃរបស់អូនមែនឬមិនមែន ?

កាលបើឮសម្លេងដ៏ស្រទន់ក្បែរត្រចៀក មាណវីយើងក៏ខំបើក នេត្រាឡើង
ប្រទះឃើញរង្វង់មុខបុរសម្នាក់នៅពីមុខ កំពុងអង្គុយ បីនាងក្នុងរង្វង់ដៃរបស់គេ ។
ម៉ៅរំភើបក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ក៏ស្ទុះដើបឡើងស្រវាអោបនរៈ ហើយក៏ទ្រហោរយំហ៊ូឡើង :

- បងរ៉ៃ...

- ម៉ៅ ! បងត្រេកអរណាស់ដែលអូនដឹងខ្លួនមកវិញ (ប៊ុរីពោល)

- បង.... មិនមានគ្រោះថ្នាក់អីទេ មែនទេ ?

មាណវីសួរទាំងសសឹកខ្សឹកខ្សួល ។

- បងមានអីឯណា ? ហេតុអ្វីក៏ម៉ៅធ្វើបាបខ្លួនយ៉ាងនេះ ?

- គឺមកពី...ម៉ៅគិតថា...បងបានលោតទឹកសម្លាប់ខ្លួន....

- ពុទ្ធោ ! ម៉ៅ... បងសូមទោសណា៎... គឺបងលលេងនឹងអូនតើហ៍...
បងនេះពិតជាយ៉ាប់ណាស់...មិនស្គាល់ចិត្តម៉ៅសោះ... ! !

ប៊ុរីពោលទាំងចិត្តរំជើបរំជួលអាណិតនិតា ដែលសម្តែងនូវពលី ចំពោះរូបគេយ៉ាងស្មោះស្មគ្រ័ ។
ពេលនេះ គេយល់ជំរៅចិត្តរបស់
នារីហើយថានាងចាប់អារម្មណ៍ហើយស្រឡាញ់រូបគេប៉ុនណា...គឺនាង ស្រឡាញ់រូបគេ
រហូតដល់ហ៊ានប្រថុយប្តូរជីវិតដើម្បីរូបគេម្នាក់ ។ មាណពខិនថើបថ្ពាសនាង
បង្ហាញនូវទឹកចិត្តស្នេហានិងក្តីអាណិត អាសូររបស់គេចំពោះនិតាយ៉ាងធំធេង ។ ប៉ុន្តែ

CHANBOKEO.COM

ស្រីម៉ៅបែរជាមាន ទឹកមុខកាន់តែស្លេកឡើងហើយ ទំនងដូចជាហេវហត់ក្រៃលែង ។ ពេលនោះ នាងក៏រណ្តំចង្អោឡើង ។ ប៊ុរីភិតភ័យក្នុងចិត្តយ៉ាងតក្កមា ក៏ពោលឡើងថា :

- ម៉ៅ អូនរងាហើយ! ចាំបងម៉ាភ្លែតណា៎ ។

ប៊ុរីក៏ចុះទៅសំដៅទៅរកទូកមួយ :

- ប្អូនប្រុស ជួយចម្លងបងបន្តិចបានទេ?

- បាទ ។

- អញ្ចឹងអោយបងសុំខ្ចីក្រមាស្ពួតរបស់ប្អូនអោយបងស្រីងណ្តប់សិន បានទេ... ចាំដល់ផ្ទះបង បងនឹងសងប្អូនវិញ ។

- បាទៗ!

នរ:ក៏បីស្រីម៉ៅដាក់លើទូកហើយទទួលក្រមាពីក្មេងប្រុសម្ចាស់ ទូកយកមកដណ្តប់អោយនាង រួចហើយគេអង្គុយអោបធិតាពីក្រោយ អោយនាងបានទទួលភាពកក់ក្តៅមកវិញ ។ តាមផ្លូវ គេនឹកអាណិត ធិតាខ្លោចចិត្ត មិនដឹងជានិស្ស័យអ្វីទេ ដែលរូបគេតែងតែនាំគ្រោះ ថ្នាក់ដល់ស្រីម៉ៅជានិច្ច ច្រើនដងហើយ ។ ប៉ុន្តែ ពេលគេប្រទះ ឧប្បត្តិហេតុម្តង គេស្រឡាញ់អាណិតធិតាបន្តិច លុះជួបហេតុការណ៍ កាន់តែច្រើន បុរសយើងក៏កាន់តែដក់ចិត្តលើនារីថែមទ្វេឡើង ជា លំដាប់មិនមានស្រោកស្រោន្តថមថយពេលណាទេ ។ ពេលនេះ នៅ ក្នុងបេះដូងរបស់គេ ប៊ុរីបានឆ្លាក់ស្រីម៉ៅទុកទាំងរូប ទាំងចិត្ត ទាំង អនុស្សាវរីយ៍ទាំងឡាយដែលម៉ៅធ្លាប់ប្រគល់អោយរូបគេ... គ្មានថ្ងៃ ដែលគេនឹកចង់បែកព្រាត់ពីនាងឡើយ ។

មួយស្របក់ក្រោយមក ទូកក៏បាននាំអ្នកទាំងពីរមកដល់ច្រាំង មុខផ្ទះអ្នកគ្រូចរណៃ ។ ប៊ុរីដកប្រាក់អោយក្មេងរត់ទូក រួចហើយក៏ ប្រញាប់បីមាណវីឡើងត្រលប់ទៅផ្ទះភ្លាម ។ នៅក្នុងផ្ទះ គ្រប់ៗគ្នា ភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ពេលឃើញប៊ុរីបីស្រីម៉ៅមកដល់ ។ ពេលនោះធិតា ក៏ទទួលការថែរក្សាភ្លាមៗពីលោកគ្រូពេទ្យនិងក្រុមគ្រួសារដែរ ។

នៅខាងក្រៅបន្ទប់ ប៊ុរីអង្គុយត្រដុសដៃ ស្តាយក្រោយថា ខ្លួន ចេះតែខុសហើយខុសទៀតមិនចប់... មិនដឹងជារាសីរបស់នាយត្រូវ បណ្តាសាពីអារក្សទេវតាឬក៏អ្វី បានជានាំគ្រោះអោយស្រីម៉ៅមិន ឈប់ឈរសោះ ។ បន្តិចមក លោកពេទ្យវិចិត្រនិងអ្នកគ្រូចរណៃ ចេញពីបន្ទប់របស់ម៉ៅមកវិញ ។ គ្រាន់តែឃើញក្រសែភ្នែករបស់ លោកទាំងពីរ

ប៊ុរីមានអារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់គេរន្ធត់រកគាំងម្តងៗ ទៅហើយ ។
លុះឃើញលោកទាំងពីរដាក់ខ្លួនចុះក្នុងសាឡុង ប៊ុរីក៏ ស្ទុះចុះពីកៅអី
ទៅអង្គុយបត់ជើងនៅលើកំរាលឥដ្ឋ លើកដៃសំពះ លោកទាំងពីរភ្លាមឡើង :
- កូនសូមទោស លោកឪពុក អ្នកម្តាយ! សូមមេត្តាកុំបន្ទោសម៉ៅ អី!
អ្វីៗដែលកើតឡើងទាំងឡាយ ជាកំហុសរបស់ប៊ុរីតែម្នាក់ឯង ទេ ។
សូមលោកដាក់ទោសកូនមកចុះ!!

ឮវាចាប៊ុរីភ្លាម អ្នកគ្រូនិងស្វាមីក៏បែរមើលមុខគ្នា ។ បន្តិចមក លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រក៏ស្រដីថា
:
- កូនប្រុសចេះទទួលស្គាល់អំពើរបស់ខ្លួននោះជាការប្រពៃហើយ ។ ដូច្នេះ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ
ត្រូវកែប្រែស្ថានការណ៍អោយល្អ ធូរ ស្រាលមកវិញ ។
នារីជាភេទទន់ភ្លន់គួរឲ្យថ្នាក់ថ្នមថែរក្សាណាស់ ។ បើកូនស្គាល់តម្លៃរបស់គេហើយ
ចូររក្សាថ្នាក់ថ្នមហើយគ្រប់គ្រងឲ្យ
គេមានសេចក្តីសុខផងនោះទើបមានន័យថាកូនពិតជាបុរសដ៏ប្រពៃ
សម្រាប់គ្រួសារអនាគតរបស់កូនពិតមែន ។

កាលបើស្តាប់នូវវាចាដ៏មានហេតុផល ហើយទន់ភ្លន់បែបនោះ
ប៊ុរីត្រេកអរហូតដល់រលីងរលោងទឹកភ្នែក :
- បើកូនមិនបានទទួលការអភ័យទោសពីលោកឪពុកអ្នកម្តាយពេល នេះទេ
ជីវិតកូនប្រហែលជាគ្មានឱកាសកែប្រែអ្វីអោយល្អវិញបាន ឡើយ ។
កូនសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះលោកទាំងពីរដែលមាន អធ្យាស្រ័យចំពោះកូន ។
លោកពិតជាម្លប់ដ៏ត្រជាក់របស់កូនយ៉ាង ឧត្តុង្គឧត្តមបំផុត ។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ
កូនសន្យាថានឹងរៀបជីវិត របស់ខ្លួនអោយបានប្រពៃសមរម្យបំផុត មិនអោយអ្នកម្តាយនិង
លោកឪពុកត្រូវខកចិត្តដោយសារកូនឡើយ ។

ប៊ុរីលូនទៅក្រាបសំពះលោកទាំងពីរដោយក្តីគោរព ។ មែន ហើយ
សេចក្តីស្នេហាដែលដុះពន្លកនៅក្នុងបេះដូងរបស់គេពេល នេះ បានធ្វើអោយនរៈនឹងថា
បេះដូងរបស់មាតាបីតានិងមេត្តាធម៌ របស់លោក ផ្តល់សេចក្តីកក់ក្តៅប៉ុនណាសំរាប់ជីវិត
ហើយការដែល គេរក្សាសេចក្តីស្មោះត្រង់នឹងគូជីវិតរបស់ខ្លួននោះ វាមានន័យធំធេង
យ៉ាងណាចំពោះដួងចិត្តរបស់ខ្លួន និងចំពោះអនាគតជីវិតគូស្នេហ៍ របស់គេ ។

CHANBOKEO . COM

មួយយប់នោះ បុរសបានសុំលោកឧកញ៉ាទ័រនិងអ្នកគ្រូនៅកំដរម៉ៅ មួយយប់ទល់ភ្លឺ ។ ឃើញកិរិយារបស់នាយហាក់ដូចជាមានក្តីបារម្ភ ចំពោះសុខទុក្ខរបស់ម៉ៅពន់ពេក លោកទាំងពីរក៏សម្រេចចិត្តអោយ ប៊ុរីនៅកំដរ ។

ម្យ៉ាងដោយសារឃើញកូនៗកាន់តែដើរជ្រុលជ្រួស ធ្លាក់ផ្លូវកាន់តែឆ្ងាយទៅៗណាស់ទៅហើយ បើសិននៅជិតភ្នែកជិត ច្រមុះ មានចាស់ទុំគ្រប់គ្រងខ្លះនោះ ប្រហែលជាក្មេងមិនសូវហ៊ាន ជ្រុលជ្រួសប៉ុន្មានទេ ព្រោះថាបើសិនជាមានការអ្វី ចាស់ទុំនៅអាច នៅជួយណែនាំធ្វើអន្តរាគមន៍បានខ្លះៗ មិនឃ្លាតសីលធម៌ពេកទេ ។

ព្រឹកស្អែកឡើង...

លោកគ្រូពេទ្យហៅប៊ុរីមកខ្សិបប្រាប់ស្ងាត់ៗ :

- ប៊ុរី ប៉ាសុំនិយាយគ្នាតាមរបៀបកូនប្រុសបន្តិចបានទេ ?
- បាទ ! សូមលោកប៉ាមានប្រសាសន៍មកចុះ !
- កូនពិតជាស្រឡាញ់ស្រីម៉ៅណាស់ មែនទេ ?
- បាទ ! គឺស្រឡាញ់ស្មើនឹងជីវិតរបស់កូនផ្ទាល់ ។
- ហើយ តើកូននឹងមានគម្រោងការយ៉ាងណាទេ ចំពោះជីវិតរបស់ កូនទាំងពីរ ?
- លោកប៉ាចង់មានប្រសាសន៍ថាម៉េច បាទ ?
- គឺមានន័យថា បើសិនកូនបានរៀបការនឹងគ្នា តើកូនមានមុខរបរ អ្វីចិញ្ចឹមគ្រួសារបានដែរទេ ?
- គឺ... ខ្ញុំអាល័យតែវិលវល់ចិត្ត មិនទាន់ចេញរកការធ្វើនៅឡើយ ទេ លោកប៉ា !
- អឺ... បើគ្មានការធ្វើ តើឯងនឹងចិញ្ចឹមកូនយ៉ាងណា ? ពេលនេះ កូនឃើញទេ ស្រីម៉ៅឈឺញឹកញាប់ណាស់ ខានធ្វើការមកជាយូរ ហើយ ។ នោះដោយសារព្រោះហេតុអ្វី ? ហើយ... នៅពេលនេះ...

ស្រាប់តែលោកឧកញ៉ាទ័រទុចជើង បែរសម្លឹងមើលប៊ុរីដោយក្រសែ ភ្នែកយ៉ាងមុត ។ ប៊ុរីខ្លាចពន្លឺភ្នែកនោះណាស់ ក៏ដាក់មុខចុះភ្លាម ។ លោកវិចិត្រក៏មានប្រសាសន៍បន្តថា :

- កូនដឹងទេ ? ពេលនេះ ស្រីម៉ៅកំពុងតែពពោះហើយ !
- បាទ លោកប៉ា ?

ប៊ុរីបើកភ្នែកធំៗដោយការភ្ញាក់ផ្អើល ។ កាលពីម្សិលគេនិយាយ លលេងស្រីម៉ៅទេ មិននឹកស្មានថាពេលនេះ ពាក្យចំអន់លេងរបស់

CHANBOKEO.COM

នាយក្លាយជាការពិតឥចឹងសោះ ។ ពេលនោះ គេនឹកខ្មាសអៀនខ្លួន ឯង
ខ្មាសលោកគ្រូពេទ្យឡើងក្តៅមុខភាយៗតែម្តង ។ ប៉ុន្តែលោក
វិចិត្របែរជាមានប្រសាសន៍តាមសម្រួល ទៅបុរីថា :

- ទាន់កូននៅមានពេលច្រើននៅឡើយ... ចូរកូនទៅគេងគិតទៅ
ថាកូនត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះអោយបានឆាប់ៗ ដើម្បីកុំអោយកេរឈ្មោះរបស់ ម៉ៅត្រូវប្រឡាក់ប្រឡូស ម្យ៉ាង
កូនគួររក្សាកត្តិយសអោយកូនចៅ ខ្លួនផង កុំអោយកូនតូចរបស់ឯងកើតមកឥតខន្តស្លា នាំតែក្មេង
ទទួលវិបត្តិផ្លូវចិត្ត នៅពេលគេធំឡើង ។ ប៉ាម៉ាក់នៅចាំជួយជ្រោម ជ្រែងកូនហើយ
តែកូនកុំភ្លេច... រៀនប្រឹងប្រែង ជួយខ្លួនឯងផង ណាំកូនណាំ ។
- បាទ! លោកប៉ា!

បុរីលើកដៃសំពះលោកគ្រូពេទ្យ ដែលបានផ្តល់កម្លាំងចិត្តយ៉ាង កក់ក្តៅមុតមាំដល់នាយ ។
តាំងពីយូរមកហើយ ដែលគេបានឃ្លាត ចាកឪពុករបស់គេទៅ
មិនដែលបាននៅនិត្យជិតដិតនឹងពិគ្រោះកិច្ច ការអ្វីរបៀបជាឪពុកនិងកូន
ដូចនាយនិងលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រពេល នេះទេ ។ ពាក្យពេចន៍របស់លោកគ្រូពេទ្យ
ពិតជាមានឥទ្ធិពល ណាស់ ចំពោះជីវិតរបស់គេ ។ បើគេមិនប្រញាប់រត់រកការធ្វើ
មិនប្រញាប់រៀបខន្តស្លាទេ ម៉ៅនិងរូបគេព្រមទាំងកូន ច្បាស់ជា ត្រូវរងភាពអាមាស
ខ្វះក្តីកក់ក្តៅក្នុងជីវិតមិនខានឡើយ ។

ពេលនេះ ស្រាប់តែបុរីនឹកដល់ឪពុកខ្លួនតែម្តង រួចក៏នឹកសោក ស្តាយបំផុតដែលកាលពីក្មេង
គេជាមនុស្សមានចិត្តមានះ រុញច្រាន ឪពុកអោយឆ្ងាយពីខ្លួន
រហូតដល់ខ្លួនឯងត្រូវលង់ភាពឯកណ្តោច កណ្តែងត្រមង់ត្រមោច ។ កាលនោះ គេនឹកថា
ការមានសង្សារ មានមិត្តភក្តិច្រើននឹងធ្វើអោយជីវិតរបស់គេមានការកក់ក្តៅ ។ ផ្ទុយ ទៅវិញ
រូបគេគ្រាន់តែទទួលភាពកក់ក្តៅបណ្តោះអាសន្នម្តងម្កាល ប៉ុណ្ណោះ ។
ជួនកាលគេចង់ពិគ្រោះកិច្ចការខ្លះៗជាមួយមនុស្សចាស់
តែក៏គេគ្មាននរណានឹងនិយាយជាមួយក្រៅពីមីងបូរាដែលជាមនុស្ស
ស្រីដែលនៅចាស់ព្រៅមិនដែលមានប្តីមានកូន ។ គាត់មិនសូវជា ជិតដិតនឹងរូបនាយប៉ុន្មានដែរ
ថ្វីបើគាត់បានចិញ្ចឹមរូបនាយអស់ជា ច្រើនឆ្នាំក៏ដោយព្រោះគាត់មានចរិតរឹងត្អឹង
មិនសូវទន់ភ្លន់ឡើយ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាយក៏នៅតែច្រានចោលឪពុករបស់នាយ
ដដែលហើយគិតថាមួយជីវិតនេះ នាយមិនបាច់ពឹងឪពុកក៏អាចរស់ នៅបានដែរ ។ ផ្ទុយទៅវិញ

CHANBOKEO.COM

ពេលនេះ គេយល់ហើយថា ការមាន ឪពុកនៅក្បែរ
នោះជីវិតច្បាស់ជាកក់ក្តៅជាងផ្លូវជីវិតដែលនាយ បានជ្រើសរើសមកនោះ ឆ្ងាយណាស់ ។
ពេលនេះ ប៉ុរីស្តាយក្រោយ ណាស់ដែលគេនៅក្មេងឆេវឆាវមិនបានគិតដិតដល់... មែនហើយ...
បើគេមានលោកបុរាណនៅក្បែរ ដើម្បីអោយគេចូលពិគ្រោះសូម យោបល់ សុំកម្លាំងចិត្ត
ម៉្លេះសមរូបគេមានការកក់ក្តៅក្នុងចិត្តមិន លែងឡើយ
ជាពិសេសក្នុងស្ថានការណ៍របស់នាយនិងស្រីម៉ៅពេល នេះ
ប៉ុរីពិតជាត្រូវការភាពកក់ក្តៅពីឪពុករបស់ខ្លួនក្រៃលែង ។

ប៉ុរីត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ អង្គុយគិតយ៉ាងយូរថាគេត្រូវរៀបចំជីវិត របស់គេយ៉ាងណា ។ បន្តិចមក
គេក៏រត់ទៅប៉ុស្តិ៍ វាយតេលេក្រាម ទៅឪពុកភ្លាម រួចក៏រត់ទៅរើក្រដាសស្នាមសិក្សាទាំងឡាយ
ដើម្បី ចេញរកការធ្វើ ។

oooooooooooooooooooo

CHANBOKEO . COM

វគ្គទី១២
តម្លៃគ្រួសារ

ថ្ងៃបន្ទាប់មក...

ពូប្រេងបររថយន្តនាំលោកបុរាណព្រមទាំងភរិយា មកដល់បរិវេណលំនៅរបស់លោកវិញដោយសុវត្ថិភាព ។ បុរីស្ទុះទៅចេញទៅទទួលយ៉ាងលឿនព្រមទាំងលើកដៃសំពះផង :

- ជំរាបសួរលោកប៉ា! ជំរាបសួរម៉ាក់!

លោកបុរាណនិងអ្នកស្រីផៃយ៉ាភ្ញាក់ក្រញាង ធ្វើភាំង សម្លឹងមុខ គ្នាទៅវិញទៅមក ពេលឃើញកូនប្រុសជំរាបសួរអ្នកស្រីផៃយ៉ាហៅ លោកថា ម៉ាក់ យ៉ាងពេញមាត់ដូច្នោះ ។ អ្នកស្រីផៃយ៉ាក៏ញញឹម ទទួលភ្លាម :

- ថ្ងៃនេះ កូនមានទឹកមុខស្រស់បស់ណាស់... មានដំណឹងល្អអ្វីមក ជំរាបប៉ាម៉ាក់មែនទេ?

នៅក្នុងផ្ទះ បុរីញញឹម រួចលុតជង្គង់ចុះ ចំពោះលោកទាំងពីរ ព្រមទាំងលើកដៃប្រណម្យឡើងវាចាទៅលោកថា :

- លោកប៉ា! ម៉ាក់! អោយកូនសូមទោសដែលពីដើមមកកូនមានចិត្តអាស្មិមានះមិនស្គាល់ខុសត្រូវ មិនបានផ្តល់សេចក្តីគោរពចំពោះអ្នកមានគុណនិងចាស់ទុំក្នុងគ្រួសារ ក្នុងឋានៈជាកូនប្រុសម្នាក់ក្នុង ផ្ទះនេះ ។ ថៃដន្យកូនបានឆ្លងកាត់ជីវិតជាមនុស្សពេញវ័យ បាន ទទួលមេរៀនជីវិតខ្លះៗ ហើយបានដឹងថាខ្លួនបានប្រព្រឹត្តកំហុសជា ច្រើន... ពេលនេះកូនសូមចូលខ្លួនមកសុំការអភ័យទោសពីលោក ប៉ានិងម៉ាក់ ចំពោះអំពើឆ្គាំឆ្គងរបស់ខ្លួនកាលពីអតិតកាល ។ សូម លោកមេត្តាលើកលែងទោសអោយកូនផង ។

CHANBOKEO.COM

គេក្រាបសំពះឪពុករបស់គេ សិរសាដល់បាទាដែលលោកឪពុក
តែងតែផ្តល់នូវសេចក្តីស្រឡាញ់និងការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះជីវិត របស់នាយសព្វយ៉ាង
សូម្បីតែពេលកូនបម្រុះមានះនងៀលប្រឆាំង នឹងការគ្រប់គ្រងអប់រំរបស់លោក
យ៉ាងណាក៏ដោយ ។ បន្ទាប់មក គេក៏លូនទៅជិតអ្នកស្រីផៃយ៉ា ដែលកំពុងឈោងដៃទទួលយកនូវ
ការសំពះសូមទោសពីប៊ុរី ទាំងដួងចិត្តរំភើប :
- ម៉ាក់បានរង់ចាំកូនឲ្យត្រលប់មករស់នៅផ្ទះយើងវិញយូរហើយ ។ ផ្ទះយើងធំល្វឹងល្វើយណាស់
បើសិនមានរូបកូនទីនេះថែមម្នាក់ទៀត ប្រហែលជាកក់ក្តៅជាងមុនមិនលែងឡើយ ។
ប៊ុរីងើបមុខឡើងសម្លឹងមុខឪពុក រួចសម្លឹងមុខអ្នកស្រីផៃយ៉ា បន្ទាប់មកក៏ស្រដីថា :
- ចុះបើសិនជាកូនប្រសារនិងចៅៗ សូមខ្លួនចូលមកជ្រកទីនេះ
ក្រោមម្លប់គ្រប់គ្រងរបស់លោកប៉ានិងម៉ាក់ថែមទៀត តើលោកទាំង ពីរគិតយ៉ាងណាដែរ បាទ ?
លោកបុរាណសម្លឹងមុខកូន ហាក់ដូចជាយល់អត្ថន័យ រួចក៏មាន ប្រសាសន៍តបទៅកូនថា :
- បើគេជាសាច់ឈាមក្រុមគ្រួសាររបស់កូន ប៉ាទទួលដោយក្តីពេញ ចិត្តបំផុត ។
- ចំណែកម៉ាក់ក៏ដូច្នេះដែរ (អ្នកស្រីផៃយ៉ាតប) បើសិនមានចៅៗ មករត់លេងកំដរទីនេះ
ប្រហែលជាផ្ទះដ៏ទូលំទូលាយរបស់យើងនឹង
មានភាពអ៊ូអររស់រវើកលែងស្ងាត់ជ្រងំដូចមុនទៀតហើយ ។ ដូច្នេះ ម៉ាក់ប៉ាមិនសូវអផ្សុកផង ។
កាលបើឃើញលោកទាំងពីរទទួលរូបគេវិញយ៉ាងកក់ក្តៅ ប៊ុរី
រំភើបក្នុងចិត្តឡើងរលីងរលោងទឹកភ្នែក ។ បន្តិចមក គេក៏នាំលោក
បុរាណនិងអ្នកស្រីផៃយ៉ាទៅជួបលោកវិចិត្រភ្លាម ។
ថៃងនា្យ លោកវិចិត្រនិងអ្នកគ្រូចរណៃបានយល់ស្ថានការណ៍មុន ប៊ុរីគិតទៅទៀត ។
នៅពេលគេទៅដល់គេហដ្ឋានរបស់លោកភ្លាម អ្នកគ្រូនិងស្វាមីចេញមកទទួលលោកបុរាណ
ព្រមទាំងអ្នកស្រីផៃយ៉ា យ៉ាងរាក់ទាក់ ។ ក្នុងឱកាសដែលចាស់ៗកំពុងសន្ទនាគ្នា ប៊ុរីក៏សុំ
ខ្លួនទៅជួបស្រីម៉ៅនិងប្អូនៗភ្លាមដែរ ។
នៅមាត់ទ្វារបន្ទប់ស្រីម៉ៅ ប៊ុរីលួចមើលឃើញប្អូនៗទាំងបីរបស់ នាងអង្គុយតម្កង់ជុំវិញបងស្រី
សំណេះសំណាលចំអន់គ្នាទៅមក ពី នេះពីនោះយ៉ាងស្និទ្ធស្នាលរីករាយហើយកក់ក្តៅក្រៃលែង ។
ពេល នេះ នរ:នឹកអាណិតខ្លួនណាស់ដែលបានបាត់បង់នូវភាពកក់ក្តៅក្នុង
គ្រួសារជាយូរមកហើយ ។ នាគ្រាមួយក្នុងអតីតកាល គេធ្លាប់មាន ប្អូនស្រីម្នាក់ដែរ
តែប៊ុរីបែរជាមិនទទួលស្គាល់ ព្រោះគិតថានាងជា កូនរបស់ម៉ែចុង ។

CHANBOKEO.COM

គេមិនដែលបានថ្នាក់ថ្នមស្រឡាញ់នាងតូច ជា ប្អូន ឬក៏បង្ហាញសូម្បីតែភាពជាបងប្អូននឹងគ្នាចំពោះនាងបន្តិចបន្តួច ណាឡើយ ។ មិនថានាងនៅតូចជាទារកឬពេលនាងធំជាកុមារី ចេះ ស្តីនិយាយ ចេះយល់ដឹងនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ហើយក៏ដោយ ក៏បុរី មិនដែលនឹកចង់បង្ហាញភាពស្និទ្ធស្នាលជាមួយប្អូនបន្តិចសោះ ។ គេ តែងតែចាត់ទុកនាងជាសាច់ដទៃជានិច្ច ។ ពេលនេះ បុរីបានឃើញ សភាពកក់ក្តៅក្នុងគ្រួសាររបស់ស្រីម៉ៅ ដែលបងប្អូនទាំងបួននាក់ ស្រឡាញ់គ្នាជិតដិតប្រឡៀងគ្នារអឹកដោយមិនគិតថាគេជាសាច់ឈាម បង្កើតឬគ្រាន់តែជាកូនចញ្ចឹម ។ មាណពក៏នឹកស្តាយដែលខ្លួនធ្លាប់ ចចេសមានះ រត់ចោលភាពកក់ក្តៅក្នុងគ្រួសារ ហើយឈោងចាប់ យកភាពត្រមង់ត្រមោចយ៉ាងឥតន័យនោះទៅវិញ ។ នៅក្នុងខណ: នេះ បុរីមានវិប្បដិសារីក្នុងចិត្តក្រៃលែង ដែលគេគ្មានឱកាសដើរ ថយក្រោយ ទៅសាងភាពកក់ក្តៅអោយដល់ប្អូនស្រីរបស់គេម្នាក់ ដែលគួរណាស់តែបានទទួលនូវក្តីស្រឡាញ់ ពីបងប្រុសរបស់នាង មុនពេលលាចាកលោកទៅ... តែពេលនេះ អ្វីៗក៏ហួសពេលទៅ ហើយ ។ ទឹកភ្នែកពីរតំណក់បានហូរស្រក់ពីកែវនេត្រាទាំងគូ របស់គេ ដោយមិនដឹងខ្លួន...

ស្តាយ...

- ស្តាយណាស់ដែលបងអស់វេលា វិលថយក្រោយជាជួបរូបប្អូន
  ស្តាយបងយល់ខុសវង្វេងខ្លួន មិនបាននិត្យស្ងួនពេញហត្ថា ។
- ស្តាយបងឆេវឆាវយុវវ័យ មិនចេះគិតពៃរ៍ត្រិះពិចារណ៍
  គិតតែមានះដែងបិតា គេចលោកស្រវាភពវង្វេង ។
- ស្តាយបងគ្មានពេលកែកំហុស អ្វីៗហួសអស់គួរសង្វេង
  គិតវិញកាលណាចិត្តចំបែង នេះឯងកម្លោបងប្រុសម្នាក់ ។
- បើអាចបង្វិលកង់ផែនដី បងសុំវិលវៃថៃវរលក្ខណ៍
  ប្អូនស្រីបងមួយស្ងួនថ្នមថ្នាក់ អោយស្គាល់សុភមង្គលអើយ...

បន្តិចមក ប៊ុរីលើកម្រាមដៃផ្តិតទឹកភ្នែកចេញពីរង្វង់មុខហើយ កាត់ចិត្តប្រឹងញញឹមសាជាថ្មី ត្បិតពេលនេះ មាណពបំរុងទទួលនូវ ភាពមនោរម្យក្នុងគ្រួសារថ្មីវិញហើយ ។
នរៈយកដៃគោះទ្វារ ។
- បងប៊ុរី !
ប្អូនៗទាំងបីនាក់ហៅប៊ុរីព្រមគ្នាដោយទឹកមុខញញឹមត្រេកអរ ។ រំពេចនោះ បារមីស្រដីថា :
- មានគេកំពុងនឹកបងនែក ! ព្រឹកនេះ ម៉េចមិនឃើញបងមក ពិសារបបរព្រឹកជុំគ្នាអញ្ចឹង ? ម្ចាស់គេខំក្រោកដាំអាហារ រួចអង្គុយ រង់ចាំបងមកពិសា ឡើងរីងទឹកស្អកស្រូវស្រែអស់រលីង បងមាន ដឹងទេ ? មើលទៅ បងប្រហែលជាត្រូវសងជំងឺចិត្តគេហើយ ។
ស្រីម៉ៅលួចលូកដៃក្តិចប្អូនមិនអោយស្រដី ។ ប៊ុរីឃើញហើយ ញញឹមឡើងដោយដួងចិត្តសោមនស្សកាលបើដឹងថាមានគេម្នាក់បាន រង់ចាំផ្លូវរបស់នាយតាំងពីព្រឹក :
- គឺ...បងកំពុងរៀបខន្ធស្លា យកមកផ្ញើគេនោះអី ប្អូនបារមី ! សូម ប្អូនជួយប្រាប់គេផងណា៎... ! កុំអោយគេខឹងនឹងបងអី ។
ប៊ុរីពោលហើយចោលកន្ទុយភ្នែកទៅស្រីម៉ៅ ឃើញនាងលួច សម្លក់នាយវិញក្នុងកែវភ្នែកឃ្លាន់ខ្ញាញ់តែមានមន្តស្នេហ៍យ៉ាងណា មិនដឹង ធ្វើអោយបេះដូងរបស់គេញាប់ញ័ររកថាមិនត្រូវ ។ បន្ទាប់ មក គេក៏ស្រដីទៅប្អូនៗទាំងបីនាក់ថា :
- អោយបងសុំអនុញ្ញាតចុះឈ្មោះ ចូលរួមជាសមាជិកគ្រួសាររបស់ ប្អូនៗថែមម្នាក់ទៀតបានទេ ?
- ចាំបាច់ចុះធ្វើអីទៀត ? (បារមីឆ្លើយរឹងឡើង) ព្រោះពួកយើង បានចុះឈ្មោះបងដាក់ក្រាំងបញ្ជីគ្រួសារយើងតាំងពីយូរមកហើយ ។
ប៊ុរីភ្ញាក់ព្រើត បើកភ្នែកធំៗ បែរមើលចិត្រានិងវិសាល ឃើញ គេងក់ក្បាលញញឹមគ្រប់គ្នា ។ មាណពក៏លាន់មាត់ឡើងថា :
- ពិតមែនហ្អែស ? ហើយនរណាគេប្រាប់ប្អូនថា គួរចុះឈ្មោះបង ក្នុងក្រាំងបញ្ជីគ្រួសាររបស់ប្អូននោះ ?
ទាំងបីនាក់មើលមុខគ្នាហើយចោលកន្ទុយភ្នែកទៅមើលស្រីម៉ៅ ភ្លៀកៗ ។ បន្តិចមក ចិត្រាក៏ឆ្លើយថា :

CHANBOKEO.COM

- គឺបងប៊ុរីហ្នឹងណា៎ មិនដឹងទេ ? បងបានសុំចុះឈ្មោះក្នុងគ្រួសារ
យើងជាមួយនឹងម៉ាក់ប៉ាតាំងពីយូរមកហើយ ថែមទាំងធ្លាប់បរិភោគ
បាយជាមួយពួកយើងជាគ្រួសារផង ។

- អូហ៍ គ្រាន់តែបរិភោគបាយជុំគ្នាជាមួយប្អូនៗក៏ចាត់ទុកថាបងចុះ ឈ្មោះរួចហើយមែនទេ ?
(ប៊ុរីសួរ)

- មិនមែនទេ បាទ! ប៉ុន្តែការដែលបងផ្តល់ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាង ពិសេសចំពោះបងម៉ៅ
និងការចូលខ្លួនមកគោរពម៉ាក់ប៉ារបស់យើង នោះទេតើហ៍ ដែលចាត់ទុកថា
ជាការចុះឈ្មោះជាសមាជិកគ្រួសារ ពេញលក្ខណៈបាន ។

ប៊ុរីញញឹម កាលបើឮចិត្រាវែកញែកយ៉ាងពិរោះ ។ គេយកដៃ ទៅទះស្មាចិត្រាបន្តើរៗ :

- អរគុណប្អូនណាស់ដែលបើកចិត្តទូលាយទទួលបងជាញាតិ!

រួចហើយគេបែរទៅរកបារមីនិងវិសាល :

- បងក៏អរគុណប្អូនទាំងពីរដូចគ្នាដែរ ។ ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ យើង ជាសាច់ញាតិនឹងគ្នាហើយណា៎!

- បាទ! ចា៎ស!

ប្អូនទាំងបីក៏ឆ្លើយឡើងព្រមគ្នា ស្រាប់តែវិសាលឆ្លើយបន្ថែម ទៀតថា :

- ប៉ុន្តែវិសាលវិញអាចទទួលបាន ត្រឹមតែបងប៊ុរីធ្វើល្អចំពោះបង
ម៉ៅរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ ។ បើបងធ្វើអោយបងម៉ៅស្រក់ទឹកភ្នែកពេល ណា
វិសាលពិតជាមិនទុកមុខមាត់អោយបងឡើយ ។

គេស្រដីខែងរ៉ែងណាស់ ហាក់ដូចជាស្រឡាញ់ការពារស្រីម៉ៅ ក្រៃលែង ។
ប៊ុរីឮហើយក៏សើចគ្រហាញតែម្តង :

- មែនហើយ! បើបងធ្វើអោយបងម៉ៅរបស់ប្អូនស្រក់ទឹកភ្នែកពិត មែន
បងនឹងចូលខ្លួនមកទទួលទោសពីប្អូនពៅមុនគេមិនខាន បង ហ៊ានសន្យា ។

ទាំងអស់គ្នាក៏សើចឡើងយ៉ាងក្អាកក្អាយ ។ បន្តិចមក ប្អូនទាំង បីក៏នាំគ្នាចេញទៅអស់
ទុកអោយប៊ុរីនៅតែពីរនាក់នឹងស្រីម៉ៅ ។

- អូនស្រួលបួលខ្លួនវិញហើយឬម៉ៅ ?

- ចា៎ស ស្រួលគ្រាន់ហើយ... គ្រាន់តែនៅធីងធោងបន្តិចបន្តួច...

ប៊ុរីក៏ដើបទៅអង្គុយជិត យកដៃទៅអង្អែលកេសានាងបន្តើរៗ:

-អញ្ចឹង អូនគេងវិញទៅ ចាំបងនៅកំដរ ។

CHANBOKEO.COM

និតាក៏ផ្ដេកខ្លួនទៅលើខ្នើយវិញ ។ បុរីទាញផាហ៊ុំដណ្ដប់អោយនារីរួចស្រដីថា :

- ម៉ៅ..! យើងស្គាល់គ្នាយូរហើយ តែយើងមិនដែលបានអង្គុយនិយាយគ្នាតាមសម្រួលម្ដងណាទេ... តើពេលនេះជាពេលល្អឬទេដែលយើងត្រូវនិយាយអ្វីល្អៗចំពោះគ្នាម្ដង ?

ស្រីម៉ៅសម្លឹងមុខនរៈដោយក្រសែភ្នែកស្រទន់ :

- បង...ចង់សួរម៉ៅរឿងអ្វីមែនទេ ?
- បាទ! មានរឿងច្រើនណាស់ដែលបងចង់ដឹងពីម៉ៅ ហើយបងក៏មានរឿងច្រើនទៀតសំរាប់ប្រាប់អូនវិញដូចគ្នាដែរ ។ នៅក្នុងខណៈដែលយើងចំរុងនឹងរួមដំណើរជីវិតជាមួយគ្នាទៅហើយ យើងគួរតែ ស្គាល់គ្នាជិតដិតជាងនេះមែនទេអូន ?

បុរីទាញដៃស្រីម៉ៅមកក្ដាប់យ៉ាងណែន ហាក់ដូចជាចង់បង្ហាញ ថាគេស្រឡាញ់ម៉ៅក្រៃលែង ។ និតាសម្លឹងក្រសែភ្នែកនរៈដែល សម្លឹងមកនាងវិញដោយទន់ត្រជាក់ ធ្វើអោយនាងមានជំនឿចិត្តចំពោះនាយជាងមុន ច្រើនដូចគ្នា ។

- បងចង់ដឹងអ្វីពីម៉ៅខ្លះទៅ ?
- ដឹងអ្វីៗទាំងឡាយនៅក្នុងជីវិតរបស់អូនទាំងសប្បាយទាំងទុក្ខ...
- ហើយចុះរឿងបងវិញ ? បងចង់ប្រាប់ម៉ៅរឿងអ្វីខ្លះដែរ ?
- ម៉ៅចង់ដឹងអ្វី បងប្រាប់ទាំងអស់!
- តែម៉ៅមិនដឹងថាត្រូវសួរបងពីអ្វីទេ... បងចង់ប្រាប់ម៉ៅអំពីអ្វីស្រដីតាមដែលចិត្តបងចង់ឲ្យអូនដឹង ម៉ៅទទួលស្ដាប់ទាំងអស់ ។
- ហើយយើងឈប់ប្រកែកយកឈ្នះចាញ់នឹងគ្នាទៀតណា៎អូន...

ភ្លាមនោះ ម៉ៅញញឹមឡើង :

- នរណាគេចង់យកឈ្នះចាញ់ជាមួយបងនោះ ? គឺបងតើហ៎ជាអ្នកចង់ឈ្នះ តែម៉ៅវិញ គ្រាន់តែជាអ្នករងការបំពានរបស់មនុស្សម្នាក់ នោះតើហ៎...

បុរីញញឹមធ្វើមាត់ក្របួចដាក់និតា :

- បាទៗ! បងទទួលកំហុសតែម្នាក់ឯងក៏បានដែរណា៎ព្រលឹងមាស បង! ការពិតបងឈប់រករឿងអូនយូរហើយតើហ៎... មានតែអូន វិញទេ ដែលងីក់ដាក់បងអត់ឈប់...

CHANBOKEO.COM

- នរណាគេងងឹក់ដាក់បងនោះ ? គេស្អប់បងតើហ៎ ព្រោះបងមានសង្សារច្រើន...ចិត្តមិនស្មោះត្រង់មួយនឹងមួយ...

- នរណាប្រាប់អូន ?

- គឺប៉ាម៉ាក់បងហ្នឹងនិយាយប្រាប់ប៉ាម៉ាក់អូន...

- អូនលួចស្តាប់ឮមែនទេ ?

- ដឹរីងាប់កុំចង់យកចង្អេរមកបាំងអី...!

- ប៉ុន្តែ នោះជាអតិតកាលទេតើ... ប៉ុន្តែបងបានទំលាក់ចរិតមិនល្អ នោះចោលអស់ហើយគ្មានសល់ទេ...

- ចោលតាំងពីអង្កាល់ ?

- តាំងពីបេះដូងរបស់បងមុតបន្លាកុលាបមួយទងនៅឆ្នេរស្ទឹងខៀវនោះអី...អូនមានស្គាល់ម្ចាស់ផ្កានោះទេ ?

- តែផ្តាស ! ចេះតែថា... ភូតម៉ៅទេនឹង ?

- នរណាគេហ៊ានភូតទៅ.. ? គេលែងហ៊ានភូតហើយ ខ្លាចម្ចាស់ផ្កាកុលាបនោះគេងងឹក់រត់គេចទៅព្រះនេត្រព្រះដូចមុនទៀត ។

- ហើយចុះនារីអតិតសង្សារនោះ...បងមានគិតដល់ចិត្តគេទេហ៎ ?

- បងនិយាយប្រាប់គេតាមត្រង់ហើយ... គិតថាគេយល់ចិត្តបង ច្បាស់ថាបងកំពុងរៀបចំដំណើរជីវិតថ្មីនឹគត់មត់មួយហើយ ។

- នាងមិនខឹងនឹងបងទេ ?

ប៊ុរីនៅស្ងៀមមួយស្របក់ក៏ស្រដីថា :

- ក្នុងលោកនេះ សង្សារអ្វីមិនសំខាន់ជាងភរិយានិងកូនរបស់បង ទេ ។ បងបានជូនពាក្យទៅម្ចាស់ដើមរបស់គេវិញអស់ហើយ អូន ឈប់គិតទៀតទៅណា៎ ។ នារីណាក៏លែងមានសិទ្ធមករញ៉ីរញ៉ៃនឹង ជីវិតគ្រួសាររបស់បងបានទៀតហើយ ។

- ម៉ៅសង្ឃឹមថាបងនិយាយពាក្យពិត !

- ជឿបងចុះណា៎អូន...

- មានអ្វីជាសាក្សីទេ ?

CHANBOKEO.COM

- កត្តិយសបងនិងគ្រួសារបងទាំងក្រុម មានទាំងប៉ាម៉ាក់បងដែល
នៅខាងលើឡៅកំពុងនិយាយគ្នាជាមួយប៉ាម៉ាក់អូននោះផង ព្រម ទាំងថៃមផ្កាស្លាមួយទៀតផង...
សមរម្យហើយឬនៅ ?

ស្រីម៉ៅញញឹមឡើងយ៉ាងបំព្រងតែម្តងកាលបើឮបុរីស្រដីប្រាប់ ដូច្នោះ ។
នេះជាលើកទីមួយហើយដែលបុរីបានឃើញនាងញញឹម យ៉ាងស្រស់
មិនមានលាក់លៀមអារម្មណ៍ដូចពេលមុនៗទេ ។ ការ ពិត មាណវីស្រស់ស្អាត
មានសោភ័ណមិនចាញ់នារីទីក្រុងប៉ុន្មានទេ
ថ្វីបើនាងមិនបានតាក់តែងកាយបន្ថែមក្រែមម្សៅដូចគេ ។ ទ្រាំនឹង
ការរំភើបចិត្តនឹងសោភ័ណកុលាបងងស្ទឹងមិនបាន បុរីឈ្ងោកមុខ ថើបថ្ពាល់នាងលាន់ខ្សឹតតែម្តង
ស្រាប់តែត្រូវមាណវីយកដៃទះទ្រូង បន្តើរៗតបវិញ :

- នែ៎ កុំលេងខូចផ្លូវកាត់ពេក ប្រយ័ត្នកូនកាត់រក៏!

បុរីសើចខឹកៗហើយឆ្លើយថា :

- អោយតែអូនប្រឹងស្ទូប់បងអោយច្រើនចុះ កូនៗច្បាស់ជាកាត់រក
បងទាំងអស់គ្រប់គ្នាមិនខានទេ ព្រោះអីចាស់ៗច្រើនថា ស្ទូប់ជំពប់ លើ នោះអីណា៎អូន!

ស្រីម៉ៅខ្នាញ់ណាស់យកដៃក្តិចបុរី លាន់មាត់ :

- អីយ៉ូយ!... (បុរីស្រែក តែបែរជាសើចគ្រហាញដាក់ម៉ៅវិញ) អូនដឹងទេ
ថាហេតុអ្វីបងចំណាំអូនបានពេលបងងងឹតភ្នែកនោះ ?

ម៉ៅភ្ញាក់ព្រើតសម្លឹងមុខនរៈ ស្រាប់តែនាយឆ្លើយទៀតថា :

- គឺអូនមានចិញ្ចឹមសំបុកខ្យាដំរី អោយតែបងនិយាយអ្វីមិនត្រូវចិត្ត
ខ្យាដំរីចេញខាំបងភ្លាម...ហើយចេះខាំម៉ូដតែមួយដូចគ្នាតែម្តង ។

ថាហើយនរៈសើចខឹកៗយ៉ាងរីករាយដែលគេបានលលេងនឹងគូ ស្នេហរបស់គេ ។ ចៃដន្យ
ស្រីម៉ៅបានបន្ទូរតរិយាបថដាក់បុរីយូរ ហើយ មិនសូវជាងងឹក់ដូចពេលមុនឡើយ ។
កាលបើឃើញនរៈ បញ្ចេញភាពរីករាយមករកនាង ធិតាមានអារម្មណ៍ថាពិភពលោក
មានពន្លឺភ្លឺថ្លាគួរអោយចង់រស់នៅក្រៃលែង ។

- នៅមានរឿងមួយទៀត... (បុរីពោលបន្ត) ម៉ៅមិនទាន់និយាយ
រឿងអូនប្រាប់បងនៅឡើយទេ...
- រឿងអ្វីទៅ...

CHANBOKEO.COM

- គឺរឿងដែលម៉ៅដើរតួជាប្អូនគនោះអី...
- នរណាថា ខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ ? បងគិតតែម្នាក់ឯងទេ ។
- អញ្ជឹងប្រាប់បងមក ថារឿងរ៉ាវនោះយ៉ាងណាខ្លះ នៅឯព្រះនេត្រ
ព្រះ...ហេតុអ្វីបានជាបងទៅដល់ផ្ទះលោកពូមេឃុំនោះកើត ?

រំពេចនោះ ស្រាប់តែឮសូរសន្ធឹកឡានមួយបរចូលមកដល់មុខ
គេហដ្ឋានដ៏ស្កុកស្កម្ភរបស់លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ ។ បុរីអើតទៅក្រៅ ឃើញនាងតូចភី នាងគ
និងចាស់ទុំពីរនាក់ទៀតកំពុងចុះពីរថយន្ត ដើរចូលមកក្នុងផ្ទះ ស្រាប់តែម៉ៅលាន់មាត់ឡើងថា :
- តោះ ! យើងចេញទៅក្រៅ ! ម៉ៅសុំណែនាំបងបន្តិច !

បុរីចេញមកតាម ។ ស្រាប់តែបុរសស្ត្រីទាំងពីរនាក់នោះឧទាន ព្រមគ្នាតែម្តងថា :
- សួស្តីក្មួយបុរី ! ជានាស្រួលបួលហើយហ្នែស ?

បុរីចំណាំសម្លេងគាត់ទាំងពីរច្បាស់ណាស់ ។ គេក៏លាន់មាត់ ឡើងថា :
- លោកពូមេឃុំ ? អ្នកមីង ?

គាត់ទាំងពីរងក់ក្បាល ។ ស្រីម៉ៅក៏ណែនាំថា :
- នេះជាពូភុំ និងមីងចំណាន ជាពូមីងរបស់ម៉ៅ ។ ការពិត មីង
ចំណានមិនមែនជានរណាក្រៅពីប្អូនស្រីរបស់ម៉ាក់ចរណៃឡើយ ។

បុរីភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង តែក៏ត្រេកអរណាស់ដែរ ដែលរូបគេមាន ឱកាសបានស្គាល់មនុស្សចិត្តធម៌
ជួយសង្គ្រោះនាយផុតពីការយាយី របស់ពួកអាវខ្មៅចោរព្រៃទាំងនោះ ។
បុរីអោយសំពះលោកភ្លាម ។
ភ្លាមនោះ អ្នកគ្រូចរណៃ លោកគ្រូពេទ្យ លោកបុរាណ និងអ្នកស្រី
ផៃយ៉ាក៏បានចុះមកទទួលលោកពូមេឃុំនិងក្រុមគ្រួសារផងដែរ ។

នៅរាត្រីនោះ បរិយាកាសរវាងក្រុមគ្រួសារទាំងបីមានសភាព រមនាក្រៃលែង
ដែលគេបានមកភ្ជាប់សាច់ឈាមជាមួយគ្នាយ៉ាងជិត ជិតបំផុត ។ ទោះជាយ៉ាងណា
មានតែមនុស្សពីរនាក់ទេដែលរំភើប ជាងគេ នោះគឺបុរីនិងស្រីម៉ៅរបស់យើងនោះឯង ។
នៅមាត់ស្ទឹង សង្កែ អ្នកទាំងពីរបានអង្គុយជជែកគ្នា ក្នុងសភាវៈជាគូស្នេហ៍
ដែលយល់ចិត្តគ្នាយ៉ាងជាក់ច្បាស់ជាលើកដំបូង ។ ស្រីម៉ៅក៏រ៉ាយ រ៉ាប់រឿងទាំងឡាយ
ឲ្យបុរីស្តាប់ដើម្បីជម្រះនូវក្តីងឿងឆ្ងល់ដែលមាន នៅសល់ក្នុងចិត្តទាំងប៉ុន្មាន ។

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១៣
ខ្លួចជីវិត

ការពិត ស្រីម៉ៅជាកូនច្បងក្នុងចំណោមកូនប្រាំនាក់របស់ពួកគាត់ ដែលជាជនប្រមឹក ។ នាងបានត្រូវឪពុកលក់អោយទៅបំរើគេនៅ ហាងបាយសំរូបមួយនៅសេរីសោភ័ណ ។ កាលនោះ នាងមានវ័យ ប្រហែល៧ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ ។ ចៃដន្យ ម្ចាស់ហាងបាយនិងសាច់ញាតិ ក្រុមគ្រួសារមានចិត្តប្រេតនរកណាស់ ។ គេប្រើនាងអោយលាងចាន បោសច្រាសធ្វើការងារអ្វីៗដូចមនុស្សចាស់ មិនសូវបានបរិភោគឬ គេងគ្រប់គ្រាន់ទេ ជួនកាលត្រូវគេខោកគេវ៉ាយ គ្មានមេត្តាអ្វីបន្តិច ត្បិតគេយល់ថានាងជាកញ្ជះដាច់ថ្លៃ ។ នេះហើយ សង្គមខ្មែរអវិជ្ជា រាប់មនុស្សនឹងលុយ រាប់មនុស្សនឹងវណ្ណៈ ។ ជាតិជាកូនអ្នកក្រីក្រ ជាកូនអ្នកស្រែ តែងតែត្រូវគេជិះជាន់ប្រមាថមាក់ងាយដូច្នេះឯង មិនថាយុគណា សម័យណាទេ ។ មនុស្សខ្លះមានលុយ ប៉ុន្តែគ្មាន សីលធម៌ក្នុងខ្លួនបន្តិចឡើយ ព្រោះគេគិតថាលុយអាចបិទមុខគេ អោយថ្លៃបាន ដោយមិនបាច់ធ្វើអំពើល្អលើញាតិណាឡើយ ។

ទ្រាំនឹងទារុណកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនោះមិនបាន ណានឹកម្តាយ នឹកបង ប្អូនផង នាងម៉ៅក៏លួចរត់ទៅផ្ទះជាច្រើនដង ដោយសុំឡានឈ្នួល ជិះត្រលប់មកភូមិជប់វិញហើយក៏ចុះដើររហូតដល់ផ្ទះ ។ គួរអនិច្ចា ណាស់! ពេលមកដល់ផ្ទះវិញ ឪពុករបស់នាងមិនមានមេត្តាដល់ កូនស្រីឡើយ ។ គាត់តែងតែចាប់នាងលក់បន្ត អោយទៅបំរើគេ ផ្សេងៗទៀត តែនាងម៉ៅនៅតែលួចរត់មកវិញបានរាល់ដង ។ នៅ វេវាងចៅកែចុងក្រោយ នាងបានតដៃតបនឹងកូនរបស់ចៅកែដែល វាយធ្វើបាបនាង រួចហើយម៉ៅក៏រត់គេចមកផ្ទះវិញដដែល ។ ភព្វ័ វាសនាមិនល្អ គ្រួសារនោះក៏តាមមករកនាងដល់ផ្ទះ ហើយបានស្តី បន្ទោសឪពុកនាងយ៉ាងច្រើនបំផុតរហូតដល់ធ្វើអោយពួកគាត់មួម៉ៅ

CHANBOKEO.COM

ចាប់ស្រីម៉ៅវាយដំច្រំធាក់លុះសន្លប់លែងដឹងខ្លួន ។ ម្ដាយនាងម៉ៅ ឃើញដូច្នោះ ក៏បីកូនរត់ទៅរកអ្នកគ្រូពេទ្យចំណាន អោយជួយ សង្គ្រោះ ។ ទទួលពេលនោះ អ្នកគ្រូចរណៃនៅទីនោះស្រាប់ ក៏ ចេញមុខការពារស្រីម៉ៅជំនួស ហើយបានហៅមេភូមិមេឃុំព្រម ទាំងប៉ូលីសឃុំអោយមកធ្វើជាសាក្សី ព្រោះអ្នកគ្រូបានសុំទិញយក ស្រីម៉ៅផ្ដាច់សិទ្ធិពីពូក្អាត់ពេញទី ។ ក្រោយមក អ្នកគ្រូចរណៃក៏ ចិញ្ចឹមថែរក្សានាងម៉ៅជាកូន ផ្ដល់ការរៀនសូត្រនិងជីវិតថ្មីដ៏មាន សេចក្ដីសុខរៀងរហូតតមក ។

ជួនកាល អ្នកដែលអោយកំណើតកូន មិនមែនសុទ្ធតែជាអ្នក មានគុណចំពោះកូនគ្រប់គ្នាទេ ។ អ្នកខ្លះមានកូនសំរាប់តែលក់កេង ប្រយោជន៍សំរាប់ខ្លួនឯងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ពិតមែនហើយ បើសិនជា យើងឲ្យកំណើតកូនហើយ តែមិនបានអោយសេចក្ដីសុខនិងជីវិត ដ៏មានពន្លឺរុងរឿងដល់គេ នោះមិនហៅថាជាអ្នកមានគុណគ្រប់ លក្ខណៈនៅឡើយទេ ព្រោះមនុស្សដែលអោយកំណើតនោះ មិន ទាន់បានចាកផុតភាពជាសត្វតិរច្ឆាន ដែលបង្កើតកូនហើយព្រលែង ចោលដោយគ្មានសតិទទួលខុសត្រូវ ។ អ្វីដែលអាចញែកដាច់តម្លៃ មនុស្សអោយខុសពីសត្វនោះ គឺការដឹងខុសដឹងត្រូវ មានមនសិការ ខ្ពស់ ដឹងខុសហើយចេះកែមិនអោយខុសទៀតច្រំដែលៗ មាន សីលធម៌ចំពោះមនុស្សដូចគ្នា ហើយមានប្រាជ្ញាដោះស្រាយជីវិត ដោយមិនបាច់ធ្វើបាបកូន ជិះជាន់កម្លាំងកូន ឬលក់កូនលក់ចៅឲ្យ គេ ដើម្បីដោះស្រាយភាពទីទាល់ ពោលគឺមិនខាំអ្នកដទៃដូចសត្វ ដើម្បីប្រយោជន៍អញ...!

ស្រីម៉ៅក៏បានមករស់នៅឯបាត់ដំបង ហើយបានចូលរៀនរហូត ដល់ប្រលងឌីប្លូម ។ ថៃ្ងដន្យ កាលនោះ នាងបានដំណឹងអាក្រក់ពី ស្រុកកំណើតមកថា ឪពុករបស់នាងបានលក់កូនពីរនាក់ទៀតជាបន្ត បន្ទាប់ រួចហើយបានវាយម្ដាយនាងរហូតដល់ពិការ ព្រោះតែគាត់ បានឃាត់ពូក្អាត់មិនអោយលក់កូន ។ ស្រីម៉ៅកើតទុក្ខរហូតដល់ ប្រលងធ្លាក់ ។ នាងក៏សំរេចចិត្តថាឈប់រៀន ហើយរត់រកការធ្វើ វិញ ដើម្បីរកលុយផ្ញើទៅផ្ទះជួយម្ដាយនឹងប្អូន ។ ថ្វីបើអ្នកគ្រូចរណៃ និងលោកដុកទ័របានផ្ដល់ជីវិតគ្រួសារយ៉ាងកក់ក្ដៅដល់ធិតាត្បិតមិន ចង់អោយម៉ៅមានស្លាកស្នាមរបួសក្នុងចិត្តរិតតែខ្លាំងក៏ដោយ ក៏នាង ម៉ៅនៅតែកាត់ចិត្តមិនដាច់ពីគ្រួសារដើមរបស់នាងឡើយ...និយាយ អោយពិតទៅ ស្រីម៉ៅជាក្មេងស្រី ដែលគួរអោយអាណិតអាសូរ បំផុតហើយ ។ នាងគោរពប្រណិបតន៍បំរើអ្នកគ្រូ

និងក្រុមគ្រួសារ មិនអោយមានរឧិស្ថានឡើយ ព្រោះអីតាំងពីមករស់នៅជាមួយ លោកនាងមិនដែលត្រូវរំពាត់ ហើយលោកក៏អនុញ្ញាត្តអោយនាង រស់នៅ រៀនអ្វី ធ្វើការអ្វីសមនឹងវ័យរបស់នាងជានិច្ច ។ ក្នុងការ គ្រប់គ្រងរបស់គ្រួសារថ្មីនេះ នាងមានសេចក្តីសុខណាស់ ប៉ុន្តែ... ពេលណាខ្លួននាងបានទទួលសេចក្តីសុខរិតតែខ្លាំង នាងក៏មានចិត្តនឹកអាណិតម្តាយអាណិតប្អូនរិតតែខ្លាំងដែរ ដោយនាងមិនអាចមានលទ្ធភាពជួយស្រោចស្រង់ពួកគេអោយផុតពីទុគ៌តភាពបាន ។

ក្រោយមក ស្រីម៉ៅក៏បានទទួលដំណឹងមកថា ឪពុកនាងបាន អនិច្ចកម្មទៅដោយជំងឺថ្លើមព្រោះញៀនស្រា ។ ប្អូនពីរនាក់ក្នុង ចំណោមប្អូននាក់ដែលពូក្អាត់ឪពុករបស់នាងលក់អោយគេបានលួច រត់ត្រឡប់មកស្រុកវិញហើយនៅបំរើម្តាយរហូតមក ។ ចៃដន្យ នៅ រវាងឆ្នាំ១៩៧០ ស្រុកទេសក៏បានប្រែប្រួលមានសង្គ្រាម ធ្វើអោយកើតមានអសន្តិសុខនៅគ្រប់ទីកន្លែងទាំងអស់ក្នុងប្រទេស ។ ម៉ៅក៏ខកខានទៅលេងម្តាយអស់ជាយូរឆ្នាំ ។

ពោលពីរឿងបុរីនិងស្រីម៉ៅវិញម្តង...

ការពិតស្រីម៉ៅបានចងចាំបុរីរហូតមកតាំងពីរាត្រីបណ្តែតប្រទីប នោះម្ល៉េះ ។ នាងហាក់ដូចជាមាននិស្ស័យនឹងយុវជនម្នាក់នោះយ៉ាង ចម្លែកតែម្តងរហូតដល់ពាក់ខ្សែកដែលជាចំណងដៃរបស់នរៈ មិន ដែលដោះម្តងណាទេ ហើយនាងក៏តែងតែដើរមកសំកុករាល់ល្ងាច នៅមាត់ស្ទឹងកន្លែងដដែល ចាំមើលផ្លូវបុរីមួយថ្ងៃហើយមួយថ្ងៃ ទៀត តែបុរីមិនដែលត្រឡប់មករកនាងវិញដូចគេបានសន្យានោះ ឡើយ ។ យ៉ាងណាក៏មាណវីមិនលះបង់ការរង់ចាំនោះដែរ ។ នៅ រៀងរាល់ឆ្នាំនាងតែងតែធ្វើប្រទីបមកបណ្តែតនៅកន្លែងដដែល ក្នុងចិត្តប៉ុនប៉ងថានឹងបានជួបបុរីនៅថ្ងៃណាមួយ ។ ៨ឆ្នាំកន្លងទៅ នាងមិនដែលបានជួបគេម្តងណាឡើយ រហូតលុះថ្ងៃមួយដែលបុរីបរ រថយន្តកិនដើមអំពៅស្រីម៉ៅដែលបានដាច់ចំណងជ្រុះពីកង់ ។ ការពិតកាលណោះ នាងទើបចេញពីធ្វើការរោងចក្រ ចូលកាប់អំពៅ នៅផ្ទះរបស់សាមឿនជាមិត្តដើម្បីយកមកផ្ញើប្អូនៗឯផ្ទះ ។ លុះ ប្រមូលអំពៅចងជាប់កង់វិញវិញ ហើយនាងក៏ជិះត្រលប់មកផ្ទះ ក៏ប្រទះរថយន្តរបស់បុរីចតនៅលើថ្នល់មុខផ្ទះលោកបុរាណ ។ ម៉ៅចុះចតកង់ហើយយកដើមអំពៅទៅវាយឡើងសុសឡាន ដើម្បីសង សឹក ។ ពេលនោះបុរីចេញពីផ្ទះ មកស្រែកទាញកង់យាត់ស្រីម៉ៅ មិនអោយនាងជិះកង់គេចខ្លួនទៅ

CHANBOKEO.COM

ស្រាប់តែមាណវីដួលធ្លាក់ពីលើ កង់ ជំពប់ដួលទៅលើទ្រូងបុរីរួចផ្ងាករំលំទៅដីទាំងពីរនាក់ ។ កាល បើក្រោកឡើងឃើញភក្ត្រ័នរៈកាលណា ឱរានាងរំភើបខ្លាំងណាស់ ត្បិតម៉ៅនៅចំណាំមុខរបស់គេបាន ។ ពេលនោះ ថ្វីបើនរៈបាន ចំរើនវ័យទៅជាបុរសទីក្រុងយ៉ាងសង្ហាម្នាក់ក៏ដោយ គឺនាងបានចាំ ច្បាស់ក្នុងចិត្តថាបុរសនោះជាបុរីយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ ថៃដន្យ គេមាន ឫកពាមិនគួរអោយរាប់ជាគ្នាសោះ ណាកំពុងតែខឹងនឹងរូប នាយ ដែលមិនព្រមទទួលខុសត្រូវអំពើឆ្គាំឆ្គងរបស់ខ្លួនផងនោះ នាងក៏ខ្ជក់ចិត្តចង់ចាញ់ចង់ឈ្នះបុរីតែម្តងទៅ ។

លុះមកដល់ផ្ទះវិញ ប្អូនទាំងបីរត់ទទួល ។

- បងម៉ៅ ហេតុអីបែកកែងដៃចេញឈាមឥចឹង ? (វិសាលសួរ)
- គឺបងត្រូវមនុស្សឆ្កួតដេញខាំ ដួលកង់បានជាត្រូវរបួសអញ្ចឹង!
- ហើយមនុស្សឆ្កួតហ្នឹងជាប្រុសកម្លោះឬអ្វី បានជាបងភ័យរហូត ដល់ទៅដួលកង់ ? (ចិត្រាចំអន់លេង)
- និយាយតែផ្តាស! នរណាទៅដឹង ថាគេកម្លោះ ?
- អូហូ! សារភាពហើយហ្អូសបងថាគេជាមនុស្សប្រុសមែនទេ ? សង្ហាទេបង ? (បារមីសួរ)
- សួរធ្វើអ្វី ? បងមិនចង់រំលឹកទេ ។
- ពុទ្ធោ! បើបងមិនប្រាប់ធ្វើម៉េចនឹងប្អូនតាមសងសឹកអោយបាន ទៅ បងម៉ៅ (ចិត្រាបន្ទរ)

ឃើញប្អូនលលេងពេក នាងក៏ឈប់និយាយ ។ ការពិត ប្អូនៗ របស់នាងស្រឡាញ់នាងណាស់ ។ គេទំលាប់លលេងនឹងបងស្រីតែ អញ្ចឹងតាំងពីយូរហើយ ។ បន្តិចមក ចិត្រាក៏យកថ្នាំមកបិទកែងដៃ អោយបងស្រីដែលនៅអង្គុយធ្វើមុខក្រញូវមិនបាត់ មិនដឹងថានាង កំពុងគិតអ្វីទេ ។

- បងម៉ៅ មានរឿងអ្វីមែនទេ ?

ស្រីធិតាមិនឆ្លើយទេ បែរជាញញឹមបន្លប់ប្អូនវិញថា :

- គឺមកពីបងឈឺកែងដៃទ្រាំមិនបាននោះអី ។

យប់នោះ ស្រីម៉ៅគេងរសាប់រសល់ទាល់ភ្លឺ នឹកខ្ញាញ់នឹងបុរស ដែលមិនចំណាំនាងមិនបាន ហើយក៏ខ្ញាញ់ចំពោះឫកពានិងសំដី អសុរសរបស់គេនោះក្រៃលែង ។

CHANBOKEO.COM

- គ្រាន់តែបែកគ្នា៨ឆ្នាំ គេប្រែប្រួលអោយស្រឡះតែម្តង...តើយើង គួរចងចាំពាក្យសន្យារបស់យើងគ្រានោះ ឬក៏យើងត្រូវបោះវាចោល អោយអាសារទៅវិញ ? មើលទៅគេ មិនសមជាមនុស្សដែលយើង ត្រូវរង់ចាំតទៅទៀតទេ...

នៅមុខកញ្ចក់ មាណវីអង្គុយសម្លឹងបន្តោងប្រាក់កាក់ដែលឆ្លាក់ ឈ្មោះវៃសង្កៃ ជាប់ក្រឡៅ... មិនដឹងថា តើនាងនិងវៃសង្កៃមាន និស្ស័យត្រឡប់មកជាមនុស្សពីរនាក់ ដែលយល់ចិត្តថ្លើមគ្នាដូចពី អតីតកាលវិញដែរឬទេ...

ព្រឹកឡើង នាងក៏ប្រទះបុរីសាជាថ្មីហើយក៏ទើសភ្នែកទើសចិត្ត នឹងគេដដែលទៀត ធ្វើអោយនាងរិតតែខ្ពាញ់នឹងរូបគេឡើង ។ ភព្វ ថៃដន្យ នាងក៏បានជួបគេទៀត នៅព្រលប់ថ្ងៃដដែល ពេលនាង ចេញពីធ្វើការមកវិញ ។ ទទួលថ្ងៃនោះ នាងមានវេនធ្វើការដល់ទៅ ១២ម៉ោងហើយមិនបានទទួលអាហារគ្រប់គ្រាន់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ស្រីម៉ៅជាមនុស្សគេងមិនស្កប់ពេញភ្នែកផង ។ កាលបើបុរីរត់ឡើង ជិះកង់ពីក្រោយនាង ហើយស្រវាអោបចង្កេះរិតពោះរបស់ឆវីខ្លាំង ពេក នាងក៏ចប់ដកដង្ហើមមិនរួច ទន់ខ្លួន ដួលពីកង់ធ្លាក់ដីតែម្តង ទៅ ។ មាណពយើងក៏ជិះកង់បីយកនាងទៅដល់ផ្ទះរបស់គេ ហើយចេញទៅតាមពេទ្យ ទទួលលោកដុកទ័រវិចិត្រក៏បរឡានជ្រួសគ្នា ជា មួយបុរី ចូលមកដល់ផ្ទះបុរី ក៏ប្រទះនឹងស្រីម៉ៅនៅទីនោះតែម្តង ។ លោកក៏នាំខ្លួននាងចូលមន្ទីរពេទ្យជាបន្ទាន់ ។ ថៃដន្យ បុរីមិនព្រម លះបង់ចោលឬកពាឌឹងចំពោះម៉ៅសោះ ធ្វើអោយនារីរសាយអស់កម្លាំងចិត្តចំពោះនរ: ។

ប៉ុន្តែ... នៅក្នុងពេលដែលនាងកាន់តែស្អប់ កាន់តែគេច កាន់តែធ្មេចបំភ្លេចរូបគេពីក្នុងដួងចិត្ត បុរីបែរជាដើរចូលក្នុងជីវិតរបស់ នាងកាន់តែញឹកញាប់ឡើង ជិតដិតឡើងរៀងរាល់ថ្ងៃ ។ វត្តមាន របស់នរ: និងសំដីសំដៅនិងឥរិយាបថរបស់គេ បានផ្លាស់ប្តូរបន្តិច ម្តងៗ ចំពោះស្រីម៉ៅ មិនដឹងថាគេចំណាំនាងបានឬយ៉ាងណាទេ ។ ស្រាប់តែថ្ងៃមួយ បុរីបានទៅដល់ផ្ទះនាង.. ថែមទាំងណែនាំខ្លួនគេ អោយអ្នកគ្រូចរណៃបានស្គាល់ ធ្វើអោយម៉ៅនឹកខ្លាចចិត្តឪពុកម្តាយ ហើយនឹកអៀនខ្មាសក្នុងខ្លួនកាន់តែខ្លាំង ដែលមានបុរសចូលមក បង្ហាញដួងចិត្តប្រតិពទ្ធ័របស់គេចំពោះរូបនាង ចំពោះមុខម៉ាក់ប៉ា និងប្អូនៗដោយមិនមានលាក់លៀមអ្វីសោះ ។ ពេលនោះ នាងកាន់តែមានចិត្តរំភើបចំពោះបុរីរកថាមិនត្រូវសោះ ។ ទោះបីចិត្តមួយ នៅរារែក មិនដឹងថាបុរីមានគំនិតយ៉ាងណាចំពោះនាង... ក៏ចិត្តមួយ

CHANBOKEO.COM

ទៀតបែរជាជំរុញឲ្យនាងកាន់តែខិតទៅជិតរូបគេ ចង់នៅក្បែរគេ គ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ កាន់តែខ្លាំងឡើងដែរ ។ ពេលនោះ នាងទើបតែជួបគេមិនបានប៉ុន្មានថ្ងៃ តែមាណវីមានអារម្មណ៍ថា នាងបានជំពាក់ចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះបុរសម្នាក់នេះ ដោយមិនអាចប្រកែកបាន ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ធិតាមិនបានត្រៀមខ្លួនរៀបរយទទួល ការបើកបង្ហាញដួងចិត្តរបស់បុរី យ៉ាងឆាប់រហ័សបែបនោះដែរ ។ នៅពេលដែលនាងត្រូវបុរីចាប់ថើបបបូរមាត់ឯមាត់ស្ទើង នាព្រលប់ មួយនោះ មាណវីភ្ញាក់ផ្អើលហើយរន្ធត់តក់ស្លុតណាស់ ញាប់ញ័រ ណាស់ ខឹងណាស់ ភ័យណាស់ ហើយក៏ខ្មាស់ណាស់ផងដែរ មិនដឹង ថាត្រូវធ្វើកិរិយាយ៉ាងណាអោយសមទេ ។ នេះឬដួងចិត្តនារី ពេល បានបុរសប៉ះពាល់បន្តិចបន្តួចក៏ញាប់ញ័រវង្វេងគិតអ្វីមិនត្រូវ ?

ការពិត អ្វីដែលម៉ៅរន្ធត់បំផុតនោះគឺព្រោះនាងមិនដឹងថាតើបុរី លួងលោមនាង ព្រោះគេស្រឡាញ់ធិតាពិតប្រាកដ ឬក៏គេប្រព្រឹត្ត ព្រោះតែអារម្មណ៍ភ្លើតភ្លើនរបស់បុរស ដែលត្រូវកាមរាគឆាបឆេះ មួយពេលតែប៉ុណ្ណោះ ។

ព្រឹកស្អែកឡើង ពេលបុរីនាំឪពុកម្ដាយមកជួបនឹងប៉ាម៉ាក់របស់ នាង ធិតាក៏បានឮវាចាលោកបុរាណនិយាយពីសម្ពន្ធសង្សាររបស់ បុរី ។ ស្រីម៉ៅក្នុងនឹកខ្ពក់ខ្ពាញ់ក្នុងចិត្តសាជាថ្មី... ទទួលមានសំបុត្រ មកពីស្រុកប្រាប់ពីស្ថានភាពគ្រួសាររបស់នាង ធិតាប្រែជាវិលវល់ ក្នុងចិត្តលែងគិតអ្វីចេញតែម្ដង ក្រៅតែពីចង់គេចខ្លួនពីពិភពលោក នេះអោយឆ្ងាយពីបុរីតែប៉ុណ្ណោះ ។ ចៃដន្យអី បុរីមិនបានបណ្ដោយ ឲ្យនាងចាកចេញពីជីវិតរបស់គេដោយងាយៗទេ ។ គេក៏រត់តាម ពីក្រោយធិតា ឡើងរថយន្តម៉ុងហ្គួតធ្វើដំណើរទៅជាមួយនាងដែរ ។

នៅកណ្ដាលព្រៃ ក្រោមស្នៀគ្រប់កាំភ្លើងតូចធំរបស់ទ័ពអាវខ្មៅ ដែលចេញមកប្លន់កៀរអ្នកស្រុកតាមផ្លូវលើចំណោទភ្នំជញ្ជាំង បុរី បានអោបធិតាលោតចុះពីរថយន្ត រមៀលធ្លាក់តាមជំរាលភ្នំ រួច ហើយក៏ត្រូវរងគ្រោះដោយសារចំហាយផ្សែងផ្ទុះរបស់គ្រាប់ផ្លោងធំ មួយគ្រាប់ដួលសន្លប់បាត់ស្មារតីទៅ ។ សំណាងល្អ កាលនោះ ធវី បានធ្លាក់ទៅក្នុងគន្លុករណ្ដៅមួយតែម្នាក់ឯង មិនបានទទួលឥទ្ធិពល ចំហាយគ្រាប់នោះទេ ។ លុះនាងងើបឡើង វារទៅរកបុរី មាណព បានរលត់ស្មារតីទៅហើយ ។ នៅឯខាងលើផ្លូវថ្នល់ជាតិវិញ កង ទព័ខ្មែរក្រហមនិងកងទ័ពសាធារណរដ្ឋខ្មែរ

CHANBOKEO.COM

កំពុងប្រយុទ្ធគ្នាយ៉ាង ខ្លាំងក្លា ។ អ្នកដំណើរប្រមាណជាងមួយរយនាក់ត្រូវស្លាប់ និងរង
របួសយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ លុះស្ងប់គ្រាប់បន្តិចមក ស្រីម៉ៅក៏វារចេញមក រកជំនួយពីក្រុមទាហាន
ជួនអីមានអ្នកស្រុកជាច្រើនឡើងមកដល់ ដែរ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នករងគ្រោះ ។ ពេលនោះ
ម៉ៅក៏បានជួប មេឃុំភុំដែលឡើងមកនឹងគេ ហើយក៏បានជួយសង្គ្រោះបុរីទាន់ ពេលវេលា ។

នៅថ្ងៃដដែលនោះ ម៉ៅក៏បានទៅទាន់ដង្ហើមម្តាយរបស់នាង
រួចក៏បានទុកដាក់សពរបស់គាត់ដោយផ្ទាល់ដៃផង ។ ចំណែកសព
របស់ប្អូនទាំងពីរវិញបានត្រូវអ្នកស្រុកបូជារួចស្រេចបាច់ តាំងពី នាងមិនទាន់មកដល់ភូមិម្លេះ ។
រីឯប្អូនពីររូបទៀតដែលនៅសល់ ម្នាក់រស់នៅឯវត្តពួក បំរើលោកគ្រូចៅអធិការវត្ត ហើយម្នាក់ទៀត
ជានាងគ ដែលមេឃុំភុំនិងភរិយារើសយកចិញ្ចឹមនោះឯង ។

ចំពោះពូមេឃុំនិងមីងចំណានជាភរិយា គាត់ហាក់យល់ចំណង ចិត្តរវាងម៉ៅនិងបុរីណាស់
ជាពិសេសពេលឮបុរីគេទទួលស្រីម៉ៅ ជាប្រពន្ធពេញៗមាត់ ដោយមិនមានខ្មាសអៀននរណា
គាត់ក៏ចេះ តែបណ្តោយៗអ្នកទាំងពីរទៅតាមដំណើរ ដែលដួងចិត្តរបស់គេ ដង្ហោយរកគ្នាទៅ
ឡិតច្រឡំស្មានថាអ្នកទាំងពីរជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា ពិតមែន គ្រាន់តែគេងដេកដាក់គ្នាប៉ុណ្ណោះ ។

ការរស់នៅជិតដិតនឹងគ្នារាល់ថ្ងៃរវាងបុរីនិងស្រីម៉ៅ យូរៗទៅ
បានធ្វើឲ្យមនោសញ្ចេតនារវាងអ្នកទាំងពីរ កាន់តែរីកធំឡើងជា លំដាប់ ។
ចំណែកពូមេឃុំក៏បានខិតខំរកវិធីទាក់ទងទៅបាត់ដំបង ដើម្បីនាំយកបុរីទៅព្យាបាល
កុំឲ្យយឺតពេល ខ្លាចមើលមិនជា ។ ថែងន្យ ភ្នំជញ្ជាំងដែលធ្លាប់មានប្រវត្តិតាំងពីបុរាណមកថា
ជាជំរក សំបុកក្រុមចោរព្រៃ ពេលនេះបានក្លាយ ជាសំបុកទ័ពខ្មែរក្រហម ទៅហើយ ។
ការធ្វើដំណើរចេញពីភូមិព្រះនេត្រព្រះ ទៅបាត់ដំបង
កាត់តាមភ្នំជញ្ជាំងតែងតែស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ជានិច្ច ។

នារាត្រីមួយនោះ ដែលខ្មែរក្រហមចូលកៀរអ្នកស្រុកនៅព្រះ នេត្រព្រះ តាំងពីភូមិជប់
ប៉ោយក្លឿង ប៉ុស្តិ៍ចាស់ ប៉ោយសំរោង ប៉ោយត្រើងរហូតដល់ជើងភ្នំស្រេះ
ស្រីម៉ៅនិងបុរីបានរត់វង្វេងបាត់ ហ្វូងគ្រួសារពូមេឃុំទៅ ។ ដោយសារនាងមិនសូវស្គាល់ស្ថានភាព
ទឹកដីទីនោះ ព្រោះខានរស់នៅតាំងពីតូច នាងមិនដឹងថាត្រូវនាំ បុរីរត់គេចទៅណាទេ ។
ដូច្នោះហើយ នាងក៏សំរេចចិត្តនាំបុរីទៅ លាក់ខ្លួននៅគោកខ្មោច
ដោយគិតឃើញថាគ្មានមនុស្សម្នាណាគេ មកពួននៅកន្លែងដីផ្នូរកប់ខ្មោចទេ ។
នាងគិតថាទីនោះជាតំបន់ ដែលមានសន្តិសុខបំផុត ។ ពេលនោះ អ្នកទាំងពីរក៏មានឱកាស

CHIANBOKEO.COM

នៅនៃបនិត្យជិតដិតស្និទ្ធស្នាលផ្លូវកាយនឹងគ្នាជាលើកដំបូង....ភាសា ពាក្យពេចន៍ទន់ភ្លន់របស់បុរី
សមនឹងការថ្នាក់ថ្នមលួងលោមដ៏ផ្អែម ល្ហែម
ព្រមជាមួយនឹកទឹកចិត្តប្រតិពទ្ធ័ដែលអ្នកទាំងពីរចំពោះទៅ វិញទៅមកយ៉ាងជ្រាលជ្រៅធំធេង
បានធ្វើអោយគូស្នេហ៍ទាំងទ្វេហា ភ្លេចអស់នូវព្រំដែនសីមាជាកម្លោះក្រមុំ ។
ភ្លើងស្នេហ៍ដែលគេប្រឹង លាក់នៅក្នុងដួងចិត្តជាយូរមកហើយនោះ ក៏ឆាបឆេះរោលរាលឡើង
រហូតធ្វើអោយអ្នកទាំងពីរវង្វេងទៅក្នុងភាពភ្លើតភ្លើននៃកាមារម្មណ៍ ទប់ចិត្តទប់ប្រាណ
លែងបានតទៅទៀត...

ស្អែកឡើង មុនពេលធ្វើដំណើរ ពូមេឃុំបានតេរអូជួបលោក
វិចិត្រនិងលោកបុរាណនៅបាត់ដំបង ហើយក៏បានដឹងរឿងរ៉ាវពិត ប្រាកដរវាងអ្នកទាំងពីរ ។
គាត់ក៏នាំក្រុមគ្រួសារព្រមទាំងបុរីនិង ស្រីម៉ៅធ្វើដំណើរតាមឡានទ្រុងរបស់កងទ័ពសាធារណរដ្ឋ
រហូតមក ដល់ទីប្រជុំជន ក្រុងបាត់ដំបងដោយសុវត្ថិភាព ។ ពេលនោះ ចាស់
ទុំនៅបាត់ដំបងបានរៀបចំគំរោងការអោយបុរីទៅព្យាបាលភ្នែកនៅ ឯភ្នំពេញវិញ ត្បិតនៅទីនោះ
មានពេទ្យពិសេសអាចជួយអោយបុរី ឆាប់ជាសះស្បើយ ។
អ្នកគ្រូចរណៃបានមកទទួលកូនដល់ចំណត ព្រោះមិនចង់អោយស្រីម៉ៅ
ធ្វើដំណើរជូនបុរីទៅភ្នំពេញជាមួយបុរី ខ្លាចមិនសមភ្នែកអ្នកផង
ដែលអ្នកទាំងពីរមិនទាន់រៀបការនឹងគ្នា
ណាមួយបុរីវិញក៏មានទាន់បានលាពាក្យលាសំដីដាច់ស្រេចពីសង្សារ ចាស់របស់ខ្លួនដែរ
ទើបចាស់ៗសំរេចបំបែកអ្នកទាំងពីរមួយពេល ដើម្បីអោយបុរីមានវេលាគេងគិត
ថាតើគេស្រឡាញ់ពិតប្រាកដ ឬក៏គ្រាន់តែជាការសប្បាយភ្លើតភ្លើនមួយគ្រា ។ បើសិនបុរីពិតជា
មានចិត្តប្តូរផ្តាច់ជាមួយនឹងស្រីម៉ៅពិតមែននោះ គេនឹងវិលត្រលប់ មកបាត់ដំបងវិញជាមិនខាន
នៅពេលគេបានជាសះស្បើយ.... ចំណែកម៉ៅវិញក៏ត្រូវគេងរង់ចាំផ្លូវបុរី
យ៉ាងត្រមង់ត្រមោចបំផុត ។ កាលនោះ ចាស់ទុំទាំងសងខាងមិនបានដឹងទេថា ចំណងសម្ពន្ធ័ដួង
ចិត្តរវាងអ្នកទាំងពីរមានកិរិតរាក់ជ្រៅប៉ុនណាឡើយ គ្រាន់តែដឹងថា គេបែកគ្នាមិនបាន...

oooooooooooooooooo

ooooo

o

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១៨
កុលាបស្ទឹងខៀវ

ស្គរសម្លេងភ្លេងចៅព្រាហ្មណ៍ហែកូនកម្លោះ បានលាន់ឡើងរងំ តាមបណ្តោយខាងកើតដងស្ទឹងសង្កែ ។ បុរីដើរបាំងឆត្រ័ទាំងទឹក មុខញញឹមបំព្រងក្នុងសម្លៀកកូនកម្លោះយ៉ាងសង្ហា ដោយមានកាន់ ផ្កាស្លាយ៉ាងស្រស់ អមដោយក្បួនហែជំនូនចំនួន១២៦ថាស ចេញពីលំនៅលោកបុរាណសំដៅទៅគេហដ្ឋានលោកដុកទ័រវិចិត្រ ។ ក្បួនហែមិនទាន់មកដល់មុខផ្ទះកូនក្រមុំស្រួលបួលផង ស្រាប់តែសាមេតបរវេស្ប៉ាឌុបសង្សារដ៏ស្រស់សោភាររបស់គេមកដល់ ព្រមជាមួយ សាមឿនជាប្អូនដែលបរម៉ូប៊ីឡែតឌុបស្រីស្រស់ផលាមកដល់ដែរ ។ បុរីបើកភ្នែកធំៗ ទំនងហាក់ភ័យខ្លួននឹកខ្លាចសម្ផស្សមកឆាឆៅពិធី មង្គលរបស់គេថ្ងៃនេះ ។ សាមេតចតវេស្ប៉ាហើយក៏ស្ទុះមកខ្សិបប្រាប់បុរីយ៉ាងរហ័សថា :

- នែ៎ បុរីឯងកុំភ័យអី! ខ្ញុំបានដាក់នារីរូបស្រស់នៅវាលយន្តហោះ ព្រឹកមិញបាត់ទៅហើយ ។
- ថាម៉េចសាមេត ? ហេតុអ្វីនាងសុខចិត្តចាកចេញទៅងាយម្លេះ ?
- ថីមិនងាយ បើខ្ញុំភូតថា ឯងនៅចាំទទួលឯភ្នំពេញឯណោះ ។
- ពុទ្ធោ!
- អឺ... ភូតម៉ាពេលសិនទៅ ចាំយ៉ាងម៉េចយ៉ាងម៉ា ចាំដោះស្រាយ តាមក្រោយទៀត តែថ្ងៃនេះយើងត្រូវបន្តពីធីមង្គលការរបស់ឯង អោយបានអធឹកអធម្មបំផុត ឮទេ ?

បុរីញញឹមឡើង ទំនងហាក់ដូចជាធូរទ្រូង :

- អរគុណណាស់សម្លាញ់! ឯងជាមិត្តដែលដឹងចិត្តខ្ញុំបំផុតហើយ ។

CHANBOKEO . COM

ក្បួនហែបានមកដល់មាត់ជណ្តើរផ្ទះរបស់លោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រ... ស្រីម៉ៅបានលេចខ្លួនឆ្លោឡើង ក្នុងសម្លៀកមង្គលការយ៉ាងប្រណិត ក្រៃលែង ធ្វើអោយបុរីឈរសម្លឹងគន់សោភ័ណរបស់នាងយ៉ាងភ្លឹក ភាំងស្មារតី ស្ទើរតែភ្លេចដកដង្ហើម ។

- ម៉ៅ!... (នរៈឧទានហៅឈ្មោះនាងខ្សិបៗ)

និតាញញឹមយ៉ាងស្រស់តបវិញ ។ បន្ទាប់មក បុរីក៏លើកផ្កាស្លា ហុចទៅនារីបណ្តូលចិត្តរបស់គេ រួចស្រដីថា :

- បងសូមធ្វើជីវិតនិងបេះដូងរបស់បង ជាមួយអូនផងណា៎ម៉ៅ!

មាណវីញញឹមពព្រាយដោយក្តីរំភើបសោមនស្ស រួចក៏ឆ្លើយតប ទៅបុរសជាទីស្រឡាញ់វិញថា :

- ម៉ៅសូមទទួលដោយដួងចិត្តរីករាយបំផុត ចា៎ស!

រួចហើយនាងក៏លូកដៃទៅទទួលយកផ្កាស្លាពីដៃបុរស ហើយក៏ ឱនកេសាទទួលយកកម្រងផ្កាម្លិះដ៏ក្រអូបពីបុរី ទាំងឱរារំដើបរំជួល ញាប់ញ័រ ។ ស្រាប់តែ...

- បងបុរី ?

សម្លេងស្រីម្នាក់ស្រែកឡើងយ៉ាងស្រួយស្រែសពីខាងក្រៅរបង ទៅ កាត់ចង្វាក់កម្មវិធីមង្គល ។ ទាំងអស់គ្នាភ្ញាក់ក្រញាង ងាកបែរ ក្រលេកទៅក្រោយ ឃើញនារីសិចស៊ីមួយរូបយ៉ាងស្រស់ឆើតឆាយ បោះជំហានចូលមកយ៉ាងក្លាហានទំនងដូចជាកំពុងខឹងសម្បារផង ។ បុរីភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើឃើញមុខនាងភ្លាម ។ ឯស្រីម៉ៅក៏ភ្ញាក់ផ្អើល មិនខុសគ្នាពីបុរីប៉ុន្មានដែរ ។ នារីរូបស្រស់ ដើរមកដល់ជិតបុរី ក៏វាចាឡើងថា :

- ហេតុអ្វីក៏បំបាក់មុខសម្ផស្សបែបនេះ បុរសក្បត់ចិត្ត ?

បុរីគាំងឈឹងរកអ្វីនិយាយមិនឃើញ ក្រៅពីឈរព្រិចភ្នែកយ៉ាង ញាប់ ហាក់ដូចជាកំពុងអាមាសខ្លួន ។ រំពេចនោះ សម្ផស្សក៏បែរ មើលទៅស្រីម៉ៅហើយសម្លក់ចង់ឆ្លាយប្រស្រី ប៉ុន្តែនាងមិននិយាយ រកម៉ៅទេ បែរជាទៅនិយាយជាមួយបុរីវិញថា :

- ហេតុអ្វីបានអ្នក.... ? ហ៊ឹះ! ល្អណាស់... ដែលខ្ញុំមកឃើញទាន់ នឹងភ្នែកដោយខ្លួនឯង... មិត្តភក្តិរបស់អ្នក ក៏គ្មាននរណាមួយមាន ចិត្តស្មោះទេ សុទ្ធតែជាមនុស្សកុហកបោកប្រាសទាំងអស់ ។

CHANBOKEO.COM

សម្ពស្សខឹងខ្លាំងណាស់ សម្លក់ប៊ុរីនិងសាមេត សឹងជ្រុះប្រស្រី ភ្នែកតែម្តង ។ តែសាមេតនៅស្ងៀម មិនតបតសំដីមាណវីរូបឆោម ស្រស់នោះឡើយ ។ ឯប៊ុរីវិញក៏នៅស្ងៀម មិនមានតបតអ្វីដែរ បែរជាងាកមុខទៅមើលម៉ៅ រួចមើលទៅឪពុកម្តាយរបស់គេ ទំនង ហាក់ដូចជាសុំយោបល់ថា តើនាយគួរធ្វើយ៉ាងណាអោយសក្តិសម ? ស្រីម៉ៅក៏បែរសម្លឹងប៊ុរីវិញ ដោយក្រសែភ្នែកភ្លឺថ្លាផ្លេកៗ ទំនងចង់ បញ្ជាក់ថា
ដល់ពេលហើយដែលប៊ុរីត្រូវសម្តែងភាពក្លាហាន ជាកូន ប្រុសចេញមុខការពារកត្តិយសអោយនារី ដែលគេបេតីប្រតិពទ្ធ័ ហើយពេញចិត្តនឹងលើកផ្កាស្លាមង្គលជូនដល់នាង ។ កាលបើគេ ក្រលេកឃើញក្រសែភ្នែករបស់គូស្នេហ៍ភ្លាម ប៊ុរីទទួលអារម្មណ៍ថា
នាងកំពុងតែរង់ចាំការសំរេចចិត្តពីនាយយ៉ាងជាក់លាក់ពិតប្រាកដ ។
គេក៏លេបទឹកមាត់ផ្សើមបំពង់ក រួចហើយស្រដីយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា :
- អរគុណសម្ពស្សដែលឆ្លៀតពេលមកចូលរួមពីធីមង្គលរបស់ខ្ញុំ ។ យើងជាមិត្តល្អនឹងគ្នាជាយូរហើយ សង្ឃឹមថាសម្ពស្សនឹងប្រសិទ្ធិពរ ដល់គូស្វាមីភរិយារបស់ខ្ញុំនូវពរជ័យយ៉ាងល្អប្រសើរបំផុត ហើយ សង្ឃឹមថាសម្ពស្សរាប់អានភរិយារបស់ខ្ញុំ ជាមិត្តរបស់នាងម្នាក់ដែរ ត្បិតអីស្រីម៉ៅនេះជានារីដែលប៊ុរី ស្រឡាញ់ប្រតិពទ្ធ័បំផុតក្នុងលោក នេះ គ្មានអ្វីប្រៀបស្មើបានឡើយ ។
សម្ពស្សឮហើយនៅស្ងៀម សម្លឹងស្រីម៉ៅមួយស្របក់ក៏សួរទៅ ប៊ុរីវិញថា :
- បុរសសាវាបំផុតដូចប៊ុរីនេះ តើចេះស្រឡាញ់នរណា រក្សានរណា បានដែរទៅ ? តើគួរអោយនាងទុកចិត្តបានទេថា អ្នកមិនប្រែប្រួល ចិត្តនៅថ្ងៃស្អែកហើយមិនទុកឲ្យនាងជូតទឹកភ្នែកនឹងក្បាលជង្គង់ ?
- ពិតជាទុកចិត្តបាន ដោយមានព្រះជាសាក្សី ព្រោះប៊ុរីស្វែងរក ឃើញម្ចាស់បេះដូងរបស់ខ្លួនពិតប្រាកដហើយ ! ហើយស្រីម៉ៅនេះ ហើយក៏ជានារីតែម្នាក់គត់ដែលមានសិទ្ធិធ្មឹមគូនឹងប៊ុរីទទួលផ្កាស្លា...
- ល្អ ! បើអាចធ្វើដូច្នេះបានមែន ទើបគេហៅថាកូនប្រុស !
សម្ពស្សគំហកអោយប៊ុរី ទាំងឃ្នាន់ខ្នាញ់ រួចស្រដីបន្តថា :
- ហើយបើថ្ងៃក្រោយ អ្នកដូរចិត្តយ៉ាងណានោះ... កុំសង្ឃឹមថាអាច វិលមករកសម្ពស្សវិញបានអោយសោះ ! !

CHANBOKEO.COM

ថាហើយ ធិតាក៏ដើរប៉ាត់ញ៉ាត់ចេញទៅទាំងកំហឹងពេញប្រាណ ដោយការខកចិត្តចំពោះបុរីយ៉ាងអនេកអនន្ត ។ ស្រីម៉ៅសម្លឹងធីរ មួយរូបនោះពីក្រោយ ដោយដួងចិត្តញាប់ញ័រយ៉ាងណាមិនដឹង ។ បុរីឃើញភរិយាមានផ្លាស់ប្ដូរទឹកមុខបាត់រីករាយ គេក៏លូកចាប់ដៃ នាងមកកាន់យ៉ាងណែន ហើយវាចាយ៉ាងទន់ភ្លន់ទៅរកនាងថា :

- ថ្វីបើបុរីមានប្រវត្តិអតីតកាលមិនសូវជាល្អប៉ុន្មាន ប៉ុន្តែចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ បងសូមសន្យា ដោយមានចាស់ទុំនិងភ្ញៀវទាំងឡាយជា សាក្សី ថាបងនឹងរក្សាចិត្តស្មោះស្ម័គ្រចំពោះតែម៉ៅម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ... ជឿបងចុះណាអូន!

ពាក្យពេចន៍ទាំងនេះ បានក្លាយទៅជាឱសថទិព្វលាងភាពល្អក់កករនៅក្នុងចិត្តរបស់ម៉ៅអស់រលីងតែម្ដង ។ ភាពញញឹមក៏បានវិលវិញមកលើផ្ទៃមុខដ៏សោភារបស់នារីយ៉ាងពព្រាយ ។ ស្គរឃ្មោះ ការ និងសម្លេងភ្លេងបាយខុនចងដៃ បានលាន់ឮឡើងយ៉ាងរំពងក្រោមស្គរសម្លេងហ៊ោរកញ្ជ្រៀវខ្ញៀវខ្ញានៃញាតិមិត្តផងទាំងឡាយ ។ ទាំងលោកបុរាណ អ្នកស្រីផៃយ៉ា លោកវិចិត្រ អ្នកគ្រូចរណៃ លោកពូភុំមេឃុំព្រះនេត្រព្រះ អ្នកគ្រូពេទ្យចំណាន ពូប្រេង យាយលឿម ពូខេម ចិត្រា បារមី វិសាល នាងភី នាងគ សាមេត និងសង្សារ សាមឿន ផលា និងញាតិមិត្តជាភ្ញៀវទាំងអស់ ក៏ញញឹមឡើងយ៉ាងរីករាយជូនពរចងដៃកូនក្រមុំកូនកម្លោះទាំង ទ្វេហាដោយក្ដីស្រឡាញ់យ៉ាងពេញបេះដូង ។

បាយខុនមង្គល

\- សម្លេងឃ្មោះការលាន់រំពង — រណ្ដំឆ្លើយឆ្លងភ្លេងបាយខុន
អមដោយពរជ័យលោកមានគុណ — ចងដៃតូចតន់និងរៀមរ៉ា ។

\- ផ្កាស្លាមង្គលហើរព្រោងព្រាត — ជូនពរវរនាថគូស្នេហា
សៀងសើចក្អាកក្អាយលាយភ្លេងការ — នាំចិត្តស្នេហារំភើបក្រៃ ។

\- ញញឹមឡើងអូនដើម្បីស្នែក — ជីវិតល្អឯកមានរស្មី
មង្គលគ្រួសារភ្លឺឥតបី — ត្បិតយើងភក្ដីស្មោះនឹងគ្នា ។

\- បងសូមសច្ចាព្រះប្រធាន — រក្សាស្នេហ៍ឋានក្សាន្តសុខា
ពីរនាក់នឹងមុំគូស្នេហា — មង្គលថ្ងៃថ្លារៀងទៅអើយ ។

នៅក្នុងបន្ទប់ផ្សំដំណេក...

CHANBOKEO.COM

ប៉ុរីផ្ដេកខ្លួនកើយលើភ្លៅភរិយាដែលអង្គុយនៅលើពូកទន់ល្មើយ
- ម៉ៅ...!
- ចាំស!
- បងប្រាប់អូនច្រើនដងហើយណា៎ ថាបងស្រឡាញ់អូន... តែបង
មិនដែលឮអូននិយាយអ្វីមួយម៉ាត់ប្រាប់ពីចិត្តអូនចំពោះបងវិញទេ..
ម៉ៅញញឹម មិនព្រមស្ដី ។ ប៉ុរីឃើញហើយពោលបន្តថា :
- អូនប្រាប់បងបានទេ ថាអូនមានចិត្តយ៉ាងណាចំពោះបងដែរ ?
ស្រាប់តែនាងសើចខឹកៗ ហើយសួរវិញថា :
- បងដឹងរួចហើយតើ ម៉េចចាំបាច់អោយម៉ៅប្រាប់ផង ?
- ដឹងម៉េចកើត បើម៉ៅនិយាយអ្វីមួយម៉ាត់ដាក់បងអញ្ចឹង... ?
- គឺ បេះដូងអូនបាននិយាយប្រាប់បន្ដោងវៃសង្កែ តាំងពីយូរមក ហើយ
គ្រាន់តែម្ចាស់គេនោះមិនព្រមធ្វើដឹងធ្វើឮពីចិត្តអូនសោះ!
- អូនកុំចេះតែថា! ឯណា...ម៉េចមិនឮអញ្ចឹង ?
- អញ្ចឹង មកផ្ទៀងស្ដាប់ខ្លួនឯងម្ដងទៀតទៅណា៎!
ប៉ុរីខ្ទាញ់នឹងភរិយាពេក ក៏ស្រវាឱបភរិយាថើបញីញក់ ស្រាប់ តែនាងស្រែកឃាត់ :
- បង! ឈប់លេងអាក្រក់មើល៍... នេះអូនកំពុងតែ...
- កំពុងតែ... អ្វីទៅ...
ស្រស់ស្រីទុចដឹក់មិនព្រមប្រាប់ ទំនងហាក់នៅខ្មាសស្វាមី ។
- យើងជាប្ដីប្រពន្ធនឹងគ្នាទៅហើយ... អូននៅខ្មាស់ធ្វើអ្វីទៀត ?
នាងខាំមាត់ធ្វើអៀនប្រៀន ។ កិរិយារបស់នាងរិតតែធ្វើអោយ
ប៉ុរីខ្ទាញ់ឡើងចង់តែចាប់លេបទាំងរស់ទេ ។ ពេលនោះ និតាចាប់
ដៃនរៈអោយទៅដាក់លើផ្ទៃពោះរបស់នាង :
- គឺ... មានគេចង់និយាយរកបងនែ៎ក...!
ប៉ុរីភ្ញាក់ព្រើត ញញឹមឡើង ហើយអោនថើបដោយក្ដីស្រឡាញ់:
- កូនប៉ា! កូននិយាយថាម៉េចហ្នឹង ? ថាម៉ាក់របស់កូនស្រឡាញ់ប៉ា ដល់កិរិតហើយ
បាត់មុខមិនបានទេ មែនទេ ?

CHIANBOKEO.COM

ឮដូច្នោះ ស្រីម៉ៅលូកដៃក្ដិចប៊ុរីប៉ាត់ ដោយនឹកខ្មាសចំពោះ ពាក្យចំអន់របស់ប៊ុរី ។
ស្រាប់តែនរៈយើងសើចកក្អឹកឡើង :

- ម៉ៅសំបូរទ័ពខ្យាដីរម្ល៉េះ ? ពូកែទិចបងនល់សូរហើយ !

ស្រាប់តែស្រីម៉ៅសើចខឹកៗតបវិញថា :

- អញ្ចឹងហើយ... អោយសមមុខមនុស្សខូចហ្នឹងណា៎...!

ប៊ុរីយកដៃបូតច្រមុះភរិយា ដោយឃ្នាន់ខ្នាញ់ :

- តែណ្ហើយ បងក៏សុខចិត្តទ្រាំឲ្យខ្យាដីរខាំចុះ មិនតបតវិញទេ ។
- ព្រោះអ្វីទៅ ?... ហេតុអ្វី បងត្រូវទ្រាំផង... ?
- ព្រោះបងស្រឡាញ់គេ ហើយចង់អោយគេបោះត្រាសេចក្ដីស្នេហា របស់គេនៅលើខ្លួនបងហ្នឹងណា៎... ដើម្បីចំណាំថា បងនេះជាគូគាប់ បណ្ដូលចិត្តរបស់គេតែម្នាក់គត់ ។
- តែផ្ដាស...! នរណាគេចង់បោះត្រាលើខ្លួនបងនោះ ?
- នរណាគេមិនដឹងទេ អូនមានស្គាល់ទេ ? គេធ្លាប់បានខាំបងដាច់ សាច់ដៃ... នេះនែ៎ ស្នាមអោយក្រឡៅ ដំបៅយូរខែ ឡើងផ្លែសាច់ ទុកធ្វើចែកកូនចែកចៅមើលផង ។

ប៊ុរីលាត់ដៃអាវបហុចអោយប្រពន្ធមើល ហើយស្រដីបន្តថា :

- នេ៎ះ ស្នាមខាំមួយនេះ៎... អូនមានចំណាំខ្លះទេ ?

ស្រីម៉ៅយកដៃខ្ទប់មុខ ទំនងខ្មាសអៀន :

- ចុះបងមកធ្វើអោយគេខ្ញាញ់ធ្វើអ្វី... ? អញ្ចឹង ទាល់តែក្ដិចខ្ទាំ ខាំខ្លះ ទើបបានរាងចាល...
- នរណាថាបងរាងចាល... ពុទ្ធោ ?
- មិនទាន់រាងមែនហ្ស៎ ? អញ្ចឹងយកមួយទៀតទៅ...

ម៉ៅលូកដៃ រកក្ដិចសាជាថ្មី តែប៊ុរីចាប់ដៃនាងជាប់ហើយស្រដី ទៅនាងថា :

- កុំលេងក្ដិចអី... លេងខាំវិញយ៉ាងម៉េចដែរ... ? ម៉ោះ !
- អត់ទេ ម៉ៅឈប់លេងហើយ ! បងរៃលេងខូច...លែងមើស៍...!
- មិនលែងទេ... ព្រោះម៉ៅលេងខូចដាក់បងដែរ បងត្រូវតែដាក់ ទោសអូនវិញម្ដងហើយ ម្ដងនេះ ។

ប៊ុរីធ្លាប់ទម្លាក់ស្លាបចុះចាញ់ធិតាយូរហើយ ពេលនេះ ប្រហែល ជាគេចង់ឆ្លៀតឱកាសសងសឹកវិញហើយទេដឹងហ្ន៎ ? សូរសំណើច សុភមង្គលលាន់លាន់ឮរអឹក

រសាត់ចេញពីបន្ទប់គូស្វាមីភរិយាថ្មោង ថ្មីរបស់យើង កាត់ស្បែរាត្រីដ៏សែនស្ងាត់ជ្រងំ ដែលមានជនោរវាតា បកត្រសៀកៗ បបោសអង្អែលពិភពលោក អោយយល់តែភាពក្រេមក្សាន្តមនោរម្យក្រៃលែង ។

ពីធីបុណ្យបណ្ដែតប្រទីបជ្វាលាក៏ឈានចូលមកដល់ ។ នៅមាត់ ច្រាំងស្ទឹងសង្កែ ក្រុមគ្រួសារលោកគ្រូពេទ្យវិចិត្រនិងលោកបុរាណ បានចូលគ្នាតុបតែងប្រទីបយ៉ាងធំប្រណិតមួយ ។ នៅក្បែរនោះ បុរី និងស្រីម៉ៅក៏តុបតែងកូនប្រទីបដ៏ស្អាតបំផុតមួយដែរ គឺជាប្រទីបលើកទីមួយដែលគេទាំងពីរធ្វើរួមគ្នា ។ គូគាប់ទាំងទ្វេហាញញឹម ដាក់គ្នារួចលើកដៃប្រណម្យផ្សងទាំងពីរនាក់ ។ បន្ទាប់មកគេក៏អូស ប្រទីបចុះទៅក្នុងទឹកស្ទឹងបណ្ដែតចេញទៅ ។ អ្នកទាំងពីរសម្លឹង មើលតាមរហូតដល់ប្រទីបរសាត់ឆ្ងាយបាត់ពីកន្ទុយភ្នែក ។ បន្តិច មក បុរីបែរសម្លឹងមុខភរិយាហើយវាចាឡើងថា :

- ម៉ៅ ! យើងបានជួបគ្នាជាលើកដំបូងនៅទីនេះ ហើយក៏បាន សុំភ្ជាប់និស្ស័យនឹងគ្នាជាបងប្អូន...
- ប៉ុន្តែ...យើងក៏បែកគ្នាទៅជាច្រើនឆ្នាំ (ស្រីម៉ៅស្រដីបន្ត) ហើយ ម៉ៅតែងតែមកអង្គុយចាំការវិលត្រឡប់របស់បងវិញនៅទីនេះ....រីឯ បងក៏ភ្លេចពាក្យសន្យារបស់បងស្ងួនឈឹង ធ្វើអោយម៉ៅខកចិត្ត ឥតឧបមា ។
- ថៃដន្យបងបានវិលវិញពិតមែន... ហើយយើងក៏ជួបគ្នាសាជាថ្មី...
- រួចបងក៏ក្លាយជាមនុស្សថ្មីដែលមានចរិតគួរអោយស្អប់បំផុត ។

ស្រីម៉ៅសម្លក់បុរី ។ ស្រាប់តែនាយឆ្លើយវិញថា :

- ថៃដន្យ ពេលបងដឹងថា អូនជាស្រីម៉ៅរបស់បង បងក៏ដូរចរិត របស់បងមកវិញភ្លាម មិនអោយអូនខកចិត្ត ស្អប់បងទៀតទេ ។
- កាលនោះ បងនៅចំណាំម៉ៅ បានដែរហ៎ ?
- បើនិយាយពីចំណាំមុខមាត់រូបរាងនេះ គឺអត់ទេ ព្រោះម៉ៅបាន ចំរើនវ័យទៅជាស្រីក្រមុំដ៏ស្រស់ស្អាតប្លែកភ្នែកណាស់ ។ ហេតុ តែព្រេងនិស្ស័យទេវតាប្រទាន នារីម្នាក់នោះក៏បានលួចយកបេះដូង របស់បងទៅតាំងពីថ្ងៃដំបូង ដែលគេដួលធ្លាក់សង្កត់ខ្លួននាងមក លើទ្រូងបង នៅថ្ងៃទីមួយនោះម្ល៉េះ ។

បុរីបែរសម្លឹងមុខភរិយា រួចហើយញញឹមទើបសួរនាងថា :

CHANBOKEO.COM

- ម៉ៅនឹងទេ ថាថ្ងៃនោះ ហេតុអ្វីបានជាបងជិះកង់តាមពីអូន រហូត ធ្លាក់គន្លុក
ដួលកង់ចង់បាក់ក ?

ម៉ៅគ្រវីក្បាល ញញឹមតបវិញ ។ ប៉ុរីក៏ឆ្លើយថា :

- គឺមកពីបងស្លន់ស្លោ នឹងសោភ័ណក្រមុំស្ទឹងខៀវមួយទងនោះអី
ប្រឹងធាក់កង់ តាមមើលមុខ មើលរាងដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់គេ ភ្លេច មើលផ្លូវ
ទើបធ្លាក់កន្លុកដួលកង់ដូច្នោះទៅ ។ កាលនោះ បងខ្មាស អូនអើយសែនខ្មាស!
សំណាងល្អដែរដែលអូនគេចខ្លួនបាត់មិននៅ សើចចំអកអោយបង
កុំអីប៉ុរីមិនដឹងជាយកមុខទៅទុកនៅឯណា ទេ ព្រះអើយ ។

- ហើយចុះ បងចំណាំដឹងថាជាម៉ៅនៅពេលណាដែរទៅ ?

- នៅថ្ងៃដែលម៉ៅដួលសន្លប់ បងបានបីម៉ៅយកទៅផ្ទះហើយក៏
បានឃើញអូនពាក់ខ្សែករបស់បងនៅលើខ្លួនអូន ទើបបងដឹងថាជា អូន ។ ពេលនោះ
បងក៏រំភើបសោមនស្សណាស់ ដែលបងបាន ជួបអូនវិញដូចបំណង ។ ម៉ៅ...! ការពិត
បងបានមកបាត់ដំបង ដើម្បីរកអូនជាច្រើនដង ថៃដន្យអភព្វ បងមិនស្គាល់ផ្ទះអូនទេ ។
ទើបបងចូលចិត្តមកឈរចាំអូននៅទីនេះវិញ ក្រែងលោបានប្រទះ រូបអូន តែបងខ្វះសំណាង
ទើបឃ្លាងរូបអូនរហូតដល់ទៅ៨ឆ្នាំ ។

- លុះដល់ជួបគ្នាហើយ ស្រាប់តែតាមរករឿងអូនតែម្តង...

- អ្នកណាថា ? ការពិត បងគ្រាន់តែរកលេសអោយបាននិយាយ ជាមួយអូនតើហ៎!
បើមិនធ្វើដូច្នេះ តើធ្វើម៉េចនឹងអូននិយាយស្តីរក បងទៅ ? ទៅសុំញ៉ៅអូនស្រួលៗ
ច្បាស់ជាឈ្លោករត់គេចមុខបាត់ មិនអោយបងឃើញមុខទេ ។ ទាល់តែធ្វើអោយអូនក្តៅចិត្តខ្លះ
ទើប អូនបែរមកតតាំងនឹងបង នឹងអាលឲ្យបងបានឃើញមុខអូនចំៗ
ដោយមិនបាច់គេចមុខគ្នាផង យល់ទេព្រលឹងថ្លើមថ្លៃ ?

- ពុទ្ធោអើយ! បងឯងខូចណាស់! ធ្វើអោយម៉ៅចាញ់កល...

- បើមិនខូចខ្លះ ធ្វើម៉េចនឹងមានគេចាប់អារម្មណ៍ពីបងទៅ ?

- តែសាវ៉ាដូចបងនេះ ធ្វើអោយស្រីៗគេឈឺចិត្តណាស់នឹងទេ ?

- នឹងតើហ៎... តែបងក៏ឈឺដូចគ្នាដែរ...!

- ឈឺ ? ឈឺរឿងអីទៅ ?

CHANBOKEO.COM

- គឺ... បើបងតម្រូវចិត្តគេ ហើយភ្លេចតម្រូវបេះដូងខ្លួនឯង បងក៏
នឹងឃ្លាតចាកម្ចាស់បេះដូងជាទីស្រឡាញ់របស់បង ដូចគ្នាដែរ ។ ពេលនោះ
បងនឹងត្រូវគេងឈឺអស់មួយជីវិតហើយ ។
- ហើយ នរណាទៅជាម្ចាស់បេះដូងរបស់បងនោះ ?
- គឺកុលាបមួយទងដែលដុះនៅឆ្នេរស្ទឹងខៀវក្រុងបាត់ដំបងនេះអី..
បន្លាកុលាបនោះមានពិសណាស់ ។ គ្រាន់តែបេះដូងបងមុតពិស បន្លាកុលាបនោះភ្លាម
ព្យាបាលលែងជាតែម្តង ។
- យី...! ពិសអ្វីទៅក៏សាហាវម្ល៉េះ ? (ធិតាសើចខឹកៗ)
- គឺពិសមន្តស្នេហ៍ណា៎អូន! ពេលនេះ ប៉ុរីត្រូវពិស រកថ្នាំបន្សាប ព្យាបាលមិនបានទេ...
មានតែក្លែបក្លិនគន្ធាកុលាបស្ទឹងខៀវប៉ុណ្ណោះ
ដែលអាចជួយព្យាបាលរបួសបេះដូងបងអោយបាត់ចុកចាប់បាន...
- តើបងនឹងត្រូវពិសនេះរហូតទៅមួយជីវិតទេហ្ន៎ ?
- អោយតែកុលាបនៅមានបន្លា បងត្រូវពិសតែរហូតហ្នឹង...
- ចុះបើកុលាបស្រពោនវិញនោះ ?
- កុលាបក្នុងបេះដូងរបស់បង មានជីវិតរីកត្រកាលជាអមតៈ មិន ចេះស្រពោនឡើយ
អូនដឹងទេ... ? ... ហើយបងក៏សូមថ្នមថៃផ្កា
កុលាបនោះក្នុងដួងហឫទ័យរបស់បងរៀងរហូតទៅ...

មន្តស្នេហ៍កុលាបស្ទឹងខៀវ

- កុលាបមួយទងដងស្ទឹងមាស ក្រោមសែងឱភាសពេញមង្គល
សាយគន្ធពិដោររំភោមនិមល ពេលរៀមបានយល់លង់ចិត្តស្នេហ៍
- កុលាបទងមាសម្ចាស់បេះដូង ផ្កាស្រស់មួយទងបងសូមថៃ
ដាំផ្កាលើឆ្នេរស្ទឹងសង្កែ រក្សាផ្កាស្នេហ៍ស្រស់ត្រកាល ។
- កុលាបបន្លាមុតទ័យា អប់ដោយគន្ធាសួគ៌វិសាល
សណ្តំកាមាវែងត្រអាល រំភើបស្រើបស្រាលកាយារម្មណ៍ ។
- កុលាបដងស្ទឹងព្រលឹងចិត្ត បងត្រកងនិត្យក្លែបក្លិនមុំ
រក្សាលំអងល្អភិរម្យ យល់តែសុខុមក្សាន្តចើ្ពកាល ។

CHANBOKEO.COM

គូស្នេហ៍ទាំងទ្វេហាញញឹមដាក់គ្នាយ៉ាងផ្អែមល្ហែម ក្រោមស្បៃសន្សើមត្រជាក់នៃផ្ទៃមេឃថ្លាយង់ ។ សៀងទឹកហូរលាយឡំនឹងសៀងវាតាបក់ត្រសៀកៗបបោសអង្អែលកាយ ហាក់បីដូចជាកំពុងតែប្រលោមដួងចិត្តគូគាប់របស់យើងអោយយល់តែភាពក្សេមក្សាន្ត ក្នុងអារម្មណ៍...

ចប់

CHANBOKEO . COM

វាចាចុងក្រោយ

- សុភមង្គលកើតឡើងពីចិត្តស្រឡាញ់ ការយល់ចិត្ត និងភាពដែលមានអធ្យាស្រ័យចំពោះ គ្នា។ ពេលមានកំហុសខុសឆ្គងកើតឡើង ម្នាក់ត្រូវចេះយោគយល់លើកលែង ម្នាក់ត្រូវចេះកែ កំហុស ដើម្បីកុំអោយស្ថានការណ៍អពមង្គលវិលវិញម្តងទៀតសាជាថ្មី ច្រំដែល។
- សូវធ្វើជាដើមម្នាស់ដែលដុះលើដី មានរូបអាក្រក់ តែមានផ្លែផ្អែមឆ្ងាញ់ ប្រសើរជាជាង ធ្វើបញ្ចើក្អែក លើមែករុក្ខព្រឹក្សដ៏សែនខ្ពល់ តែគ្មានផលាល្អនឹងបេះភោក្តា។
- តម្លៃពិតរបស់មនុស្សមិនមែនស្ថិតនៅលើបបូរមាត់ដែលគេខំប្រឹងអួតអំពីគុណសម្បត្តិរបស់ គេនោះទេ តែស្ថិតនៅលើការប្រព្រឹត្តរបស់បុគ្គលនោះជាជាង ថាតើការប្រព្រឹត្តរបស់គេមាន សច្ចៈភាព និងមានសីលធមិគុណធមិកំពស់ប៉ុនណា។
- កាលនៅយុវវ័យ ជនខ្លះប្រព្រឹត្តអ្វីមិនបានគិតរាក់ជ្រៅទេ គិតតែពីធ្វើៗទៅដោយភាព ភ្លើនភ្លើន ព្រើលតាមចំណង់ដោយមិនគិតអំពីលទ្ធផលចុងក្រោយ។ ថៃដន្យ លុះឈានចូល ដល់វ័យមួយទៀតដែលចេះទទួលខុសត្រូវ... ទើបគេដឹងថា អ្វីដែលគេបានប្រព្រឹត្តពីក្មេងជា អំពើកម្លៅខ្វះការពិចារណា ហើយគេក៏មានវិប្បដិ្ឋសារីនឹកស្តាយក្រោយចំពោះការប្រព្រឹត្ត របស់គេ។ ពេលនោះ គេក៏កើតមានចិត្តសោកសៅ ព្រោះមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីកែកុនអតិតកាលឱ្យមកល្អជាវិញបាន...
- ជាតិជាអ្នកក្រីក្រ ជាកំណើតអ្នកស្រែ តែងតែត្រូវអ្នកមានជិះជាន់ប្រមាថមាក់ងាយបំផុត មិនថាយុគណា សម័យណាទេ។ មនុស្សខ្លះមានលុយ ប៉ុន្តែគ្មានសីលធមិក្នុងខ្លួនបន្តិចឡើយ ព្រោះគេគិតថាលុយអាចបិទមុខគេឱ្យថ្លៃបាន ដោយមិនបាច់ធ្វើអំពើល្អលើញាតិណា។
- អ្វីដែលអាចញែកតម្លៃមនុស្សអោយដាច់ខុសពីសត្វនោះ គឺការដឹងខុសដឹងត្រូវ មាន មនសិការនិងសម្បជញ្ញៈ (ដឹងខុសហើយចេះកែមិនអោយខុសទៀតច្រំដែល។) មានសីលធមិ និង គុណធមិចំពោះមនុស្សដូចគ្នា ពោលគឺមិនខាំអ្នកដទៃដូចសត្វ ដើម្បីប្រយោជន៍អាត្មា...!
- អ្នកដែលអោយកំណើតកូន មិនមែនសុទ្ធតែជាអ្នកមានគុណចំពោះកូនគ្រប់គ្នាទេ តួយ៉ាង ជនខ្លះ យកកូនលក់អោយទៅបំរើគេ ដើម្បីកេងប្រយោជន៍ជាលុយសំរាប់ខ្លួនជាម៉ែឪ។

អ្នកស្រី កែវ ចន្ទ័បូរណ៏

បញ្ជីរាយនាមកំណាព្យក្នុងរឿងកុលាបស្មឹងខៀវ

និពន្ធដោយអ្នកស្រីកែវចន្ទ័បូរណ៍

លេខរៀង	ចំណងជើង	ទំព័រ
១.	ស្មឹងខៀវនាវស្នេហ៍	២៦
២.	ផ្កាស្នេហ៍	៣៥
៣.	នឹក	៦១
៤.	សោភណ័ទេវី	៧៩
៥.	ភពស្នេហ៍វង្វេង	៩២
៦.	កុលាបដួងចិត្ត	៩៧
៧.	ខ្ពាញ់	១០៤
៨.	ស្នាមខាំដាំស្នេហ៍	១០៧
៩.	ញាប់ញ័រ	១១៦
១០.	ថ្វីបើអូនខឹង	១៤១
១១.	ចាំបងណាអូន	១៥៦
១២.	ដំរៅដួងចិត្ត	១៧៦
១៣.	ស្តាយ	១៩១

CHANBOKEO.COM

១៨. បាយខុនមង្គល ២១៥

១៥. មន្តស្នេហ៍កុលាបស្ទឹងខៀវ ២២២

oooooooooសូមថ្លែងអំណរគុណooooooooo

oooooooooooooooo

oooooo

CHANBOKEO . COM